

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 247 15 ΙΟΥΛ

ΤΖΕΗΝ ΦΟΝΤΑ

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΟΥ ΑΜΑΞΕ
ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΤΟ ΕΛΑΦΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

T2/10

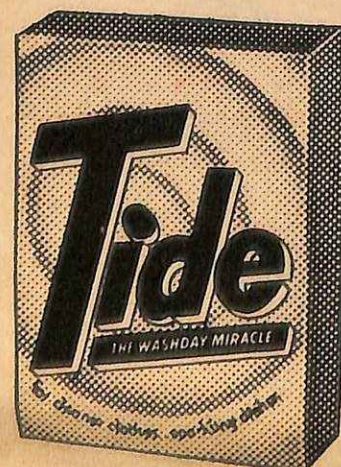
ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΤΟ **Tide** ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Χωρίς νά τρίβετε, χωρίς νά κοπιάζετε σκληρά, έχετε την πιο πεντακάθαρη, μοσχομυρισμένη μπουγάδα.

Τό ξεχωριστό προτέρημα του TIDE είναι ό καταπληκτικός άφρός του σέ κρύο ή ζεστό νερό. Βουνό από πλούσιον άφρό, διαλύει τίς σκόνες, τά λίπη και κάθε βρωμιά και τά παρασέρνει στο ξεβγάλμα.

Ή αγοράστε σήμερα **Tide** γιά τή μπουγάδα σας

Κάτασπρα ρούχα - Ζωντανεμένα χρώματα και πάντα μαλακά χέρια!

Μέ τό TIDE τά ρούχα κρατάνε περισσότερο, γιατί τά πλένει χωρίς φθορά.

Λίγο TIDE σάς δίνει πλούσιο και παχύ άφρό

ΤΟ **Tide** ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

ΟΙ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΕΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΦΘΑΡΟΥΜΕ ΑΝΕΠΑΝΟΡΘΩΤΑ

ΒΕΒΑΙΩΝΕΙ Η ΣΧΟΛΗ
ΑΝΑΤΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΙΜΠΡΙΤΖ

Είς άρθρον τής Βρετανικής Ήατρικής Έφημερίδος διακεκριμένοι έπιστήμονες τής Σχολής Ήατομίας του Πανεπιστημίου του Καίμπριτζ διαπιστώνουν: «Οι βιταμίνες δέν είναι φάρμακα. Είναι άπαραίτητοι παράγοντες διατροφής και όταν δέν εύρίσκονται είς τήν τροφή μας, ό οργανισμός μας φθείρεται άνεπανόρθωτα».

Ή Μαγιά τής Μπύρας είναι ή πιο πλούσια φυσική πηγή βιταμινών Β. Προσφέρει στον οργανισμό τίς πολύτιμες βιταμίνες τής μπύρας συμπετυκνωμένες. Είναι έξαιρετικά πλούσια σέ άπαραίτητες πρωτεΐνες, μεταλλικά στοιχεία και λεκιθίνη (ύγεία του δέρματος, καλή λειτουργία του έντέρου, Ισορροπία του νευρικού συστήματος, καλός μεταβολισμός των λιπών). Σέ σκόνη ή σέ χάπια άποτελεί τό ιδεώδες συμπλήρωμα του καθημερινού φαγητού. Γιά τήν καλή λειτουργία του οργανισμού σας προσθέστε σήμερα στα ψώμα σας Μαγιά Μπύρας Φίξ.

“ΙΡΛΑΝΔΑ” ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΔΡΟΣΙΑΣ!

Όταν ό ήλιος, περαστικός απ' τον τόπο μας, σταθή περίεργος νά κοιτάξη κάτω στή γή μας, οι ματιές του πέφτουν κάθετες και φλογερές στις πόλεις και στα βουνά. Οι δρόμοι ζεσταίνονται ως μέσα στα σκοτεινά τους σπάλαχνα, οι καρποί ώριμάζουν, ή θάλασσα γίνεται ένας τεράστιος καθρέπτης που αντανακλά τήν παρουσία του· κ' οι άνθρωποι κοντανασαίνουν κ' αναζητούν λίγη δροσιά!

Δροσιά! “Αν πάτε στή θάλασσα, θα τό μετανοήσετε πικρά επιστρέφοντας μέ τό λεωφορείο. “Αν φάτε παγωτό, ή χαρά σας θα τελειώσει μέ τήν τελευταία κουταλιά. “Αν πιήτε παγωμένο νερό, θα ιδρώσετε μέ τό πρώτο θήμα. “Αν ξαποστάσετε κάτω από ένα σκιερό δένδρο θα νοιώσετε σέ λίγο τίς πυρινες ματιές του βασιλιά Φοίβου νά τρυπάνε περίεργες ή φυλλωσιά!

Τίποτα απ' αυτά! Γυρίστε στο σπίτι σας. “Ένα ήσυχο δωμάτιο, μέ κατεβασμένα ρολά και δροσερό μισοσκόταδο· κ' ένα κρεβάτι μέ φρέσκα, καθαρά σεντόνια «ΙΡΛΑΝΔΑ» σας περιμένει.

Τά σεντόνια τής Πειραικής - Πατραϊκής ύπόσχονται δροσιά. Τό ακριβότερο αγαθό του καλοκαιριού. Μήν τό ξεχνάτε! «ΙΡΛΑΝΔΑ», σεντόνια στερεά, πάντοτε χιονάτα και μαξιλαροθήκες από χασέδες Νο 333 και περκάλι Νο 33, φτιαγμένα 100% από ελληνικό θαμνάκι. “Από τή μία γενιά έως τήν άλλη σεντόνια γερά. Σεντόνια Πειραικής - Πατραϊκής.

ANNOUNCEMENT

WORLD BOOKS CLUB. THE CLUB OF QUALITY! For only 162 Drachmas you receive six books - one per month - of the world's most famous and best selling authors. By becoming a member you are entitled to receiving Sir Winston Churchill's Second World War Memoirs - in six superbly bound volumes - for only 240 Drachmas! Don't lose this great opportunity! Subscribe now. For prospectuses and complete information apply to:

WORLD BOOKS
6, Hermou Street, Athens. Phone: 21.888

“Γνώμη”

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΟΝ Α.Α.Μ.Μ.
ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κάθε όμορφη στιγμή
του καλοκαιριού
γίνεται μιá απόλαυσις
μέ τό

ΟΥΖΟ ΜΕΤΑΞΑ

Ή Από τό 1888

Δροσιά!

Το ακριβώτερο αγαδό
του καλοκαιριού...

‘Η ανάπαυσις είναι πλήρης,
ὁ ὕπνος δροσερός καὶ ξεκούραστος,
σέ σεντόνια ΙΡΛΑΝΔΑ
Πειραϊκῆς - Πατραϊκῆς

- ΙΡΛΑΝΔΑ: Στερεό, λουσατό σεντόνι, πάντοτε χιονάτο.
- ΒΙΚΤΩΡΙΑ: Λεπτό καὶ φίνο σεντόνι πολυτελείας.

Αὐτὸ τὸ σῆμα ἐγγυᾶται
ὅτι ἀγοράζετε γνήσιον
ὑφασμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Μὲ ὅ,τι βάζει ὁ νοῦς σὲ δαμβακερὰ ὑφάσματα ἢ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουσιευέει!

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

σας, αὐτὲς τίς λύσεις ποὺ σᾶς
ἀπάνισαν. Σῶστε τους μὲ τὴν
Παίδεια, αὐτὴ ποὺ τρέχει ἐντρο-
μὴ νὰ ἀνασυνταχθῇ στὰ φρονι-
στήρια. ‘Η, ἀλλιῶς, λουφάζετε
ἀκόμα πὺρ βαθεῖα στὸς τάφους
σας κι’ ἄστε τους ἥσιγους νὰ
ξεπληρώσουν τὰ χρέητά σας.
ΤΑΚΗΣ ΚΟΤΦΟΠΟΤΛΟΣ
Ἀθῆναι

Πάνω στὸ ἴδιο θέμα πήραμε πολ-
λὲς ἐπιστολές, μερικές ἀπὸ τίς ὁ-
ποῖες φιλοδοξοῦν νὰ ἔχουν τὴν ἔκτα-
ση μόνο... συγγράμματος. Μετὰ
τὴν ἐλλείψει χώρου, ἀνασφαλόμεν-
η πρὸς τὸ παρόν δημοσίευσή τους, θὰ
δοθῇ, σ’ ὅσες τὸ ἀξίζουν, ἡ ἀπάν-
τησις:

Οἱ ἐπιχειρηματίαι λατομεῖων ἀπαντοῦν

‘Ο Σύνδεσμος ‘Επιχειρηματιῶν
Λατομεῶν καὶ ‘Ασβεστοποιίας,
σὲ ἐπιστολὴν τοῦ πρὸς τίς «Εἰ-
κόνας» σχετικὰ μὲ τὸ θέμα τῆς
μεταφοράς τῶν λατομεῶν ἀπὸ
τὴν περιοχὴ πρωτευούσης, γράφει
ὅτι: «αἱ κρατικαὶ ὑπηρεσίαι (ἐξαι-
ρουμένης φυσικῆς τῆς εἰδικῆς Ἱ-
πηρεσίας Μεταλλείων τοῦ ὑπογ-
γείου Βιομηχανίας) διατηροῦν,
δυστυχῶς, τὴν εἰκόνα τῶν παλαι-
ῶν λατομεῶν — νταμαριῶν —
ὅπου ἐγένετο χρῆσις τοῦ μοναδι-
κοῦ εργαλείου, τῆς «παραμίνης».
Τὰ λατομεῖα σήμερον εἶναι ὁργα-
νωμένοι ἐπιχειρήσεις ἐξαγωγῆς
καὶ ἐπεξεργασίας εἰς μεγάλας πο-
σότητες τοῦ ἀσβεστολίθου πρὸς
παραγωγὴν, δι’ ἐκτεταμένης μά-
λιστα χρήσεως μηχανῶν καὶ ἐγ-
καταστάσεων, προϊόντων οἰκοδο-
μικῆς ἀνάγκης. ‘Η ἡμερησία πα-
ραγωγὴ τῶν νῦν λειτουργούντων
λατομεῶν δύναται νὰ φθάσῃ τὰ
30.000 κ. μ. Διὰ νὰ φθάσουν ὅ-
μως τὴν ὥς ἄνω παραγωγὴν, ἐ-
δημιούργησαν συνθήκας ἐξορύξε-
ως μεγάλων ποσοτήτων. Αἱ συν-
θήκαι αὗται, ἥτοι δημιουργία ἐρ-
ρέων καὶ ὑψηλῶν μετώπων, ἀπή-
τησαν πολλὰς δεκαετηρίδας καὶ
τεράστια χρηματικά ποσά.

Τὸ ὅψος τῶν δαπανῶν διανοί-
ξεως τῶν λατομεῶν κ. λ. π. ὑ-
περβαίνει τὰ 350 ἑκατομ. δρα-
χῶν, ποσὸν ὅπερ εἰς περιπτώσειν
ἐγκαταλείψεως τῶν νῦν λατομεῶ-
ν θ’ ἀχρηστευθῇ κατὰ τὸ μέγα
ποσοστὸν.

Μεταφερομένων τῶν λατομεῶ-
ν εἰς ἄλλας θέσεις δημιουργοῦν-
ται αὐτομάτως τὰ κάτωθι ζητή-
ματα: 1. Ζήτημα μακροτάτου
χρόνου διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέων
ἐγκαταστάσεων εἰς τὰς νέας τῶν
θέσεις. 2. Ζήτημα δαπάνης τῶν
νέων ἐγκαταστάσεων ἐκ τῆς δη-
μιουργίας νέων λατομεῶν. 3.
Ζήτημα ἀνεπαρκείας λατομικῶν
προϊόντων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς
ἀγορᾶς, διότι ἡ παραγωγὴ μεγά-
λων ποσοτήτων προϋποθέτει, ὡς
ἐλέχθη, εὐρὺ μέτωπον λατομεῖου
καὶ ὅψος (κρέμασις), ἅτινα θὰ
δημιουργηθοῦν μετὰ πάροdon πολ-
λῶν ἐτῶν. 4. Ζήτημα ἀνεργίας

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΤΖΕΗΝ ΦΟΝΤΑ ξεκι-
νᾷ σὴν κινηματογραφικὴ
σταδιοδρομίαν τῆς ἐφωδιασμέ-
νῃ μὲ εἰς λαμπρὸ ὄνομα — τὸ
ὄνομα τοῦ πατέρα τῆς, δια-
σήμου ἡθοποιῶν Χένρυ Φόν-
τα. Στις σελίδες 33 - 35 αὐ-
τοῦ τοῦ τεύχους, εἶς ἐνδια-
φέροντες φωτογραφίαι γιὰ τὴν
νέα στάσιν. (Φωτογραφία ἐξω-
φύλλου LEN SIRMAN PRESS)

VANG 484EP

Είναι ακριβή!
άλλα είναι μπίρα!

Tuborg Beer
Special Import from Denmark

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΑΣ. ΑΥΛΗΣ
» ΔΑΝΙΚΗΣ ΒΑΣ. ΑΥΛΗΣ
» ΣΟΥΗΔΙΚΗΣ ΒΑΣ. ΑΥΛΗΣ

Πωλείται εις φιάλας και κύτια
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ Μ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ
Νικήτα 1, Πειραιεύς—Τηλ. 41.115

ΙΤΑΛΙΑ

• Η ΡΩΜΗ σάς περιμένει δια τούς ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ του 1960 από τας 25 Αυγούστου μέχρι τας 11 Σεπτεμβρίου.

• Όλοκληρος ή 'Ιταλία και ή Αιώνια Ρώμη είναι έτοιμοι να σάς εξασφαλίσουν σε κάθε εποχή, και έφετος ακόμην, τήν συνήθη υποδοχή με δλας τας άνέσεις.

• Κουπόνια Βενζίνης με μειωμένας τιμάς πωλούνται εις 'Εθνικήν Τράπεζαν 'Ελλάδος Σταδίου 38 — 'Ελλ. Λέσχην Περιηγήσεως και Αυτοκινήτου ΕΛΠΑ, 16 Λεωφ. Βενιζέλου — τηλ. άρ. 30.187, 34.002 'Αθήναι.

ΠΑΗΡΟΦΟΡΙΑΙ: ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ (ENIT) Σταδίου 3, τηλ. 29.344 'Αθήνας και εις δλα τὰ Γραφεία Ταξιδίων.

ΔΙΑΔΗΜ

ΚΡΕΜΑ + ΠΟΥΔΡΑ =
δίδει δροσερότητα
στο δέρμα

Creme Puff

και τὰ δύο θα τὰ θρήτε μαζί στην

Creme Puff **MAX FACTOR**
HOLLYWOOD

Είναι το συμπαγές MAKE UP πού ούδέποτε άφνίει το δέρμα στεγνό ως συμβαίνει με άλλα καλλυντικά. Μόνον ή CREME PUFF του MAX FACTOR δίδει πραγματικήν δροσερότητα στο δέρμα σας και τέλειο μακιγιάζ. Δοκιμάσετε πλέον τής μιάς φοράς για να δήτε την άποτελεσματικότητά του.

Χρησιμοποιείτε τας LOTION

• MAX FACTOR SKIN FRESHENER Λοσιόν Τονικ δι' ένα τέλειο καθάρισμα του δέρματος. Δίδει άφθονη υγρότητα, και τονώνει τούς ιστούς. Χρησιμοποιείται μετά το γαλάκτωμα ή την κρέμα καθαρισμού με βαμβάκι.

• MAX FACTOR ASTRINGENT Λοσιόν Τονικ στυπτική δια λιπαρά δέρματα. Προλαμβάνει την χαλάρωσιν των ιστών. Καθαρίζει βαθειά και σφίγγει τούς διεσταλμένους πόρους. Ούδετεροποιεί τας έκκρίσεις. Χρησιμοποιείται με βαμβάκι μετά το γαλάκτωμα ή την κρέμα καθαρισμού.

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

δπερ θα προέλθη εκ τής απολύσεως ειδικευμένου ή μη προσωπικού μέχρις ότου τα λατομεία θα δυνήθουν να έχουν την σημερινή παραγωγή των. 5. Ζήτημα αύξησης τής τιμής των λατομικών προϊόντων τουλάχιστον εις το διπλάσιον, άφ' ενός λόγω τής μικράς δυναμικότητος παραγωγής των νέων λατομείων, ήτις δεν θα καλύπτει παρά ποσοστόν μόνον τής σημερινής παραγωγής, και άφ' έτερου λόγω των ηυξημένων κομίστρων. 6. Ζήτημα αύξησης του άριθμού των μεταφορικών μέσων (αυτοκινήτων) εις το διπλάσιον του χρησιμοποιουμένου σήμερα. 7. Ζήτημα εξετάτου κοινωνικού προβλήματος λόγω τής μετακινήσεως εργατών εκ των μονίμων των κατοικιών εις τας νέας ζώνας λατομείων.

Εκ των άνωτέρω καταφαίνονται τα τεράστια προβλήματα, δυσεπίλυτα εν πολλοίς, τα όποια δημιουργούνται εκ των μελετωμένων κυβερνητικών μέτρων. Τέλος ή διακοπή τής λειτουργίας των σημερινών λατομείων, εις ήν κατάστασην εύρίσκονται, δεν πρόκειται το παρόντιν ' αλλάξη την μορφήν του τοπίου. Έξ αντιθέτου ένδεικνύται ή τελεία εξαφάνισις και ίσοπέδωσις των βραχωνών λοφίσκων, προς δημιουργίαν γηπέδων οικοδομησιμων κ. λ. π. Έντολή γενικής διευθύνσεως.

Ο Πρόεδρος
Ν. ΜΠΕΓΓΙΑΖΗΣ
Ο Γεν. Γραμματέας
Ε. ΦΙΛΙΠ ΠΙΑΗΣ.

Διεθνές Συνέδριον
Αισθητικής στο
"Αμστερνταμ"

♦ Κάτι πολύ ένδιαφέρον για το άσθενές φύλον: Έπιστολή από την 'Ολλανδία μάς πληροφορεί ότι μεταξύ 5 — 9 Σεπτεμβρίου 1960 και υπό την προεστία τής 'Ολλανδικής 'Ομοσπονδίας 'Ινστιτούτων Καλλονής, θα συνέλθη στο 'Αμστερνταμ το 14ο Διεθνές Συνέδριον Αισθητικής. Οι εργασίες του Συνεδρίου θα διεξαχθούν στο ξενοδοχείο 'Εκσασαπόλσκω και κατά τη διάρκεια τους, έκτός των επίδειξεων από ειδικούς διαφόρων χωρών, θα παρουσιασθούν στους συνέδρους οι τελευταίες έπιτεύξεις στον τομέα τής αισθητικής. Κατά τη διάρκεια του Συνεδρίου θα οργανωθούν έκδρομές στο 'Άλσμερ (όπου γίνονται οι μεγάλες άγορές λουλουδιών στα θερμοκήπιά του), στο 'Άλκμαρ (μεγάλη άγορά τυριών) και στο Βόλνταμ (γοαφικό αινούδιο ψαράδικο λιμάνι). Το Συνέδριο θα τελειώση με μεγάλη δεξίωση. Κατά τη διάρκεια του θα έκτεθούν στις αίθουσες του ξενοδοχείου 'Εκσασαπόλσκω όλα τα προϊόντα που έχουν σχέση με την αισθητική του σώματος και του προσώπου.

Η ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΜΑΣ

Από τής Κυριακής 10ης 'Ιουλίου, ο Ραδιοφωνικός Σταθμός 'Αθηνών άρχισε να μεταδίδη από το 'Εθνικόν Πρόγραμμα, χάριν των παρεπιδημούντων εις τον τόπον μας ξένων, μίαν ειδικήν έκπομπήν υπό τον τίτλον: «Η ένήμερωσις των ξένων μας».

Η έκπομπή αυτή περιλαμβάνει σύντομον δελτίον πολιτικών ειδήσεων και πληροφορίας άναφερομένης εις τας καλλιεχνικάς έκδηλώσεις του τόπου, και μεταδίδεται καθ' έκαστην και ώραν 07.45 — πλην των Κυριακών, ότε θα μεταδίδεται εις τας 07.25 — εις την γαλλικήν και άγγλικήν γλώσσαν.

Δρ ΓΕΩΡ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ — BASIN
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
ANCIEN INTERNE DE LA CLINIQUE
UNIVERSITAIRE DE LAUZANNE
ΙΑΤΡΕΙΟΝ: Λήμνου 15 (Πλ. 'Αγάμων, Παισιών), 10-1 και 5-8 μ.μ., και επί συνεντεύξει. Τηλ. 873.511, 'Αθήναι.

Τι θα κληροδοτή;

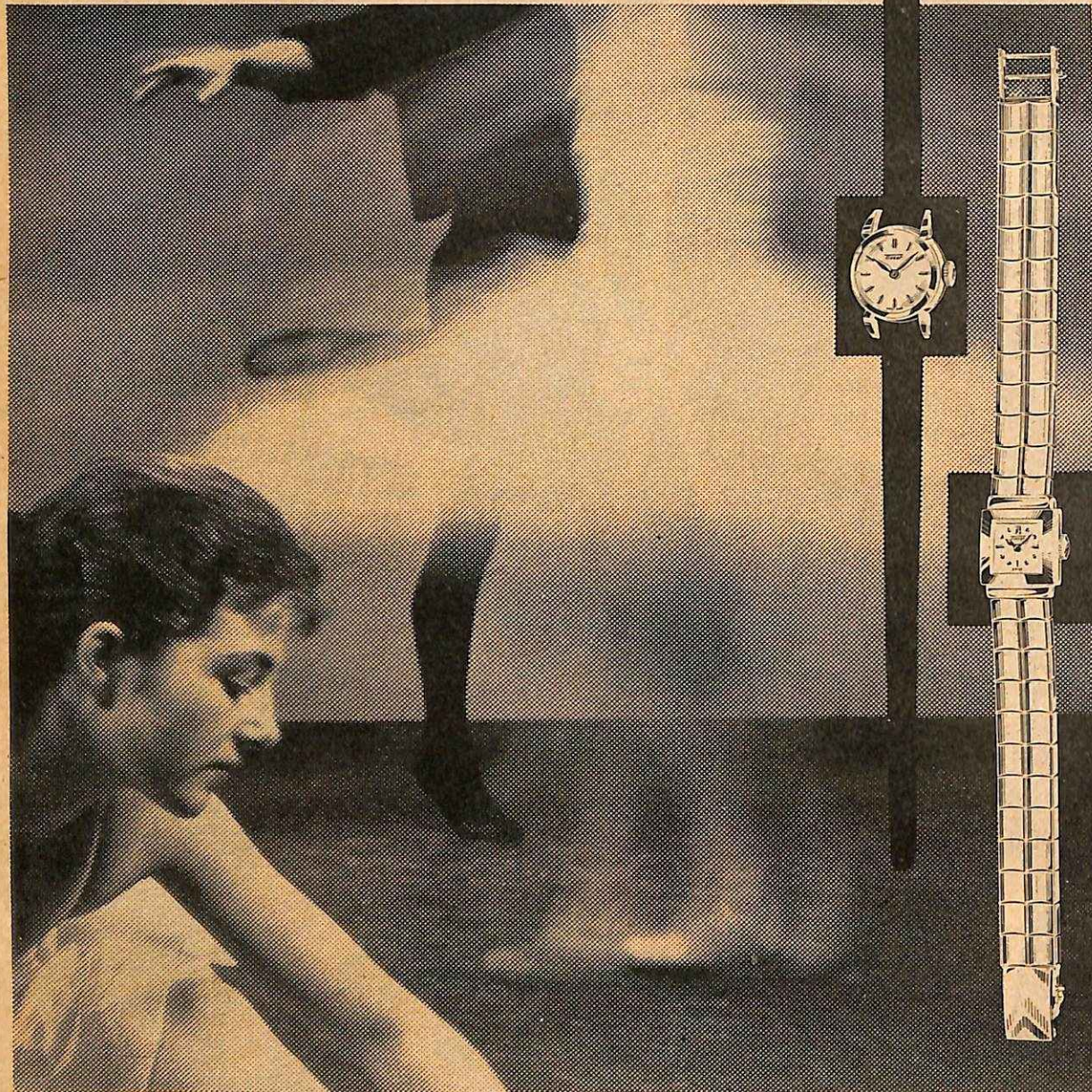
ΚΟΥΠΟΝΙ ΔΩΡΟΝ
ΧΑΡΟΙΟ
ΝΕΥΚΙΝΗ

Ζητήστε σήμερα από τον παντοπώλη σας
την ΛΕΥΚΙΝΗ με το ΚΟΥΠΟΝΙ-ΔΩΡΟΝ

Με το κουπόνι ΔΩΡΟΝ αποκτάτε ωραιότατα πλαστικά είδη οικιακής χρήσεως (ΤΣΑΝΤΕΣ—ΚΑΝΑΤΕΣ—ΚΟΥΒΑΔΕΣ—ΛΕΚΑΝΕΣ—ΝΤΑΜΙΤΖΑΝΕΣ—ΤΡΙΦΤΕΣ κ. λ. π.)

ΛΕΥΚΙΝΗ: ΛΕΥΚΑΙΝΕΙ - ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΕΙ

Σήμερα άσκήσεις ακριβείας...
...αύριον
μια διάσημη χορεύτρια!

Ώς μαθήτρια διδάσκεται να έκτιμά την αξία της ακριβείας και του απόλυτου συγχρονισμού.
— Νά για ποιο λόγο προτιμά ένα ρολόγι TISSOT: Γιατί συνδιάζει την απόλυτον ακρίβεια με την κομψότητα και την χάρι.
— Τα ρολόγια TISSOT έχουν ειδικώς σχεδιαστή για νέες γυναίκες μιας λαμπρής καριέρας και αποτελούν τον απόλυτως ταιριαστό σύντροφο στον δρόμο της επιτυχίας.
— Το ρολόγι TISSOT είναι το καλύτερο για την νεαρήν μαθητευομένην του χορού και για κάθε νέα με προοπτικές μιας καλής σταδιοδρομίας.

Κάθε ρολόγι TISSOT είναι ένας μικρομετρικός μηχανισμός κατασκευασμένος με ακρίβεια χιλιοστ/τρικη.
— Το TISSOT σας παρέχει άπεριόριστη διάρκεια ακριβούς λειτουργίας.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: όπου κι' αν θρίσκεσθε, όπου κι' αν ταξιδεύετε δά θρήτε τους ειδικούς ωρολογοποιούς, που δά συντηρήσουν το TISSOT όπως πρέπει.

TISSOT

*Από το 1853 Είς την υπηρεσίαν της ακριβείας

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: Α. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ | ΣΤΑΔΙΟΥ 29 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 34.496
ΤΕΙΜΙΣΚΗ 36 — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ — ΤΗΛ. 74.111

"ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ."

...που μάς ξστειλαν

«Ο ΛΑΜΠΡΟΣ», ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Σολωμού, συμπληρωμένος από τον Σταύρο Μελισσινό, έκδοση πρώτη, 'Αθήνα, 1960.
'Ο κ. Σταύρος Μελισσινός παίρνει 290 στίχους του Διονυσίου Σολωμού και παρουσιάζει τον «Λάμπρο» σε ολοκληρωμένη μορφή από 807 στίχους. Κοντά στο: «'Ητον στην άλλη — τη μοναξιά — στρογγυλοφέγγαρη — φωτοχυσία — σαν τη λαμπρόπλαστη — πρωτονυχτιά» ή στο: «Με λύπη εγκάρδια — έθεωρούσε — όλα τα μνήματα — και τα μετρούσε — με τ' άργό κίνημα — της κεφαλής», διαβάσουμε συμπληρώματα σαν κι' αυτό: «Τά γνωστικά του λόγια κάναν ζάφτι — και σκορπίσαν τριγύρω τους τα πλήθια — στο Τούρκου τη ματιά φλογάτη ανάφτει — ή εύγνωμοσύνη, σπαρταρά ως τα δύθια».

«1814, ΠΡΙΝ ΑΝΘΗΣΕΙ Η ΣΟΥΒΛΑ», Παλιά Ιστορήματα από τον καιρό του 'Αλήπασα, Κ. Πενταγιώτη, 'Αθήνα, 1960.

Εικοσιοκτώ Ιστορήματα των τελευταίων προεπαναστατικών χρόνων περιλαμβάνει στίς 332 σελ. ο τόμος του κ. Κ. Π., που τον στολίζουν 32 χαλκογραφίες και ξυλογραφίες που έγιναν από σχέδια περιηγητών στην τουρκοκρατούμενη 'Ελλάδα. Δείγμα: «Βλέπεις ό 'Αλής, για να ναι παραγεμισμένος στο φλωρί, έχει μπει στον τρόπο που διευθύνεται ή Τουρκία... τον παρά δεν τον θρήκε σκόρπιο στο σοκάκια... άλλου θρήκε τα πρώτα γρόσα. Στα παλιά χρόνια, άγαναχτισμένος ό Κούρτ-πασάς από τις ληστείες πούκανε πρωτόφαντος ό 'Αλής, τον έπικήρυξε για πέντε χιλιάδες γρόσα. Σαν τόμαθε αυτός έβαλε τους βλάμηδες του και τουφέκισαν ένα κριάρι τυλιγμένο σε φορεσιά του... Παρουσίασαν μετά τα ματωμένα σκουτιά στον Κούρτ-πασά και πήραν τον παρά, τάχα πως είχαν ξεκάνει τον 'Αλή» αυτή ταν ή πρώτη συρμαγιά! Και μάλιστα τη χρησιμοποίησε τότε να πολεμήσει τον ίδιο τον Κούρτ-πασά! 'Αργότερα πόσα τέτια δέ σοφίστηκε!...».

Αισθητικός, 'Ελευθερία Μπουκουβάλα εργασθείσα επί μακρόν κοντά εις DR. ERNST EITNER'S, εις Βιέννην.

Δέχεται εις το Ινστιτούτο της καθημερινώς, επί της οδού Στουρνάρα 51, 5ος όροφος.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΦΡΕΣΚΑ
ΧΩΡΙΣ ΕΝΤΟΣΘΙΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΟΥΛΕΡΙΚΩΝ
Α. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ
ΠΛ. ΚΟΛΩΝΑΚΙΟΥ 19
ΤΗΛ. 611.683

Ποιές είναι οι ανάγκες του οργανισμού σε βιταμίνες; Οι Διαιτολόγοι έχουν καθορίσει, τι ποσότητα Βιταμινών χρειαζόμαστε καθημερινώς

Τα παιδιά έχουν απόλυτη ανάγκη βιταμίνης C για να δυναμώσουν τα όστα και τα δόντια τους. 'Η βιταμίνη C είναι απαραίτητη για την ανάπτυξί τους.

Δόσις: 1 μεγάλο ποτήρι «Χρυσό Πορτοκάλι» πριν από το πρωινό. Ένδεχομένως 1 ποτήρι κατά το μεσημβρινό γεύμα.

Οι έφηβοι καταναλίσκουν πολλές δυνάμεις. 'Η βιταμίνη C τους είναι απόλυτως αναγκαία.

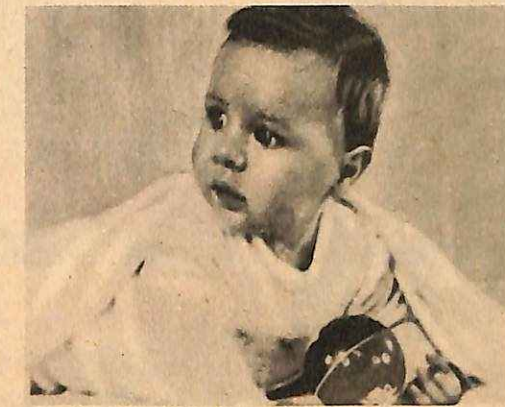
Δόσις: 1-3 ποτήρια «Χρυσό Πορτοκάλι» ημερησίως.

Οι μέλλουσες μητέρες χρειάζονται διπλάσιαν ποσότητα βιταμίνης C. 'Αλλά και κατά την περίοδον του θηλασμού, διότι ή μητέρα μεταδίδει εις το νήπιον βιταμίνη C.

Δόσις: 2-4 ποτήρια «Χρυσό Πορτοκάλι» ημερησίως.

"Όλοι έχουμε ανάγκη όσον τό δυνατόν περισσότερων φυσικών βιταμινών. "Όσον και να είναι καλή ή έκλογη των τροφών, ή περιεκτικότης των σε βιταμίνες δεν έπαρκει συνήδως για μία υγιεινή διατροφή.

Τά νήπια για την υγιεινή τους ανάπτυξι, πρέπει να λαμβάνουν άμέσως βιταμίνη C, σε μικρές δόσεις αρχικώς που αύξάνονται αργότερα.

Δόσις: 'Από την 3ην έβδομάδα, δύο μικρές κουταλιές πορτοκαλάδα από «Χρυσό Πορτοκάλι». 'Η δόσις μπορεί να αύξηθι μέχρι της 8ης έβδομάδος εις 1/2 ποτήρι και από της 12ης έβδομάδος εις 1 ποτήρι ημερησίως.

Οι ένήλικες μέχρι 40 ετών έχουν ανάγκη μεγάλης ποσότητος βιταμίνης C. Δόσις: 1 μεγάλο ποτήρι «Χρυσό Πορτοκάλι» πριν από τό πρωινό. 'Ετσι μεταβιβάζονται γρήγορα εις τό αίμα βιταμίνη C και συντελεσται Ρ.

Οι ένήλικες άνω των 40ετών υποφέρουν συχνά λόγω υπερκοπώσεως και είναι εξασθενημένοι. 'Η βιταμίνη C επενεργεί ταχέως διά την αναζωογόνησιν των.

Δόσις: 2-3 ποτήρια «Χρυσό Πορτοκάλι» ημερησίως.

Οι υπερήλικες έχουν ανάγκη μεγάλης ποσότητος βιταμινών και διότι κινδυνεύουν από χρονίας παθήσεις (π. χ. πίεσις) και διότι ή διατροφή των είναι μάλλον πτωχή εις βιταμίνας.

Δόσις: "Ένα ποτήρι «Χρυσό Πορτοκάλι» τό πρωί και ένα τό βράδυ.

ΧΡΥΣΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ΦΙΞ

Η ΦΙΑΛΗ ΤΩΝ 20 ΠΟΤΗΡΙΩΝ ΔΡΧ. 16.50

Η ΦΙΑΛΗ ΤΩΝ 10 ΠΟΤΗΡΙΩΝ ΔΡΧ. 9.

"ΥΓΕΙΑ, ΝΙΑΤΑ, ΟΜΟΡΦΙΑ ΜΕ 80 ΛΕΠΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ."

Προσλαμβάνει και εξασφαλίζει
την υγεία
του στόματος

ΓΙΑ ΤΗΝ
ΠΥΟΡΡΟΙΑ
ΟΥΛΙΤΙΔΑ
ΣΤΟΜΑΤΙΤΙΔΑ
ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ
ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗ

ΟΥΛΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ
ESKA

Είναι αναντικατάστατο...

ΔΙΟΤΙ
τρέφει
ξεκουράζει
ξανανοιώνει
το δέρμα σας

Και σε είς μόλις το
χρησιμοποιήσετε
θα γίνει ο άχω-
ριστος σύντροφός
της όμορφιάς
σας.

**LAIT
DE BEAUTE
CANA**

"Γνώμη"

Αϊθουσα άναμονής
Είναι εκεί και την περιμένει. "Ω! μά δεν χρει-
άζεται παρά λίγα δευτερόλεπτα, όσο για να
βάλει τη νέα κρέμα - πούδρα Pretty Quick το
Μέϊκ-Απ της Tokalon και δά θρεθή δίπλα
του με ένα ώρατο και αξιογάπητο πρόσωπο.

**Pretty Quick - ή νέα δαυμασία κρέμα - πούδρα
"Πρέττυ Κουϊκ", (Μέϊκ-Απ) της Τοκαλόν...**

ΤΟ **Pretty Quick** - Μέϊκ - Απ
της **TOKALON** - είναι ακριβώς
αυτό που πάντα επιθυμούσατε.
Ένα μέσον που δά μπορούσε
μέσα σε δευτερόλεπτα να ξα-
ναδώσει στο πρόσωπό σας μία
υπέροχη θελούδινη όψη.
Δέν υπάρχει γυναίκα σ' όλο
τόν κόσμο που νά μή μπορεί
νά γίνει, έστω και λίγο, πιο
ώμορφη απ' ότι είναι ήδη, με
τή χρησιμοποίηση του **Πρέττυ
Κουϊκ**, που είναι τώρα ή πιο
μοντέρνα μέθοδος για τό
μακιγιάζ σας.
Προμηθευθήτε από σήμερα κι'
όλας τό κομψό πλακέ κουτάκι
Είναι πραγματικά ένα "απόδε-
μα ώμορφιάς", που δά σας κά-
νη πιο εύτυχισμένες.

ΚΑΤΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ!!!
"Η θήκη του νέου κραιγιόν
χειλέων **TOKALON** "Λιπ-
ματίκ" είναι μία επανα-
στατική εφεύρεση. Με μία
άπλη κίνηση τό κραιγιόν
σας βγήκε αυτόματα.
Πρακτική, άπλη, ταχύτα-
τη στη χρήση της ή θήκη
"Λιπ-ματίκ" με τό κραι-
γιόν **TOKALON** βάφει
τέλεια τό χείλη.

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΣ πεπεισμένοι, ειδί-
κοι δέ: έρεύναν - πληροφορίας επί
πάσης φύσεως ιδιωτικών έμπιστευ-
τικών υποθέσεων, γάμων, διαζυγί-
ων, επίτηρήσεων άνηλικών, άναζη-
τήσεως πραγμάτων υπό κατάσχεση
κ.λ.π. Διεθνές Γραφείον Πληροφορι-
ών "ATHENS", Παρισσού 2, (πλ.
Κλαυθμώνος) τηλ. 27.709. Την σο-
βαρότητα των εργασιών μας έγγω-
γιάται ή πολυετής εϋδόκιμος δημόσια
προϋπηρεσία μας.

**ΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ**

Σ Ι Κ Α Γ Ο
MICHAEL N. HATSOS
610 SO. HALSTED ST.
CHICAGO 7, ILL.

Από τα βιβλία

...που μάς έστειλαν

«ΚΑΘΗΜΑΓΜΕΝΟΙ», ΠΟΙΗΜΑΤΑ,
Γιάννη Νεγρεπόντη, 'Αθήνα, 1960.

Τριάντα ποιήματα σε 74 σελ., «Τό
'Αργος έφερε ό 'Ορέστης — στην
'Αθήνα, άνυποψίαστος ό ίδιος —γι'
αυτή τή μυθική χώρα του πάθους—
που μάς κουδάλισε μέσ' στα πυρά
του μάτια — που ή άλλοφροσύνη
τάχει άποφασίσει — άνέκκλητα πέρ'
απ' τό πνιχτικό — συμβατικό κοι-
νόβιο μάς...» («'Ορέστης»).

«ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ», ΤΑ ΠΡΩΤΑ
δέκα χρόνια, 1950 - 1960.

'Αναμνηστικό λεύκωμα (σελ. 212)
μέ την εύκαιρία του έορτασμού των
πρώτων 10 χρόνων των Σχολών 'Η-
λεκτρολόγων Πειραιώς ό «'Αριστο-
τέλης». Περιλαμβάνει χαιρετιστήριες
έπιστολές προσωπικοτήτων τής δη-
μοσίας ζωής, έκτεταμένο χρονικό
του Πειραιώς για τό 1959, πίνακες,
εικόνες, σχέδια και συνεργασίες πα-
λαιότερων και νεωτέρων πεζογράφων
και ποιητών.

ΕΛΑΒΑΜΕ ΕΠΙΣΗΣ ΤΑ ΕΞΗΣ
περιοδικά:

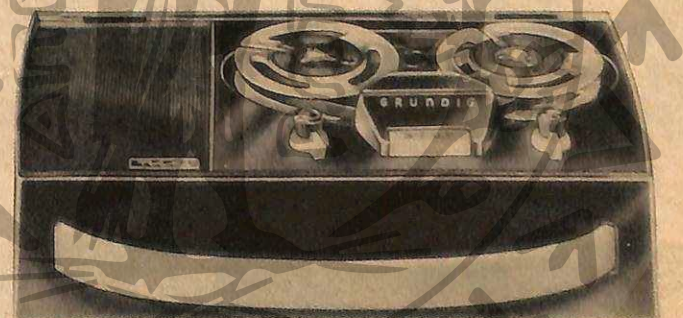
ΔΙΑΓΩΝΙΟΣ 1960 - 2. 'Εξάμηνο
λογοτεχνικό και καλλιτεχνικό περιο-
δικό, Θεσσαλονίκη, έτος τρίτο, τεύ-
χος δεύτερο. Καλοκαίρι 1960. —
ΝΟΜΙΚΟΝ ΒΗΜΑ. Δεκαπενθήμερος
νομική έφημερίς. Τεύχος 11, 'Αθή-
να 1 - 15 'Ιουνίου 1960. — **ΚΩ-
ΔΙΕ ΝΟΜΙΚΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ**, Δεκα-
πενθήμερος δικαστική έφημερίς. Τεύ-
χος 7, 'Αθήνα 15 'Ιουνίου 1960. —
**ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛ-
ΤΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ**.
Μάρτιος 1960. 'Εθνικόν Τυπογρα-
φείον, 'Αθήνα. — **Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩ-
ΜΗ**. Δεκαπενθήμερος 'Επιθεώρησις,
πολιτικά και κοινωνικά θέματα, οι-
κονομικά προβλήματα, πνευματικός
κόσμος, 'Αθήνα, τεύχ. 63 (112) 1η
'Ιουλίου 1960. — **ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗ**. Ειδική επιθεώρη-
σις έρεύνης προβλημάτων, Διαφημί-
σεως, Δημοσίων Σχέσεων — Marke-
ting, 'Αθήνα, τεύχ. 17ον, Μάιος
1960. — **Η ΝΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ**.
Μηνιαία Οικονομική και Κοινωνική
'Επιθεώρηση, 'Αθήνα, τεύχ. 162,
'Ιουνίος 1960. — **ΕΥΗΜΕΡΙΑ**. Μη-
νιαίο οργανωτικό περιοδικό, έκδο-
ση τής εταιρίας Π. Σολωμός, 'Αθή-
να, τεύχ. 32, 'Ιουνίος 1960 — **ΠΑ-
ΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΣ**. "Όργανον του
'Ελληνικού Κέντρου Παραγωγικότη-
τος, 'Αθήνα, άρ. 46, Μάρτιος - 'Α-
πρίλιος 1960. — **ΣΟΒΙΕΤΟΛΟ-
ΓΙΑ**. Μηνιαία έκδοση σοσιετολογι-
κών μελετών, 'Αθήνα, τεύχ. 5, Μάι-
ος 1960. — **ΑΦΡΙΚΑΝΙΣ**. 'Εβδο-
μαδιαίον 'Εθνικόν "Όργανον των εν
'Αφρική 'Ελλήνων, Γιοχάννεσ-
μπουργκ, άρ. φύλ. 2148, 31 Μαΐου
1960. — **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟ-
ΡΕΙΑ**. Μηνιαίο Περιοδικό 'Ερεύνης
Οικονομικών, Κοινωνικών, Πνευμα-
τικών, Καλλιτεχνικών και Διεθνών
Προβλημάτων, 'Αθήνα, άρ. φύλ. 1,
'Ιουνίος 1960. — **ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΑ-
ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ**. Μηνιαία Οικονο-
μική, Πολιτική και Κοινωνική 'Επι-
θεώρησις, 'Αθήνα, 'Ιουνίος 1960.

GRUNDIG

**Όλοκληρώστε την απόλαυσι τής έξοχής με
τό φορητό Μαγνητόφωνο - Transistor Niki**

- Τό **NIKI** άποτελεί μία νέα κατά-
κτησι τής **GRUNDIG** και προσφέρε-
ται στους φίλους των μουσικής και
των έκδρομών.
- Τό **NIKI** ειδικά μελετημένο για τόν
έκδρομέα δά διατήρηση ζωντανές
άναμνήσεις από τή φύσι. Θά κατα-
γράφη κάθε Μουσικό ήχο, τά κε-
λαϊδίσματα των πουλιών, τίς χαρού-
μενες φωνές και τά τραγούδια τής
συντροφιάς σας...
- 'Απλό και εύκολο στο χειρισμό του δά άποτελέση πνευματικό παιχνίδι των παιδιών
σας που δά διασκεδάσουν με τίς δικές τους μαγνητοφωνήσεις.
- Τό **NIKI** κομψό, έλαφρό και φθηνό δά γίνει ό άπαραίτητος σύντροφός σας.

GRUNDIG : ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

ΣΕ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΕΙΛΙΚΡΙΝΟΥΣ ΕΓΚΑΡΔΙΟΤΗΤΟΣ ΔΙΕΞΗΧΘΗΣΑΝ ΟΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ ΤΙΤΟ

ΥΠΕΓΡΑΜΜΙΣΕ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥΣ ΔΕΣΜΟΥΣ ΦΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΟΗΣΕΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΓΕΙΤΟΝΙΚΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ ΤΙΤΟ

ΜΕ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΕΓΚΑΡΔΙΟΤΗΤΑ ΣΥΝΩΜΙΛΗΣΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΚΥΡΙΕΣ — Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΚΑΙ Η ΚΑ ΑΜΑΛΙΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΜΠΡΙΟΝΙ

ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΑΣ ΥΠΕΔΕΧΘΗ Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ κ. ΜΙΛΚΟ ΤΟΝΤΟΡΟΒΙΤΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΑ ΟΧΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΝΗΣΟ ΜΠΡΙΟΝΙ

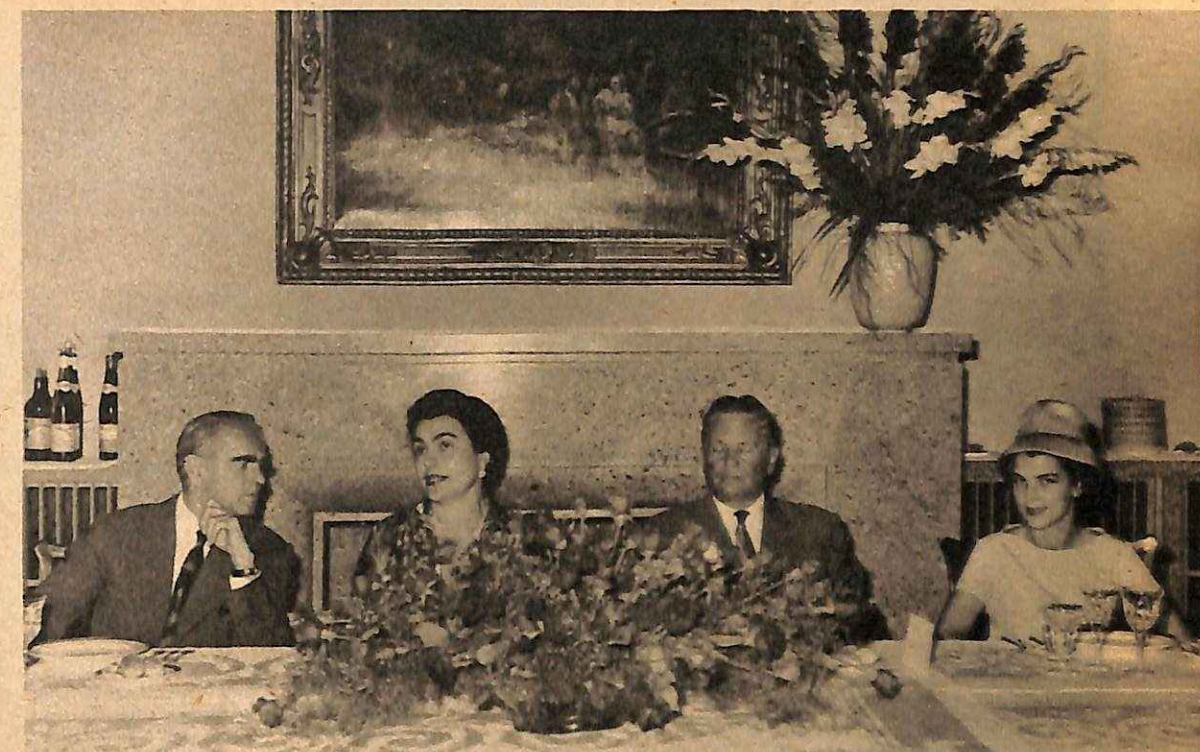
«Αι σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών μας είναι άμοι-
δαίως χρήσιμοι και άποτε-
λούν στοιχείον γενικής σταθε-
ρότητας. Αι σχέσεις αυτές ά-
ποτελούν έν ζωντανόν παρά-
δειγμα της ειρηνικής συνυ-
πάρξεως μεταξύ δύο χωρών
που έχουν διαφορετικές θέ-
σεις και κοινωνικά συστήμα-
τα». Με τα λόγια αυτά συνά-
ψισε ο πρωθυπουργός κ. Κ.
Καραμανλής τις έντυπώσεις
του από τις τριήμερες επί-
σημες συνομιλίες, που διεξή-
χθησαν μεταξύ των ήγετών
των δύο όμορων χωρών και
κατά τις οποίες εξετάστηκαν
σέ πνεύμα άμοιδαίας κατα-
νοήσεως ή διεθνής κατάστασι
αφ' ένός και ή ανάπτυξη της
έλληνογιουγκοσλαβικής συν-
εργασίας αφ' έτέρου.

(Φωτ. Ήνωμ. Φωτορεπόρτερς)

Τὸν Ἑλληνα πρῶθυπουργὸ συνώδευσαν στὸ ταξίδι του ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Εὐάγγ. Ἀβέρωφ καὶ ἄλλα ἀνώτατα στελέχη τοῦ ὑπουργείου του. Στὴ φωτογραφία ὁ κ. Ἀβέρωφ, ὁ Γιουγκοσλάβος πρεσβευτὴς στὴν Ἀθήνα κ. Μίτα Μίλκοβιτς (δεξιὰ του) καὶ ὁ πρεσβευτὴς κ. Κ. Τρανός (ἀριστερά του), εἰδικὸς ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν οἰκονομικῶν ὑποθέσεων, συνεχίζουν τὶς συνομιλίες στὸν κήπο τῆς προεδρικῆς κατοικίας. «Αἱ συνομιλίες μας ὑπῆρξαν λίαν εὐχάριστοι καὶ λίαν χρήσιμοι», ἐδήλωσε ὁ κ. Ἀβέρωφ.

ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ἐπίσημες συνομιλίες, πού ἀπὸ γιουγκοσλαβικῆς πλευρᾶς διεξήγαγε αὐτοπροσώπως ὁ στρατάρχης Τίτο, οἱ ἡγέται τῶν δύο χωρῶν εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἀνταλλάξουν τὶς ἀπόψεις των καὶ κατὰ τὶς ἰδιαιτέρως φιλικὲς συναντήσεις των στὸ Μπριόνι. Χαρακτηριστικὸ τῆς σημασίας πού ἀποδίδουν καὶ οἱ Γιουγκοσλάβοι στὴ συνάντησιν αὕτη εἶναι τὸ κύριο ἄρθρο τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος «Μπόρμπα», πού παρουσιάζει τὶς ἑλληνογιουγκοσλαβικὲς σχέσεις σὰν παράδειγμα εἰρηνικῆς συνυπάρξεως, καὶ τὰ σχόλια τοῦ πρακτορίου «Τανγιούγκ» πού τὶς προβάλλει ὡς συμβολὴ στὴν εἰρήνη.

ΣΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΓΕΥΜΑ: Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΚΑΙ Η ΚΑ ΤΙΤΟ, Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ Η ΚΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

ΣΤΗΝ ΑΠΟΒΑΘΡΑ ΤΟΥ ΜΠΡΙΟΝΙ. Η ΚΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΚΑΙ Η ΚΑ ΤΙΤΟ. ΕΠΕΤΑΙ Ο κ. ΤΟΝΤΟΡΟΒΙΤΣ

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΖΩΟΛΟΓΙΚΟ ΚΗΠΟ ΤΗΣ ΕΠΑΥΛΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ ΤΙΤΟ ΣΤΟ ΜΠΡΙΟΝΙ

ΤΟ ΑΠΗΓΟΡΕΥΜΕΝΟ ΘΕΜΑ

Ένω στην Άγγλία κατέρρευσε
το «τείχος της σιωπής» γύρω
από τους «όμοφυλόφιλους»...

Άρθρο του κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Μία όψις της ζωής πολύ δυσάρεστος και αποκρουστική απασχολεί από έτών την κυβέρνηση, τον τύπον, τον κληρον, τας Βουλάς, τους έπι στήμονας και την κοινήν γνώμην όλοκληρου της Μ. Βρετανίας: ή όμοφυλοφιλία. Τό θέμα είναι πανάρχαιον και τό αντιμετώπισαν όλοι αι κοινωνίαι. Απετέλει όμως κατά τους νεωτέρους χρόνους ένα είδος «ακαπού», μαζί με όλα τά θέματα, που προκύπτουν από τας έκδηλώσεις του γενετησίου ένστικτου. Δέν έθεωρείτο εύπρεπής ή δημοσία συζήτησίς του. Σιγά-σιγά όμως κατεδαφίσθη και τό «τείχος» αυτό της σιωπής.

Όμοφυλοφιλία είναι ή έντονος έλξις, την όποιαν αισθάνεται έν άτομον προς άτομα του ίδιου του φύλου και ή γενετήσιος ικανοποίησης, την όποιαν εύρίσκει έκ του «συγχρωτισμού» του με αυτά. Αποτελεί, δηλαδή, βασικώς διαστροφήν και παρέκκλισιν από τους φυσιολογικούς νόμους. Οί τρ όποι ικανοποιήσεως της διαστροφής αυτής παρουσιάζουν μεγάλην ποικιλίαν. Καί τά αίτια που την προκαλούν είναι πολλά: οργανικά, κληρονομικά, ένδοκρινικά, ψυχολογικά, πολιτιστικά, κοινωνικά. Όπως πολλών ειδών είναι και αι μέθοδοι θεραπείας της, που δοκιμάζονται με μικροτέραν ή μεγαλύτεραν επιτυχίαν. Ανολόγως των ατομικών περιπτώσεων.

Η όμοφυλοφιλία είναι τόσοσν άρχαία, όσον και ή ανθρωπότης και παρουσιάζεται έξ ίσου και εις τας πολιτισμένες και εις τας πρωτόγονους κοινωνίας. Καί όχι μόνον μεταξύ των ανθρώπων, αλλά και μεταξύ των ζώων. Πρόκειται περι ενός φαινομένου λίαν σημαντικού διά τρεις λόγους — κατά τον Havellock Ellis: Πρώτον, λόγω της ευρείας διαδόσεως της διαστροφής και του μέρους, τό όποιοι διεδραμάτισεν αυτή εις διάφορους περιόδους της ιστορίας: δεύτερον, λόγω της συχνότητός της εις τον σύγχρονον πολιτισμόν: και τρίτον, λόγω του μεγάλου άριθμού διακεκριμένων προσώπων, που έζησαν και ζούν υπό την δεσποτείαν της.

Εις πολλούς άγρίους και θαρβάρους λαούς ήτο όχι μόνον άνεκτη, αλλά αντιμετώπιζετο και μετά σεβα-

σμού. Άλλά και εις τους άρχαίους πολιτισμούς, έπι των όποιών έθεμελιώθη ό ίδικός μας, δέν άπέτελει σπάνιον φαινόμενον. Ήτο γνωστή εις τους Άσσυρίους, οι δε Αιγύπτιοι, πρό τεσσάρων περίπου χιλιετηριδίων απέδωσαν όμοφυλοφιλικούς δεσμούς εις τους θεούς των Ήρον και Σέθ, οι όποιοι ήσαν διδυμοι άδελφοί. Συνέδετο όχι μόνον με την θρησκείαν, αλλά και με την στρατιωτικήν αρετήν και με τοιούτον περιεχόμενον ήσκειτο υπό των Δωριέων, των Καραχιδονίων και των Σκυθών, όπως θραδύτερον και υπό των Νορμανδών. Οί άρχαίοι Έλληνες την εξιδανίκευσαν και της απέδωσαν έξωφωτικάς ιδιότητας όχι μόνον στρατιωτικής, αλλά και πνευματικής και αισθητικής και ήθικής ακόμη φύσεως. Οί Έθραίοι, αντίθετως, της Παλαιάς Διαθήκης και οι Ίνκας της Άμερικής την έτιμώρουν διά θανάτου. Με την επέλευσιν του Χριστιανισμού δέν έξηφανίσθη, αλλά έπροκάλει έντονον αποδοκιμασίαν και κατά τους χρόνους του Ιουστινιανού έπέσυρεν αυστηροτάτας κρατικές και εκκλησιαστικές ποινάς, μέχρι και του διά πυρός θανάτου. Κατά τον μεσαιώνα ήσκειτο όχι μόνον εις τά στρατόπεδα, αλλά και εις τάς μονάς, αναφερομένη συνεχώς εις τά έξομολογητάρια. Μόνον όμως από της Άναγεννήσεως και έντείνθεν άρχίζει να κατακτά τους πνευματικούς και καλλιτεχνικούς κύκλους.

Συναίσθημα μειονεκτικότητας

Όπως προκύπτει από τον όρισμόν της, ή όμοφυλοφιλία είναι διαστροφή, που παρουσιάζεται τόσοσν εις τους άνδρας, όσον και εις τας γυναίκας. Άνέκαθεν όμως και ή νομοθεσία και ή έπιστήμη ήσυχολήθησαν κυρίως με την μεταξύ άρρένων έκδηλώσιν της. Γενικώς δύναται να λεγθή ότι τά όμοφυλόφιλα άτομα δέν είναι εύτυχη. Έχουν συναίσθησιν της μειονεκτικότητός των, γνωρίζουν ότι τά περιβάλλει ή αποδοκιμασία και ένιστε ή περιφρόνησις των πολλών, κατέχονται από ένα μόνιμον άγχος

και όλα αυτά έπιδρούν κατά τό μάλλον ή ήττον, έπι του χαρακτήρος των. Άκόμη και εκείνοι που δέν φροντίζουν ν' άποκρύψουν την άδυναμίαν των, άλλ' αντίθετως την προβάλλουν, στερούνται της ψυχικής ήρεμίας των όμαλάν ανθρώπων. Ο Πλάτων εύγνωμονούσε τους θεούς διότι έγεννήθη έλεύθερος και Έλλην. Ο σύγχρονος άνθρωπος πρέπει να θεωρή ως υπέρτατον άγαθόν την ικανότητα να διάγη φυσιολογικήν ζωήν.

Διατί όμως άπασχολεί τόσοσν πολύ την άγγλικήν κοινωνίαν τό πρόβλημα της όμοφυλοφιλίας; Διότι ή περί αυτής νομοθεσία είναι έξοντωτική και διδει λαβήν εις φοβερούς έκδιασμούς. Ο σχετικός νόμος χρονολογείται από του 1885 και προβλέπει ποινάς διά τους έν κρυπτώ ή δημοσία παραβάτας του από προστίμου 5 λιρών μέχρις ίσοδίου καθειρέσεως. Πολλοί έξηγέρθησαν κατά καιρούς έναντίον του νόμου απόψεως και διάδλητοι από πάσης απόψεως και έπιφανείς. Τόν Απρίλιον λονδίνον του 1947 συνηλθεν εις τό θέμα και ή Βασιλική Ίατρική Έταιρία, ή όποία ήσυχολήθη με τό θέμα και άπεφάνθη ότι έπιβάλλεται ή σύστασις ειδικής έπιτροπής διά την έπιμαίαν ειδικής έπιτροπής διά την έπιμαίαν έλεγχόν της. Παρήλθον όμως άρκετά έτη άπρακτα, κατά την διάρκεια των όποιών διεξήχθη σειρά έντυπωσιακών δικών, και μόλις τό 1954 συνεκροτήθη μία τοιαύτη «Έπιτροπή διά τά όμοφυλοφιλικά έγκλήματα και την πορείαν», υπό την προεδρίαν του σερ Τζών Γούλφεντεν, αντιπρυτάνεως του πανεπιστημίου του Ρήντινγκ, ή όποία περιελάμβανε μεταξύ των μελών της δύο άνωτάτους δικαστικούς λειτουργούς, τρεις γυναίκας, δύο μέλη του Κοινοβουλίου, ίατρούς, νομικούς και κληρικούς.

Η Έπιτροπή ειργάσθη έπι όλόκληρον τριετίαν και τον Σεπτέμβριον του 1957 υπέβαλε την έκθεσιν της, ή όποία αναφέρεται ως «Έκθεσις Γούλφεντεν» και άποτελείται από δύο μέρη: Τό πρώτον άφορά την όμοφυλοφιλίαν και περιλαμβάνει 18 υποδείξεις και τό δεύτερον την πορείαν με 12 υποδείξεις. Η έκθεσις αυτή έπροκάλεσε μέγαν σάλον και έδixασε την κοινήν γνώμην της Μ. Βρετανίας. Τόν Δεκέμβριον του 1957 ή Βουλή των Λόρδων έπελήφθη των περι όμοφυλοφιλίας υποδείξεων και έτήρησεν έπιφυλακτικήν στάσιν, την όποιαν συνεμερίσθη και ή κυβέρνησις. Αντίθετως, αι περι αντιμετώπισεως της πορείας υποδείξεις υιοθετήθησαν κατά τό μεγαλύτερον μέρος και τον Νοέμβριον του 1958 έψηρίσθη νέος νόμος, ό όποίος έτροποποίησεν έπι τό αυστηρότερον την ίσχύουσαν νομοθεσίαν.

Άμάρτημα και όχι άδίκημα;

Η βασική υπόδειξις της Έκθέσεως Γούλφεντεν» διά τον καλασμόν της όμοφυλοφιλίας είναι «όπως σεξουαλική πράξις κατ' ίδιαν μεταξύ συναινούσων άρρένων ένηλικών (δηλαδή ηλικίας 21 έτών και άνω) μη άποτελούν ποινικόν άδίκημα», όπως κάθε πράξις τελουμένη άνευ συγκαταθέσεως του συντρόφου (άνεαρτήτως ηλικίας) τιμωρήται με δεκαετή φυλάκισιν και όπως πράξις μεταξύ ένηλικού και συγκατατιθέμενου άνηλικού έπισύρουν ποινήν πενταετούς φυλάκισεως. Η υπόδειξις αυτή, άποβλέπουσα εις τον έκσυχρονισμόν και τον έξεανθρωπισμόν της σχετικής βρετανικής νομοθεσίας, άποτελεί από τό 1957 τό θέμα άτερμόνων συζητήσεων.

Κατά τό διάστημα τούτο έτάχθησαν υπέρ της υιοθετήσεως της έφημερίδας παγκοσμίως κύρους —όπως οι «Τάιμς» και ό «Μαγχεστριανός Φύλαξ»— αι όποιοι είχαν έκπεφρασμένην ήδη γνώμην, έπιστήμονες και φιλόσοφοι και κοινωνιολόγοι μεγάλης αξίας και άνεπιλήπτου φήμης και όχι όλίγοι κοινobουλευτικοί άνδρες.

Τό σημαντικώτερον όμως και έντυπωσιακώτερον είναι ότι την υπόδειξιν υιοθέτησαν τόσοσν ό αρχιεπίσκοπος του Καντέρμπουρυ, προκλήμενος της Άγγλικανικής Έκκλη-

σίας, όσον και ό άρχιεπίσκοπος της Ύόρκης, προκαθήμενος της Καθολικής Έκκλησίας, υποστηρίζαντες ότι ή μεταξύ συναινούσων ένηλικών όμοφυλοφιλία πρέπει να θεωρηται «άμάρτημα» και όχι ποινικόν άδίκημα. Παρά ταύτα ή κυβέρνησις έτήρησεν έπιμόνως έπιφυλακτικήν στάσιν και προσεπάθησε να ρίψη εις την λήθην τας υποδείξεις της Έκθέσεως Γούλφεντεν».

Από την λήθη αυτήν έπεχείρησε τον παρελθόντα μήνα να τας έξαγαγή ό έργατικός βουλευτής κ. Κέννεθ Ρόμπινσον διά καταθέσεως έπερωτήσεως, ή όποία συνεζήτηθη υπό της Βουλής των Κοινοτήτων. Ο έπερωτών υπεστήριξεν εις την άγόρευσιν του ότι ή διαστροφή αυτή προκαλεί άποτροπισσμόν εις τους περισσότερους ανθρώπους, αλλά πρέπει ν' αντιμετωπισθ με σοβαρότητα και άντικειμενικότητα. Κατ' αυτόν, εις την Μ. Βρετανίαν έπι 20-25 άρρένων ατόμων τό έν είναι όπωσδήποτε όμοφυλόφιλον. Άνθρωποι του είδους αυτού συναντώνται εις όλας τας κοινωνικάς τάξεις και εις όλα τά επαγγέλματα και ή διαστροφή των δέν είναι συνήθως άποτελεσμα έλευθέρας έκλογής, άλλ' άκουσίας και άκατανικήτου παρορμήσεως όφειλομένης εις πολλούς λόγους. Οί όμοφυλόφιλοι είναι άτυχείς άνθρωποι, άξιοι μάλλον του οίκτου μας, παρά της περιφρονήσεώς μας. Ο μετασχών της συζητήσεως ύπουργός των Έσωτερικών κ. Μπάτλερ έδήλωσεν ότι κατά την γνώμην του δέν έχει ακόμη έπιστή ή στιγμή διά την μεταρρύθμισιν της σχετικής νομοθεσίας, άλλ' ότι —επειδή έπρόκειτο να έπακολουθήση ψηφοφορία— ή κυβέρνησις αφήνει έλευθέρους τους βουλευτάς της να ψηφίσουν κατά συνέδισιν. Καί ή Βουλή των Κοινοτήτων άπέρριψε την πρότασιν του κ. Ρόμπινσον περί υιοθετήσεως των απόψεων της Έκθέσεως διά ψήφων 213 κατά 99. Έτσι τά πράγματα παραμένουν ως είχαν.

Έπικέστερος ό έλληνικός νόμος!

Απλήσεις των συζητήσεων αυτών κατά τά τελευταία έτη έφθασαν επανειλημμένως και μέχρι των στήλων του έλληνικού τύπου. Ήτο ή εποχή της μεγάλης όξυτητος των έλληνοαγγλικών σχέσεων λόγω του Κυπριακού και αι συζητήσεις έδωσαν άφορμήν σχετλιασμών και ειρωνειών εις χρονογράφους, σχολιαστάς κλπ. των περισσότερών έλληνικών έφημερίδων. Τους έσκανδάλισεν ιδιαιτέρως ή στάσις του αρχιεπισκόπου του Καντέρμπουρυ, αλλά και ή παρηγορία με την όποιαν συνεζήτητο και συζητείται τό πρόβλημα εις την Άγγλίαν και τό περιεχόμενον των υποδείξεων της Έπιτροπής.

Ουδείς, έν τούτοις, από τους εύφεις αυτούς κυρίους έκαμε τον κόπον να διερωτηθ πώς αντιμετωπίζει τό θέμα ό έλληνικός Ποινικός Νόμος και να έρωτήσει ένα νομικόν, αν ό ίδιος δέν ήτο εις θέσιν να τό έξακριβάση απ' ευθείας. Θα διεπίστωνε τότε ότι ό από 1ης Ιανουαρίου του 1951 ίσχύων εις την Ελλάδα Ποινικός Κώδις (άρθρον 347) διέπεται άκριβώς από τό πνεύμα των έπιμάχων έν Άγγλία υποδείξεων της Έκθέσεως Γούλφεντεν» — δέν τιμωρεί, δηλαδή, τας μεταξύ ένηλικών άρρένων πράξεις όμοφυλοφιλίας και είναι δυστυχώς πολύ επικέστερος του νόμου, την θέσπισιν του όποίου ζητεί ή Έκθεσις, διότι θεωρεί άνήλικα μόνον τά κάτω γών 17 έτών πρόσωπα (άντ 21) και διότι θεσπίζει άπλως ποινήν διά τας άλλας περιπτώσεις (κατάχρησις σχέσεως έξαρτήσεως άνεαρτήτως ηλικίας, άποπλάνησις προσώπου νεωτέρου των 17 έτών υπό ένηλικού, και κατ' έπάγγελμα δασκισις) «τουλάχιστον τριών μηνών»...

Τό σημαντικότερον όμως και έντυπωσιακώτερον είναι ότι την υπόδειξιν υιοθέτησαν τόσοσν ό αρχιεπίσκοπος του Καντέρμπουρυ, προκλήμενος της Άγγλικανικής Έκκλη-

“ΑΛΕΚΤΩΡ”

“Owus πάντα
αυτή τήν έδοχή, με
μαρουαρινό χαρμάνι.

Γ.Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

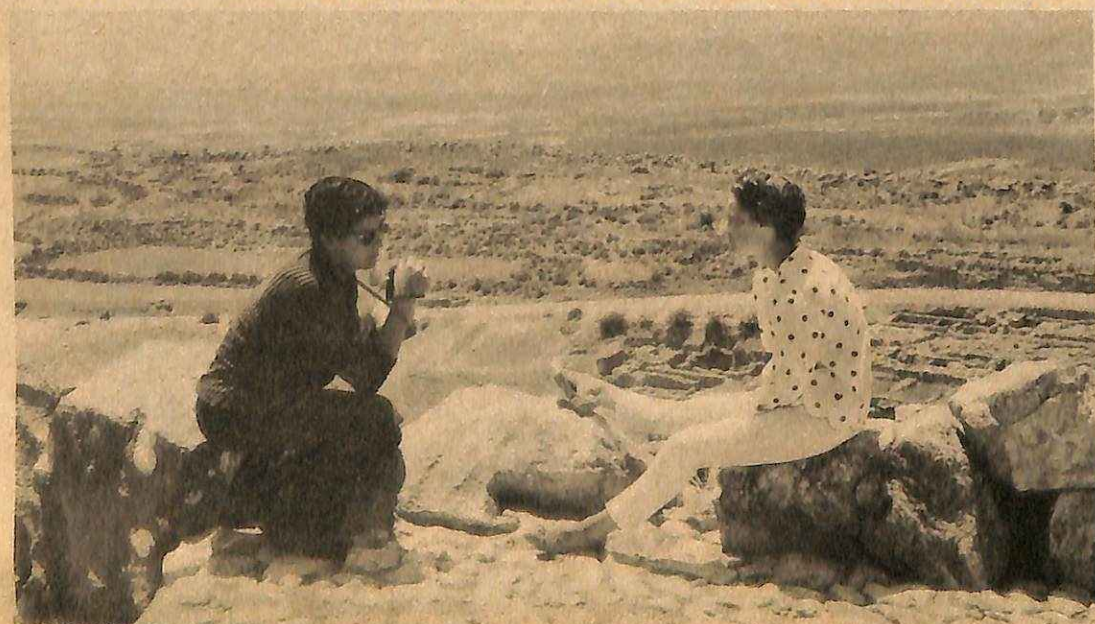
← **ΛΟΥΚΙΝΟ** Βισκόντι
Ο απόγονος των πα-
λαιών ηγεμόνων του
Μιλάνου θεωρείται σή-
μερα από τους κορυ-
φαίους σκηνοθέτες του
ιταλικού θεάτρου και
κινηματογράφου. Στη
συνέντευξή του προς
τους "Ελληνες δημο-
σιογράφους διτύπωσε
τις απόψεις του για
διάφορα προβλήματα
της τέχνης του και
μετά ανέφερε στα
μελλοντικά σχέδιά του.

Ο ΒΙΣΚΟΝΤΙ ΚΑΙ ΤΑ «ΠΑΙΔΙΑ» ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μόλις γλιστράει στην πίστα προσγειώσεως του "Ελ-
ληνικού" ο κομήτης της «Ολυμπιακής», που μεταφέρει
τον Λουκίνο Βισκόντι, την Ρόμυ Σινάιντερ και τον
"Αλβίν Ντελόν, κ' έχει κιόλας πολιορκηθεί από ένα
μαινόμενο πλήθος. Η Ρόμυ Σινάιντερ εμφανίζεται
στην πόρτα του αεροπλάνου και προσπαθεί να κατεβή.
Με δυσκολία τα καταφέρνει. Την ακολουθεί ο Ντε-
λόν και ύφιστανται και οι δυο ύπομονητικά τους
εναγκαλισμούς ώρισμένων από τους αντιπροσώπους
του τύπου και το ανέλετο κυνηγητό των φωτογρά-

φικών μηχανών. Η Σινάιντερ μοιάζει να έχει συνηθί-
σει την ατμόσφαιρα των εκδηλώσεων που προκαλεί
η δημοτικότητα της. Ο Ντελόν, γοητευτικός, γλυ-
κός και καινούργιος στη δουλειά, χτενίζει ακόμη, σε
τέτοιες περιπτώσεις με τα δάκτυλά τα μαλλιά του.
Μοιράζει εύκολα αυτόγραφα, χαμόγελα, χειραψίες
και μοιάζει ένθουσιασμένος από την υποδοχή. Ο Βι-
σκόντι, πύδ πίσω, με δυο-τρεις μόνο ανθρώπους που
τον πλησίασαν, χαίρεται τη δημοτικότητα των παιδιών.

ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΤΟΥΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΖΟΥΝ, Ο ΑΛΒΙΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΖΕΙ ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΟΥ ΤΗΝ ΡΟΜΥ

ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙ του "Ελληνικού
Όργανισμού Τουρισμού, οι δυο νεαροί
«στάρ» παρηκολούθησαν στην "Επίδου-
ρο τις δυο τραγωδίες του Εύριπιδη.
Έτσι η μόνη ώρα που τους έμεινε για
να επισκεφθούν τις Μυκήνες ήταν το
μεσημέρι της Κυριακής. Ο ήλιος πυρ-
πολούσε τα πάντα. Δεν τους έμπόδισε
όμως τις επαγγελματικά άσφογες πόζες

(Φωτ. Ν. Α.)

ΡΕΜΒΑΣΜΟΣ ΣΤΟΝ... ΦΛΕΓΟΜΕΝΟ ΑΡΓΟΛΙΚΟ ΚΑΜΠΟ

Στο «Κίγκ Τζόρτζ» τα πράγμα-
τα γίνονται πιο ήσυχα.

Στη θαυμάσια πινακοθήκη του
ξενοδοχείου με τα αντιπροσωπευ-
τικότερα έργα της ελληνικής ζω-
γραφικής («Ελλάδα» τ. 212),
η Σινάιντερ μας πληροφορεί ότι
δεν παντρεύτηκε ακόμη με τον "Α-
λβίν, αλλά αυτό θα γίνει σύντο-
μα. Ταίφες είναι τρεις, που την
περιμένουν να τις γυρίσει, χωρίς
να ξέρει ακόμη με ποιά θ' αρχίσει
και με ποιά θ' τελειώσει.

Ο Ντελόν επιβεβαιώνει ότι πο-
λύ σύντομα θα παντρευτεί την Ρό-
μυ. Τον περιμένουν δυο ταινίες,
μια με τον Κλεμάν και μια δεύ-
τερη με τον Βισκόντι, που ο ίδιος
θα την ανεβάσει τον χειμώνα στο
θέατρο, το «Κόμμα να είσαι πόρ-
νη», του Τζων Θόρντ.

Η κουβέντα με τον Βισκόντι εί-
ναι αληθινή χαρά. Ο Λουκίνο Βι-
σκόντι είναι ένας γέρος άνδρας,
πενήντα ετών, νέος, πολύ νέος για
το κέφι του, τον αυθορμητισμό
του και το φινό χιούμορ του. Με
την «ανούδα δέγχο» δεν έχει συμ-
φιλοψή, ούτε δείχνει διακρίση να
το κάνει. Όσοι λένε ότι τον δο-
λεει πολύ το δικό του παλιό κομμά-
τι.

Τον ζητάμε να μας μιλήσει για
την τελευταία του ταινία «Ο Ρό-
κο και η «Αδελφία» τους».

«Ο «Ρόκο» είναι η συνέχεια, μ'
ένα τρόπο, της ταινίας του «Η
Γη τρέμει», που γύρισε το 1948
στην Σικελία, και είναι φυσικά
κι ο «Ρόκο» μια ταινία ρεαλιστι-
κή. Στην παρατήρησή μας αν θέ-
λη να πη νεορεαλιστική, απαντά
πως δεν κατάλαβε ποτέ το «νέο»
στην ρεαλισμό του κινηματογρά-
φου, που τον πιστεύει γάν περιεχο-
μένο και σαν ήσυχια χωρίς συν-
δεση με καμιά τυποποιημένη φόρ-
μα. Τον ρωτάμε αν με τον «Ρό-
κο» δίνει ένα κοινωνικό πρόβλη-
μα της χώρας του. Ναι, όπως
χει το κοινωνικό. Στην «Ρόκο»

το πρόβλημα είναι αυτό του "Ι-
ταλίου του νότου, που αφήνει τη
δική του ζεστή "Ιταλία για να
ζητήσει καλύτερη τύχη στο βο-
ρεινό ξένο Μιλάνο. Τα γεγονό-
τα στην μέθοδο της ταινίας του εί-
ναι συνέπειες φυσικές, που διαί-
νουν από την κοινωνική κατάστα-
ση της οικογένειας του Ρόκο. Το
σενάριο ξεκίνησε από το διότι
του Τεσσέρι «Η γέφυρα της Γκι-
ζόλφας», και το Μιλάνο, όπου γυ-
ρίστηκε, δόσανε στην αλήθεια γραμ-
μή της ιστορίας.

Για τον «Ρόκο» τελειώνει ανα-
φέροντας την συνεργασία του με
την Καρίνα Παζίνου, που την συμ-
βολή της στην ταινία του την χα-
ρακτηρίζει ανεκτίμητη.

Σε παρατήρησή μας ότι οι ται-
νίες που έχει γυρίσει ως τώρα ή-
ταν τόσο λίγες, ο Βισκόντι εξη-
γεί ότι κάνει κινηματογράφο μόνο
όταν με τον κινηματογράφο έχει
κάτι να πη.

Στην τηλεόραση δεν έχει ως
τώρα δοκιμάσει να δουλέψει, για-
τί δεν έβρισκε τίποτε για αυτή, που
δεν θα μπορούσε να το πη με τον
κινηματογράφο ή το θέατρο.

Το θέατρο τον απασχολεί πάντα
πιο πολύ από τον κινηματογράφο
και πιο πολύ από την κρίση στο
δύοτερο τον θλίβει η σταθερή πιά
κρίση στο Ιταλικό θέατρο.

Τον θυμίζουμε τη δημιουργική
του δουλειά στη «Σκάλα». Η
δουλειά στη «Σκάλα» έχει πολύ
ένδιαφέρον και ο Βισκόντι δρι-
σκει άφορη να μιλήσει για τη
συνεργασία του στην όπερα με
την Κάλλας που, εκτός από μεγά-
λη τραγουδίστρια, την πιστεύει
σαν μια από τις πιο συναρπαστι-
κές ηθοποιούς του κόσμου.

Μας ρωτάει για το ελληνικό
θέατρο. Του λέμε ότι τον χειμώνα
έχουμε δεκαεφτά θέατρα, και μοι-
άζει να μας ζηλεύει...

Σ.Κ.

Η ΡΟΜΥ δύσκολα καταφέρνει να μη δγιά λη σε κάθε φωτογραφία τή...γλώσσα της.
(Φωτ. Ν. Α.)

Η ενδιαφέρουσα και τόσο γραφικά διαφοροποιημένη συντροφιά —μαζύ και ο φίλος τους Ζωρζ Μπωμ, ο γνωστός φυλέλλην Γάλλος δημοσιογράφος, που ζή και εργάζεται μαζί τους— ξεκίνησε για την Επίδαυρο το μεσημέρι του Σεπτεμβρίου, μέσα στο άττικό λιοπύρι. Ο Άλαιν Έγκερνε έβω από το παράθυρο του αυτοκινήτου να πάρη άέρα —ζαλίζεται, όταν δέν οδηγή ο ίδιος—, ή Ρόμυ μαζεμένη, άμυλητη σε μία γωνιά, και ο Βισκόντι, που άντεχε στη ζέστη πιότερο από τους άλλους, μελετούσε την ξεραίλα τής Άττικής. Άφημενοι έτσι, προσφέρονται στο μάτι που ζητά να θρή κάτι προσωπικό τους πέρα από όσα μάς αποκάλυψαν ως τώρα ή όθνη και ή όδ-ρυθος τής δημοσιότητας.

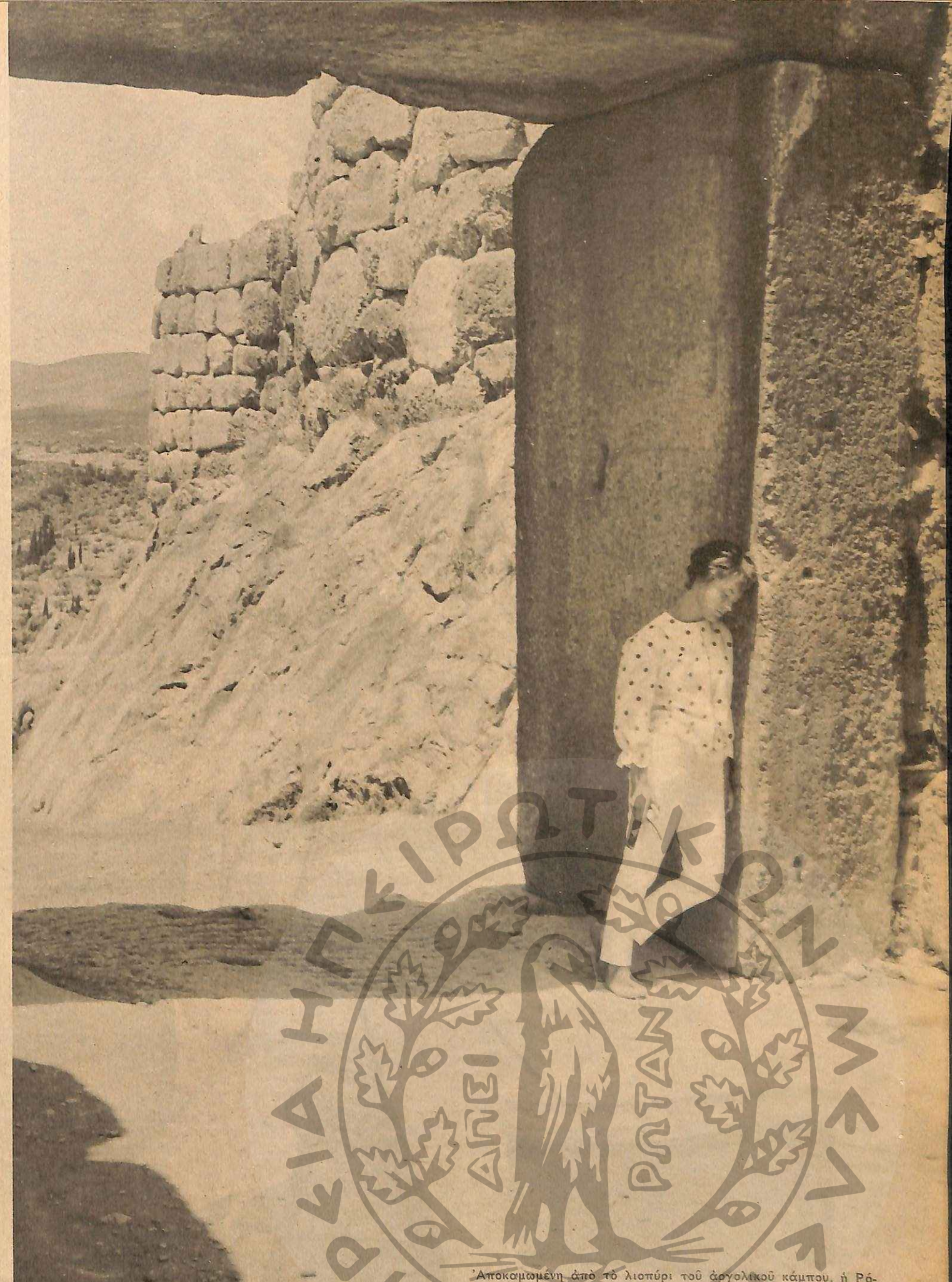
Η Ρόμυ είναι μία χαριτωμένη Βιεννεζούλα —μία άληθινή Βιεννέζα— λεπτή, άπλη στούς τρόπους, και τό χαμόγελό της θυμίζει έκπληκτικά μάν από τις ώραιότερες κόρες του μουσείου τής Άκροπόλεως. Τρεις φορές αυτοκράτειρα Σίσιου στον κινηματογράφο, είναι, στη ζωή, πριγκιποπούλα μιάς πραγματικής θεατρικής δυναστείας: Ουδονταπέντε έ-τάν ή γιαγιά της, Ρόζα Άλμπαχ - Ρέττυ, παίζει με μοναδική έπιτυχία τό έργο του Ντύρενματ «Η έπίσκεψη τής γηραιάς κυρίας». Ηθοποιός ο πατέρας της, ο γνωστός Βόλφ Άλμπαχ - Ρέττυ. Κι όσο για την μητέρα της, την Μάγδα Σνάιντερ, όλοι την θυμούνται, ιδίως στη μεγάλη προπολεμική της έπιτυχία «Λιμπελά», του Μάξ Όφύλς. Την οικογενειακή αυτή παράδοση πολύ θέλει και ή ίδια να την συνεχίση, παίζοντας, του χρόνου ίσως, στο Άμβούργο, με τον Γκούσταβ Γκρόντγκενς.

Ο Άλαιν Ντελόν είναι ένα πραγματικά ώ-ραίο άγόρι, ψηλόλιγνο, σέέλτο — ένας μελα-χροινός με γαλανά μάτια και γραμμένα χα-ρακτηριστικά. Θα έσάρκωνε τέλεια τόν τύ-πο του Ντόριαν Γκραύ. Μιλεί με την άνεση και τό νεύρο του καλομαθημένου —και καμ-μιά φορά κακομαθημένου— άγοριού, που άνα-φέρει με άδιαφορία την φωτογραφική μηχανή που έχασε μέσα στο αυτοκίνητο, που τούκλε-ψαν μπροστά στην πόρτα του Βισκόντι... «Ο-ταν δέν γυρίξη καμμιά από τις γνωστές του έπιτυχίες —όπως τό «Αδύνατες γυναίκες» ή τό «Plein soleil» του Κλεμάν— περιά τόν πιο πολύ καιρό του στο θολάν.

Σ τόν Λουκίνο Βισκόντι διακρίνεις από την πρώτη στιγμή έναν εύγενη, από τους λίγους τής εποχής μας. Ψηλός, ήλιοκαμένος, με φα-ρδείς ώμους. Τά μεγάλα μάτια του γυαλιά δέν καταφέρνουν να κρύψουν τίποτε από την έντονη φυσιογνωμία του. Κάθε λόγος ή κίνη-σή του φανερώνει τόν έλεγχο μαζύ και τη χάρη που δίνει μία παμπάλαια εύγενική κα-ταγωγή, μία βαθύτατη κουλτούρα και ή σι-γουριά του τολάντου και τής ανθρωπιάς του. Αυτά όλα έχουν περάσει μέσα στο έργο του.

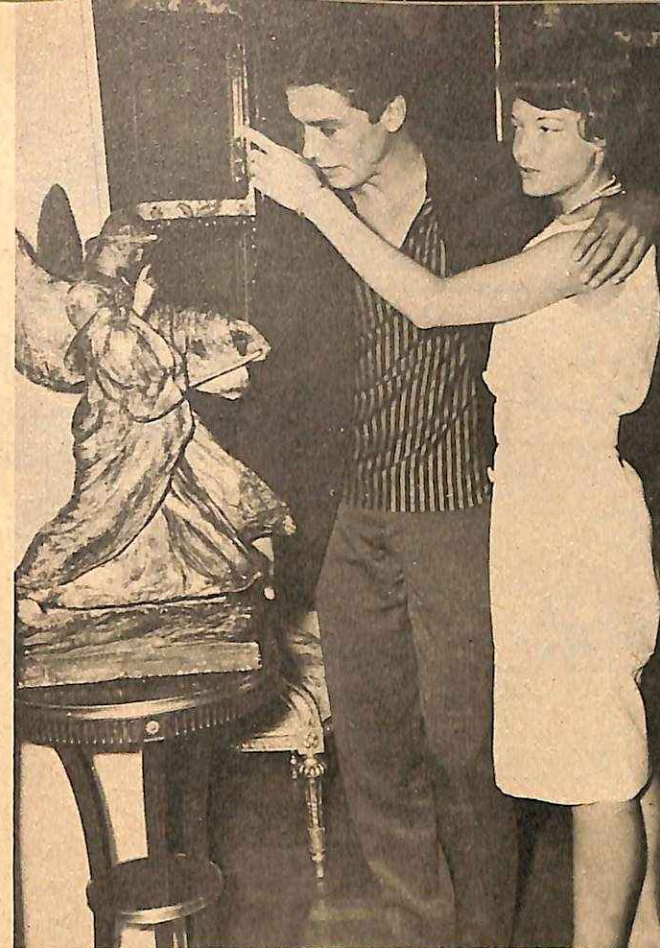
Η πριγκιποπούλα τής κινηματογραφικής δυνα-στείας κάτω από τη βαρεία σκιά τής Πύλης τών Λεόντων — που τή διάδθηκαν άλλοτε πριγκίπισ-σες και βασιλιάδες σημαδεμένοι από τη μοίρα

Άποκακομένη από τό λιοπύρι του άργολικού κάμπου, ή Ρό-μυ άνάγειρε να ξαποστάση στον πελώριο μονολιθικό παρα-σάτη της Πύλης. Όρα και τοπίο υπαβάλλουν σκέψεις θλι-δερές για τ' ανθρώπινα, και ή Ρόμυ τους παραδίδεται. Σε' αυτή της άνηχούν οι οίμωγες τής Κλυταιμνήστρας, που εί-ναι διάχυτες στο κατώφλι τών Άτρείδων. Άλλά ή Ρόμυ εί-ναι από φυσικού της άνέμελη και επιπλέον έρωτευμένη. Άλ-λωστε ο Άλαιν βρίσκεται κάπου εδώ κοντά, ή ώραία έκδρο-μή συνεχίζεται και τό κινηματογραφικό μέλλον τής χαμογελά

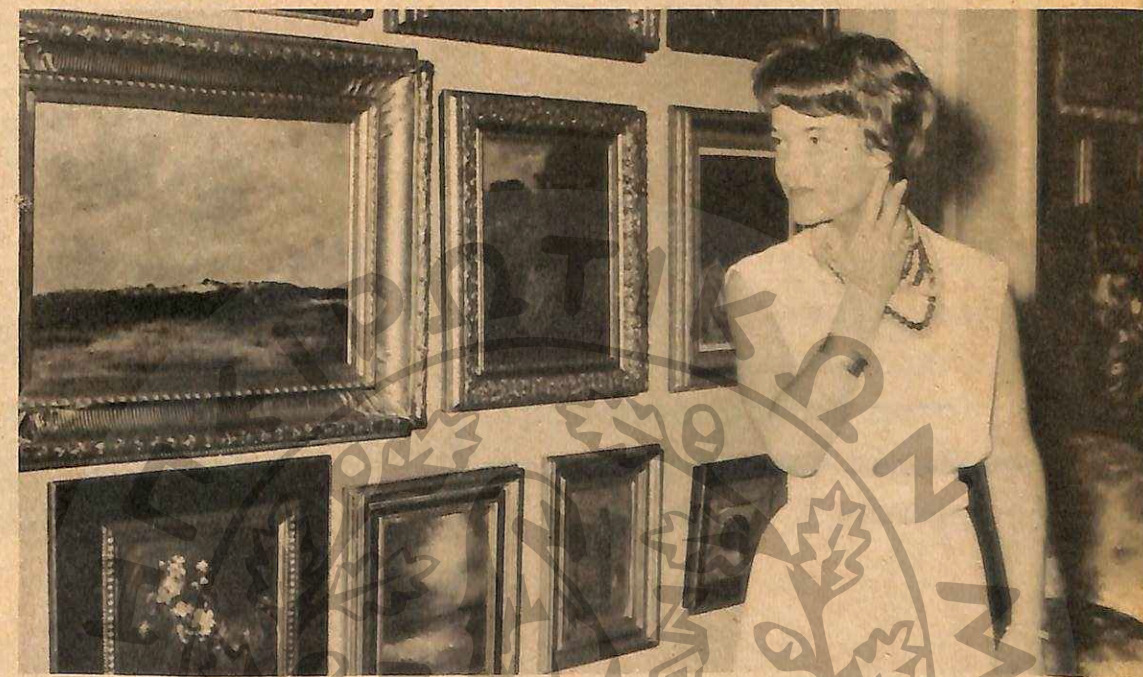
Ο θήκας και ο έρωτας δεν κρύβονται. Οι δυο νέοι δεν προχωρούν σε λεπτομέρειες για τα μελλοντικά σχέδιά τους, πάντως δηλώνουν απερίφραστα πως πολύ γρήγορα σκοπεύουν να παντρευτούν. Άλλοι επιμένουν πως οι αντιρρήσεις της μαμάς - Σινάιντερ δεν εκάμφησαν.

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ)

ΣΤΗΝ πινακοθήκη του αθηναϊκού ξενοδοχείου, όπου κατέλυσαν οι δυο πρωταγωνιστές, είχαν την ευκαιρία ν' αποθαυμάσουν τους ανηρτημένους ελληνικούς πίνακες (άκρο αριστερά), αλλά και να ποζάρουν σε μερικές τυπικά «άνεφλου μνηστείας» φωτογραφίες (αριστερά).

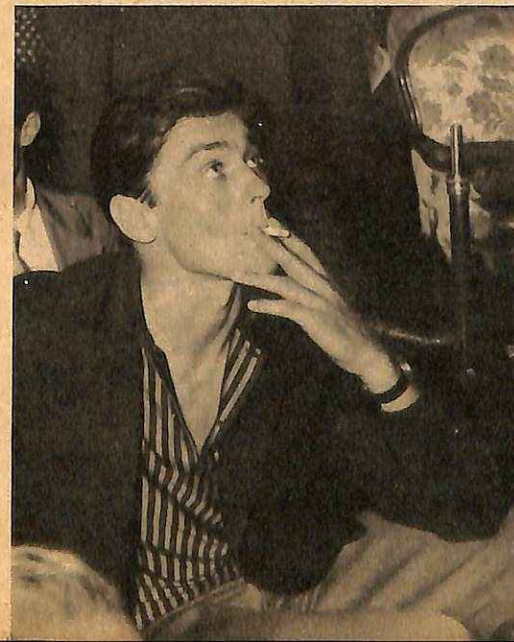
ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΕΙΧΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΜΕΙΝΗ ΜΑΚΡΥΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΘΑΥΜΑΣΤΑΣ

Πρωτοπόρος στο νεορεαλιστικό κίνημα με την ταινία του «Η Γη τρέμει», σηματοδότη με κάθε νέα του δημιουργία κ' ένα σταθμό στην ιστορία του σύγχρονου ευρωπαϊκού κινηματογράφου και ανεβάζει παράλληλα πλήθος θεατρικών έργων με ριζοσπαστική πολλές φορές σκηνοθεσία — από αρχαία τραγωδία μέχρι μελόδραμα, που το θεωρεί, άλλωστε, είδος συγγενικό. Η ρωμαιολόγος αντίληψη που τον ώθει στον ρεαλιστικό χειρισμό γενικότερων θεμάτων δεν έμπόδιζε μια ιδιαίτερη ευαισθησία του με λεπτότατες συναισθηματικές αποχρώσεις. Μεγαλωμένος σαν πρίγκιπας και ζώντας σ' ένα παμπάλαιο άρχοντικό, παλάτι μαζί και μουσείο, μιλεί για την άφθαρτη αγάπη προς την μητέρα του, την ωραιότερη γυναίκα που είδε ποτέ του, αναπολώντας με τί λachτάρα πρόσμενε τα θράδρια τον γυρισμό της από το θέατρο ή τις δεξιώσεις, πως έκανε τον κοιμισμένο μόλις το άρωμά της πρόδιδε την παρουσία και πως ένοιωθε, καθώς έγευρε επάνω του για να τον φιλήσει, το ζεστό χέδι του μαργαριταρένιου κολλιέ που είχε ακουμπήσει στο ντεκολτέ της και το κρύο χέδι των μακρυών μαργαριταρένιων της σκουλαρικιών...

Στη διαδρομή, Άλφον, γαϊδουράκια και πρόβατα, κ' η σπάνια παρουσία ανθρώπων από δρόμο, κέντριζαν την προσοχή τους, και ο Βισκόντι, που τίποτα δεν τον εφεύγει, βρήκε τις γεμιστές ντομάτες του Τουριστικού Περιπτέρου της Κορίνθου — τώλεγε και το ξανάλεγε — πολύ πιο νόστιμες από τις μαγειρεύουν στην Ιταλία. Ρωτούσαν για όλα μα έβλεπε κανείς πως, έξω από τον θαυμασμό τους για το τοπίο, το ενδιαφέρον τους για το ανθρώπινο στοιχείο ήταν πιο ζεστό. Ζητούσαν να συλλάβουν την ιδιαιτε-

ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΟΛΑ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΓΟΗΤΟΣ

μας μέσα στη σημερινή ζωή μας, έτοιμοι να θρουν και να χαρούν κάθε αρχαία επίδωση στα έθια και στον τρόπο μας, ιδίως όμως να μας νιώσουν μέσα στη ζωή και στα σύγχρονα προβλήματα μας και ίσως κάποτε να μας εκφράσουν με τα μέσα τους, καθώς το εύχθησαν.

Ζυγώνοντας την Επίδαυρο, ο Βισκόντι μιλούσε με ένθουσιασμό για τα παλάτια της Ντόρας Σπράτου, για το ταλέντο του Νίκου Κουνδουρού, το οποίο είδε τον «Δράκο» στην Βενετία, και για τον θαυμασμό του για την Κατίνα Παξινού, στην μεγαλύτερη τραγωδία της εποχής μας, που πρωταγωνιστεί στο τελευταίο του φιλμ «Ο Ρόκο και η Αφελία του». Ο Μπόμ φυλλομετρώσε τον Εόριπιδη. «Ένοιωθε μέσα τους κάποια νευρικήτητα. Είχαν ακούσει πολλά για το θεατρίκι, μα σαν άνθρωποι του θεάτρου αδημονούσαν να ίδουν και να κρίνουν μόνοι τους το θέαμα που είχαμε να τους προσφέρουμε μέσα στο μοναδικό περιβάλλον.

Η είσοδός τους στο θέατρο και η εμφάνιση της Ρόμυ, που το λιλά παστέλ φόρεμά της ανάδειχνε σαν ήλιαχτίδα, ξεσήκωσαν το κοινό σε ξεφρενα χειροκροτήματα κ' ένας χείμαρρος κυνηγών ατογράφων, που μόνον η χωροφυλακή μπόρεσε να συγκρατήσει, άρχισε να καταρρέει στις κερκίδες.

Μα σαν ήρθε η αυστηρή ώρα της τραγωδίας, το

νεαρό ζευγάρι ακουμπιστό θυβίστηκε σ' ότι ξετυλιγόταν σιγά-σιγά μπροστά του, και ο Βισκόντι, κρτώντας στο ένα χέρι την Ιταλική μετάφραση των «Φονισμών» και στο άλλο τα μικροσκοπικά θεατρικά του κιάλια, μοιράζοντας τις ματιές του στο κείμενο και στα δράματα, από τον πρώτο κιόλας μονόλογο της Ιοκάστης, συνεπάρθηκε κυριολεκτικά. Κι όταν, νύχτα πιά, με τα τζιτζίκια της Επίδαυρου έλασαν τέλος και τα πόδια των Λαδωνιδών κι άναψαν τα φώτα, οι ξένοι μας, φανερά συγκινημένοι, λυτρωμένοι μαζί με το μεγάλο πλήθος, μπόρεσαν χειροκροτώντας στην όρχηστρα, ν' αγκαλιάσουν τους καλλιτέχνες μ' όλη την βέρυη που δίνει η πείρα του δημιουργού στην έκτιση της δουλειάς του αξιοσυνάδελφου. Εκεί, ανάμεσα στην Παξινού, τον Μινωτή και τους άλλους ήθοποιους μας, ο Βισκόντι είπε με την χαρακτηριστική του ευθύτητα πάρα, ύστερα από δώδεκα έτη, δεν θα επηρείσσε πια ποτέ ν' ανεβάζει αρχαίο δράμα, γιατί μόνον οι Έλληνες μπορούσαν να νιώσουν έτσι και να αποδώσουν αυτά τα πράγματα που είναι δικά τους.

Επιστρέφοντας σ' Αθήνα, μετά το γεύμα που παρέθεσε η κ. Παξινού προς τιμήν τους, ο Βισκόντι μας είπε πόση έντυπωση του έκανε η συμμετοχή του

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 58

Σήμερα, 15 χρόνια αργότερα
 από την τρομακτική
 έκρηξη στην πολυάνθρωπη
 ιαπωνική πόλη,
 τὰ πρόσωπα της Χιροσίμα
 — όσα επέζησαν —
 έχουν ακόμη τις ουλές.
 Περισσότερο, όμως,
 από τὰ θαθεία σημάδια,
 στο δέρμα, περισσότερο
 κι' από τὸ μολυσμένο αἷμα,
 ἡ έκρηξη τῆς βόμβας
 σκόρπισε παντοῦ
 τὸν φόβο καὶ τὴν ἀγωνία.
 Σήμερα, 15 χρόνια αργότερα,
 οἱ Κνέμπελ καὶ Μπαίλεϋ
 ἀποκαλύπτουν σ' ἓνα
 ἀμερικανικὸ περιοδικό
 τὴν ἱστορία τῆς ἀποφάσεως
 ποὺ ἄνοιξε καινούργια
 ἐποχὴ στὴν Ἱστορία.

Τὸ ἀμερικανικὸ θωρηκτὸ «Αὐγούστα» διέσχισε τὸν γαλῆνιο Ἀτλαντικὸ.
 Ἐπανεφερε στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες τὸν πρόεδρο Χάρρυ Τρούμαν ὕστε-
 ρα ἀπὸ τὴν διάσκεψη τοῦ Πότσταμ, ὅπου, μαζί με τοὺς ἡγέτες τῆς Μ.
 Βρετανίας καὶ τῆς Ρωσίας, εἶχαν συζητήσει τὰ σχέδια τερματισμοῦ τοῦ
 δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου.
 Τὸ βράδυ τῆς 5ης Αὐγούστου τοῦ 1945 ὁ πρόεδρος δέιπνεσε μαζί
 με τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ πλοίου. Κατὰ τὴν ὥρα τοῦ καφέ, ὁ γιατρός τοῦ
 θωρηκτοῦ ὑπέβαλε στὸν πρόεδρο μιὰ ἐρώτηση ποὺ ἀπασχολοῦσε συνεχῶς
 τοὺς ἀξιωματικούς. Μήπως ἀποφασίστηκε στὴ διάσκεψη ἡ συμμετοχὴ τῆς
 Ρωσίας στὸν πόλεμο τοῦ Εἰρηνικοῦ, ἔτσι ποὺ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ γρήγορη
 συντριβὴ τῆς Ἰαπωνίας;
 Ὁ πρόεδρος ἔδωσε μιὰ ἀπάντηση ποὺ δὲν τὴν ἄκουσαν δὲν θὰ τὴν
 λησμονήσουν ποτέ. «Ὁχι, εἶπε. Δὲν ἔγινε καμμιά τέτια συμφωνία. Ἄν στο
 Πότσταμ ἐμφανίστηκαν δυσκολίες στὴ συνεννόηση με τοὺς Ρώσους, οἱ
 δυσκολίες αὐτές δὲν εἶχαν καμμιά σχέση με τὸν πόλεμο ἐναντίον τῆς Ἰα-
 πωνίας. Οἱ Ἡν. Πολιτεῖες εἶχαν τώρα στὴ διάθεσή τους ἓνα ἐντελὸς και-
 νουργιο ὄπλο καὶ ἔτσι δὲν εἶχαν πιά ἀνάγκη τοὺς Ρώσους, οὔτε κανένα
 ἄλλου.
 Τὸ ὄπλο αὐτό, εἶπε, εἶχε καταστρεπτικὴ δύναμη, ἴση με ἐκείνη ποὺ ἀ-
 ναπτύσσει ἡ ταυτόχρονη έκρηξη 20.000 τόνων νιτρογλυκερίνης. Τὸ και-
 νουργιο αὐτὸ ὄπλο εἶχε κατασκευασθῇ ἐντελῶς μυστικά. Οὔτε τὸ Κογκρέσσο
 δὲν ἤξερε. Ἡ δοκιμὴ τοῦ ὄπλου, ποὺ εἶχε ἤδη γίνῃ, ἀπέδειξε ὅτι αὐτὸ καὶ
 μόνο θὰ μπορούσε νὰ προκαλέσῃ τὸ τέλος τοῦ πολέμου.
 Πρὶν λίγες ἐβδομάδες, ὁ πρόεδρος εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασή του. Ἡ
 ἀπόφαση αὕτη ἀφοροῦσε τὴν καταστροφὴ τῶν κέντρων δύο πόλεων, τὸν
 θάνατο 152.000 ἀνθρώπων καὶ τὴν ἀλλαγὴ πορείας τῆς ἱστορίας τοῦ
 κόσμου.
 Ἦταν σωστὴ ἡ ἀπόφαση αὕτη;

Στὶς 18 Σεπτεμβρίου τοῦ 1944, ὁ πρόεδρος Φραγκλῖνος Ρουζβελτ καὶ
 ὁ Βρετανὸς πρωθυπουργὸς Οὐίνστον Τσώρτσιλ εἶχαν ἐγκρίνει ἓνα «μνη-
 μόνιον» σχετικὰ με τὴν ἀτελὴ ἀκόμη τότε ἀτομικὴ βόμβα. Τὸ μνημόνιο
 αὐτὸ ἔλεγε: «Ὅταν ἡ βόμβα θὰ εἶναι ἐτοιμὴ, θὰ ἔπρεπε ἴσως, ὕστερα ἀπὸ
 ὀριμὴ σκέψη, νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας». Φαίνεται ὅτι οἱ
 δύο ἄνδρες εἶχαν σκεφθῇ ὅτι ἡ βόμβα θὰ ἦταν ἐτοιμὴ τόσο ἀργά, ὥστε νὰ
 μὴν εἶναι δυνατόν νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐναντίον τῆς Γερμανίας, ποὺ εἶχε ἤδη
 κλονισθῇ ἀπὸ τὰ πλήγματα τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων.
 Κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τῶν μακρῶν καὶ δαπανηρῶν πειραμάτων, ποὺ
 ὠδήγησαν στὴν κατασκευὴ τῆς βόμβας, φαίνεται ὅτι ὅλοι ἦταν σύμφωνοι
 ὅτι ὁποιοδήποτε ὄπλο ποὺ θὰ μπορούσε νὰ συντομεύσῃ τὴ διάρκεια τοῦ
 πολέμου θὰ ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιηθῇ ὅσο τὸ δυνατόν γρηγορώτερα. Ἀλ-
 λά, σιγά-σιγά, κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1944 καὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1945, πολλοὶ
 ἐπιστήμονες καὶ ἔξῃ ἐξέχοντες στρατιωτικοὶ ἡγέτες τῶν Ἠνωμένων Πολι-
 τηῶν εἶχαν πολὺ ἔντονος ἐπιφυλάξις σχετικὰ με τὸ συγκεκριμένο αὐτὸ
 ὄπλο.
 Ὁ πρῶτος ἐξέχων στρατιωτικὸς ποὺ ἐξέφρασε δισταγμοὺς ὡς πρὸς τὴ
 χρησιμοποίησιν τῆς βόμβας ἦταν ὁ ναύαρχος Οὐίλλιαμ Λήχ, ἀρχηγὸς τοῦ
 ἐπιτελείου τοῦ ἀρχιστρατήγου. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή ὁ ναύαρχος Λήχ
 ἦταν ἐναντίον τῆς χρησιμοποίησεως ἀτομικῶν ὀπλων. Τὶς ἀντιρροήσεις του
 αὐτὲς τὶς ἐξέφραζε σὲ ἰδιωτικὲς μόνο συνομιλίες καὶ ὄχι ὑπὸ τὴν στρα-
 τιωτικὴ του ἰδιότητα, ἴσως γιὰτὶ πίστευε ὅτι καθήκον του ἦταν νὰ ἀσχο-
 λῆται με στρατιωτικὰ μόνο καὶ ὄχι με ἠθικὰ προβλήματα.
 Ὁ Χάρρυ Τρούμαν ἀκουσε γιὰ πρώτη φορὰ νὰ γίνεται λόγος περὶ ἀ-
 τομικῶν ὀπλων μόνις μιὰ ὥρα ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ ἔγινε πρόεδρος τῶν
 Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τὸ βράδυ τῆς 12ης Ἀπριλίου 1945. Ὁρκίστηκε στὶς
 7 τὸ βράδυ καὶ ἀμέσως μετὰ προήδρευσε σὲ μιὰ σύνομη συνεδρίαση τοῦ
 Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Μετὰ τὴ συνεδρίαση, καθὼς οἱ ὑπουργοὶ ἐφευ-

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΟΥ ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

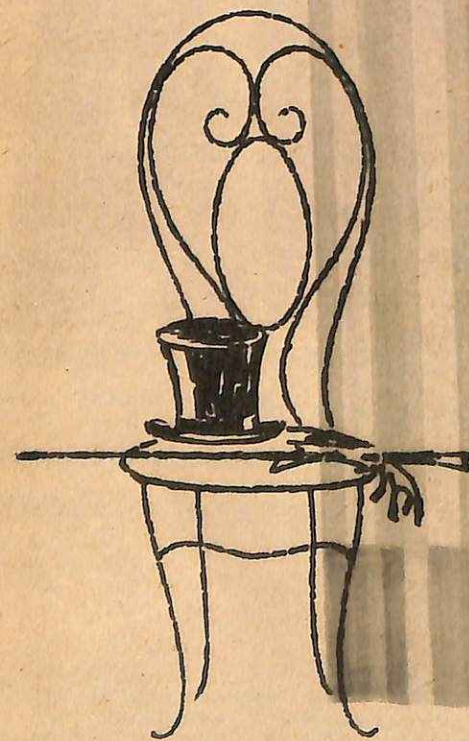
ΧΙΡΟΣΙΜΑ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ 15 ΧΡΟΝΙΑ

γαν σιωπηλοὶ, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Χένρυ Στίμσον καθυστέρου-
 σε ἐπίτηδες. Καὶ τότε εἶπε στὸν Τρούμαν ὅτι ἡ κυβέρνηση εἶχε προχωρή-
 σει στὴν κατασκευὴ ἑνὸς ὄπλου τεραστίας δυνάμεως.
 Ὑστερα ἀπὸ λίγες μέρες, ὁ ἐπιστῆμων Βάννεβορ Μπούς εἶχε μιὰ μα-
 κρὰ συνάντηση με τὸν πρόεδρο Τρούμαν, κατὰ τὴν ὁποία τοῦ ἐξήγησε ὁ-
 λόκληρη τὴν υπόθεσι. Στὶς 25 Ἀπριλίου τοῦ 1945, ὁ Στίμσον ἔγραψε σὲ
 μιὰ μεγάλη του ἔκθεσι: «Σὲ τέσσερις μῆνες θὰ διαθέτουμε πιθανῶς τὸ
 τρομερώτερο ὄπλο ποὺ γνῶρισε ποτὲ ὁ ἄνθρωπος».
 Ὁ Στίμσον συνέστησε στὸν Τρούμαν νὰ διορίσῃ μιὰ γνωμοδοτικὴ ἐ-
 πιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς πολιτικῆς. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Στίμσον καὶ τὸν
 Μπούς, στὴν ἐπιτροπὴ αὕτη διορίστηκαν καὶ οἱ ἑξῆς: Ὁ Ράλφ Μπάρντ,
 ὑφυπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, ὁ Οὐίλλιαμ Κλαϊντον, βοηθὸς ὑπουργοῦ τῶν
 Ἐξωτερικῶν, ὁ Κλάρκ Κόμπτον, ἀρχηγὸς τοῦ Γραφείου Ἐπιστημονικῶν
 Ἐρευνῶν, ὁ Τζαίμς Κόναντ, πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρευνῶν Ἐθνικῆς
 Ἀμύνης καὶ πρῦτανος τοῦ Χάρβαρντ, ὁ Τζωρτζ Χάρισσον, εἰδικὸς σύμβου-
 λος τοῦ Στίμσον, καὶ ὁ Τζαίμς Μπάρνες, ὁ ὁποῖος ἀργότερα διορίστη-
 κε ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνεργαζόταν με μιὰ
 ἄλλη γνωμοδοτικὴ ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία εἶχε σχηματισθῇ ἀπὸ τοὺς ἐπιστή-
 μονες Ἀρθουρ Κόμπτον, Ἐνρίκο Φέρμι, Ἔρνστ Λῶρενς καὶ Ζ. Ρόμπερτ
 Ὁππενχάϊμερ.
 Ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ συνεργάστηκε μαζί με τὸν Τρούμαν στὴν ἀπόφασι
 περὶ χρησιμοποίησεως τῆς ἀτομικῆς βόμβας, ἀν καὶ ἡ τελευταία λέξη ἀ-
 νήκε ἀποκλειστικὰ στὸν πρόεδρο.
 Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς συνεχیزτησαν με μεγάλη προσοχὴ τὴν
 πρότασι περὶ χρησιμοποίησεως τῆς βόμβας ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας, κατὰ
 τὴν συνεδρίασή της τῆς 3ης Μαΐου τοῦ 1945. Ὁ στρατηγὸς Τζωρτζ Μάρ-
 σαλ, ὁ ὁποῖος παρέστη στὴ συνεδρίαση, ρώτησε ἂν ἡ βόμβα θὰ μπορούσε
 νὰ παραμείνῃ μυστικὴ, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ στὸ μέλλον ἡ ἀμυνα τῆς Ἀ-

μερικῆς. Οἱ ἐπιστήμονες ἀπάντησαν «ὄχι». Πολλοὶ ἄνθρωποι σὲ ἄλλες χώ-
 ρες ἤξεραν πάρα πολλὰ σχετικὰ με τὰ προπολεμικὰ πειράματα ὡς πρὸς
 τὸ άτομο. Γρήγορα ἢ ἀργά τὸ μυστικὸ θὰ ἀπεκαλύπτετο καὶ ἀπὸ ἄλλες
 χώρες.
 Ὁ Ἀρθουρ Κόμπτον ρώτησε ἂν θὰ ἦταν δυνατόν νὰ γίνῃ ἐπίδειξις
 τῆς βόμβας ἐνώπιον ξένων παρατηρητῶν. Μήπως ἡ Ἰαπωνία θὰ ἐπιθετο
 νὰ παραδοθῇ; Καὶ ἄλλα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς συζητήσαν τὸ ἴδιο θέμα.
 Ἀλλὰ τί θὰ γινόταν ἂν ἡ δοκιμὴ τῆς βόμβας ἀπέτυγχανε; Καὶ τί θὰ γι-
 νόταν ἂν οἱ Ἰάπωνες δὲν δέχονταν νὰ στείλουν ἀντιπροσώπους γιὰ νὰ
 δοῦν τὸ νέο ὄπλο;
 Νέα πρότασι: Νὰ εἰδοποιηθοῦν οἱ Ἰάπωνες σχετικὰ με τὴν καταστρε-
 πτικὴς δυνατότητες τῆς καινούργιας βόμβας καὶ νὰ τοὺς δοθῇ λιγοήμερη
 προθεσμία γιὰ νὰ συνθηκολογήσουν. Οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ τοὺς εἰδοποιούσαν
 ῥητῶς ὅτι ἡ βόμβα θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο μόνον ἂν δὲν δέχονταν νὰ καταθέ-
 σουν τὰ ὄπλα. Ἀλλὰ στὸ σημεῖο αὐτὸ δημιουργήθηκαν νέες ἀντιρροήσεις.
 Τί θὰ συνέβαινε ἂν οἱ Ἰάπωνες μετέφεραν Ἀμερικανούς αἰχμαλώτους στὶς
 κρίσιμες περιοχὲς τῆς χώρας τοῦς; Ἡ ἂν συγκέντρωναν καταδιωκτικὰ ἀε-
 ροπλάνα γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν πτήσι τῶν ἀεροπλάνων ποὺ θὰ μετέφεραν
 τὴν ἀτομικὴ βόμβα;
 Στὸ τέλος ἡ ἐπιτροπὴ κατέληξε στὸ συμπέρασμα ὅτι ἓνας μόνος τρό-
 πος ὑπῆρχε γιὰ τὸν γρήγορο τερματισμὸ τοῦ πολέμου καὶ τὴ διάσωση
 τῆς ζωῆς χιλιάδων Ἀμερικανῶν στρατιωτῶν. Καὶ ἔτσι συνέστησε νὰ ρι-
 φθῇ ἡ βόμβα στὴν Ἰαπωνία ὅσο τὸ δυνατόν γρηγορώτερα καὶ χωρὶς ἰδι-
 αίτερη προειδοποίησι. Ὁ στόχος θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἓνα μέρος ποὺ νὰ
 ἔχῃ στρατιωτικὲς ἐγκαταστάσεις καθὼς καὶ σπίτια, ὥστε νὰ προκληθῇ ὁ-
 σο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη καταστροφὴ. Ἦταν συνεπῶς αὐτονόητο ὅτι ὁ
 βομβαρδισμὸς αὐτὸς θὰ προκαλοῦσε τὸν θάνατο πολλῶν πολιτῶν.

Το φως μπαίνει διακριτικά στο σπίτι σας μέσα από βουαλάξ STOFFELS

S7/2

Έλβετικά στόρ εξαιρετικής
άντοχης. Δεν κιτρινίζουν και
δεν καίγονται από τον ήλιο.
Ταιριάζουν σε κάθε σπίτι, σε
κάθε έπιπλωσι. STOFFELS,
το ανώτερο έλβετικό βουα-
λάξ.

Ζητήστε επιμόνως να σας
δείξουν στην ούγια το ση-
μα: «ΨΑΡΑΚΙ»

ΧΙΡΟΣΙΜΑ

Η σύσταση αυτή της επιτροπής ανεκοινώθη στον Τρούμαν την 1ην 'Ιουνίου. Ο πρόεδρος απάντησε ότι είχε σκεφθεί το ζήτημα και ότι είχε καταλήξει στο ίδιο συμπέρασμα. Όση λύση κι αν του προκαλούσε η απόφαση αυτή, είπε, ήταν υποχρεωμένος να διατάξει τη χρησιμοποίηση της βόμβας. Από τη στιγμή εκείνη η κρατική μηχανή λειτούργησε με μεγάλη ταχύτητα. Ο ταξάρχος Κούρτις Λήμαϊν, διοικητής τότε της 21ης Διοικήσεως Βομβαρδιστικών, διατάχθηκε να υποδείξει τρεις σχετικές αθικτές πόλεις ως πιθανούς στόχους. Αυτό θεωρήθηκε άναγκαίο για να κάνει η ατομική βόμβα την, κατά το δυνατόν, μεγαλύτερη εντύπωση στους 'Ιάπωνες. Ο Λήμαϊν υπέδειξε κατά σειράν το Κυτό, την Χιροσίμα και την Νιγκάτα.

Επί ένα διάστημα φαινόταν ότι η απόφαση του Τρούμαν δεν θα εξετελείτο. Τον ίδιο εκείνο μήνα, δυο 'Ιάπωνες ανώτεροι υπάλληλοι της Τραπεζής Διεθνών Διακανονισμών στην Βασιλεία (της 'Ελβετίας) πλησίασαν ένα Σουηδό οικονομικό σύμβουλο της τραπεζής, τον Πιέρ Γιάκομπσον. Του ζήτησαν να πλησιάσει ένα 'Αμερικανό φίλο του, τον 'Αλβαν Ντάλλες, που ήταν τότε διευθυντής του Ευρωπαϊκού Γραφείου Στρατηγικών Πληροφοριών της Αμερικανικής κατασκοπείας. Οι 'Ιάπωνες ήθελαν να μάθουν από τον Ντάλλες αν οι 'Ηνωμένες Πολιτείες θα ήταν διατεθειμένες να υποβάλουν για την παράδοση της 'Ιαπωνίας όρους τέτοιους που να ήταν δυνατόν να γίνουν δεκτοί.

Άνευ όρων...

Οι 'Ιάπωνες αυτοί ανώτεροι τραπεζικοί υπάλληλοι, ο Κοζίρο Κιταμούρα και ο Τσουγιόσι Γιοσιμούρα, είχαν κάποια έπιρροή στους ανώτερους διπλωματικούς και στρατιωτικούς ηγέτες της 'Ιαπωνίας και ο πρεσβευτής της 'Ιαπωνίας στην 'Ελβετία, ο Σανίσι Κάσε, φάνηκε πρόθυμος να τους βοηθήσει. Οι αυτοί συνεννοήθηκαν και με τον ύποστράτηγο Σέιγκο 'Οκαμότο, πρώην στρατιωτικό ακόλουθο στο Βερολίνο, που νόμιζε ότι θα έπειθε το Ιαπωνικό γενικό επίτελειο ότι η παράδοση της χώρας είχε γίνει πια αναπόφευκτη ανάγκη.

Οι Κιταμούρα και Γιοσιμούρα υπέδειξαν μέσο του Γιάκομπσον ότι η άζωση περί «άνευ όρων παραδόσεως» έπρεπε να αμβλυνθεί και πρότειναν τις εξής παραχωρήσεις: 1) Ο Χιροχίτο θα παρέμενε αυτοκράτορας της 'Ιαπωνίας. 2) Δεν θα γινόταν καμιά μεταβολή στο Ιαπωνικό Σύνταγμα. 3) Θα συνεχίζονταν ο Ιαπωνικός έλεγχος επί της Κορέας και της Φορμόζας. 4) Θα διεδινόποιετο η Μαντζουρία.

Ο Γιάκομπσον πήγε στο Μπισμάντεν (Γερμανία) στις 14 'Ιουλίου, για να συζητήσει τις προτάσεις αυτές με τον Ντάλλες. Ο Ντάλλες, που δεν είχε καμιά αρμοδιότητα να συζητήσει για λογαριασμό των 'Ηνωμένων Πολιτειών, φάνηκε επιφυλακτικός. Παρ' ότι έβλεπε με συμπάθεια την πρόταση διατηρήσεως του Χιροχίτο στη θέση του, δεν νόμιζε ότι οι 'Ην. Πολιτείες θα μπορούσαν να αναλάβουν μια τέτια δέσμευση. Ο καλύτερος τρόπος που θα εξασφάλιζε τη θέση του Χιροχίτο θα ήταν αν ο ίδιος δεχόταν και επέβαλλε την παράδοση.

Ενώ ο Γιάκομπσον επέστρεφε στην 'Ελβετία, για να μεταδώσει τις απόψεις του συνομιλητού του, ο Ντάλλες απέφασε να πάει αυτοπροσώπως στο Πότσδαμ να συζητήσει με τον Τρούμαν. Ο Στίμσον σημείωσε την συνομιλία του με τον Ντάλλες στο ημερολόγιό του, αλλά δεν έκανε κανένα σχόλιο.

Οι 'Ιάπωνες της 'Ελβετίας έστειλαν

έντανα τηλεγραφήματα στο ύπουργείο Στρατιωτικών και στο Γενικό 'Επιτελείο στο Τόκιο, αλλά δεν είχαν καμιά ενθάρρυνση από μέρους της κυβερνήσεως της χώρας τους.

Η Ιαπωνική κυβέρνηση μελετούσε τότε άλλους τρόπους για τον τερματισμό του πολέμου. Στις 11 'Ιουλίου του 1945 είχε σταλή ένα «απόρρητο» τηλεγράφημα στον 'Ιάπωνα πρεσβευτή στη Ρωσία. «Η εξωτερική και η εσωτερική κατάσταση είναι πολύ σοβαρή και σε στενούς κύκλους συζητείται ακόμη και ο τερματισμός του πολέμου. Γι' αυτό... εξετάζουμε την έκταση στην οποία θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε την Σοβιετική Ένωση σχετικά με τον τερματισμό του πολέμου...».

Η Αμερικανική κυβέρνηση έλαβε το τηλεγράφημα αυτό σχεδόν ταυτόχρονα με τον 'Ιάπωνα πρεσβευτή στη Μόσχα. Οι άποκρυπτογράφοι του Αμερικανικού ναυτικού είχαν μάθει πριν από πολύ καιρό τους Ιαπωνικούς κώδικες. Το μήνυμα αυτό παρεδόθη στον Τρούμαν, όταν πήγαινε στο Πότσδαμ. Ση διασκέψη αυτή ο Στάλιν μίλησε δορίστως στον Τρούμαν για την επιθυμία των 'Ιαπώνων να συνάψουν ειρήνη.

Ο πρόεδρος, με τη σειρά του, μίλησε στον Στάλιν για την ατομική βόμβα. «Ήταν προετοιμασμένος να μην απαντήσει στις ερωτήσεις που περίμενε. Τι θα του υπέβαλλε ο Στάλιν, αλλά οι πληροφορίες σχετικά με την βόμβα, που του μετέδωσε ο Τρούμαν, δεν φάνηκαν να έκαναν εντύπωση στον Ρώσο δικτάτορα. Χαμογέλασε και είπε ότι ήλπιζε ότι θα γινόταν καλή χρησιμοποίησή της. «Δεν μου έκανε ούτε μια ερώτηση», έλεγε αργότερα ο Τρούμαν.

Κατά τον 'Ιούνιο και τον 'Ιούλιο οι συζητήσεις σχετικά με την βόμβα συνεχίζονταν με πολλή ζωηρότητα στις 'Ηνωμ. Πολιτείες. Στις 11 'Ιουνίου, έπτά έπιστημονες υπέβαλαν στον ύπουργό των Στρατιωτικών μια έκθεση με την οποία εξέφραζαν την αντίθεσή τους για τη χρησιμοποίηση της βόμβας. «Αν οι 'Ηνωμένες Πολιτείες ήταν οι πρώτες που θα εξαπέλυαν το νέο αυτό μέσον δεικνύοντα καταστροφής στην ανθρωπότητα, θα έκαναν την υποστήριξη των λαών σε όλoκληρο τον κόσμο».

Τα έπιστημονικά μέλη της γνωμοδοτικής επιτροπής συζητούσαν πάντα αν θα ήταν δυνατή η επίδειξη της καταστρεπτικής δυνάμεως της βόμβας. Στο τέλος όμως συμφώνησαν όλοι ότι άλλη λύση δεν υπήρχε.

Έπρεπε να ειδοποιηθῇ;

Δύο μέρες ύστερα από τη λήψη της εκθέσεως αυτής, ο Τρούμαν κάλεσε στον Λευκό Οίκο τους αρχηγούς των έπιτελείων των ενόπλων δυνάμεων για τη χάραξη της τελικής στρατηγικής εναντίον της 'Ιαπωνίας. Ο στρατηγός Μάρσαλ εξέθεσε το σχέδιο της εισβολής στη νήσο Κιούσου, την 1η Νοεμβρίου του 1945, με μια δύναμη 766.700 ανδρών. Ο ναύαρχος Έρνεστ Κινγκ είπε ότι, σύμφωνα με τους υπολογισμούς του, κατά τον πρώτο μήνα, οι Αμερικανικές δυνάμεις θα έφθαναν τις 31.000 ως 41.700 άνδρες. Μετά την κατάληψη της Κιούσου θα γινόταν, κατά την άνοιξη του 1946, απόθεση κοντά στο Τόκιο.

Μετά τη σύσκεψη, μερικοί αξιωματικοί συνέχισαν τις συζητήσεις τους. Ο βοηθός ύπουργός των Στρατιωτικών Τζών Μακλόνι έλεγε ότι οι 'Ιάπωνες θα έπρεπε να ειδοποιηθούν σχετικά με τη χρησιμοποίηση της ατομικής βόμβας, αλλά η πρότασή του δεν όρηξε υποστηρικτές.

Σε ένα υπόμνημά του, ο ύφυπουργός των Ναυτικών Μπάρντ έγραφε: «Έχω την εντύπωση ότι πριν χρησιμοποιηθεί η ατομική βόμβα... η 'Ιαπωνία θα έπρεπε να ειδοποιηθῇ προ ύο η τριών ήμε-

ρο... "Ίσως η Ιαπωνική κυβέρνηση να άναζητά εύκαιρία... προς παράδοση... Φαίνεται πιθανότατα... ότι δημιουργείται με τον τρόπον αυτόν δυνατότης...».

Αργότερα, ο στρατηγός Χάρολντ Άρβολντ, διοικητής της αεροπορίας, υπέστηρε ότι η ατομική βόμβα δεν ήταν απαραίτητη για τη νίκη, γιατί συνήθως οι βομβαρδισμοί, μαζί με τον αποκλεισμό, είχαν ήδη «γονατίσει» την Ιαπωνική αυτοκρατορία.

Ενώ ο Τρούμαν και οι κυριώτεροι σύμβουλοί του έρισκονταν ακόμη στο Πότσδαμ, η βόμβα είχε δοκιμασθῇ κοντά στο Άλαμογκόρντο. Ο ούρανός φωτίστηκε σε μια έκταση 250 μιλίων. Μια ψεύτικη ανακοίνωση πληροφορήσε τότε το κοινό ότι είχε σημειωθῇ έκρηξη σε κάποια άποθήκη πολεμοφοδίων της περιοχής του Άλαμογκόρντο.

Η σειρά των στόχων

Την επόμενη μέρα, 67 έπιστημονες απέστειλαν στον Τρούμαν μια άναφορά με την οποία ζητούσαν να μη χρησιμοποιηθεί η βόμβα εναντίον της 'Ιαπωνίας, χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση.

Στο Πότσδαμ, ο Στίμσον ζήτησε να αλλάξῇ η σειρά των πόλεων που είχαν εκλεγῇ ως στόχοι. Ύπεσθιριζε ότι θα έπρεπε να σθεσθῇ από τον κατάλογο το Κυτό, παλιά πρωτεύουσα της 'Ιαπωνίας, περίπτωση για τα βουδιστικά της μοναστήρια. Ύστερα από μερικές συζητήσεις, η σειρά των τελικών στόχων άλλαξε ως εξής: Χιροσίμα, Κοκούρα, Νιγκάτα.

Ο Στίμσον γνωστοποίησε τότε τα σχέδια αυτά στον στρατηγό Ντουάιτ Άιζενχάουερ, άνώτατο άρχηγό των ενόπλων δυνάμεων στην Ευρώπη. Ο Άιζενχάουερ απάντησε καθαρά ότι η βόμβα δεν θα έπρεπε να χρησιμοποιηθῇ εναντίον της 'Ιαπωνίας, γιατί δεν έπιθυμούσε να ιδῇ τις 'Ηνωμένες Πολιτείες να χρησιμοποιούν πρώτες ένα όπλο που είχε άπεριόριστες καταστρεπτικές δυνατότητες και θα προκαλούσε τόσους θανάτους.

Έτσι, κατά τις έβδομάδες που συζητείτο δτι έαφορούσε την βόμβα στις 'Ηνωμ. Πολιτείες, από μερικές έκαιοντάδες ανθρώπων που γνώριζαν την ύπαρξή της, έξη 'Αμερικανοί στρατιωτικοί ηγέτες είχαν εκφράσει επιφυλάξεις. Από την άλλη μεριά, πολλοί έλαρχοί σύμβουλοι του Λευκού Οίκου ύπεσθιριζαν τη χρησιμοποίησή της. Άλλά ο Τρούμαν είχε πάρει πια την άπόφασή του. Και από τότε άρχισε η διαδικασία της έφαρμογής της.

Στην Ουάσινγκτον, ο στρατηγός Κάρλ Σπάατζ έλαβε προφορικές διαταγές να συγκροτήση την πρώτη άποστολή ατομικού βομβαρδισμού.

—'Άκου, Τόμ, έλεγε ο Σπάατζ στον στρατηγό Τόμας Χάντν, άρχηγό του έπιτελείου του στρατού, αν πρόκειται να σκοτώσω 100.000 ανθρώπους, δεν θα το κάνω με προφορικές διαταγές. Θέλω διαταγή γραμμένη σε ένα κομμάτι χαρτί.

Ο Σπάατζ έλαβε την γραπτή διαταγή του. Από το Πότσδαμ έφθανε ένας άποσταλμένος, φέροντας το όνομα μιας άκόμη Ιαπωνικής πόλεως, που έπρεπε να προστεθῇ στον κατάλογο των στόχων: Ναγκασάκι.

Καθώς ο Τρούμαν επέστρεφε από το Πότσδαμ, ένας χειρουργός που ύπρετοσε στο Τινιάν θασανίστηκε με τη λέξη «άκτινεργεία». «Αν γίνῃ έκρηξη έδω —έλεγε— μη στείλετε κανένα κατόπιν εκεί πριν μετρήσουμε την άκτινεργεία. Άλλώττωκα οι άνθρωποι θα πεθάνουν».

Δυο άνδρες έφεραν ένα κιώτιό με συσκευή μετρήσεως της άκτινεργείας. «Αν η άκτινεργεία —έξηγησαν— ήταν μεγαλύτερη από ένα ώριμό όσθιο, θα ήταν τόσο πολύ έπικίνδυνη, ώστε κανείς δεν έπρεπε να πλησιάσῃ. Αὐτή η άκτινεργεία έκπέμπεται πάντα από

την ατομική βόμβα, που την είχαν ήδη βαφτίσει «Άγοράκι».

Το «Άγοράκι» δεν φαινόταν καθόλου τόσο τρομερό, όσο πραγματικά ήταν, παρ' ότι θα άνέτρεπε όλες τις μεθόδους του πολέμου και θα έθετε σε κίνδυνο όλoκληρο τον πολιτισμό. Ήταν μια συνθισμένη άσφαλένια βόμβα, μήκους που δεν έφθανε τα πέντε μέτρα και με διάμετρο μικρότερη από δυο μέτρα. Το βάρος της πλησίαζε τις 10.000 λίβρες. Η έκρηξη θα γινόταν με ούρανο 235.

Το ούράνιο έστάλη στο Τινιάν μ' ένα προσεκτικά κατορτισμένο πρόγραμμα, που είχε τεθῇ σ' έέργεια τρεις έβδομάδες πριν — τη δεύτερη έβδομάδα του 'Ιουλίου.

Ο ταγματάρχης Ρόμπερτ Φάρμαν είχε πάει αεροπορικά στο Άδς Άλμπος για να πάρῃ οδηγίες από τον Όπενχάιμερ για την σημαντικώτερη πολεμική άποστολή του. Αὐτός κι ο δρ Τζαίμς Νόλαν, που ύπρετοσε τότε ως γιατρός στο έργαστήριο, έπρεπε να πάνε στο Τινιάν με άπόλυτη προτεραιότητα. Η άποστολή ήταν ζωτική γιατί, αν συνέβαινε κάτι στο κομμάτι του ούρανού που μετέφεραν, ο βομβαρδισμός θ' άναβαλλόταν επί έβδομάδες. Οι διαταγές ήταν σαφείς: «Αν το θάρῃ καταδρομικό «'Ινδιανάπολη», που τους πήγαινε στο Τινιάν, βυθιζόταν, το ούράνιο θα έπρεπε να τοποθετηθῇ στην πρώτη ναυαγιστική λέμβο. Σε καμιά περίπτωση δεν θα προτιμούσαν να σώσουν μια ζωή, πριν σώσουν το ούράνιο.

Ο Φάρμαν κι ο Νόλαν έκαναν διαδοχικές περιπολίες τεσσάρων ώρων πλάι στο φορτίο τους, έναν θάρῃ κύλινδρο κάπου 0,45 μ. διαμέτρου (που περιείχε το ούράνιο).

Στις 26 'Ιουλίου το «'Ινδιανάπολη» άγκυροβόλησε στο Τινιάν. Ο κύλινδρος μεταφέρθηκε στην έρημ. Τέσσερις μέρες αργότερα, το καταδρομικό τορπιλλιστήκε και βυθίστηκε.

Οι άποστολές ατομικών βομβών είχαν κατόπιν άλλεπάλληλα άτυχήματα. Ένα άεροπλάνο με διασπάσιμο ύλικό έχασε έναν κινητήρα του και πέρασε από μια τροπική θύελλα. Άλλά κανένα φορτίο δεν χάθηκε.

Τα τελικά σχέδια

Σ τα τέλη 'Ιουλίου γίνονταν τακτικά βομβαρδισμοί της 'Ιαπωνίας με ένα μετωμένο άεροπλάνο, που έριχνε βόμβες σε άπροσδοκώτους στόχους. Αὐτό έφερε τους 'Ιάπωνες σε άμηχανία και στις 20 'Ιουλίου ο ραδιοσταθμός του Τόκιο χαρακτήρισε τους βομβαρδισμούς αὐτούς ως «δολοφονικούς» και προωρτισμένους να προκαλέσουν σύγχυση στο λαό.

Ο στρατηγός Σπάατζ πήγε στις Φιλιππίνες για να πληροφορήσῃ τον στρατηγό Ντάγκλας Μάκ Άρθουρ σχετικά με την ατομική βόμβα. Η άποστολή δεν ήταν εύχαιρστη για τον Σπάατζ. Ένα καταπληκτικό όπλο είχε σταλή στον Ειρηνικό, όπου ο Μάκ Άρθουρ ήταν άνώτατος διοικητής των δυνάμεων έρηας — κι ο Μάκ Άρθουρ ήταν ένας από τους τελευταίους διοικητές που το έμαθε. Αν όμως η ύπερηφάνειά του πληγώθηκε, δεν το έδειξε. Άκουσε προσεκτικά και έλεγε: «Αὐτό θα άλλαξῃ τελείως τις ιδέες μας για τη διεξαγωγή του πολέμου».

Οι άποπρόσωποι του ύπουργείου των Στρατιωτικών συναντήθηκαν με τον Λήμαϊν για να κάνουν τα τελικά σχέδια της έκθέσεως. Έπτά άεροπλάνα θα λάβαιναν μέρος στη δύναμη που θα χτυπούσε. Τρία B-29 θα έκινούσαν ωρίς για να κάνουν πτήση πάνω από τη Χιροσίμα, το Ναγκασάκι και την Κοκούρα. Θα άνέφεραν τις μετεωρολογικές συνθήκες των τριών πόλεων στον σμήναρχο Πάλ Τίμπετς, πλότο του άεροπλάνου που θα έριχνε την πρώτη ατο-

SCHERK

GP100

Στρώννει θαυμάδια...

..και άφομοιώνεται με το δέρμα
δίδοντας έτσι χάρι στο πρόσωπο.
'Η πούδρα Μύστικουμ ΣΕΡΚ,
λεπτή σαν άχνός, σε μοντέρνους
χρωματισμούς και ώραφα άρωμα-
τισμένη, εύχαριστεί τις γυναίκες
που την χρησιμοποιούν.

Μεγάλο κουτί Δρχ. 32
Μικρό » » 20

Πούδρα
Mysticum
Scherk

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΑΔΕΛΦΟΙ
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9
ΤΗΛ. 25-739

Ο καφές είναι τέχνη
Ο καφές είναι BRAVO

Καφές έσπρέσσο!
Γι' αυτούς, που ξέρουν
τή γοητεία της γεύσεως...

BRAVO

ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΦΕΩΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

μική δόμδα. Πλησιάζοντας την 'Ιαπωνία, ο Τίμπες θα είχε τον καιρό να διαλέξει την πιο κατάλληλη πόλη.

Δυσ Β-29 θα συνόδευαν τον Τίμπες στον στόχο. Το ένα θα είχε επιστήμονες που θα μετρούσαν την έκρηξη και το άλλο φωτογράφους. Ένα έτοιμο αεροπλάνο θα πήγαινε στην 'Ιδοτζίμα, στη μέση του δρόμου μεταξύ Τινιάν και 'Ιαπωνίας. Αν οι κινητήρες του αεροπλάνου του Τίμπες πάθαιναν τίποτε, το βοηθητικό αεροπλάνο θ' αναλάμβανε τη ρίψη.

Απόρρητες διαταγές, που ξεδόθηκαν στις 2 Αυγούστου, περιείχαν λεπτομέρειες των πτήσεων. Η Χιροσίμα, ο κύριος στόχος, είχε πολλά χημικά εργοστάσια, εργοστάσια αλουμινίου, λιπασμάτων, σόδας κλπ.

Στις 4 Αυγούστου ο πλοίαρχος Ουίλλιαμς Πάρσονς, ο αξιωματικός του ναυτικού που εξελέγη για να συναρμολογήσει την πρώτη ατομική δόμδα που θα χρησιμοποιείτο στον πόλεμο, έδειξε στα πληρώματα μία ταινία της δοκιμής ατομικής έκρηξης του 'Αλαμογκόρντο. Είπε πως κανείς δεν μπορούσε να είναι βέβαιος γι' αυτό που θα συνέβαινε στην Χιροσίμα. 'Ίσως ο 'Αλιτλ Μπόυ να μην έσκαζε παρά πάνω στο έδαφος. Οι πιλότοι ειδοποιήθηκαν να μην πετάζουν μέσα από το σύννεφο της έκρηξης, λόγω των κινδύνων της ραδιενέργειας.

Ο Τίμπες είχε το αίσθημα της ιστορίας. Καταλάβαινε πως το αεροπλάνο που θα χρησιμοποιούσε — και που είχε το όνομα της μητέρας του: «'Ενολα Γκαίη» — θα το θυμόταν ή ανθρωπότης επί ολόκληρης γενιές.

Το βράδυ, πριν από την ιστορική πτήση της «'Ενολα Γκαίη», ο πλοίαρχος Πάρσονς πήρε κατά μέρος τον υποστράτηγο Τόμας Φάρρελ, βοηθό του στρατηγού Γκρόβς. 'Ανέφερε μερικά πρόσφατα δυστυχήματα με Β-29 κατά την προαγωγή: «'Αν συμβεί κάτι τέτοιο αύριο — είπε — θα μπορούσε να γίνει μία πυρηνική έκρηξη, που θ' ανατινάζε το μισό νησί...».

—Το ξέρω, είπε ο Φάρρελ. Μά τι μπορούμε να κάνουμε γι' αυτό; —'Αν αναβάλω την τελική συναρμολογή για μετά την απογείωση, το νησί δεν θα κινδυνεύει στην περίπτωση δυστυχήματος...

Δύο μήνες νωρίτερα, ο Πάρσονς είχε εξετάσει μία πρόταση συναρμολόγησης της δόμδας εν πτήσει. Ο Γκρόβς, ο 'Ομπενχάιμ και ο 'Ιβιος ο Πάρσονς είχαν απορρίψει την ιδέα, γιατί φοβόντουσαν ατύχημα. 'Αλλά τώρα ο Πάρσονς απέφρασε να δοκιμάσει το σύστημα που είχε προτείνει ο Φράνσις Μπέρτς, ένας από τους σχεδιαστές του 'Αλιτλ Μπόυ. Ο Πάρσονς εργάστηκε όλο εκείνο το απόγευμα και το βράδυ, μέσα στο αεροπλάνο, φωτιζόμενος από ένα φακό. Θή γύρω τα χέρια του ήταν μαύρα και ματωμένα από τον χειρισμό των αλχημικών κομματιών.

Τέλος έκρινε πως οι δοκιμές του ήταν ικανοποιητικές και πως θα κατόρθωνε να κάνει την πτήση την άλλη μέρα. Συμφωνήθηκε πως ο Μπέρτς και άλλοι επιστήμονες θάταν κοντά, στο κέντρο επικοινωνιών, για την περίπτωση που κάτι θα πήγαινε στραβά κι ο Πάρσονς θάβλεπε να τους κάνει ερωτήσεις με τον ασύρματο.

Στις 11 μ.μ., την Κυριακή, 5 Αυγούστου, περί τους 100 άνδρες παρατάχθηκαν για τις τελικές οδηγίες.

Πηγαίνουμε με την αποστολή, είπε ο Τίμπες, να ρίξουμε μία δόμδα διαφορετική από κάθε άλλη που είδατε ή ακούσατε ποτέ. Αυτή η δόμδα περιέχει μία καταστρεπτική δύναμη ισχύος 20.000 τόνων τρινιτρολυόλης.

Στις 1.37 π.μ. της 6ης Αυγούστου, χωρίς τυμπανοκρουσίες, τα τρία Β-29, που θάκαναν την μετεωρολογική αναγνώριση, ξεκίνησαν. Το «Στραίτη Φλάς» με τον σημαγό Κλόντ 'Εθέρλν κατευθύνθηκε στη Χιροσίμα, το «Φούλ

Χάουζ» με τον σημαγό Ράφλ Τάιηλορ για το Ναγκασάκι και το «Τζάμπιτ III», με τον σημαγό Τζών Ουίλσον, για την Κοκούρα.

Μισή ώρα αργότερα, 50 άνδρες μαζεύτηκαν κάτω από τα φτερά της «'Ενολα Γκαίη». Τους φωτογράφησαν. Έκτος από το πλήρωμα των 9 ανδρών, η «'Ενολα Γκαίη» θα μετέφερε τρεις ειδικούς επιβάτες: Τον Πάρσονς για την δόμδα, τον Τζέπσον για τον ηλεκτρονικό έλεγχο και τον Τζάκομπ Μπίξερ για το ραντάρ.

Όλοι ήταν ανήσυχοι. Οι πολίτες δεν φοβόνταν καθόλου τη δόμδα, αλλά ανωριότητα αν το αεροπλάνο θα μπορούσε να κάνει την μακροχρόνια πτήση ως την 'Ιαπωνία μετ' επιστροφής. Οι αεροπόροι δεν ανησυχούσαν για το αεροπλάνο, αλλά δεν είχαν εμπιστοσύνη στην τεράστια δόμδα...

Η «'Ενολα Γκαίη» ξεκίνησε για την 'Ιαπωνία στις 1.45 π.μ. της Δευτέρας, 6ης Αυγούστου. Λίγα λεπτά αργότερα το «Τόπ Σήκρετ» του σημαγού Τσάρλς Μάκ Νάιτ απογειώθηκε για την 'Ιδοτζίμα. Η Ειδική Βομβαρδιστική 'Αποστολή υπ' αριθ. 13 θρικόταν καθ' όδον...

Ετοιμιά ή δόμδα

Οι άνδρες που βρίσκονταν στον πύργο έλεγχοι πήδησαν στα τζιπ που τους περιμέναν και έβρισαν σ' ένα σημείο, τρία μίλια μακριά, από όπου θα μπορούσαν να διατηρήσουν έπαφή με την «'Ενολα Γκαίη» κατά τα πρώτα 45 λεπτά της πτήσεως. Δεν υπόρεαν όμως.

Καθώς άνοιχτηκε πάνω από τον Ειρηνικό, η «'Ενολα Γκαίη» ανέθηκε σε ύψος 1.300 περίπου μέτρων. Έν τώ μεταξύ η δόμδα ήταν έντελως έτοιμη. Ο Τίμπες προσπάθησε να κοιμηθί. Είχε μείνει άγρυπτος επί 24 ώρες. Κράτησε τα μάτια του κλειστά κάπου ένα τέταρτο, ελπίζοντας ότι θα μπορούσε να κοιμηθί. Στάθηκε αδύνατο.

Ο Τζέπσον θαύμαζε την παράξενη όμορφη του φεγγαριού και των άστρων, καθώς έλαμπαν και έξαφανίζονταν διαδοχικά πίσω από τα σύννεφα. 'Από κάτω άπλωνόταν ο ωκεανός.

Ο Βάν Κίρκ υπέλογιζε ότι θα συναντούσαν τα δυο άλλα αεροπλάνα κατά τις 4 και 55, όπως είχε όριση. Καί, καθώς ο Τίμπες παρακολουθούσε τον πίνακα για να ανακαλύψει τις λαπωνικές ακτές, οι πιλότοι μελετούσαν το ριζμό της δόμδας. 'Ηταν ελεύθεροι να εκλέξουν οποιαδήποτε από τις τρεις πόλεις που ήταν στον κατάλογο των στόχων, ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες.

Ο Τίμπες είπε: —Είμαι η πρώτη φορά στην ιστορία. Μεταφέρουμε την πρώτη ατομική δόμδα.

Ήταν η πρώτη φορά που οι περισσότεροι του πληρώματος άκουαν αυτή τη φράση.

Κατά τις 4 και 40 η «'Ενολα Γκαίη» άρχισε ν' ανεβαίνει από το ύψος των 1.000 μ. στα 10.000 μ., που ήταν το κατάλληλο για τον βομβαρδισμό ύψους. Ο Πάρσονς φόρεσε τη μάσκα του τοξογόνου, για να είναι έτοιμος να κατέβει στον θάλαμο της δόμδας, αν παρουσιαζόταν καμμία δυσκολία.

Το «Στραίτη Φλάς» πλησίαζε την Χιροσίμα κατά τις 7 και 9 λεπτά και έκανε μία αναγνωριστική πτήση για να βοηθήσει τον Τίμπες στην πορεία που έπρεπε να ακολουθήσει. Πυκνή ομίχλη σκέπαζε ολόκληρη την 'Ιαπωνία. Έν τούτοις, ο παρατηρητής - βομβαρδιστής Κέν Βέου κατάφερε να δει ολόκληρη την Χιροσίμα.

Αφού συνέχισε την πορεία του προς δυσμάς επί δέκα περίπου μίλια, το «Στραίτη Φλάς» έκανε μία πλήρη στροφή και πέρασε πάνω από την πόλη. Τα σύννεφα σκέπαζαν την Χιροσίμα, αλλά από ένα άνοιγμα διαμέτρου 10 περίπου

μιλίων η πόλη φαινόταν καθαρά, σαν να ήθελε η Μοίρα να τρυπήσει με ένα ξίφος την καρδιά της.

Εκείνο το πρωί και οι τρεις πόλεις - στόχοι ήταν δλάνοιχτες για την «'Ενολα Γκαίη».

Την ίδια στιγμή ο αντίσημναρχος Τάιηλορ, του «Φούλ Χάουζ», θρικόταν δυτικά πάνω από το Ναγκασάκι. Ο ούρανος ήταν σχεδόν ολόκληρος. Έν τώ μεταξύ του «Τζάμπιτ III» πετούσε πάνω από την Κοκούρα, σε ύψος 11 χιλιάδων μέτρων. 'Ελάχιστα σύννεφα σκίαζαν τον καθαρό ούρανό της.

Στις 7 και 25 το «Στραίτη Φλάς» έγκατέλειψε την Χιροσίμα και ξεκίνησε για το Τινιάν. Την ίδια στιγμή η «'Ενολα Γκαίη» πετούσε βορειοδυτικά πάνω από τον Ειρηνικό. Ο Τίμπες είχε λάβει διαταγή να πετάξει πάνω από τη Χιροσίμα, αδιαφορώντας για τις μετεωρολογικές πληροφορίες που θα είχε λάβει, γιατί ήταν πιθανόν ο καιρός να ήταν κατάλληλος όταν θα έφθανε. Έπρεπε να λησμονήσει την Κοκούρα και το Ναγκασάκι και να συγκεντρώσει την προσοχή του σε μία μόνο πόλη.

Στις 7 και 50 ανέλαβε προσωπικά τη διεύθυνση του αεροπλάνου.

—Ετοιμιά για τον βομβαρδισμό, είπε. —Όταν ακούσετε το σήμα του βομβαρδισμού κλείστε τα μάτια σας και μην τα ανοίξετε πριν τελειώσουμε.

Ο Τζέπσον πήρε το ζελεζιτωτό του, το έβρεσε στη μέση του και προσάρμοσε τη μάσκα του οξυγόνου στην φιάλη, που προσωρίζονταν για τις έκτακτες περιπτώσεις. Μερικά μέλη του πληρώματος τον κοίταξαν με δυσφορία. Ο Τζέπσον νόμιζε πως η έκρηξη θα έσκαζε τα τζάμια της καμπίνας. Στην περίπτωση αυτή ήταν αποφασισμένος να μη μείνει χωρίς οξυγόνο. Κανείς άλλος δεν τον μιμήθηκε. Ο καιρός που έμενε ήταν λιγοστός και είχαν πολλά να κάνουν.

Στις 8.11 η «'Ενολα Γκαίη» έφθασε στο «άρχικό σημείο» της βομβαρδιστικής διαδρομής. Ο στόχος της Χιροσίμα άπειχε κάπου 17 μίλια.

Ο Τόμ Φέρμυ, ο βομβαρδιστής, έσκυψε στο καθίσματά του κι άκούμπησε το χέρι στο μάτι στο στόχαστρο. Ο Τίμπες διατήρησε τον έλεγχο του αεροπλάνου ως τα 90 δευτερόλεπτα της βομβαρδιστικής διαδρομής. Στις 8.13 και 30 δευτερόλεπτα, ο Τίμπες παρέδωσε το αεροπλάνο στον Φέρμυ:

—Είμαι δικό σου, το είπα.

Το πλήρωμα δεν είχε δη καταδικαστικά στον ούρανο. Η 'Ιαπωνία, που είχε έλλειψη πολεμικών εφοδίων, δεν σπαταλούσε καύσιμα και πυρομαχικά για επιβάσεις έναντιον αναγνωριστικών αεροπλάνων, που πετούσαν σε μεγάλα ύψη.

Σε 15 δευτερόλεπτα...

Η Χιροσίμα άπλωνόταν άνοιχτή και γυμνή κάτω από το αεροπλάνο. Λίγα μικρά σύννεφα υπήρχαν μόνο πάνω από την άδικοτη Ιαπωνική πόλη.

Όλα φάνηκαν γνωστά στον Φέρμυ που είχε δη φωτογραφίες του στόχου — οι τρεις μεγάλες λιμένες εδάφους που έφταναν στον όρμο, τα έπτα δάκτυλα του ποταμού 'Ότα, οι κύριες αρτηρίες που διέσχίζαν την πόλη.

Το σημείο του στόχου, κέντρο μιας γεφύρας, πάνω από τη μεγαλύτερη διακλάδωση του 'Ότα, φάνηκε στο στόχαστρο. Σφραγισμένη δευτερόλεπτα αργότερα έστειλε με τον ασύρματο ένα μήνυμα που σήμαινε: Σε 15 δευτερόλεπτα η δόμδα θα πέσει από το αεροπλάνο...

Οι άνδρες της «'Ενολα Γκαίη» άκουσαν το μήνυμα. Το άκουσαν και τα άλλα τέσσερα αεροπλάνα.

Στις 8.15 και 17 δευτερόλεπτα, οι θυρίδες δομδών της «'Ενολα Γκαίη» άνοιξαν αυτομάτως. Το μήνυμα του ασυρμάτου σταμάτησε απότομα καθώς η

δόμδα έφυγε. Ο 'Αλιτλ Μπόυ έκανε μερικές τουμπες στον αέρα κ' έπειτα πήρε κανονική κατεύθυνση, με τη μύτη προς τη γη.

Το αεροπλάνο ανυψώθηκε, ελαφρότερο κατά 10.000 λίμπρες.

Ο 'Αλιτλ Μπόυ έπρεπε να έκραγη 43 δευτερόλεπτα μετά την πτώση του από το αεροπλάνο.

—Βλέπεις τίποτε, Μπόμπ; ρώτησε ο Τίμπες τον Κάρον, ένα μέλος του πληρώματος, μετά από μισό λεπτό.

—Όχι...

Ο Τζέπσον είχε άρχεισει να μετρά μόλις σταμάτησε το ραδιομήνυμα. Τώρα πλησιάζουμε στο τέλος: 439... 40... 41... 42... 43... Ο Τζέπσον σταμάτησε το μέτρημα. Του πέρασε από το μυαλό η σκέψη: «Φιάσκο!».

«Θεέ μου, τί κάναμε;»

Εκείνη τη στιγμή ο κόσμος έγινε κόκκινος στα μάτια του Κάρον. Τα βλέφαρά του έκλεισαν χωρίς να το θέλη «θα τυφλώθηκα», σκέφτηκε και θυμήθηκε πως ακόμη και ο ήλιος που είχε φανεί ένα άμυδρο φως μέσα από τα ειδικά γυαλιά που φορούσε τώρα. Ήταν πολύ ξαφνιασμένος για ν' αναφέρει στο έσωτερικό τηλεφώνιο...

Ο Κάρον κοιτούσε μία έκρηξη που, σε διάστημα ανεπαίσθητο, είχε γίνει μία σφύρα φωτιάς διαμέτρου 600 μέτρων, με θερμοκρασία 100.000.000 βαθμών στο κέντρο της.

Μία φρικτά έντονη λάμψη πέρασε μέσα από όλα τα βομβαρδιστικά κ' εξαφανίστηκε το ίδιο απότομα όπως ήρθε.

Όταν η «'Ενολα Γκαίη» συμπλήρωσε τον ύψο της, ο Τίμπες προσπάθησε να κερδίσει ύψος, αλλά χωρίς μεγάλη ταχύτητα. Οι επιστήμονες είχαν ειδοποιήσει ότι το κύμα της πίεσης θα κτύπωσε το αεροπλάνο ένα λεπτό μετά την έκρηξη της δόμδας. Κι αν το αεροπλάνο έφτανε με μικρή ταχύτητα, το κύπημα θάταν μικρότερο.

Το κύμα που προκάλεσε η πίεση έκανε το αεροπλάνο να μετατοπισθί με ταχύτητα 12 μιλίων το λεπτό. Η δύναμη του ξάφνιασε τους άνδρες των τριών αεροπλάνων.

—'Αντισεροπορικό πυροβολικό, είπε ο θελάς του ο Τίμπες.

Ο Πάρσονς νόμισε κι αυτός προς στιγμήν το ίδιο. Είχε την έντονη πώση πως έα μεγάλο αντισεροπορικό βλήμα είχε έκραγη σε απόσταση λίγων μέτρων από το αεροπλάνο.

Μά γρήγορα κατάλαβε τι ήταν:

—Όχι, όχι! φώναξε στον Τίμπες. Δεν ήταν αντισεροπορικό. Ήταν η πίεση από την έκρηξη...

Λίγα λεπτά αργότερα ένα δεύτερο κύμα κτύπησε το βομβαρδιστικό — αντανάκλαση της έκρηξης του εδάφους. Όταν πέρασε ο κίνδυνος, τα αεροπλάνα τράβηξαν προς νότον, πάνω από τα προσάτια της Χιροσίμα. Καί τότε, για πρώτη φορά, τα πληρώματα των αεροπλάνων μπόρεσαν να δουν τι έκαναν.

Σύννεφα σκόνης ανέβαιναν από όλη την πόλη και κομμάτια γκριζας θλης στριφογύριζαν στο κέντρο. Μία στήλη άσπρου καπνού, απίστευτα παχιά, ύψωνόταν προς τον ούρανο. Στη βάση ήταν κόκκινη και πορτοκαλιά και πάνω έμοιαζε δλωδοδίχλο με μανιτάρι. Σε λίγα λεπτά, η στήλη έφτασε σε ύψος τεσσάρων μιλίων. Έπειτα το μανιτάρι αποσπάστηκε από τη στήλη κι άρχισε να ύψωνεται γρήγορα, φτάνοντας τελικά σε ύψος 13.000 μέτρων.

Οι περισσότεροι άνδρες της «'Ενολα Γκαίη» κοιτάζαν κάτω σιωπηλοί. Ο Λι ούις, ο βοηθός του πιλότου, είπε μόνο τέσσερις λέξεις:

—Θεέ μου, τί κάναμε; ■■■

«'ΑΛΕΚΤΟΡ»

“Ο,τι χρειάζεται η όμορφιά
σας για να αναδειχθῇ...!

- Η μεγαλύτερη διεθνής συλλογή ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ.
- Αποκλειστικές Κολώνιες (5 τύποι).
- Αποκλειστικές Λοσιόν (22 διαφορετικοί τύποι).
- Όλα τὰ Γαλλικά Άρώματα

ΣΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532 - 631 - 5 (5 γραμμές)

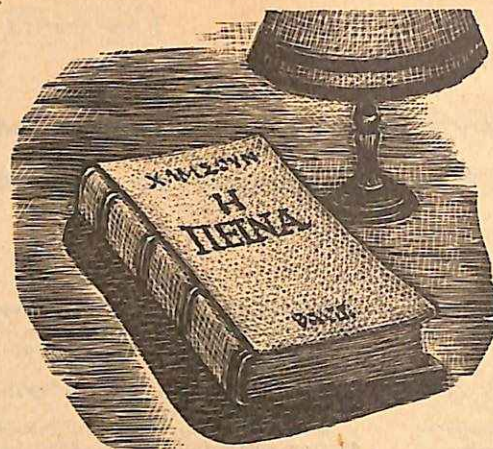

Ένα ακόμη
ΕΚΔΕΚΤΟ προϊόν

Με την πρώτη δοκιμή
θα διαπιστώσετε ότι
δεν υπάρχει καλύτερο

ΚΕΡΑΣΙ ΦΡΑΟΥΛΑ ΒΕΡΥΚΟΚΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ΛΕΜΟΝΙ ΜΠΑΝΑΜΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΡΟΥΤΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Γ. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3

Έχετε
διαβάσει
την «Πείνα»
του Κνουτ
Χάμσουν;

ΓΕΝ. ΠΑΡΑΚΑΤΑΒΗΚΗ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Βιβλίο εφιαλτικό, που περιγράφει το φυσικό μαρτύριο
ένος πεινασμένου ανθρώπου...

Το μεγάλο μειονέκτημα της διαίτης για αδυνάτισμα εί-
ναι το αφόρητο αίσθημα της πείνας.

Με τη διαιτητική τροφή CARRUGAN μπορείτε να χάσετε
πολλά περιττά κιλά, χωρίς ούτε μια στιγμή να νιώσετε
πεινασμένος!

Σπουδαίο επίτευγμα της σουηδικής Διαιτητικής, το
CARRUGAN προστίθεται σε γάλα και δίνει στον οργανισμό
τα απαραίτητα θρεπτικά στοιχεία, αντικαθιστώντας τις άλ-
λες παχυντικές τροφές, σε τρό-
πον ώστε να εξουδετερωθούν
τα περιττά λίπη.

Το CARRUGAN δεν είναι φάρμακο, αλλά
τροφή, που, επιτρέπει το φυσιολογικό αδυ-
νάτισμα δίνοντας συγχρόνως το αίσθημα
του χορτασμού.

Με το CARRUGAN αδυνατίζετε χωρίς να
δεινοπαθήτε.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΜΕ ΛΑΜΠΡΟ ΟΝΟΜΑ

Η Τζέην Φόντα γνωρίζει την πρώτη μεγάλη ταινία της
παρά τις πολλές επιφυλάξεις του διασημύ πατέρα της.

ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΤΗΣ - ΣΚΟΥΡΑ ΞΑΝΘΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΑ... ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΗΣ ΤΖΕΗΝ

Είναι ψηλή, ωραία, με σκούρα ξανθά μαλλιά
και γκριζογάλανα μάτια. Στις καλλιτεχνικές ά-
ποσκευές της έχει λαμπρές σπουδές και ένα ό-
νομα διακεκριμένο. Μ' αυτά τα εφόδια αρχίζει
τη σταδιοδρομία της στα 21 της χρόνια η Τζέην
Σέιμους Φόντα, κόρη του κοσμογάρτου ήθο-
ποιού Χένρυ Φόντα. Και μέσα σε λίγους μήνες
κατώρθωσε κιόλας ν' αναγνωριστεί σαν μία από
τις πιο έλπιδοφόρες νεαρές 'Αμερικανίδες «στάρ»,
σαν ένα από τα κορυφαία φωτογραφικά μοντέ-
λα του Μανχάτταν (εξώφυλλο στα περιοδικά
«Βόγκ», «Χάρπερς», «Μπαζάρ», και σαν πολλά
υποσχόμενος νεοσσός του Μπρόντγουοϊ. Μολο-
νόνι ο πατέρας της δεν έδειξε και μεγάλο ένθου-
σιασμό για να γίνει η Τζέην ηθοποιός, η νεαρά
τα κατάφερε και ήδη κυριεύει την πρώτη μεγάλη
ταινία της. Πρόκειται για την «Τώλ Στόρυ», ό-
που ο σκηνοθέτης Τζος Λόγκαν της έμπιστευθη-
κε τον κύριο ρόλο στο πλευρό του 'Αντονι Πέρ-
κινς.

ΒΑΡΗΚΟΟΙ για την ανώτερη εξυπηρέτησή σας "ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ"

Όλοι όσοι επικρίνουν την "ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ", εκφράζουν
τον ένθουσιασμό τους, γιατί εύρισκονται σ' ένα περιβάλλον
δικό τους αποκλειστικά και διαπιστώνουν ότι:

- Η "ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ", ο.ε.ε. αποτελεί μία σοβαρή όργα-
νωση, με άφθονα τεχνικά μέσα και άριστα εκπαιδευμένον
στην Εύρωπη προσωπικόν.
- "Ασχολείται 100%", με ακουστικά θαγκοίς. Παρακολουθεί
επισταμένως κάθε εξέλιξη των ακουστικών παγκοσμίως και
είναι άφοσιωμένη μόνον στην εξυπηρέτησή των Βαγκοών.
- Διαθέτει τα τελειότερα ακουστικά 'Αμερικανικής και
Ευρωπαϊκής παραγωγής. Μπαταρίες των γνωστότερων έρ-
γαστασίων του κόσμου και πλήρως εξειδικευμένον έπιστη-
μονικόν έργαστήριον.
- Η "ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ", ίδρυθείσα, βάσει 'Αμερικανικών και
Ευρωπαϊκών προτύπων, κατόπιν μακράς μελέτης του προ-
βλήματος της θαγκοίς στην χώρα μας και συνεργαζο-
μένη με τους καλύτερους οίκους του εξωτερικού, εγγυάται
στούς Βαγκοούς την ιδεωδέστερη εξυπηρέτησή.
- Η ίδρυσις της ο.ε.ε. "ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ", αποτελεί σημαν-
τικόν γεγονός για τους βαγκοούς της χώρας μας, γιατί
τους παρέχει ΟΛΑ ΤΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ μίας ευρύ-
τερας επιλογής.

ΚΟΥΡΤΕΛΕ

ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ, Ο.Ε.Ε.

Ο πλέον ειδικός εν 'Ελλάδι οίκος
αποκλειστικώς ασχολούμενος με
ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΒΑΡΗΚΟΪΑΣ

ΟΔΟΣ ΔΗΡΟΥ 10 (Α' όροφος) & ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 525.159

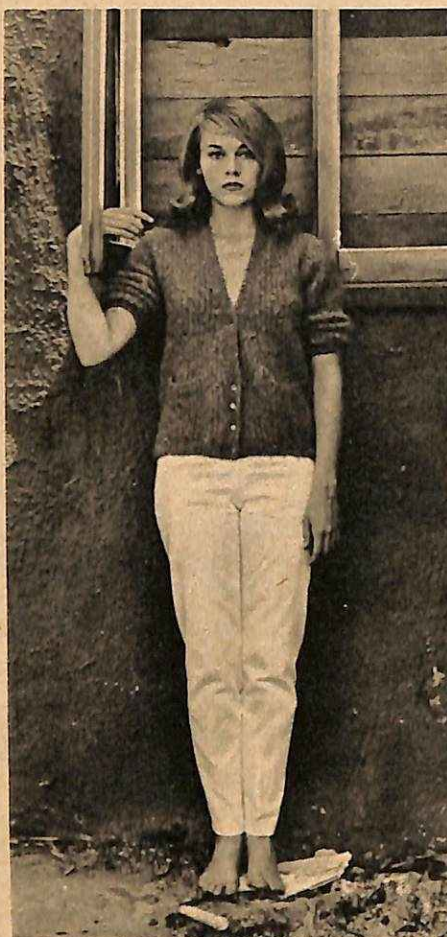

Είναι
τά δροσερώτερα
ύφασματα
για το καλοκαίρι!

ΚΑΣΜΗΡΙΑ

NEOTEX

ΕΡΓΟΥΡΓΕΙΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

←
ΟΙ ΑΡΜΟΝΙΚΕΣ σωματικές της αναλογίες και μερικές ήμιτολμηρές πόζες ανέδειξαν γρήγορα την Τζέην σε περιζήτητο φωτογραφικό μοντέλο. 'Αλλά ο στόχος της ήταν η δραματική τέχνη, που την άπορρόφησε τελικά. 'Αλλωστε, δεν είναι η πρώτη φορά που αλλάζει κατεύθυνση στη ζωή της, αφού μόλις πριν ένα χρόνο δοκίμασε να σταδιοδρομήσει σαν ζωγράφος στο Παρίσι.

ΔΙΑΣΗΜΗ ΥΠΗΡΞΕ Κ' Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ ΤΖΕΗΝ — Η ΦΡΑΝΣΙΣ ΣΕΪΜΟΥΡ, ΠΟΥ ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕ — ΟΠΩΣ Κ' Η ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΤΗΣ...

Υπερήφανη γιατί είναι 'Αμερικανίδα, εν τούτοις δεν μπορεί να ξεχάσει την καταγωγή των προγόνων της. «Σόνο ντά Τζένοα τρετσέντι άνι φά», συνηθίζει να λέει, μιλώντας Ιταλικά και, φυσικά, σπεύδει άμέσως να έξηγήσει άγγλικά στους Χόλλυγουντιανούς φίλους της: «'Ηλθα από την Γένοβα πριν από 300 χρόνια».

Και πραγματικά, όλο της τó παρουσιαστικό μιλάει για την βορειοϊταλική καταγωγή της. «Λαμπερή όμορφη» την έχουν χαρακτηρίσει όσοι έγραψαν μέχρι σήμερα γι' αυτήν, και φαίνεται ότι η αλήθεια δεν απέχει καθόλου από τις δημοσιογραφικές περιγραφές για την εμφάνιση, αλλά και την προσωπικότητά της. Σήμερα, η μικρούλα Τζέην είναι η χαϊδεμένη των κινηματογραφικών κύκλων της Εύρώπης και της 'Αμερικής.

Η Τζέην, αν και νέα, άρχισε κιόλας να γίνεται γνωστή για τ' άποφθέγματά της. 'Ιδού λ.χ. μία φράση της:

«Τό Χόλλυγουντ είναι τó μόνο μέρος του κόσμου όπου σε πληρώνουν για να είσαι έρωτευμένος».

Η Τζέην σπούδασε δραματική τέχνη με τόν Λή Στράσμπεργκ. Πρωτοεμφανίστηκε στο θεατρικό έργο «'Ηταν ένα κοριτσάκι». Στο Μπρόντγουάι εργάστηκε υπό τη διεύθυνση του Λόγκαν, που την προτίμησε απ' την Τζην Σήμπεργκ κι' άλλα καινούργια άστέρια, για τó ρόλο που ήθελε. 'Ο Λόγκαν ήξερε την Τζέην από παιδί. 'Η Τζέην αισθανόταν τότε μεγάλο σεβασμό και φόβο γι' αυτόν, τόσο, ώστε σε ηλικία 10 ετών, σ' ένα γεύμα που έδωσαν οι γονείς της προς τιμήν του Λόγκαν, την έπεισαν να φάει όρνιθια, ένα φαγητό που τó σιχαινόταν ανέκαθεν...

Σχετικά με τη ζωή της στο Χόλλυγουντ, η Τζέην λέει: «Τό Χόλλυγουντ είναι μία πόλη που άλλοτε την μισώ κι' άλλοτε την λατρεύω. 'Η διάθεσή μου αλλάζει εκεί σαν τά σύννεφα, που άλλοτε είναι άσπρα κι' άλλοτε σκοτεινιάζουν»...

Η Τζέην δεν έχει μόνο διάσημο πατέρα, αλλά και μητέρα: Είναι κόρη της ήθοποιού Φράνσις ΣεΪμους. 'Ο Χένρυ Φόντα κ' η Φράνσις είχαν παντρευτή στα 1936. 'Η Φράνσις είχε μόλις χωρίσει τόν πρώτο σύζυγο της Κλάρας Μπούθ Λιούς (τέως πρεσβείρας της 'Αμερικής στην 'Ιταλία) Μπρόκαου, και ζούσε τόσο κουραστική ζωή, ώστε τά νεύρα της κλονίσθηκαν. Στα 1950 αυτοκτόνησε, κόβοντας τόν λαιμό της μ' ένα ξυράφι. 'Αφησε στόν γιατρό ένα σημείωμα που έλεγε: «Αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος για να πεθάνω κανείς!». 'Η Φράνσις δεν τά πήγαινε καλά με τόν Χένρυ Φόντα κ' επρόκειτο να χωρίσουν. Τό βράδυ της αυτοκτονίας της, ο Χένρυ Φόντα εμφανίστηκε στο ρόλο του, στο θέατρο του Μπρόντγουάι, όπου έπαιζε μαζί με την δυστυχισμένη Φράνσις.

Τό περίεργο είναι ότι και η πρώτη σύζυγος του Χένρυ Φόντα, η ήθοποιός Μάργκαρετ Σάλλιθαν, αυτοκτόνησε τελευταία. 'Η Φράνσις ήταν η δεύτερη γυναίκα του. 'Η τρίτη ήταν η Σιζάν Μπλανσάρ κ' η τέταρτη είναι η σημερινή του σύζυγος, η 'Ιταλίδα 'Αφντέρα Φραντσέττε.

Ο Χένρυ Φόντα θύμωσε πολύ όταν μία Ιταλική έφημερίδα έγραψε πως θά έπαιζε σε μία ταινία, στην οποία η κόρη του θά εμφανιζόταν ως έρωμένη του. Θέλησε να κάνει μήνυση στην έφημερίδα, μα έπειτα άλλαξε γνώμη...

«Γεννήθηκα στη Γένοβα πριν από τρεις αιώνες», υποστηρίζει η ξανθή νέα, που με τó φλογερό ταμπεραμέντο της μοιάζει με 'Ιταλίδα του Βορρά. Γι' αυτό, άλλωστε, η «Γουώρνερ Μπράς», που έχει υπογράψει μαζί της συμβόλαια, πιστεύει ότι η προσωπικότητά της θά γοητεύσει όχι μόνο τούς Νεοϋορκέζους, αλλά και τούς άρκετά «δύσκολους» κατοίκους της Ευρώπης.

Η ΜΟΙΡΑ ΤΗΣ ΚΟΖΙΜΑ

ΥΠΟ ΓΚΕΡΤΥ ΚΟΛΙΝ

2

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Ο κύριος ντ' Άγκον χρειάστηκε να ξαναδιαβάσει τρεις φορές την πρώτη φράση του γράμματος, για να καταλάβει το νόημά του. Μά έπειτα απ' αυτή την τρίτη ανάγνωση, έμεινε χαλαγμένη στο μυαλό του και θάμνε εκεί ως την τελευταία μέρα της ζωής του, όπως κ' η ανάμνηση του αίσθηματος φρίκης που τον έπιασε ξαφνικά.

Ποτέ, στη στρατιωτική του σταδιοδρομία — στην Τένα, στο "Αουστερλιτς ή στην Ίσπανία — δεν είχε γνωρίσει παρόμοιο πανικό. Ο λαμός του ήταν όδυνηρά σφιγμένος, τὰ μέλη του είχαν μουδιάσει και δεν είχε ανάγκη να κοιταχτεί στον καθέκτη για να καταλάβει πώς ήταν χλωμός σαν πεθαμένος. Ποτέ, ποτέ δεν είχε νοιώσει το φοβερό αυτό συναίσθημα, ότι οι στιγμές που θα έπαυον να υπάρχουν ήταν άφορητες κ' ότι θάρρετε όμως να τις ζήση μέσα στην απόγνωση και την καταφρόνια...

«Θά φύγω! Έπειτα από οχτώ χρόνια γάμου, θά χωρίσουμε για πάντα. Ό,τι κ' αν σκεφθής, δεν πήρα την απόφαση αυτή χωρίς σκληρή πάλη με τον εαυτό μου και χωρίς πυκρά δάκρυα. Δεν έχω τίποτα να σου προσάψω. Σκεπτόσουν πάντα εμένα, ποτέ τον εαυτό σου — κ' όμως ύπηρεζα πολύ δυστυχισμένη... Δεν σε κατηγορώ γι' αυτή τη δυστυχία. Ίσως (και δεν μπορώ να σε ψέξω γι' αυτή τη γνώμη) πιστέψης πως το λάθος είναι δικό μου, αποκλειστικά δικό μου. Άλλά δεν το πιστεύω. Όταν ή μοίρα ένώνη δυο πλάσματα, που δεν έχουν γνωριστή και που είναι τόσο διαφορετικά στο χαρακτήρα και στο πνεύμα, όσο εμείς οι δυο, ακόμα κ' οι πιο σταθερές αμοιβαίες προσπάθειες, οι πιο όδυνηρες θυσίες, δεν μπορούν να γεφυρώσουν το χάσμα που τὰ χωρίζει. Δεν θέλω πάντως να καλύτερω καμιά από τις εθδνες μου και σου ζητώ συγγνώμη, πάνω στον τάφο της Λουίζας. Σου

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ

Άπ' την ημέρα που συναντήθηκαν, πριν από τρία χρόνια, η κόμπισσα Μαρία ντ' Άγκον κι' ο νεαρός, αλλά διάσημος κιόλας θιρτουόζος του πιάνου φράντς Λίστ αγαπήθηκαν φλογερά. Ο φράντς ήθελε να μοιραστή η Μαρία όλωσδιόλου τη ζωή του. Μετά από πολλούς διαταγμούς, εκείνη δέχτηκε. Οι δυο έρασταί συναντιώνται στη Βασιλεία, κ' η Μαρία, που περιμένει παιδί, γράφει στον άντρα της, τον Σάρλ ντ' Άγκον, για να του αναγγείλη τον οριστικό χωρισμό...

της κ' αίσθάνθηκε κορυφή γεμάτος θαυμασμό για το γεγονός ότι η Μαρία είχε εκφράσει τόσο καλά εκείνο που ο ίδιος είχε αίσθανθ. Άφήνοντάς τον, του είχε δώσει τουλάχιστον αυτό το δείγμα του εαυτού της κ' εκείνου του στυλ που ήταν τόσο δικό της. Δεν ύπηρεχε αμφιβολία πως αυτό το σημείωμα, αν κυκλοφορούσε στο προάστιο Σαίν - Ζερμαίν, θα προκαλούσε τους ίδιους ψιθύρους θαυμασμού, όσο και τ' άλλα γράμματά της, που λάβαιναν οι γνωστοί της και που εγκωμιάζονταν για την ομορφιά του τόνου τους και την αριβιολογία τους.

Άρκετά όμως! Ένας πανικός έπιασε τον Σάρλ ντ' Άγκον και μαζί με τον πανικό, ένας ακατανίκητος θυμός, που έκανε τὰ μάγουλά του κατακόκκινα. Στην ιδέα ότι οι κοσμικές κυρίες θα κουρέλιασαν την ιδιωτική του ζωή, ή λήπη παραωρούσε τη θέση της στην όργη. Σηκώθηκε απ' την πολυθρόνα του κ' άρχισε να περπατά πάνω - κάτω, με το ήμισυ του, του σφραντάρη, που δεν είχε ακόμα ξεσυνθίσει τὰ πεδία των μαχών. Η ταραχή του τον έκανε να κοιτάζει περισσότερο, απ' το πολεμικό τραύμα που είχε στο πόδι.

Φανταζόταν τις ήλικωμένες δούκισσες, τις γριές μαρκησίες, με την τρομερή τους μανία για το κουτσομπολιά, να τον ξετινάζουν. Φανταζόταν αυτές οι γυναίκες που έγραβαν τὰ ατελείωτα εργόχειρα ή εκείνες που ή αναπηρία καθήλωνε στους καναπέδες τους, να τον σχολιάζουν με κακεντρέχεια. Πριν από δέκα χρόνια έλεγαν, όταν ή κυρία ντ'ε Φλαβινύ έβγαине απ' το σαλόνι της, μαζί με την Μαρία, την κόρη της, που ήταν τότε δεκαεννιά ετών: «Ωραία κοπέλλα, λίγο υπερβολικά ξανθιά, λίγο χλωμή... Άλλά γερή! Θα κάνει ωραία παιδιά σ' όποιον την πάρη. Και θά του δώσει χρήματα... Ο άνδρας της θάνη πολλύ τυχερός!». Την είχε πάρει αυτός, ο Σάρλ ντ' Άγκον. Οι ίδιες ήλικωμένες κυρίες είχαν πάει στης κυρίας ντ'ε Φλαβινύ όταν είχε εκτεθί εκεί ή επροίικας της νύφης, και στον Κεραμεικό, όταν ο Κάρολος Ι' κ' ή οικονγένεια του είχαν υπογράψει την πράξη

—Για τη μητέρα, ένα παιδί είναι σοβαρό πράγμα!

—Και για μένα επίσης, είπε άπαλά ο φράντς.

του γάμου. Οι κυρίες είχαν κουνήσει το κεφάλι. Δεν εβρισκαν τίποτα να πουν. Η νέα δεν είχε χάσει τίποτα απ' την ομορφιά της. Είχε προίικα 300.000 φράγκα. «Ο κόμης ντ' Άγκον είναι πολύ τυχερός», φιδύριζαν. Και πρόσθεταν: «Κ' εκείνη, όμως, είναι τυχερή... Βέβαια ο γαμπρός δεν είναι τόσο πλούσιος όσο εκείνη, μά ο θεός και ή θεία του θά της εξασφαλίσουν καλή θέση κοντά στην κόρη του βασιλιά...» Η υπόκομισσα ντ' Άγκον, θεία του Σάρλ, ήταν κυρία των τιμών της πριγκίπισσας κ' ήταν φυσικό ή νέα κόμισσα ντ' Άγκον να κληρονομήσει αυτό το αξίωμα.

Σ' όλα αυτά τὰ οχτώ χρόνια, οι γριές Κασσάνδρες είχαν παίξει το ρόλο τους. Είχαν κλυτηθής όταν ο Κάρολος Ι' έχασε το θρόνο του και χάθηκαν μαζί του ή πριγκίπισσα κ' οι σχετικές ελπίδες, είχαν κοκινίσει απ' το φθόνο όταν ή Μαρία άγόρασε τον πολυτελή πύργο του Κρουασού κ' είχαν ψιθυρίσει ότι ή νεαρή κόμισσα άρχιζε να περιβάλλεται από ανθρώπους που δεν είχαν άλλο εισόδημα απ' το ταλέντο τους. Άραγε όμως είχαν μαντέψει τὰ αόληκά; Θά τους έδινε ή Μαρία ντ' Άγκον εκείνη την άνοιξη του 1835, εγκαταλείποντας τον «ευνυχισμένο» σύζυγό της;

Μήπως κ' αυτός ο ίδιος μπορούσε ποτέ να φαντασθί πως ή σύζυγική του ζωή θά είχε αυτό το άθλιο τέλος; Φυσικά, δεν είχε χρειαστή πολλή καιρό για να καταλάβη πως, αν ή εύτυχία μιας ένωσης έγκειται σε κάτι άλλο απ' το συνταίριασμα τίτλων και περιουσίας, ή δική τους ένωση δεν θά ήταν εύτυχισμένη. Είχε καταλάβει γρήγορα πως αυτός ήταν ο μόνος που άγαπούσε και πως ή Μαρία δεν προσέφερε στην ένωση τους, εντός απ' τη μεγάλη της προίικα, τίποτ' άλλο πέρα απ' τη μεγάλη της ικανότητα στη διοίκηση ενός σπιτιού κ' από κείνη την επίφοδη αυτοκρατορία, που γειτόνευε πολύ προς την άδιαφορία ώστε να μπορεί να θεωρηθί άρετή.

Η Μαρία δεν είχε πη άλλα λόγια. Δεν είχε καν ρίξει ένα τελευταίο βλέμμα προς αυτό το σπίτι όπου έμενε απ' τον καιρό του γάμου της, προς τη γνωστή σκηνογραφία του Σηκουάνα, του Πόν Ρουαγιάλ, του Λούβρου. Το άμάξι την είχε πάρει για πάντα...

Ο Σάρλ ντ' Άγκον άναστέναζε καθώς θυμήθηκε τον ήχο που έκαναν οι ρόδες στο λιθόστρωτο. Το άμάξι είχε φύγει, παίρνοντας την Μαρία. Και παίρνοντας μαζί και το μυστικό της. Είχε χρειαστή το δράμα αυτής της άναχωρήσεως, ή άνάμνηση αυτού του ήχου που έκαναν οι ρόδες, για να καταλάβη επί τέλους πως ή Μαρία είχε ένα μυστικό, κάτω απ' την φαινομενική της άδιαφορία ψυχρότητα. Άν τάδερε πιο πόν, ίσως αυτά τὰ οχτώ χρόνια να μην ήταν τόσο παγερά κ' ίσως να μην έρχόταν ποτέ αυτή ή καταστροφική ημέρα. Θά παραβίαζε αυτό το μυστικό, θά επέβαλε τον έρωτά του, θά... Άραγε, όμως, θά μπορούσε να σήσει αυτά τὰ δεκαέξη χρόνια που την περνούσε, το μικρό του άγαστημα, το κοντό του πόδι και την πεποίθησή του πως δεν ήταν καλά προσαρμοσμένος στη ζωή; Ποτέ του δεν είχε νοιώσει άνετα, παρά στα πεδία των μαχών, στην ένδοξη εποχή του Ναπολέοντος. Ήταν πολύ νέος για την άριστοκρατική σενουκία Σαίν - Ζερμαίν, αλλά πολύ ήλικωμένος για τη Μαρία. Δεν είχε ούτε τὰ προσόντα που κάνουν τους καλούς άνλικούς, ούτε εκείνα που κάνουν τους καλούς όμιλητάς των συναναστροφών. Είχε άλλοτε χαρούμενη διάθεση, μά την είχε χάσει εξ αίτίας της περιφρονητικής στάσεως της Μαρίας. Είχε προσπαθήσει να την διασκεδάσει, να δργανώσει συναντήσεις, παραστάσεις έδαιτυχνών... Άλλά μπορούσε άραγε ν' άνταγωνισθί, χωρίς την ύποστηρίξη του έρωτος, τους νέους που έρωτοτροπούσαν με τη γυναίκα του; Αύτοι είχαν είτε το γόητρο της άκρας νεανικότητας, όπως ο Τεοφίλ ντ'ε Φερριέ, είτε το μυστήριο του ταλέντου, όπως ο Εύγένιος Σής, είτε και τὰ δυο, όπως ο Φράντς Λίστ, που συχναζε στο σπίτι της εδώ και τρία χρόνια...

Η Μαρία θά είχε πάει να δει έναν απ' αυτούς τους άνδρες, σκέφτηκε. Η ιδέα αυτή δεν του είχε έρθει άμέσως, ή μάλλον την είχε κρατήσει άσυναίσθητα παράμερα, γιατί δεν του φαινόταν δυνατόν να προσθέσει κ' άλλο μαρτύριο σ' αυτό που τον βασάνιζε κίολας. Όμως, έφρεπε να τὰ παραδεχθί: Ο μυστικός τράπος με τον όποιον ή Μαρία τον είχε εγκαταλείψει δεν μπορούσε να

είναι απλώς αποτέλεσμα του χαρακτήρος του. Κι' άλλες γυναίκες εγκατέλειψαν τον άνδρα τους, αλλά χωρίς να έχη προηγηθή τόση υπολήνωση. Αυτή η ξαφνική αναχώρηση σήμαινε μία τρανταχτή περσιπεία, ένα τρομερό πέραςμα από μία ζωή σε κάποιαν άλλη. Η Μαρία είχε φύγει όπως πέφτει κανείς στο νερό, όχι όμως για να πνιγί, μα για να κολυμπήσει προς ένα μαγεμένο νησί...

—Μαρία, ψιθύρισε, ώστε ήσουν, λοιπόν, τόσο δυστυχισμένη;

Ήταν ακόμα καιρός να φύγει. Με καλά αλλογα και ταξιδεύοντας μέρα - νύχτα, πόσο διάστημα θα χρειαζόταν για να φτάσει στη Βασιλεία; Έξηντα ώρες, ίσως. Θάφαινε μόνος και θάφαινε μαζί της. Είχε πραγματοποιήσει πολλούς τέτοιους θόδους, τον καιρό του μεγάλου αυτοκράτορος. Θά την εμπόδιζε να διαπράξη αυτή την άνοση. Ήταν ρομαντική κ' η πράξη του θα την συγκινούσε... 'Αλλά μήπως δεν της είχε αποδείξει τόσες

φορές πώς ήταν ένας θαρραλός και τολμηρός στρατιώτης, πώς είχε κι' αυτός τη δόξα του, έστω κι' αν δεν ήξερε να γράφει ραβασάκια ή να μετατρέπη ένα πιάνο σε δαμονισμένο όργανο;

Τα σκέφτηκε όλ' αυτά. Είχε μια ώραία ψυχή, άφελή, κατωμένη για ν' αγαπά, έτοιμος να θυμώσει, αλλά κ' έτοιμος ν' αντικαταστήσει το θυμό με τον οίκτο.

Ξαναδιάβασε το γράμμα κι' απ' τις ξυγισμένες, τις πολύ υπολογισμένες λέξεις του κατάλαβε πώς το αναπόφευκτο είχε συμβή. Τίποτα δεν μπορούσε πια ν' αλλάξει την κατάσταση... Μόνος του, στο δωμάτιό του, άρχισε να κλαίει. Θάθελε να μην είχε γεννηθή ποτέ...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

«Μαρία, είσαι γοητευτική! φώναξε ο Φράντς. Λίστ.

Στηκώθηκε ακίνητα κ' έκανε μερικά βήματα

στη χλοερή πλαγιά όπου είχαν εγκατασταθή, κατά τρόπο ώστε το πρόσωπο της ερωμένης του να βρίσκεται ανάμεσα στη λίμνη και στον εαυτό του.

Καθισμένη σε μία κονδέρτα, με φόντο το νερό και τα βουνά, η νεαρή γυναίκα, με τις πυκνές μπούκλες της και με την μουσελίνα που είχε το χρώμα των ματιών της, παρουσίαζε τον λεπτότερο πίνακα που μπορούσε κανείς να φαντασθή. Το δέρμα τού προσώπου της και των ελαφρά ξεσκεπαστων ώμων της είχε ένα μεταξένιο ρόδινο χρώμα και τα χαρακτηριστικά της ήταν μαζί ειρηνικά, ζωηρά και χαμογελαστά. Δεν φορούσε κοσμήματα, μα όλόκληρη ήταν ένα κόσμημα, περιποιημένο, χρωματιστό, λαμπερό...

—Θάθελα ναμουν ζωγράφος, είπε ο Φράντς. 'Αλλ' άραγε ή παλέττα μου θα είχε αποχρώσεις αντίξείες σου και κατάλληλες γι' αυτό το θαυμάσιο πλαίσιο;

Με τρία πηδήματα βρόθηκε πάλι κοντά της, καθισμένος πλάι της, χαρούμενα νευρικός, ανημπόμος σαν σκυλάκι. 'Απλωσε το χέρι προς μία λεπτή φέτα καλαμποκιένιου ψωμιού, την έκοψε στα δυό κ' έδωσε τη μισή στη Μαρία.

Έκανε θαυμάσιο καιρό. Ήταν παραμονές καλοκαιριού. Ο αέρας είχε μία τέλεια διαφάνεια. Η λίμνη του Βάλλενστατ, λεία κι' ακίνητη, αντανακλούσε το τοπίο — μία ήσυχη κοινόπολη, με πράσινες πλαγιές και με βουνά, που το ψηλότερό τους ήταν σκεπασμένο με χιόνια. Κάθε χρώμα ήταν καθαρό και χαρούμενο. Μερικά βήματα πιο πέρα απ' τους δυό έραστές, το παιδί που είχε φέρει το πρόγευμά τους και που τώρα έπιπυρρσε τα μπουλάρια έτρωγε σιωπηλά ψωμί και τυρί.

Μισοξυλωμένος στην κονδέρτα, ο Φράντς έξακολουθούσε να εξέτάζει την Μαρία με προσεχτικό βλέμμα.

—Σε προτιμώ με τις μπούκλες, είπε τέλος. Οι κοτσίδες κι' ο κότσος σου φαίνονται ίσως πιο καθαυστερημένα, μα σου δίνουν ύφος σοβαρό, σχεδόν μελαγχολικό. Ένω σήμερα, μοιάζεις σαν κοριτσάκι...

—Θα φτιάχνω τα μαλλιά μου κάθε μέρα έτσι, αγάπη μου!

Ξαφνικά, η Μαρία σηκώθηκε μ' εικνιησία κ' έτρεξε προς τη λίμνη. Ή φούστα της χόρευε γύρω της κ' έβλεπε κανείς τα λεπτά της παπούτσια από άσπρο δέρμα. Ο Φράντς την ακολούθησε.

—Θα σου δείξω κάτι, του είπε παιχνιδιάρικα. 'Όταν έφτασε στην άκρογιαλιά, έσκυψε και μάζεψε μερικά βότσαλα.

—Το σχήμα τους έχει μεγάλη σημασία, έξηγήσε στο φίλο της, που είχε μείνει κατάπληκτος. Αυτά εδώ είναι, δ'τι χρειάζεσαι... 'Αναφωτιέμαι αν ξέρω πάντα να...

Πέταξε το βότσαλο στο νερό με σίγουρο χέρι κ' εκείνο αναπήδησε μία, δυό, τρεις φορές... Ένα άλλο βότσαλο το ακολούθησε κ' έπειτα άλλο κι' άλλο... Μπροστά στον ξαφνιασμένο έραστή της, η κυρία κόμισσα ντ' Άγκον έπαιξε με τα βότσαλα...

—Όταν εξήγητλησε το απόθεμά της, μάζεψε άλλα βότσαλα, τάδωσε στον Φράντς και του είπε: —'Η σειρά σου τώρα!

'Αλλά ήταν φανερό πώς ο διρτουόζος δεν είχε καθόλου ταλέντο γι' αυτού του είδους τη διασκέδαση.

—Τους κάνεις μάγια, είπε τέλος, κάνοντας το φουρκισμένο κ' ίσως και με κάποια πραγματική φούσκα.

—Θα σε μάθω, αν θέλεις... Παρ' όλο που θα προτιμούσα να είχα την αποκλειστικότητα αυτού του ταλέντου...

Τόν πλησίασε λιγάκι, σηκώθηκε στις μύτες των ποδιών και τόν φίλησε στο μάγουλο:

—Το καμμένο τό μωρό! Το καμμένο τό μωρουδάκι, δεν ξέρει να ρίξει βότσαλάκια...

Η φούσκα του Φράντς, αληθινή ή ψεύτικη, είχε λυώσει. Έπιασε τη φίλη του απ' τη μέση και περπάτησε λιγάκι έτσι μαζί της.

—Είχε ειδοίσει χρόνια να κάνω αυτό το παιχνίδι με τα βότσαλάκια, είπε η Μαρία, ξανακαθίζοντας και ξανατρώγοντας καλαμποκιένιο ψωμί. Είναι παράξενο, πολύ παράξενο, που μου ήρθε ξαφνικά αυτή η ιδέα... Ξαναθυμήθηκα χωρίς προσπάθεια πως γίνεται... 'Ημουν πολύ δυνατή σ' αυτό το παιχνίδι. Μου τόν είχε μάθει ο μικρός υπηρέτης μου. Είχα ένα δικό μου μικρό υπηρέτη, ξέρεις, όταν ήμουν κοριτσάκι ακόμα και ζούσε ο πατέρας μου... 'Όταν έτρωγα, ο υπηρέτης μου στεκόταν πίσω απ' την καρέκλα μου και με σερβίριζε. Ήταν έρωτευμένος μαζί μου — αλήθεια σου λέω!

και τόν συγκινούσε τόσο πολύ το γεγονός ότι με υπηρετούσε, ώστε μου κατέστρεψε πολλά φορέματα ριχνοντας άπάνω τους τα πιάτα... Μερικές φορές παίζαμε μαζί... Μούδειχνε χωριάτικα παιχνίδια, μυστικά σημεία του κτήματός μας... 'Όταν πήγαινα στο κυνήγι με τόν πατέρα μου, κρατούσε τόν σάκκο μου...

Ξάπλωσε στην κονδέρτα με τα μάτια στηλωμένα στον ουρανό, γεμάτη απ' την ανάμνηση μιάς μακρινής εποχής. Ο μικρός που φύλαγε τα μπουλάρια, βλέποντας πώς δεν τόν πρόσεχαν, πήγε κοντά στο νερό κ' έψαξε κι' αυτός να βρή βότσαλα... Ο Φράντς ήταν σιωπηλός. Δεν τολμούσε να έγγισή την σύντροφό του, ούτε να δικόνη τη σκέψη της. Τέλος η Μαρία είπε:

—'Ημουν ευτυχισμένη τότε... Πρέπει να είναι κανείς ευτυχισμένος για να διασκεδάει μ' αυτά τα άθωα παιχνίδια!

Χωρίς να της απαντήσει ο νέος, πήρε το χέρι της και τσίφισε πολύ άπαλά μέσα στο δικό του. Έκεινη απάντησε στο χάδι του κ' έσφιξε τα δάχτυλά του πιο δυνατά.

—Τώρα είμαι πάλι ευτυχισμένη, είπε. Γι' αυτό μου ήρθε η ιδέα να παίζω... Ναι, είμαι ευτυχισμένη!

—Σ' αγαπώ, Μαρία. Κι' όταν μου μιλάς έτσι για την παιδική σου ηλικία, μου φαίνεται πως σ' αγαπώ ακόμα πιο πολύ... Δεν είχα μικρό υπηρέτη εγώ, ούτε κανένα για να με μάθει να παίζω με τα βότσαλάκια. 'Από έξη χρόνων δεν έγνώρισα πια παρά ένα παιχνίδι: Τό πιάνο. 'Όλες μου οι παιδικές ευχαριστήσεις, όλα μου τα παιδικά βότσαλα στρέφονταν γύρω απ' το πιάνο... 'Όταν έπαιζα μπροστά στον Λουδοβίκο - Φίλιππο, την εποχή που ήταν ακόμη δούκας της 'Ορλεάνης — θάμουν έντεκα χρόνων — κοιτάξα με τόση λαχτάρα τόν φασουλή που είχε ο γιός του, ώστε ο δούκας μου τόν χάρισε. Θά πρέπει να βρίσκει ακόμα στο σπίτι της μητέρας μου. Μία μέρα θα τόν δείξω!

—Φράντς μου, έκανε η Μαρία, σφίγγοντας πάλι το χέρι του.

Δεν κοιταζόντουσαν. Ήταν ξαπλωμένοι κ' οι δυό στην κονδέρτα, με τα δάχτυλα ένωμένα και το βλέμμα μακρινό. Οι καρδιές τους ήταν πολύ κοντά ή μία στην άλλη...

—Είναι αλήθεια, ρώτησε η νέα, πώς ο πατέρας σου σ' έδερενε όταν δεν ήθελες να συνεχίσεις τις ασκήσεις του πιάνου σου;

—'Ηταν σκληρός, μερικές φορές... 'Αλλά δεν είχα ποτέ τόσο σίγουρο φίλο όσο αυτός. Χωρίς κανένα δισταγμό, υπέταξε την μοίρα του στη δική μου. 'Όταν ο Χούμμελ άρνήθηκε να μου παραδώσει μαθήματα, γιατί δεν μπορούσαμε να πληρώσουμε αρκετά ακριβά, τόν είδα να κλαίει όλη τη νύχτα...

—Ο Χούμμελ μούκανε μαθήματα έμένα, είπε η Μαρία.

—Ναι, τό ξέρω. Θά πρέπει να ήσουν καλή μαθήτρια.

—'Αρκετά καλή, νομίζω. Μα ξέρεις πώς...

Σταμάτησε. Γιατί να πη περισσότερα; 'Ήξεραν καλά πώς τα παρελθόντα τους ήταν διαφορετικά και πώς ήταν θαύμα πώς συναντήθηκαν και διάλεξε ο ένας τόν άλλο. 'Αλλά ή αλλιώτικη γέννηση και ανατροφή τους είχε πάψει αυτή τη στιγμή να είναι αίτια δυσκολιών κ' είχε γίνει ένας ακόμα λόγος ν' αγαπιούνται. Τα βότσαλα τού παρελθόντος δεν ήταν πια βότσαλα, αλλά βαθμίδες τού απρόβλεπτου δρόμου που τούς είχε οδηγήσει εδώ, στην άκρη μιάς έλβετικής λίμνης, εκείνη την 20ή 'Ιουλίου 1835.

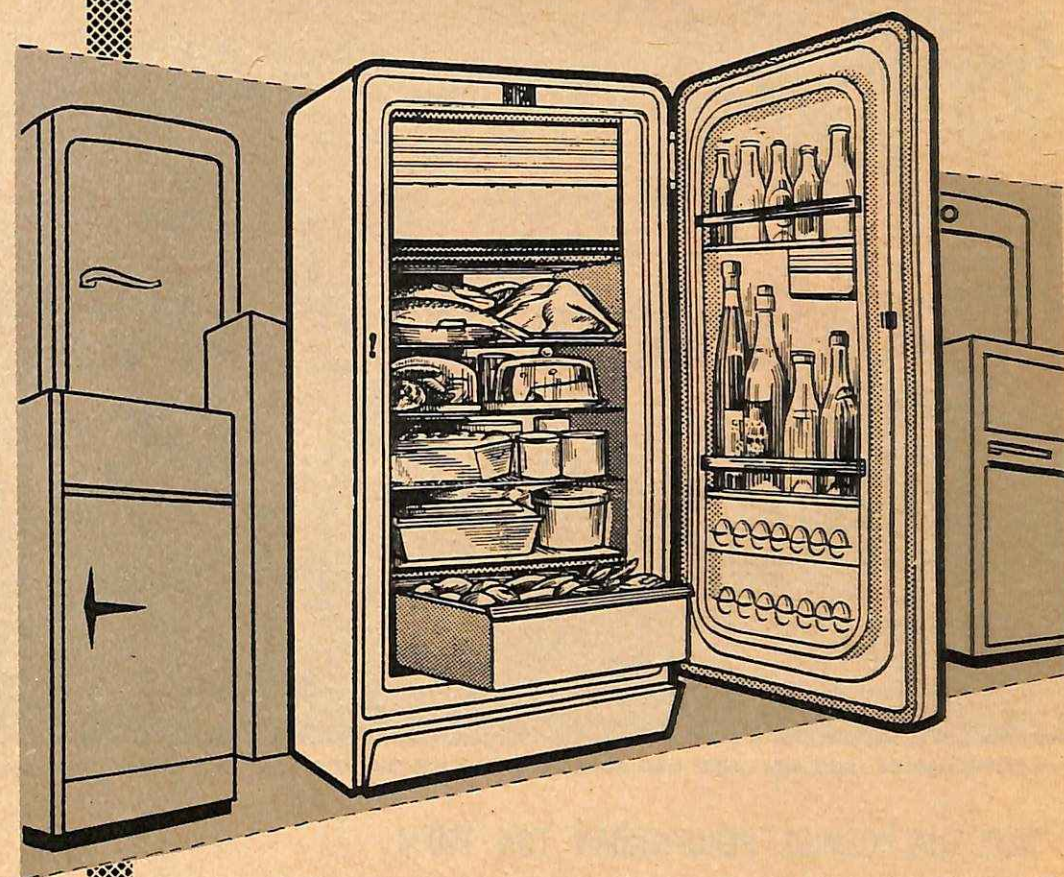
—Νομίζω πώς θα μπορούσε να τα έκφραση κανείς όλ' αυτά, είπε τέλος ο Λίστ κι' ανασηκώθηκε. Δεν είμαι ζωγράφος μα και ή δική μου τέχνη μπορεί να περιγράψει. Θά βρω τόν τρόπο να έκφρασω τη γαλήνη τούτης της μέρας, τ' ακτινοβόλα αυτά χρώματα, την ήρεμη χάρη αυτής της βάρκας... και τα βότσαλάκια της ώραίας Μαριώς! Θά τ' ονομάσω «'Η λίμνη του Βάλλενστατ» ή κάτι τέτιο, αλλά έσύ κ' εγώ θα ξέρουμε πώς θάναί ερωτικό παιχνίδι, έ;

Σήκωσε τα μάτια προς το μέρος του, μα όχι με τόν συνηθισμένο της τρόπο και, πέφτοντας στην αγκαλιά του με μία όρμη και μία εγκατάλειψη που εκείνος δεν είχε ξαναδεί ποτέ, φώναξε:

—'Αν ή ζωή μας χωρίσει μία μέρα, Φράντς, υποσχέσου μου πως θα σκέπτεσαι πάντα με φιλία αυτό τό μέρος κι' αυτή την ημέρα!

—Δεν θα χωρίσουμε ποτέ, Μαρία!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Στή διαθεσί σας όλες οι μάρκες της αγοράς!!!

Έσεϊς όμως θα προτιμήσετε
όπωςδήποτε το ψυγείο **ΙΖΟΛΑ**

γιατί οι περισσότερες από 100.000 συσκευές **ΙΖΟΛΑ** που λειτουργούν σήμερα όμαλά, οικονομικά και άπρόσκοπτα είναι ή πιο ασφαλής έγγύησις της σωστής έκλογής σας, ή έγγύησις που μόνο ή **ΙΖΟΛΑ** στην Ελλάδα μπορεί να σάς δώσει.

Κι' αυτόν γιατί:

1. Τα ήλεκτρικά ψυγεία **ΙΖΟΛΑ** είναι σχολαστικά μελετημένα για τις ελληνικές ανάγκες. Διαθέτουν μόνον χρήσιμους χώρους.
2. Είναι άδανάτα, έπειδή συντηρούνται από τό εργοστάσιο που τα κατασκεύασε.
3. Είναι οικονομικά. Ή λειτουργία τους κοστίζει φθηνότερα από τόν καθημερινό πάγο.

ΤΙΜΕΣ ΨΥΓΕΙΩΝ

Ψυγείον 6 ποδών (Κ)	Αρχ. 7.400
Ψυγείον 8 ποδών (Κ)	Αρχ. 8.000
Ψυγείον 8 ποδών (F)	Αρχ. 8.400

ΜΕ ΜΙΚΡΗ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ ΚΑΙ
ΔΟΣΕΙΣ ΤΩΝ 330-375 ΔΡΑΧΜΩΝ ΜΗΝΙΑΙΩΣ.

ΙΖΟΛΑ

11/11

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΔΥΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ, ΔΥΟ ΚΟΥΡΣΕΣ, ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ ΤΟ ΙΔΙΟ ΡΕΚΟΡ, ΜΕΣΑ ΣΕ ΔΥΟ ΩΡΕΣ : 10' ΣΤΑ 100 Μ. Ο ΧΑΡΡΥ ΤΕΡΜΑΤΙΖΕΙ 1ος, ΑΡΙΣΤΕΡΑ...

Ο ΝΕΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΡΕΚΟΡΝΤΜΑΝ ΤΩΝ 100 Μ.

ΑΡΜΙΝ ΧΑΡΡΥ: ΕΝΑΣ ΠΥΡΑΥΛΟΣ ΣΤΟΝ ΣΤΙΒΟ...

ΜΕ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΟΠΛΟ ΤΗΣ ΕΚΙΝΗΣΕΩΣ ΠΕΤΥΧΑΙΝΕΙ ΠΑΝΤΑ ΝΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΝΑ ΜΕΤΡΟ ΜΠΡΟΣΤΑ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΡΙΠΤΗ ΤΑ ΡΕΚΟΡ

Μαζύ με το χρυσό δαχτυλίδι, δώρο του "Αρμιν στην μνηστή του Κριστιάνε ήταν και το νέο παγκόσμιο ρεκόρ των 100 μ., το φανταστικό «10'».

(D.P.A.)

Στην εποχή των διηπειρωτικών πυραύλων και των διαστημολίων, ο "Αρμιν Χάρρυ είχε πετύχει κάτι ίσως πιο φανταστικό από τις μηχανές. Ένα δευτερόλεπτο στα 10 μέτρα, μόνο με τις φυσικές σου δυνάμεις, είναι κάτι που σου δίνει, τουλάχιστον, το συναίσθημα ότι είσαι ο μόνος άνθρωπος σε όλο τον κόσμο, που έχεις καταφέρει ένα τέτοιο κατόρθωμα! Και αυτό, έστω και στην εποχή που τα πρώτα επισκεπτήρια της Γης καρφιτσώθηκαν στην Σελήνη, είναι κιάλας κάτι πολύ.

Δέκα χιλιάδες άνθρωποι, μαζεμένοι στο στάδιο της Ζυρίχης, άκουγαν με δυσaréσκεια, σχεδόν την τελευταία στιγμή, ότι δυο από τους καλύτερους δρομείς ταχύτητας στην Ευρώπη, ο Γάλλος Ντελκούρ και ο Ιταλός Μπερούτι, δεν θα μετείχαν τελικά στο αγώνισμα του δρόμου των 100 μέτρων, που θα γινόταν εκείνο το απόγευμα

της Τρίτης 21ης Ιουνίου, μέσα στο πλαίσιο ενός μεγάλου αθλητικού «μήτιγκ». Ύστερα από αυτή την άποχή έμεναν για τον συναγωνισμό μονάχα οι Γάλλοι Άμπντου Σέιγ, Ζενεβέ, ο Έλβετος Μύλλερ, οι Γερμανοί Χάρρυ και Σούτλερ και ο Ιταλός Τζιανόνε.

Αλλά, όπως αποδείχτηκε, άδικα οι φίλαθλοι του σταδίου της Ζυρίχης δυσareσθήθηκαν για την άποχή του Ιταλού και του Γάλλου. Γιατί στο τέλος μονάχα η παρουσία του "Αρμιν Χάρρυ στάθηκε αρκετή για να τους προσφέρει, τι τολμηρότερο μπορούσαν να φαντασθούν.

Η ώρα είναι 6.30 μ.μ. και τα μεγάφωνα του σταδίου αναγγέλλουν την τέλεση του αγώνα δρόμου 100 μέτρων. Από τα πράσινα βουνά που κλείνουν γύρω-γύρω την Ζυρίχη κατεβαίνει ως

τις κερκίδες ένας φρέσκος, εύδιαστος αέρας. Η στιγμή είναι ωραία.

Κάτω στον στίβο, στην αφετηρία, παρατάσσονται οι έξι δρομείς: Ο Ιταλός Τζιανόνε, οι Γάλλοι Σέιγ, Ρενιέ, Ζενεβέ και οι Γερμανοί Χάρρυ και Σούτλερ. Ο αφέτης, μετρώντας λές τα κτυποκάρδια τους, πατάει την σκανδάλη και καθώς η έκπυρσοκρότηση του πιστολιού χάνεται στ' αυτιά 10.000 θεατών, οι έξι δρομείς χύνονται με όλη τους την σθελαδά στα «κουλουάρ» του στίβου. Με την πιστολιά του αφέτη, ο "Αρμιν Χάρρυ, με τα ψηλά, μυώδη πόδια, έχει κερδίσει κιάλας ένα μέτρο από τους άλλους δρομείς και τρέχει μπροστά σαν δαιμονισμένος.

Οι άλλοι κάνουν άπεγνωσμένη προσπάθεια για να τον φτάσουν. Ο μαύρος Άμπντου Σέιγ, φημισμένος δρομέας, με μεγάλα ρεκόρ, τρέχει με λύσσα πίσω από τον ξανθό Γερμανό, μα βλέπει πως τα δικά του πόδια, που τα θεωρούσε αυτός ακούραστα, είναι αδύνατα να τον φέρουν τώρα πιο μπροστά από τον αντίπαλό του.

Πολλοί φίλαθλοι όρθιοι στις εξέδρες αποδοκιμάζουν τον Χάρρυ, φωνάζοντάς του πως έκλεψε ένα ολόκληρο μέτρο στην εκκίνηση. Μα στα τελευταία 30 μέτρα της άπιθανης κούρσας και οι πιο ζωηροί θεατές μένουν έκστατικοί μπροστά σ' αυτό που βλέπουν. Ο ξανθός Γερμανός τρέχει σαν τρελός, όλο και πιο γρήγορα. Το τρέξιμό του είχε κάτι που ξεφεύγει από το λογικό. Και καθώς κόβει το νήμα πρώτος, αυτοί βλέπουν τους χρονομέτρους ανήσυχους να συζητούν με χειρονομίες.

Έχει γίνει κάτι το άπιθανο. Δύο, από τα τρία χρονόμετρα, δείχνουν 10' και το τρίτο 9'...9... Πράγμα που σημαίνει νέο παγκόσμιο ρεκόρ — ένα από τα πιο εκπληκτικά παγκόσμια ρεκόρ.

Η αναγγελία του, όμως, δεν προκαλεί μονάχα εντύπωση, αλλά και σάλο. Όρισμένοι αντίπαλοί του δεν του αναγνωρίζουν την εγκυρότητα του νέου ρεκόρ. Πρώτος ο Γάλλος Σέιγ, ύ-

στερα ο Ιταλός Τζιανόνε και ο επίσης Γάλλος Ζενεβέ. Τον κατηγορούν άνοιχτά ότι τους έκλεψε ένα μέτρο στην εκκίνηση και γι' αυτό κέρδισε με τέτοιο ρεκόρ.

Με την γνώμη αυτών συμφωνούν και ο αλυτάρχης και οι κριτές των αγώνων. Και δεν αναγνωρίζουν το νέο ρεκόρ σαν κανονικό, παρ' όλο που ο αφέτης διαμαρτύρεται, έπιμονα ότι η εκκίνηση ήταν απόλυτα κανονική.

Ο Χάρρυ σε μία γωνιά, με τα πόδια τυλιγμένα σε μία κουβέρτα, δέχεται σιωπηλός την δοκιμασία.

—Δεν έκλεψα στην εκκίνηση, λέει στον προπονητή του. Έτσι δεν είναι;

Το μυστικό του

Είναι γεγονός ότι ο Χάρρυ στην εκκίνηση φεύγει σαν δαίμονας μπροστά. Έχει έναν τρόπο να ξεκολλά απ' την αφετηρία σαν να τον πετάει μπροστά ένα ελατήριο με μεγάλη δύναμη. Είναι το μυστικό του όπλο. Όλη του η ενέργεια συγκεντρώνεται σε άπιστευτο βαθμό την στιγμή που ο αφέτης σηκώνει το πιστόλι. Και καθώς πέφτει η πιστολιά, ο Χάρρυ χύνεται σαν βολίδα στον στίβο. Είναι το πιστεύω του και το μυστικό του: "Όσο πιο πολύ κέρδος έχεις στην εκκίνηση, τόσο πιο κοντά βρίσκονται από την αρχή στη νίκη και στο ρεκόρ. Και ο Χάρρυ σχεδόν πάντα το πετυχαίνει στους αγώνες του.

Νά, όμως, που φαίνεται ότι στην εκκίνηση αυτή, στο στάδιο της Ζυρίχης, το παράκανε κι' ας έχη με το μέρος του τον αφέτη κ. Τίσελ.

Όστόσο, αισθάνεται αυτή την φορά τις δυνάμεις του περισσότερες από ποτέ, βλέπει ότι είναι η «μέρα του» για να κάνει το ρεκόρ — δώρο, που την τάξει στην μικρή Κριστιάνε. Και την εύκαιρία δεν την χάνει. Στο ίδιο «μήτιγκ» αποφασίζεται να επαναληφθεί, ύστερα από δυο ώρες, η κούρσα των 100 μέτρων, με πλήρη εξασφάλιση των τεχνικών προϋποθέσεων, για την ανα-

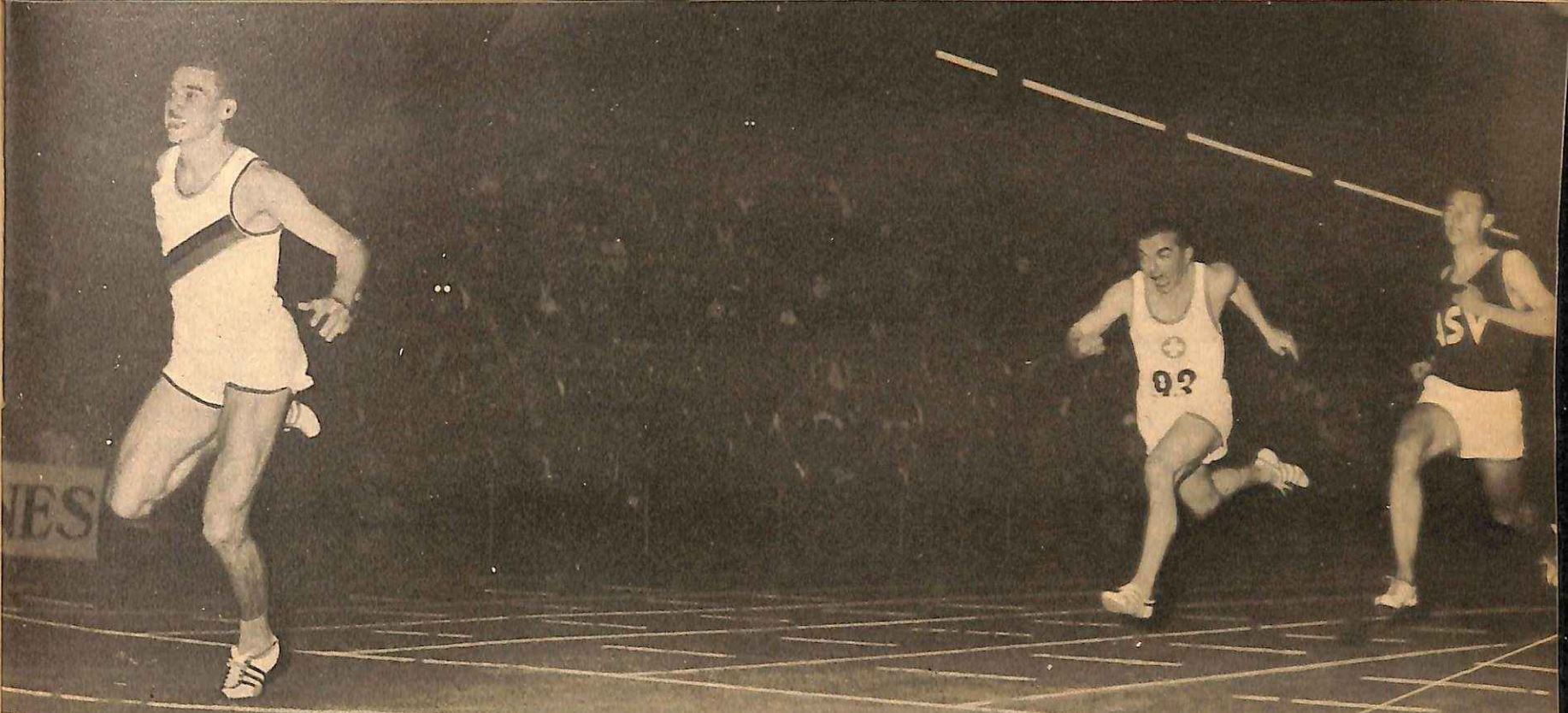
γνώριση τυχόν επαναλήψεως της καταρρίψεως του ρεκόρ.

Έτσι στις 8.30 το βράδυ της 21ης Ιουνίου 1960, στο στάδιο της Ζυρίχης, ο Γερμανός "Αρμιν Χάρρυ κουλουριάζεται πάλι για την εκκίνηση του δρόμου 100 μέτρων, κάτω από το ακίνδυνο πιστόλι του κ. Τίσελ. Όμως αυτή την φορά δεν είναι όλοι οι άλλοι δρομείς δίπλα του. Είναι μονάχα δυο: Ο συμπατριώτης του Σούτλερ και ο Έλβετος Μύλλερ. Πρώτος ο άραπης Σέιγ έχει άρνηση να μετάσχη στην καινούργια κούρσα. Το ίδιο έκαναν και οι άλλοι.

Καθώς έχει βραδιάσει, στο στάδιο επικρατεί ησυχία. Την ταραξεί η πιστολιά του αφέτη. Ο Σούτλερ, ο Χάρρυ και ο Μύλλερ τινάζονται σαν βέλη μπροστά, από μια φανταστική φάρετρα Ψηλός, 1 μ. 82, ο "Αρμιν Χάρρυ, με μεγάλα μυώδη πόδια, ξεκολλάει άμέσως από τους άλλους δυο και φεύγει μπροστά με τον ίδιο δαιμονισμένο ρυθμό. Ένας πυραύλος που κινείται με αίμα. Πάφτει με μανία πάνω στο νήμα, ενώ αρκετά πίσω του οι άλλοι δυο δείχνουν φανερά στραπατσαρισμένοι, στην άπεγνωσμένη τους προσπάθεια να τον παρακολουθήσουν. Τους έχει παρασύρει ένας σίφοντας.

Αυτή την φορά δεν υπάρχουν αντιρρήσεις — ούτε καν επίφυλλες. Ο Χάρρυ έκανε πάλι 10 δευτερόλεπτα και όλοι δέχθηκαν το καινούργιο ρεκόρ με συγκίνηση και ενθουσιασμό. Δέκα χιλιάδες φίλαθλοι χειροκροτούσαν τώρα τον ταχύτερο άνθρωπο του κόσμου. Τον ταχύτερο και χωρίς να έχη κλέψει στην εκκίνηση...

Ήταν πια καιρός να αναγνωρισθ στην "Αρμιν Χάρρυ το προβάδισμα. Γιατί, στην πραγματικότητα, αυτή δεν ήταν η δεύτερη φορά που πετύχανε το «10'», αλλά η τρίτη. Γιατί για πρώτη φορά είχε τρέξει τα 100 μέτρα σε 10 δευτερόλεπτα πέρσι το καλοκαίρι στο Φριντςχάφεν. Αλλά ούτε τότε του το αναγνώρισαν επειδή ο στίβος — όπως διαπιστώθηκε από τους τεχνικούς — ήταν ελάχιστα κατηφορικός... ■■■

...Η ΠΡΩΤΗ ΚΟΥΡΣΑ, ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΔΕΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΗΚΕ ΤΟ ΡΕΚΟΡ, ΚΑΙ ΔΕΞΙΑ Η 2η, ΠΟΥ ΤΟΝ ΑΝΕΔΕΙΞΕ ΕΠΙΣΗΜΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΡΕΚΟΡΝΤΜΑΝ

Διατηρήστε
ολόκληρη
την ημέρα
την πρωινή σας
δροσιά

Πώς είναι δυνατόν ;
Δοκιμάστε από σήμε-
ρα ένα νέο τελειότατο
άποσμητικό, αγοράζον-
τάς το με έκπτωση 4 δρχ.

MUM STICK

Χαίρονται τη συντροφιά σας

ΑΠΟΚΟΨΑΤΕ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΟΥΠΟΝΙ

ΚΟΥΠΟΝΙ ΑΞΙΑΣ 4 ΔΡΑΧΜΩΝ

Σας δίνει την μοναδική ευκαιρία να αγοράσετε
απ' οποιοδήποτε Φαρμακείο ή Αρωματοπωλείο το
MUM-STICK, 4 δρχ. φθηνότερο.

Ίσχύει μέχρι 21.7.1960

BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ : Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. Ε. ΦΑΜΑΡ

ΔΕΝ ΕΙΣΘΕ ΡΟΜΠΟΤ ΓΙΑ ΝΑ
ΠΑΙΡΝΕΤΕ Ο,ΤΙ ΣΑΣ ΔΙΝΟΥΝ !

Είσατε άνθρωπος με κρί-
σιν επομένως γνωρίζετε ότι
ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ ΚΟΛΛΑΡΙΣΜΑ ΡΟΥΧΩΝ
ΤΟ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΙ ΜΟΝΟΝ
Η ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΚΟΛΛΑ
Bella
ΥΠΟ ΝΕΑΝ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΝ

'Εδω κι' 'Εκεί

■ **ΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟ** των καθολικών
στις Ην. Πολιτείες έφθασε τα 23%
του συνολικού πληθυσμού. Κατά τα
τελευταία δέκα χρόνια ο αριθμός των
καθολικών στη χώρα αυτή αυξήθηκε
κατά 47%.

■ **ΥΠΟΛΟΓΙΖΕΤΑΙ** ότι κατά το
φετινό καλοκαίρι θα επισκεφθούν την
Ευρώπη 800.000 Άμερικανοί.

■ **Ο ΡΕΝΤ** Σκέλτον εξέτισε να α-
γοράσει το παλιό στούντιο του Τσάρ-
λυ Τσάπλιν στο Χόλλυγουντ. Ο διά-
σημος κωμικός εξέτισε 6 εκατομμύ-
ρια φράγκα (νέα). Το είχε αγοράσει
140.000 φράγκα.

■ **ΣΤΑ** αγγλικά εστιατόρια, οι
μάγειροι μαγειρεύουν το πρωί, βά-
ζουν κατόπιν τα φαγητά στο ψυγείο
και τα βγάζουν όταν ζητηθούν, τα ζε-
σταίνουν και τα σερβίρουν. Μία αγγ-
λική ιατρική έφημερίδα έγραψε σχε-
τικά ότι: «Αυτή ακριβώς τη μέθοδο
χρησιμοποιούσαν και οι Βορβίτες για
να δηλητηριάσουν τους φίλους των».

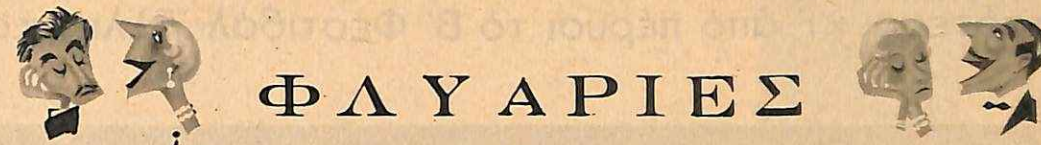
■ **Η ΜΙΚΡΗ** πριγκίπισσα Άννα
της Αγγλίας θα μπει κατά το προσε-
χές σχολικό έτος οκτώτοξος σε ένα
αγγλικό αριστοκρατικό σχολείο. Εί-
ναι η πρώτη φορά που μία Άγγλη
πριγκίπισσα θα φοιτήσει μαζί με άλ-
λα κορίτσια.

■ **ΤΩΡΑ** που οι Άγγλοι αναζη-
τούν ένα όνομα για να βαφτίσουν τον
πύραυλό τους, ένας έμπροσθεν να ο-
νομασθεί «Δημόσιος Υπάλληλος». Γι-
ατί; Όπως εξήγησε ο εννοός για-
στί: Δεν μπορείς να τον κουνήσης α-
πό τη θέση του, δεν χρησιμεύει σε τί-
ποτε και στοιχίζει μία περιουσία
στους φορολογουμένους.

■ **ΑΝΕΚΑΛΥΦΘΗ** ότι η γη έχει
«Στέμμα», όπως και ο ήλιος. Το
«Στέμμα» αυτό αποτελείται από μό-
ρια υδρογόνου ηλεκτρικώς φορτισμέ-
να.

■ **ΣΤΗ** Σοβιετική Ένωση κατε-
σκευάστησαν αυτόματα τρακτέρ. Ό
δηγός χρειάζεται μόνο όταν το τρα-
κτέρ ανιχνύει το πρώτο αλάκι. Κατό-
πιν δουλεύει μόνο του και ο αγρότης
μπορεί να το πταματήσει ή να το κι-
νήσει και πάλι από μακριά, χωρίς σε
ένα πομπό.

■ **ΜΕΓΑΛΗ** αίσθηση έκανε στους
διεθνείς καλλιτεχνικούς κύκλους το
γεγονός ότι η αυστηρή πινακοθήκη
του Βατικανού απέκτησε τελευταία
έργα μοντέρνας τέχνης. Ό μοντέρνος
ζωγράφος Ντέ Σίρικο είπε σχετικά:
«Η παρουσία έργων μου στο Βατι-
κανό δεν με εκπλήσσει. Είμαι ο δημι-
ουργός της μεταφυσικής ζωγρα-
φικής».

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Δεν έσβησε ακόμη... ή ήχώ του δευτέ-
ρου φεστιβάλ ελαφρού τραγουδιού. Την Κυριακή στόν
Ίππόδρομο, όλα τα όνόματα της κοσμικής κινήσεως
ήσαν παρόντα. Γενική επίσπαρτευσίς... Φορέματα
πολύ κοντά, φούστες πολύ μπουφάν, κεφαλάκια πο-
λύ στρογγυλά, τσά-τσά πολύ ψηλχτό... Άνάμεσα
στα άστέρια της βραδυάς, στις ντιζέζ που παρήλα-
σαν, ξεχώρισαν η Μαίρη Λώ, τύπος Έλληνίδος Ζυ-
λιέτ Γκρεκό, σύζυγος του Νίκου Γιακοβλεφ, η Τζένυ
Βάνου, ώραιότατη φωνή και ευχάριστη, ήρεμη εμφά-
νισις, η Νάντια Κωνσταντοπούλου, συγχρόνως τρα-
γουδίστρια και στιχουργός, σύζυγος του μαέστρου
Τάκη Μωράκη, κεφαλή με περλέ φόρεμα, τύπου τσάρ-
λεστον... Άρεσε πολύ και το Τρίο Καντσόν, που
προσδύει μελωδικάτα σε κάθε του εμφάνιση... Ό-
σο πλέον για τους βασιλείς της βραδυάς, Χατζιδά-
κι-Μούσχουρη, ήταν τόση η έπιτυχία τους, τρα-
γουδι, στίχοι, φωνή, ώστε σκέπτεται κανείς ότι κα-
λύτερα να μην τους αναφέρη συνεχώς, μπας και τους
ματιάσει... Η παρέλασις και η βράδευσις τελείωσε
στις τρεις το πρωί, αλλά απ' εκεί και πέρα συνέχισε
επαξίως η ορχήστρα Λέβ. Άλθθεια, σκέφθηκαν πολ-
λοί, γιατί όχι και ένα φεστιβάλ όπου να διαγωνι-
σθούν ελληνικές ορχήστρες ελαφράς μουσικής;

Δικία... Για την Κάλλας και τον καυγά με
την μητέρα της, για τον όποιον έχει γράψει ο παγ-
κόσμιος τύπος... Διότι τελευταίως απέκαλύφθη ότι
η περίφημη Τερπάντι (ή όποια φαίνεται ότι πρό-
κειται να άποφασίσιν να παντρευτή τον μαέστρο
Άρτούρο Μπαζίλε) είχε και έχει ακριβώς την ίδια
εχθρότητα με τον πατέρα της. Άλλα η Τερπάντι,
πιό πονηρή, έκρυβε καλύτερα την οικογενειακή της
ζωή...

Τό παρ'α πον... των κοττέρων εισακούστηκε
και φαίνεται ότι από έφέτος αλλάζει δηλ ή μετα-
χείρισις και εγκαθίστανται σταθμοί στα νησιά, ό-
που τα διψασμένα πλεούμενα θα μπορούν να προμη-
θευθούν νερό. Γιατί, ως τώρα, τα περισσότερα νησιά
δεν μπορούσαν να τους προμηθεύσουν άλλο παρά
βάλασσα...

Κάποια κακή μοίρα έχει πέσει στα
νέα ξενοδοχεία που κτίζει ο Τουρισμός. Ένώ είχε

αρχίσει καλά και είχε προσφέρει κτίρια συγχρόνως
ευχάριστα, μοντέρνα και πρωτότυπα, τελευταίως
αυτά που ορθώνονται είναι πρωτότυπα, αλλά προς
το παράξενο, το άσχημο και το μακάβριο. Παρά-
δειγμα το νέο της Μυκόνου, ήδη βαπτισμένο
από τους χωριάτες «Μπουντρούμ Παλλάς», όπου οι
υπερεκατό κάμαρες - κελλά, όλες ίδιες, φατίζονται
μόλις από ένα μοναδικό παράθυρο 70X70. Κανείς,
φυσικά, δεν ξέρει γιατί τα νέα ξενοδοχεία ακολου-
θούν αυτή την περίεργη αρχιτεκτονική μόδα, την
όποια και κανείς άρμόδιος ή υπεύθυνος δεν φαίνε-
ται να θαυμάζει. Υπάρχει σχεδόν ή έντύπως ότι
κάποιος κακός σπόρος έχει φυτρώσει και κανείς
δεν μπορεί να άμυνθή εναντίον του...

Μακάβρια... προσφορά είναι και ή κατα-
πληκτική, που σοφίστηκε ένας ραδιοφωνικός στα-
θμός της Καλιφορνίας. Υπολογίζοντας ότι κάθε
Κυριακή πρόκειται να σκοτωθούν εκατοντάδες αν-
θρωποι στους δρόμους, δήλωσε ότι είναι έτοιμος να
κηδεύση δωρεάν όποιον αυτοκινητιστή δεχθή να συμ-
πληρώση μία κάρτ ποστάλ με το όνομα και τη διεύ-
θυνση του πλησιέστερου συγγενούς του και να την
στείλιν στο σταθμό. Το περιεργότατο είναι ότι ήδη
υπάρχουν άπαισιόδοξοι συμφεροντολόγοι, που έχουν
έγγραφή...

Τρία σπίτια... και όχι ένα κτίζει ο Πέτερ
Ουστίνο στην Έλβετία. Ένα για τον εαυτό του,
ένα για τα παιδιά του και ένα τρίτο μικρό για τους
ξένους προσκαλεσμένους. Όλα μέσα σ' ένα τερά-
στιο κτήμα που άγόρασε κοντά στο Βεδέυ...

Σοφά λόγια (της Φρανσουάζ Σαγκάν) :
«Άσφαλώς τα χρήματα δεν σε έμποδίζουν από του
να είσαι δυστυχής, αλλά εγώ προτιμώ να κλαίω μέ-
σα σε μία Τζάγκουαρ, παρά μέσα σε ένα λεωφο-
ρείο»...

Κληρονόμοι μας φαίνεται ότι πρόκει-
ται να είναι οι Τερμίται. Μέχρι στιγμής, από όλα
τα ώργανωμένα πειθαρχικά έντομα επί της γής,
που στις πόλεις κτίζουν, πολεμούν και καλλιερ-
γούν, οι Τερμίται δείχνουν την μεγαλύτερη άντοχή
στην ραδιενέργεια...

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ...

«Ζάκ και Ζακελίν». Ζάκ είναι ο Ζάκ Μπρέλ, Ζακελίν είναι η Μπουάγιέ. Δυό από
τους πλέον αγαπημένους νέους Γάλλους τραγουδιστάς, στις τελευταίες τους έπιτυχίες,
προσφέρει το τακτικό κυριακάτικο πρόγραμμά μας «Έκλογη από μουσικές Είκονες»

ΜΕ ΕΝΑ κοκταίηλ, στις εύρυχωρες
αίθουσες της «Μεγάλης Βρεταν-
νίας», έγκαίνιασε ο οίκος Ζωρζ το
νέο του πολυτελέστατο κομμωτήριο,
έντός του ξενοδοχείου. Με την εύ-
καιρία αυτή ο Νίκος Ζωρζ παρου-
σίασε μία σειρά από έκκεντρικές
εμπνεύσεις του για βράδυ, σε πα-
ραλλαγές της γραμμής θερτζί. Στη
φωτογραφία ένα κομψό μπουκέτο ά-
πό χαριτωμένα μαννεκέν έπιδεικνύει
τις δημιουργίες του καλλιτέχνη.

„White Label” IS THE SCOTCH

IT
NEVER
VARIES

FRIGIDAIRE

η μάρκα που συμβολίζει την
άνωτερότητα από πολλά χρόνια !

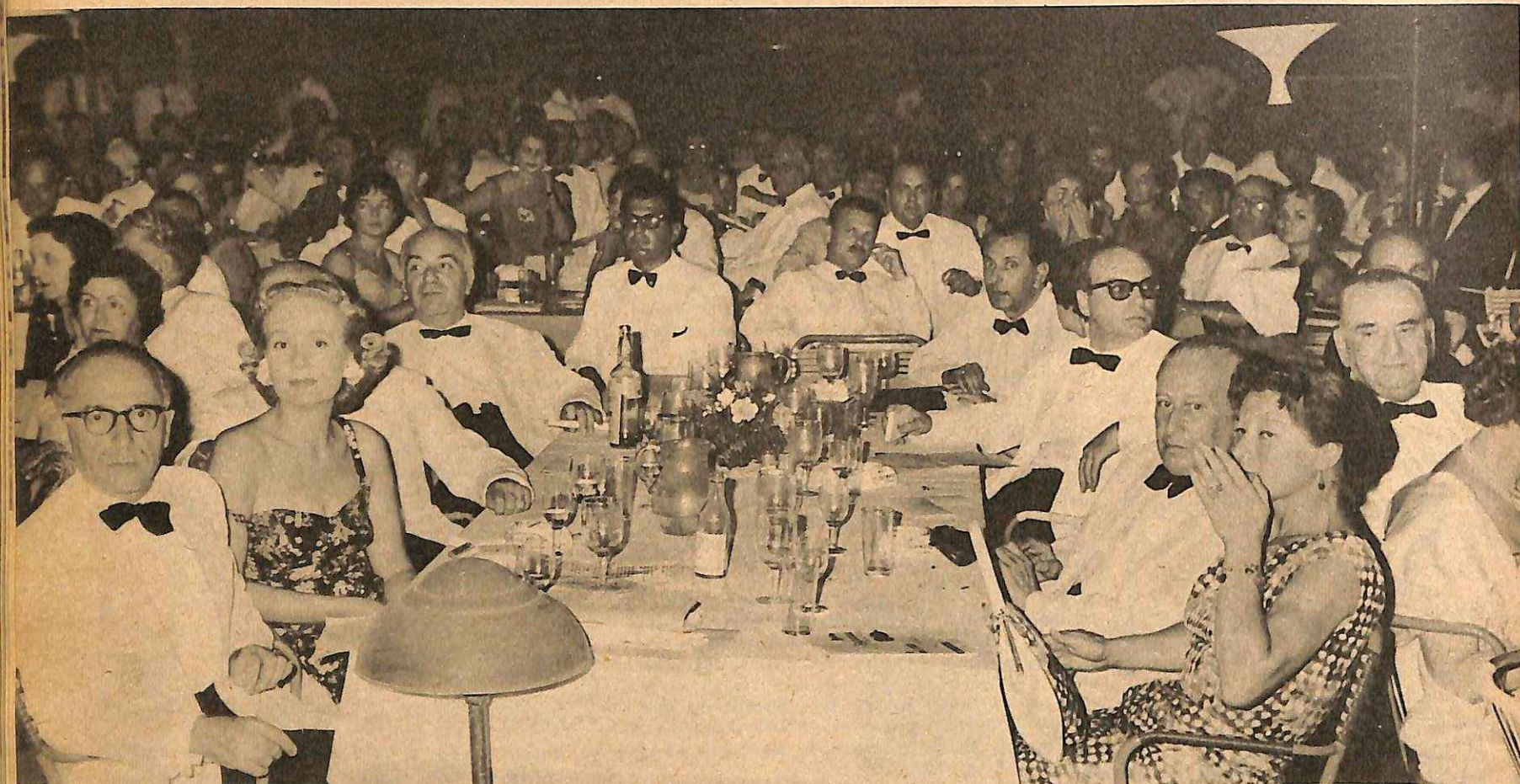

Τα καλύτερα ηλεκτρικά ψυγεία του Κόσμου.
Παρελήφθησαν τα μοντέλλα του 1960.

- Λειτουργούν άνευ μετασχηματιστού.
- Μαγνητική δύρα στεγανή.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ GENERAL MOTORS CORP
ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ - ΚΑΛΤΣΙΚΗΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 23 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 27.855

Περισσότερο κι' από πέρυσι τὸ Β' Φεστιβάλ Ἑλληνικοῦ Τραγουδιοῦ προσήλκυσε τὸ ζωνρότατο ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ

Ἡ ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ Β' ΕΤΗΣΙΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΛΑΦΡΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ, ΠΟΥ ΩΡΓΑΝΩΣΕ ΚΑΙ ΦΕΤΟΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ

ΜΕ ΚΑΤΑΦΑΝΗ ΑΔΗΜΟΝΙΑ Ο ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ ΚΑΙ Η ΝΑΝΑ ΜΟΥΣΧΟΥΡΗ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΤΟΥΣ ΣΥΝΘΕΤΕΣ καὶ τοὺς ἐκτελεστὰς παρουσίαζαν στὸ κοινὸ ἡ Μαρία Καλούτα καὶ ὁ Ἡλιόπουλος.

ΤΟ ΕΛΑΦΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ-ΕΝΑΣ ΘΕΣΜΟΣ ΠΟΥ ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ

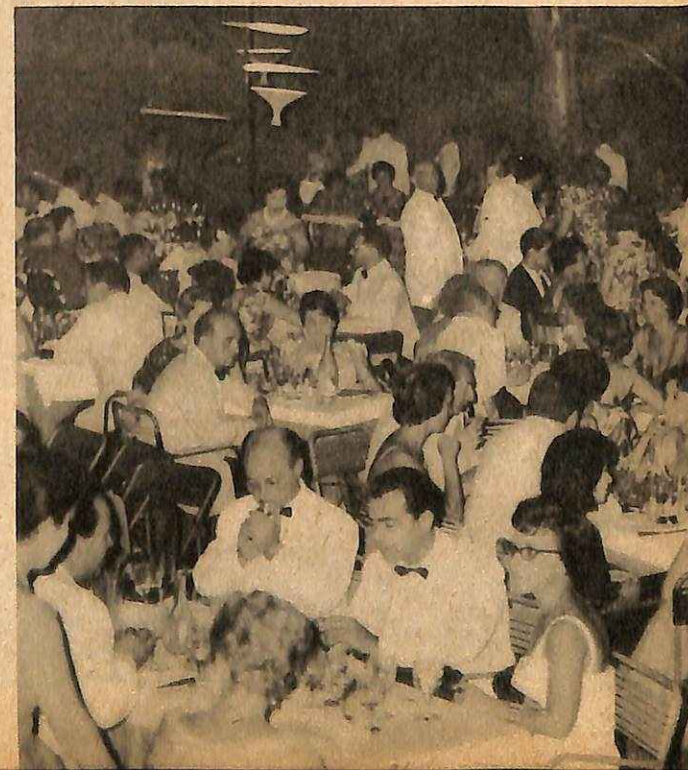
ΜΑΖΥΓΕ ΤΟ ΑΥΞΑΝΟΜΕΝΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ, ΠΟΛΥΣ ΘΟΡΥΒΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

(Φωτ. "Ενωσις")

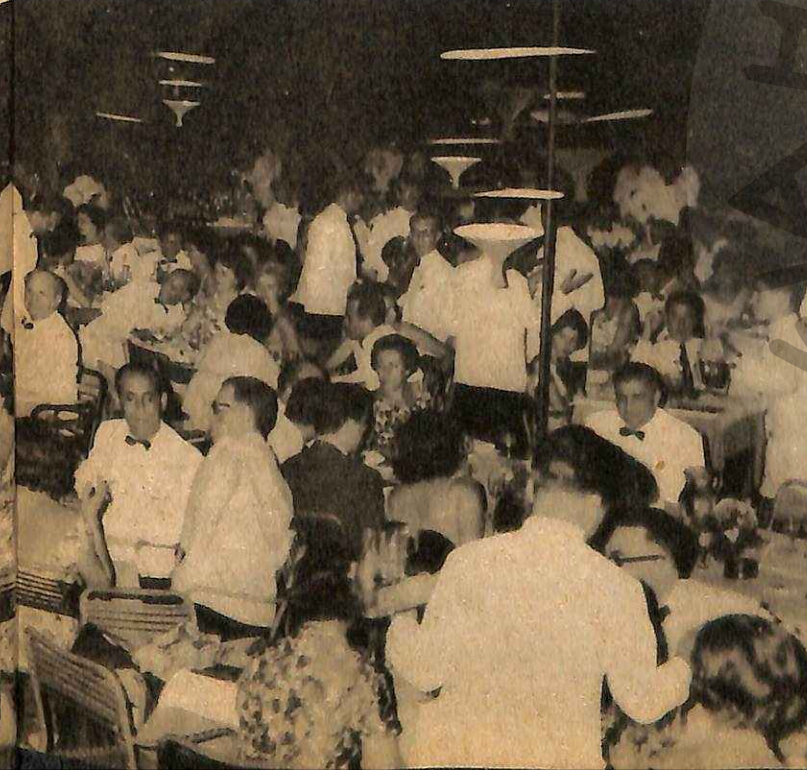
ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΣΜΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΉΤΑΝ Η ΒΡΑΔΥΑ

ΣΤΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΙΚΟΥ ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΥ

Η ΓΝΩΣΤΟΤΕΡΗ ΑΘΗΝΑ ΑΚΟΥΣΕ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΗΣΕ ΤΙΣ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ

Ο ΧΟΡΟΣ ΣΥΝΕΧΙΣΤΗΚΕ ΩΣ ΤΟ ΠΡΩ-Ι

Τὸ Φεστιβάλ τοῦ Ἑλαφροῦ Τραγουδιοῦ —τὸ Β'— κατὰ σειράν ποῦ ὁργανώνει μ' ἐπιτυχία ὁ δημιουργὸς τοῦ κ. Σπυρομήλιος— προσήλκυσε καὶ πάλι ζωνρὸ ἐνδιαφέρον. Πολλὰ τραγούδια, πολλοὶ συνθέτες, πολλὴ φασαρία καὶ πολλοί... καυγάδες. Ἄς πάρουμε ὅμως τὰ πράγματα μὲ τὴ σειρά τους. Ἡ σειρά αὐτὴ ἐπιβάλλει πρῶτα-πρῶτα ν' ἀναφέρουμε ὅτι ὑπεβλήθησαν κι' αὐτὴ τὴ φορὰ ἑκατοντάδες τραγουδιῶν. Ἄν μάλιστα θέλετε ἀκρίβεια, ἐστάλησαν ἐν ὄλῳ 492 τραγούδια, ἀπὸ τὰ ὅποια εἰναι τὸ πρῶτο δεκαθάριασμα. Ἔτσι εἰμὶναι στὸ τέλος καμμιὰ σαρανταρία, γιὰ τὴ μεγάλη ἐπιτροπὴ ποῦ ἐπαμύσθηκε τὸ σχετικὸ βάρος, ἀλλ' εἶχε καὶ στιγμὲς κάπως...δισκεδαστικές. Ἀκούστε, ἂν θέλετε, μερικοὺς...χαρκτηριστικούς τίτλους: «Θὰ μείνουμε μπουκάλας», «Ὁ φθισικός», «Ὁ κομμωτής», «Ὁ γεροκολασμένος», «Ὁ μπαλουκόκος», «Ὁ λουστράκος». Ὑπῆρχαν ὅμως καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλοι τίτλοι, ποῦ δὲν εἶναι μονολεκτικοί. Ὅπως: «Στὶς κορφές, στὰ πλάγια».

«Η «Συνταξιοδότηση στον έρωτα, πίσω στα νεύρα πάμε». «Η «Μ' ανοίγεις μ' ένα χέρι σου την πόρτα του παραδείσου». «Άλλοι πάλι «ποιηταί» είχαν πιά... φιλοσοφικές διαθέσεις. Έτσι υπεβλήθησαν τραγούδια με τίτλους: «Οι άλυσίδες της ζωής», «Τα γράφουν οι τρανοί», «Τα προικιά της 'Αρτέμιδος», «'Ικανοποίησις». Μερικοί από τους συνθέτες και τους ποιητές του διαγωνισμού είχαν επιστρατεύσει κάτι το ιδιόρρυθμο. Να πούμε: «Περιμένω απάντηση». «Δεν ξέρω τί να πω». «Από εκείνη τη στιγμή». «Θέλω να δω μια γωνιά». Άλλος πάλι είχε χρησιμοποιήσει ένα... μεθυστικό τίτλο: «'Ο έρωτομπεκρής». Άλλα και οι «Μικρές αγγελίες» δεν έλειψαν από τον πίνακα των τραγουδιών, ούτε το «Ψηλοκρεμαστό», ούτε ο «'Αττικός ουρανός», ούτε ακόμη και το «Κόκκινο φως» με σεξουαλικά ύπονο ύμνα... Κάποιοι από τους διαγωνιζόμενους έπεσσαν έως τίτλο τη φράση «Με το νί και με το σίγμα», άλλος ανέφερό το «Κομπολογάκι» του και πολλοί έγραψαν τραγούδια για την ώραία των ονείρων τους. Μερικοί τίτλοι και από αυτή την ειδική παραγωγή: «'Αννα μου, λυπήσου με». «Φρόσω, θά γίνω 'Αλή Πασάς». «Σουλτάνα μου». «Μ' άρεσεις όταν είσαι λυπημένη». «Μιά κοπέλλα τί ποθεί». Παράλληλα όμως με τους ρομαντικούς, δεν έλειψαν οι... ρεαλισταί. Ένας από αυτούς έκανε χαρακτηριστική επίκληση στην κοπέλλα των ονείρων του και ώνόμασε την σύνθεσή του: «'Ετάξε το φουστάνι σου και βάλε το μαγιό σου». Δεν έλειψαν όμως και οι ακόμη πιο πρακτικοί. Ένας ώνόμασε το τραγούδι του: «Πιάσε απόψε ένα φίλο» και ένας άλλος έβαλε «Στραβά το καπελλάκι» του, τουλάχιστον στα χειρόγραφα του. Γενικά ή συγκομιδή υπήρξε πλούσια...

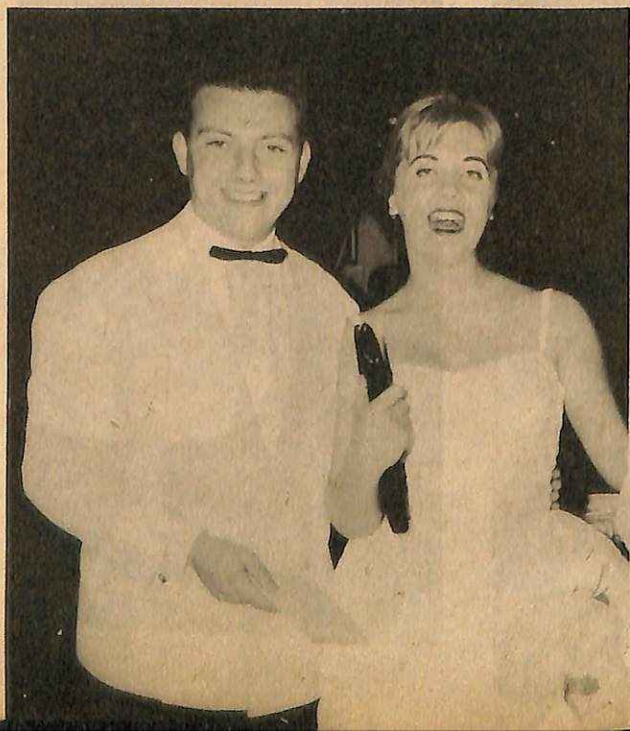
Κατωτέρα ποιότης

Ας αφήσουμε όμως το χιούμορ και ας έλθουμε στην ουσία. Άνεξάρτητα από τη γενική έπιτυχία της έκδηλωσης, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα τραγούδια του Β' Φεστιβάλ δεν ήταν σαν εκείνα που είχαν σταλή πέρυσι. Όχι σαν θέματα και σαν τίτλοι, αλλά πρό πάντων σαν μουσική. Και εκείνοι που δεν συμπάθουν τον Χατζιδάκι ή έχουν... χορτάσει ν' ακούνε τελευταία τις μεγάλες έπιτυχίες του και τις πληθωρικές έκτελεσεις ή μεταδόσεις έργων του, συμφωνούν στο ότι το «Κυπαρισσάκι» του είναι ωραίο. Το κοινόν πάντως της κοσμικής βραδυάς υπεδέχθη τον συνθέτη του σχεδόν παγερά. Αντίθετα, όμως, την άλλη ημέρα, στον Έθνικό Κήπο, όπου παίχθηκαν πάλι τα 15 τραγούδια που διαγωνισθήκανε για τα τέσσερα βραβεία οι άκροσταί επεφύλαξαν εξαιρετικές έκδηλωσης στον δημιουργό του «Έχω ένα μυστικό» και του «Υμνητού» (που τώρα μπαίνει και στα «Κανόνια του Ναβαρόνε»). Βέβαια, και ο Χατζιδάκις έκανε και εκείνος τα δικά του και σε μία συνέντευξή του διέγραψε συλλήβδην και άθροισμα όλους τους «Έλληνες συνθέτες ελαφράς μουσικής, πράγμα που εδημιούργησε έντονες και δικαιολογημένες αντιδράσεις των ενδιαφερομένων, που όμιλούν μάλιστα περί υποβολής και μηνύσεων. Μερικοί υποστηρίζουν ακόμη ότι υπάρχουν τραγούδια του Χατζιδάκι επηρεασμένα από ξένα. Ειδικότερα, μά-

ΣΥΝΘΕΤΗΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ και των στίχων, ο Μάνος Χατζιδάκις διηύθυνε ο ίδιος την όρχήστρα του Ε.Ι.Ρ., ενώ η Νάνα Μούσχουρη απέδωσε τα δυό τραγούδια του - «Τιμωρία», «Κυπαρισσάκι» - που πήραν το α' βραβείο.

Ο ΣΥΝΘΕΤΗΣ Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ με την Γιοβάννα, που απέδωσε το τραγούδι «Καλοκαιράκι» του Μεντή (β' βραβείο),

ΤΟ Γ' ΒΡΑΒΕΙΟ άπενεμήθη στο «Καλή αντίαμηση» του Νίκου Γιάκοβλεφ, που το τραγούδησε η Μαίρη Λώ.

Η όλη κίνηση — ακόμη κι' ο καυχᾶς — έξυπηρετεί τὸ ἑλληνικὸ τραγούδι

Ο ΤΑΚΗΣ ΜΩΡΑΚΗΣ με τὸ «Ήταν κάποιος Λούνα Πάρκ» πήρε τὸ δ' βραβείο

ΕΠΑΙΝΟΣ άπενεμήθη καὶ στὸ τραγούδι «Ὁ ἀγάπη μου» τοῦ Μίμη Πλέσσα

Η ΝΑΝΤΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ καὶ τὸ Τρίο Μπελκάντο άπέδωσαν τὸ τραγούδι τοῦ Μωράκη, σὲ στίχους γραμμένους ἀπὸ τὴν Ρ. Ζαλοκώστα.

(Φωτ. Ένωσις)

λιστα, διατείνονται ότι τα «Παιδιά του Πειραιᾶ» ξεκινούν από κάποιο λαϊκό λαπωνικό τραγούδι... 'Η εταιρία συγγραφέων εξέδωσε μάλιστα και ανακοινωθέν διαμαρτυρίας.

Οί άλλες διαμαρτυρίες

Κακή εντύπωση όμως έκανε παράλληλα ή στάση ώρισμένων συνθετών πού, διότι δεν απέκτησαν τὰ βραβεία που φιλοδοξούσαν, αρνήθηκαν να προσέλθουν τὰ βράδυ των έπισήμων αποτελεσμάτων και να πάρουν τὰ τιμητικά διπλώματα που είχαν έτοιμασθί και που περιλάμβαναν γραπτή την απόφαση της έπιτροπής. Έκ των ύστερων τὰ πράγματα διωρθώθηκαν και ο Μωράκης με τον Πλέσσα, που κυρίως δημιούργησαν τὸ ζήτημα, άναγνώρισαν τὸ άποτέλεσμα. Τὸ κοινὸ πάντως — τὸ «ψυχρὸν κοινὸ της έπίσημης βραδυάς — δέχθηκε με πολλή συμπάθεια τὸ «Καλοκαιράκι» τοῦ Σπύρου Μεντή, πού πήρε τὸ Β' βραβείο, χειροκρότησε τὰ τραγούδια τοῦ Γιάκοβλεφ καὶ τοῦ Μωράκη καὶ μετὰ τὴν ανακοίνωση των αποτελεσμάτων έδειξε με σχετικές έκδηλώσεις κάποιο ενδιαφέρον γιὰ τὸν «Καραγκιόζη» τοῦ Σπάθη. Πάντως δυὸ είναι τὰ συμπεράσματα ἀπὸ τὸ συνολικὸ άποτέλεσμα τοῦ εφετερίου Β' Φεστιβάλ 'Ελαφροῦ Τραγουδιοῦ τοῦ Ε.Ι.Ρ.: Τὸ πρῶτο ὅτι τὸ «Κυπαρισσάκι» ήταν χωρὶς αμφιβολία τὸ καλύτερο ἀπὸ ὅσα τραγούδια υπεβλήθησαν στὸν διαγωνισμό καὶ τὸ δεύτερο ὅτι οργανωτικῶς τὸ Έθνικὸ Ἰδρυμα Ραδιοφωνίας τὰ κατάφερε μιά χαρά. 'Η προσθήκη μάλιστα αρκετῶν βραβείων ἀπὸ οἴκους δίσκων, ή εμφάνιση μίας νέας συνθέτιδος, της Ρουσιάνου, ή βράδευση τοῦ Γιώργου Οικονομίδη μόνο γιὰ τὸς στίχους ἑνὸς τραγουδιοῦ πού δεν κρίθηκε ἱκανοποιητικό ἀπὸ πλεονεξ μουσικής, ή άπονομή χωριστῶν έπάθλων στοὺς στιχογράφους καὶ στοὺς έκτελεστὰς καὶ γενικὰ ή ὅλη οργανωτική εργασία πού έγινε είναι κάτι πού πρέπει νὰ ξεραθῇ. Ήταν έπιτυχία.

Δ. Α.

Ούτε στα χαρτιά ούτε στ' άστρα, ούτε καὶ σ' άλλα άπίθανα ζητήσαμε νὰ βρούμε τὸν Χατζιδάκι. Στὰ πιθανὰ καὶ στὰ γνωστὰ τὸν ψάχναμε, ἀλλὰ ήταν πιά εύκολο αὐτὲς τὶς πονηρὲς ἡμέρες τοῦ Φεστιβάλ Τραγουδιοῦ νὰ δῆς, πού νὰ πούμε;... παρὰ τὸν Μάνο Χατζιδάκι. Με πολλή τύχη τὸν συναντήσαμε στὴν πιά κατάλληλη ὥρα του, στὸν πιά κατάλληλο χώρο του καὶ κουβεντιάσαμε μαζύ του. Ὁρα, μία τὸ πρῶτ. Χάρος, τὸ καφενείο «Τὸ Βυζάντιο»...

—Πῶς ἀντιμετωπίζετε τὴν έπιτυχία σας στὴν περιοχή τοῦ ελαφροῦ τραγουδιοῦ;

—Τὴν βρίσκω ἐνδιαφέρουσα. Πρῶτα γιατί μοῦ άρέσει κ' ὕστερα γιατί με συγκινεῖ.

—Κι αὐτὸ πού σας συγκινεῖ ἰδιαίτερα τί είναι;

—Τὸ ὅτι μπορεῖ καὶ συμπίπτει ή προσωπική μου εὐαισθησία με τὴν εὐαισθησία ἑνὸς ἄλλου. Πιο πολὺ ὅταν αὐτὸς ὁ ἄλλος είναι πραγματικὰ ἕνας νέος άνθρωπος ή τελοσπάντων ὁποιοσδήποτε πού δεν ἔχει σχέση με τὴν λεγόμενη «καλλιτεχνική ζωή».

—Εἰσθε ἀντίθετος σ' αὐτὸ πού λέτε «καλλιτεχνική ζωή»;

—Ὅπως σὲ κάθε τόπο, εἶται καὶ στὸ δικό μας, ή καλλιτεχνική ζωή είναι συνυφασμένη με πολλή νυχτερινή άνοησία, πού στοὺς ἀφελείς φαντάζει σαν «μεγάλη ζωή». Εγώ, μ' ὅλο πού εἶμαι ἀπὸ παράδοση ξενυχτής, ἀντιπαθῶ ὅλη αὐτὴ τὴν ἀτμόσφαιρα καὶ φροντίζω νὰ συνενυχτῶ με ἀνθρώπους πού δεν ἔχουν τὸ αἶσθημα τοῦ ἰδιαίτερου στὸ γεγονός ὅτι δεν μποροῦν εύκολα νὰ κοιμηθοῦν.

—Καὶ ποιὲς είναι οἱ ἀντιδράσεις σας σ' αὐτὸ ἀπὸ τὴν έπιτυχία συμβαίνει γύρω σας;

—Εἶμαι ὅσο γίνεται προσεκτικός, χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνει ὅτι δεν ἐξακολουθῶ νὰ εἶμαι ἀπόλυτος καὶ ἰδιαίτερα ἐπιμονος στὶς ἀπόψεις μου. 'Αλλῶστε ἔχω πληρὴ έπίγνωση της φθορᾶς πού κρύβεται κάτω ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τὶς στιγμές της έπιτυχίας. Καὶ σὺν τῷ κάτωκάτω δεν αἰσθάνομαι διαφορετικά ἀπὸ ὅ,τι ὅταν ἤμουν 20 ἐτῶν. 'Εχω τὶς ἴδιες αγωνίες καὶ πολὺ μεγαλύτερες δυσκολίες.

—'Εχω τὴν ἐντύπωση πῶς συχνὰ εἶστε αὐτὸ πού λέμε «θυμωμένος». Πῶς ὁ θυμὸς σας συμβιβάζεται με τὶς λυρικές στιγμές των τραγουδιῶν σας;

—Σὰς διέφυγε ὅτι εἶμαι μὲν θυμωμένος, ἀλλὰ πάντα με ἰδιαίτερο κέφι.

—Τὸ κέφι είναι παράγων βασικός στη ζωή σας;

—Τί σημασία μπορεῖ νὰ ἔχη ή ζωή μου; 'Η ζωή μου ὀφείλει νὰ είναι, καὶ είναι σοβαρώτερη ἀπὸ τὰ τραγούδια μου...

—Καὶ ή σοβαρή σας μουσική; —Κι αὐτὴ πάλι ὀφείλει νὰ είναι, καὶ νομίζω ὅτι είναι, σοβαρώτερη ἀπὸ τὴν ζωή μου.

—Πῶς ἀποδίδετε τὴν τόσο μεγάλη έπιτυχία των μουσικῶν καὶ ἰδιαίτερα της μουσικής σας στὶς Κάγκελες;

—Σὸν Ντσαβέν... Σ' ἀν ἀληθινὸς δημιουργὸς πού είναι, ἀγαπᾷ ἀσπαστικά καθετὶ πού πιστεύει ὅτι ἔχει ἄξια. 'Ασχετα ἀπὸ αὐτὸ ὅμως είναι εὐακρινής, ἀπὸ τὸς λίγους φίλους τοῦ τόπου μας. Κάθε τι δικό μας τὸν συγκινεῖ ἰδιαίτερα. Δεν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τί ἔκανε γιὰ νὰ πετύχη ή μουσική μου, καὶ περισσότερο γιὰ ν' ἀποδώσει ὅλες τις τιμές στη χώρα μας πού, καθὼς λέει, τὸν χάρισε ἐκεῖνο τὸ τόσο χαρακτηριστικό αἶσθημα κεφιοῦ πού διαπνέει καὶ ἐπιβάλλει ή ταῖνία του ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὅς τὸ τέλος.

—Θὰ λάβετε μέρος στὸ ἐπόμενο 3ο Φεστιβάλ ελαφροῦ τραγουδιοῦ τοῦ Ε.Ι.Ρ.;

—Βεβαίως, γιατί θέλω νὰ κρατήσω ὀριστικά τὸ ἀγαπητάκι πού πήρα περὶ. Τὸ ἀγαπητάκι, καθὼς θὰ ξερεῖτε, δίνεται κάθε χρόνο τὸ ἴδιο στον νικητή. Γιὰ νὰ τὸ ἔχω ὀριστικά δικό μου, θὰ πρέπει ὁ ἴδιος νὰ τὸ κερδίσω τρεῖς φορές συνεχῶς.

—Καὶ γιὰ τὸς στίχους σας τί ἔχετε νὰ πῆτε;

—Ὅ,τι ἔχω νὰ πῶ τὸ λέω στοὺς στίχους μου. —Δεν με καταλάβατε. 'Ακριβῶς αὐτὰ πού λέτε στὰ τραγούδια σας, τὰ θέματα σας, ἔχουν σχέση με τὴν προσωπική σας ζωή;

—Πάλι ή προσωπική μου ζωή! Μὰ τί κοινὸ μπορῶ νὰ ἔχω ἐγώ με τὸν 'Υμνητὸ, π.χ.; Δεν ὑπῆρξε ποτὲ οὔτε ὀρειβάτης, οὔτε ἀναπῶ τις ἐκδρομές.

—Καὶ τὰ «μυστικά»;

—Μένουν μουσικά καὶ γιὰ μένα...

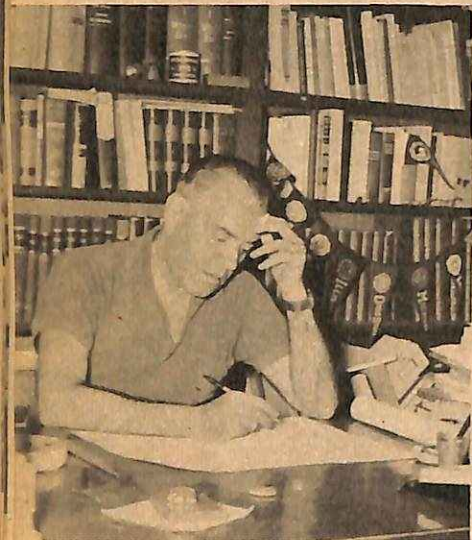
—Καὶ μιά τελευταία ἐρώτηση: Τί είναι ἐκεῖνο πού ἀγαπᾷτε περισσότερο στὸν τόπο μας;

—Πολλά. Ὅλο τὸν τόπο μου τὸν ἀγαπῶ, με τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰ προτερήματά του. Δυνατώτερα ἀγαπῶ τὸ «καλοκαίρι, ἐδῶ τὸ καλοκαίρι ἔχει παντοδυναμία καὶ προσωπικότητα, τη μουσική μου, αὐτὴ πού μέσα στὸν τόπο μου παίρνει ὅλη σημασία, τὰ νησιὰ, ἀν καὶ δεν ταξιδεύω συχνὰ, καὶ τὰ ἐλέμματα τῶν περαστικῶν ἀνθρώπων, ἐφ' ὅσον δεν με γνωρίζουν. Σ.Κ.

Η ΡΕΝΑ Βλαχοπούλου καὶ ὁ Γ. Βογιατζῆς άπέδωσαν τὸ «Πρῶτο χελιδόνι» τοῦ Γ. Λαδρόνυ, πού βραβεύτηκε γιὰ τὸς στίχους του, γραμμένους ἀπὸ τὸν Γιώργου Οικονομίδη.

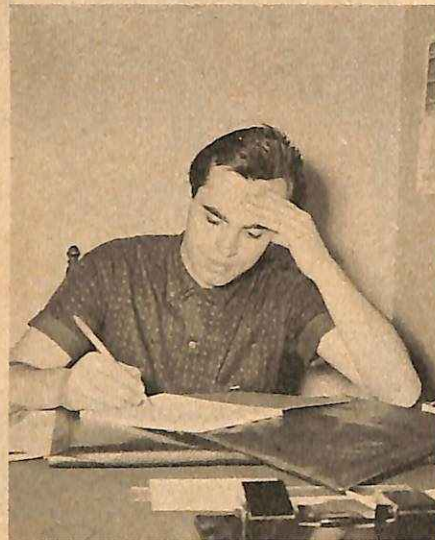

‘Από τις ρομαντικές καντάδες του περασμένου αιώνα έως σήμερα μιὰ χαρακτηριστική εξέλιξη με πολλούς λαμπρούς σταθμούς

Γ. Καστριώτης

Γλυκερία, νοσταλγική ατμόσφαιρα διακρίνει και το «Μαργαριτάρι μου» (τιμητ. Ξπαινος).

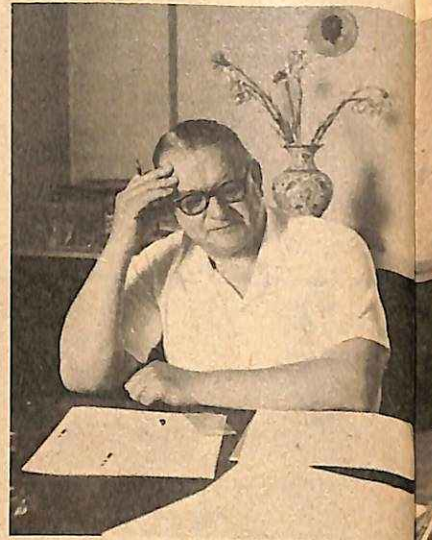
Γερ. Λαυράνος

Το «Πρώτο χελιδόνι» του είναι μιὰ εὐτυχισμένη ρομαντική μελωδία ρυθμού τριών τετάρτων

Λιάνα Σαρακίνη

‘Η μοναδική γυναίκα συνθέτις δίκαια απέσπασε τιμητικό ξ-παινο για το «Θυμήσου και σύ»

‘Αλέκος Γεωργιάδης

Μιὰ χαρούμενη ερωτική μελωδία, γραμμένη με γούστο, ή «Πρωτομαγιά» (τιμ. Ξπαινος).

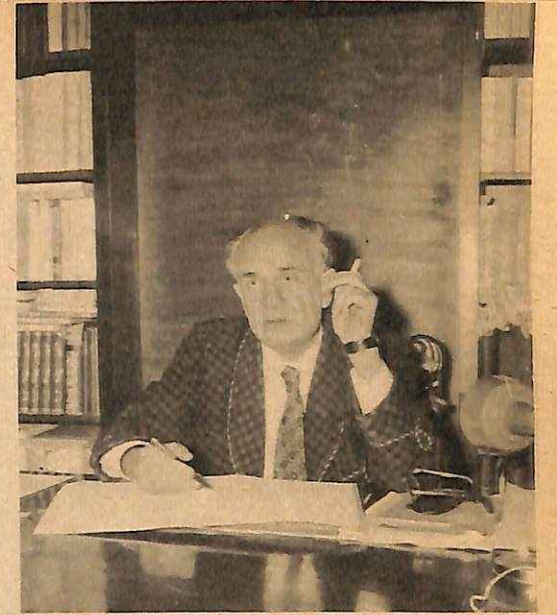
Νίκου Γιάκοβλεφ

Πλούσια λυρική φλέβα κ’ ένα έκφραστικό ξεχειλίσμα διακρίνει και το «Καλή ανάμνηση».

Δανάν

‘Ιδανική ερμηνεύτρια των τραγουδιών ‘Αττίκ - Χαϊρόπουλου είναι σήμερα πολύτιμο στέλεχος για τη διαδασκαλία των νεωτέρων.

Χρ. Χαϊρόπουλος

Τὰ τραγουδία του, που καλύπτουν κυρίως την περίοδο 1927 - 50, εξακολουθούν να είναι περιζήτητα από τους ερμηνευτές και το κοινό.

Το ελαφρό τραγούδι είναι κάτι από το ύφος, το αίσθημα, το κέφι και τον καμηό της κάθε εποχής. Είναι ο γνωστός σκοπός που έρχεται αδόκητα στο στόμα του καθενός, το «είωδος μέλος» που σφυρίζεται στο δρόμο που κανένας δεν θυμάται πότε το πρωτάκουσε και πότε το ψιθύρισε σε άρες γλεντιού ή μελαγχολίας. Διατρέχει το χώρο με ένα δικό του ρυθμό, μεταδίδεται από στόμα σε στόμα, χωρίς όνομα και χωρίς δημιουργό. Γίνεται η αθένητα ταμπέλλα μιὰς ωριμένης εποχής, η σκεπτική αναφορά της, που θυμίζει το κλίμα, τους ανθρώπους και ολόκληρη την έ-

ποχή που το γέννησε και το αγάπησε. Υπάρχουν και περαστικοί σκοποί, σὰ νὰ τους φέρη ο άνεμος, τους σκορπίζει παντού κ’ ύστερα χάνονται σὰν ξεχασμένες παιδικές αναμνήσεις, που επιστρέφουν απρόσμενα στη μνήμη μας σὰ νοσταλγία. Είναι το συναισθηματικό χρονικό του δρόμου, ή εφημερίδα του καθημερινού χαμόγελου, που παλιώνει μόλις κάποιος καινούργιος σκοπός καλύψη την επικαιρότητα. ‘Η παλιά μελωδία περνάει τότε στο άρχειο, σὰν μιὰ φωτογραφία ξεπλυμένη από το χρόνο.

(Φωτ. Β. Καραμανώλης — ΕΛΚΗΝ)

Το γιατί «πιάνει» κάθε τραγούδι είναι ένα μεγάλο θέμα, όπως επίσης ποιά από αυτά αξίζει σὰν μουσικό είδος. ‘Η αλήθεια είναι ότι τραγουδιέται, αυτό είναι το γεγονός, από εκατομμύρια ανθρώπους —ιδιαίτερα στις μεγάλες πόλεις— και συχνά φτερουγίζει από χώρα σε χώρα. Κοσμογυρισμένο κ’ εκλεκτικό ακολουθεί το ρεύμα των κάθε λογής μουσικών ιδιωμάτων, και θεωρεί πατρίδα του όπου τραγουδιέται. ‘Ετσι, οι ήδυπαθείς τσιγγάνικες μελωδίες γοήτευαν τους Παριζιάνους στις αρχές του αιώνα μας και τὰ τραγουδία της αγγλικής κοινωνίας του 1920 είχαν την καταγωγή τους στο φολκλорικό μπλουζ των νέγων της Αμερικής.

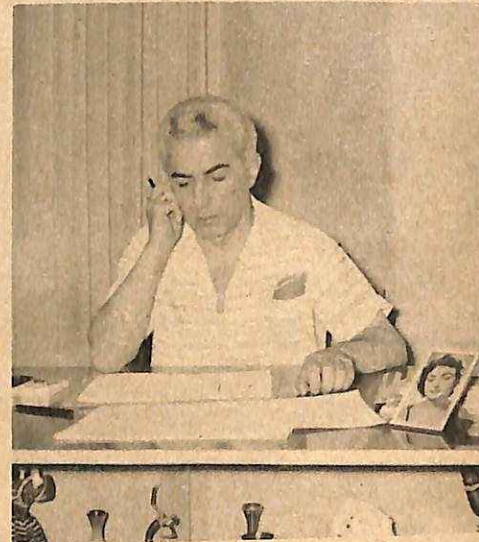
‘Ακόμα και οι διάφορες ελαφρές μελωδίες του ‘Αττίκ, του Χαϊρόπουλου, του Χατζιδάκι, του Μωράκη και του Γιάκοβλεφ, που τραγουδήθηκαν και έξω από την Ελλάδα, ή οι κομποί ευρωπαϊκοί και αμερικάνικοι σκοποί που έγκλιματίστηκαν σὸν τόπο μας, ανάγονται στη σφαίρα ενός αναγκαστικού εδούνα και λαβείν» μεταξύ των διαφόρων μουσικών ιδιωμάτων του κοσμοπολίτικου ελαφρού τραγουδιού.

Το ελληνικό ελαφρό τραγούδι ξεκινάει από την μακρινή ήχώ της αρχής ρομαντικής καντάδας του 1890, της «Ανθισμένης μυγδαλιάς», με τους στίχους του Δροσίνη, ενώ ο συνθέτης παραμένει ακόμα άγνωστος. ‘Η μουσική ζωή της «Παλιάς Αθήνας», λουσμένη στα δρόμους φωνητικά άσματα των γνωστών συνθετών Ροβίου, Στρομπουλή και Κοκκίνου, ζούσε σ’ ένα συλλογικό απείριστο κοσμοπολιτικό τόνο με διάχυτη τρυφερή ερωτική διάθεση.

Σπύλιος Μεντής

‘Ενα χαριτωμένο τραγούδι βασισμένο σ’ ένα οργιαστικό ρυθμικό υπόβαθρο είναι το «Καλοκαιράκι» (β’ βραβείο)

‘Αλέκος Σπάθης

‘Η ωραία πρωτοτυπία του «Καραγκιόζη» του (τιμητικός Ξπαινος) βασίζεται στις ποικίλες ρυθμικές αντιθέσεις του

Λυκ. Μαρκέας

Ποικίλες έκφραστικές αποχρώσεις και πρωτότυπη μελωδία διακρίνουν το «Σε είδα κάποιου μεσημέρι».

Τάκης Μωράκης

‘Ενας συγκινητικός αντίλαλος μιὰς ορμαντικής περιπέτειας με τολμηρή μελωδία το «‘Ηταν κάποιου Λούνα-Πάρκ»

Νίκος Γκιζελής

Ρόμη και ποσοικονότητα διακρίνουν τη σύνθεσή του «Είπα σταγόνες», στην οποία απενεμήθη τιμητικός Ξπαινος.

Μίμης Πλέσσας

‘Εκφραστικός και κοινός διάλογος με γοητευτικές μελωδικές άσπες ξεχωρίζουν το τραγούδι του «‘Η αγάπη μας»

Νίκος Γούναρης

Γνήσιο φωνητικό μέταλλο διακρίνει τον δημοφιλή τραγουδιστή, ρυθμική εδυστροφία και χαρούμενη ζωή διάθεση διακρίνει τον συνθέτη

Ζωίτσα Κουρούκλη

Είναι ή τραγουδίστρια με το προσωπικότερο ίσως ύφος. ‘Η έκφραστική φωνή της προσοδίδει ένα ιδιαίτερο χρώμα στις ερμηνείες της.

Με τη στροφή όμως του αιώνα, ή μακάρια εποχή του κωμειδύλου και της καντάδας περνάει, για να κυριαρχήσει το τραγούδι που προέρχεται από τον λεπτό αίσθημα της όπερέτας.

Μόνιμο κέντρο μεταδόσεως των τραγουδιών της νέας αυτής εποχής είναι ή επιθεώρηση. ‘Εποχή άφησε ή επιθεώρηση «Παναθηναία», ή οποία από το 1907 συνέχισε στο θέατρο της Μαρίκας Κοτοπούλη τις θριαμβευτικές έτισεις ανανεώσεως της. Πρωταγωνιστής του νέου «τυπικού» ελαφρού τραγουδιού είναι ο Θεόφραστος Σκελλαρδίδης. Τὰ πολύμορφα τραγουδία του, ιδιαίτερα από την όπερέτα με την τεράστια δημοτικότητα «Περουζέ», άρχισαν να μεταδίδουν πλατύτερη κοσμοπολιτική ακτινοβολία στην ελληνική πρωτεύουσα.

‘Αμέσως μετά, το 1916, ο μελωδικώτατος Νίκος Χατζηπασιδόπουλος, με την όπερέτα «Μοντέρνα καμαριέρα», θά σημειώσει άλλο ενδιαφέροντα σταθμό στην ιστορία του ελληνικού ελαφρού τραγουδιού. ‘Η εποχή αυτή —μέχρι το 1930— διακρίνεται για τον έντονο θεατρικό όργανισμό της, που εκδηλώνεται με μουσικές κωμωδίες και επιθεωρήσεις αξιώσεων. ‘Η φαντασία

των συνθετών Νάτσα, Ψαρούλια, ‘Ιωαννίδη, Βιτάλη και Ρισαλιάρη έχει την ευκαιρία να παρουσιάσει με διάκριση και εὐγένεια ένα πανοραμιακό διάκοσμο. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι ή επιθεώρηση «Ξενύχτηδες» του ‘Ερμή Πάλλη, με σημαντικότερο τραγούδι το «Εγώ το πίνω και το λέω», σε στίχους του Τίμου Μωραϊτίνη, είχε ρεκόρ έπιτυχίας, όπως και ο «Πρωτευουσιάνος» του εξαιρετικού Γρ. Κωνσταντινίδη σε στίχους του Ατμ. Δραγάτη και του ‘Αν. Βώτη κατά το 1923.

Το δρόμο όμως προς το γνωστό σήμερα «αὐτοτελές τραγούδι» τον άνοιξε το 1927 ο Χρήστος Χαϊρόπουλος με το περίφημο «Γυναίκες, γυναίκες», που έγινε όπερέτα το 1931. Το είδος αυτό έγινε ή φροντίδα και το έργο του μοναδικού ‘Αττίκ, στον οποίο θ’ αναφερθούμε παρακάτω. Ο Χρ. Χαϊρόπουλος είναι ο συνθέτης με την συναισθηματική νοσταλγία και την έντονη υποβολή εικόνων, σε σχετικά υποκειμενικό ύφος. Οι μουσικές στροφές του, κατ’ έξοχην λυρικές, κρατούν σταθερά ή διάθεση που θέλουν να εκφράσουν και μεταχειρίζονται πάντοτε με κλασικό τρόπο τις μουσικές κλίμακες.

Σοφία Βέμπο

Γούστο και χιούμορ διακρίνουν την ερμηνεία της. ‘Η πεσιτικά μουσική φωνή της έξακολουθεί να δικαιώνει την παλιά φήμη της.

Φώτης Δήμας

‘Εκταση φωνής και διανυγές νότες, με εδ-λυνγία στις μουσικές αποχρώσεις, είναι τα χαρακτηριστικά του μοντέρνου τραγουδιστή.

το λουτρό του 20^{ου} αιώνα

Ειδικό για σας και για την ομορφιά σας, κυρία μου.

Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι και το έρεδιστικό σαπούνι. Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο λουτρό σας.

Αφήστε το BUBBLE BATH να περιποιηθεί το απαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξει από αλλεργίες και έρεθισμούς.
- Θα το τονώσει και θα το άρωματίσει εύγινικά.
- Θα το περιβάλει με το προστατευτικό του πέπλο.

και κατόπιν κάθε εμφάνισή σας θα είναι και μία επιτυχία!

"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ,"
FAMARC

Bubble Bath

Δέρμα βελούδινο - μαλλιά μεταξένια
Ζητήστε το σήμερα.
Στο Φαρμακείο σας.
Σε όλα τα καταστήματα καλλυντικών.

ΤΟ ΕΛΑΦΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Από το παλιά τραγούδι του Χ. Χαϊροπούλου άείζει να θυμηθούμε τη λυρική και όνειροπόλα μελωδία από την όπερέττα του 1932 «Βασιλοπούλα της Πλάκας», με τον τίτλο «Ψαροπούλα», ενώ το «Της φαντασίας το καρτέρι» ανήκει στη μεταπολεμική εποχή. Ο Χαϊρόπουλος, του οποίου τα φανταστικά πρόσωπα της μουσικής είναι πλάσματα από τις αλήθειες της ζωής, είναι ο τελευταίος συνθέτης που συνδέεται με την τελευταία ελληνική όπερέττα, το «Φτερό στον άνεμο», του 1943.

Από τότε το ραδιόφωνο, ο κινηματογράφος και ο δίσκος πήραν μονιμότερη θέση στην καθημερινή ζωή και έγιναν οι νέοι πλατύστεροι φορείς διαδόσεως για το μουσικό τραγούδι, αντί του θεάτρου που είχε μονοπωλήσει παλαιότερα το πρόνομο να «ανααρρή» τραγούδια. Έκτος από την τεράστια δημοτικότητα των τραγουδιών του Χαϊροπούλου στην Ελλάδα, ο συνθέτης των συναισθηματικών όνειροπολήσεων έχει γνωρίσει μεγάλες επιτυχίες στην Εύρωπη και στην Αμερική. Το γνωστό τραγούδι του «Είπα σου τυπώθηκε σε δίσκο από την Ζάρα Λεάντερ με τον τίτλο «Servus», πριν από τρία χρόνια περίπου. Επίσης το «Κολώδε ήρθες στα όνειρά μου» είχε αρκετή επιτυχία στην Αμερική, τραγουδημένο σε δίσκο από τον Μπλινκ Κρόσμπου, το 1946.

Στην Ελλάδα του 1916, χρονολογία που ο Άττικ έκανε το μουσικό του ξεκίνημα, το ελαφρό ελληνικό τραγούδι δεν είχε ακόμη αυτότελη υπόσταση. Η μουσική των διαφόρων γνωστών επιτυχιών προερχόταν από το θέατρο. Ο Κλέων Τριανταφύλλου υπήρξε ο κύκλιος μουσικός που κατάφερε να δημιουργήσει το αυτότελο ελαφρό τραγούδι, το οποίο εκφράζει τη συγκίνηση της στιγμής και είναι γραμμένο —λόγια και μουσική— από το ίδιο πρόσωπο. Έπηρεασμένος από τις θεωρίες ρωσιστογόνικες μελωδίες («Παπαρούνα») και τις μεσογειακές κομψές γαλλικές καντσονέτες, μετέφερε την χαριτωμένη νοσταλγία τους στην ελληνική ζωή του 1916 - 40. Το ποικίλο ύφος της μουσικής του «Άττικ, άλλοτε έντονα μελοδραματικό («Μαριμένα τα γιούλια») ή λυρικά ρομαντικό («Τρεχαντήρια»), άλλοτε αισθηματικό («Έχετε δικίο, ας αλλάξουμε όμιλα») και συχνά εθυμο και κομικό («Αλήθεια σου το λέω, Περσεφόνη») παρουσιάζει εφευρετικότητα στην εξέλιξη της μελωδικής πορείας και πάσεις σφιχτοδεμένες με τη δραματική μουσική έκφραση. Η τέλεια φροντισμένη στις λεπτομέρειες μουσική αρχιτεκτονική των φράσεων του δεν ξεφεύγει από την έσοπτα του γενικού συνόλου. Οι στίχοι του αποκαλύπτουν τον ελεύθερο άνθρωπο που έχει ζήσει λεπτές συγκινήσεις. Αξέχαστες μένουν οι επιτυχίες του «Δε θάσαι πάντα καλονή», «Το όργανάκι» —παρμένο από ένα γαλλικό θέμα—, «Τα καμένα τα νειάτα», «Το τρεχαντήρι».

Ένας άλλος δευτεράκος, που ανήκει στην παλιά προπολεμική πλειάδα συνθετών ελαφρού τραγουδιού και συνεχίζει ακόμα να γράφει με γούστο και πρωτοτυπία, είναι ο Κ. Γιαννίδης. Σπούδασε μουσική στη Γερμανία και η πρώτη όπερέττα του ήταν «Η κουμπάρα μου», στις 31 Δεκεμβρίου 1931. Η επιτυχία του άρχισε το 1934 με το «Ξεχάσε με». Από τότε το κοινό αγάπησε τα τραγούδια του και μέχρι το 1945 όλες οι επιτυχίες ήταν σχεδόν δικά του κομμάτια. Από το προπολεμικό «Σπιτάκι μου παλιό», ως το πρόσφατο «Σήμερα σε γνώρισα, σήμερα σε χάνω», ο Γιαννίδης γράφει σ' ένα άφρογο και συγκρατημένο λυρικοδραματικό ύφος, για τη νοσταλγία ενός χαμένου όνειρου. Δύο νέα τραγούδια του Κ. Γιαννίδη θα παρουσιάσει η Μαίρη Λώ.

Μερικές ματιές στους προπολεμικούς ρυθμούς, τα λικνιστικά βάλας και τα ρυθμικά ταγκό, μάς δείχνουν την τεράστια αντίθεση που υπάρχει με τη μεταπολεμική μουσική κίνηση του ελαφρού τραγουδιού, που έχει επηρεασθεί από ρυθμικά δυναμικότερους πυρήνες. Ξεκινώντας από το έντονο σουίνγκ και το δραματικό σλόου, με άμεση συνέχεια την κόνγκα, τον κουσάντζικο αυτό χορό καρναβαλιού, και την βραζιλιανή σάμπα, καταλήγουμε στα διάφορα τρελλά

μάμπο, στα τσά-τσά και στο σπασαμ-κό ρόκ. Τους αφρικανικοδανέζικους ρυθμούς και την τζαζ θα τους παρατηρήσουμε σε μεγέθυνση και στην ευρωπαϊκή μουσική σκηνή, στα Ιταλικά και στα γαλλικά τραγούδια που επηρεάζουν το δικό μας ελαφρό μουσικό είδος. Γενικά το μεταπολεμικό ελαφρό ελληνικό τραγούδι ακολουθεί τις μοντέρνες τάσεις των κοσμοπολιτικών ρευμάτων, ενώ η λυρική μελωδία προσπαθεί να προσαρμόσει —δίχως να χάνει την ατομικότητά της— στα νέα μουσικά ρεύματα.

Από τους μεταπολεμικούς συνθέτες της εποχής 1945-55 ιδιαίτερη θέση κατέχει ο Γιάννης Σπάρτακος. Από τα διάφορα αμερικάνικου στυλ σλόου και σουίνγκ που έγραψε σε ανεπεξέργαστο δραματικό ύφος, με πλούσια εφευρετικότητα και σπάνια μουσική φλέβα, ξεχωρίζουν το «Όνειρα κοριτσιών» και το πασίγνωστο «Θα σε πάρω να φύγουμε», που υπήρξε η πρώτη μεγάλη μεταπολεμική επιτυχία.

Άλλος συνθέτης της εποχής αυτής είναι ο Μεν. Θεοφανίδης με το κλασικό γράμμα στο σλόου, ο πανίστας Γ. Μυρογιάννης, που το τραγούδι του «Νά τι θα πει 'Ελλάδα» είχε μεγάλη επιτυχία, ο Ν. Βέλλας με την ποικιλία των τραγουδιών και ο δεξιότεχνης Δημ. Συγγιούλ, ενώ το άργο βάλας «Δυο πράσινα μάτια» του Μ. Κατριδάου γυρίστηκε σε δίσκο στην Αμερική, εξαιτίας της απλής μελωδικής γραμμής και του όμοιου ρυθμικού τέμπου του.

Θα ήταν παράλειψη αν δεν αναφέραμε τρία ακόμη ονόματα συνθετών, που το όμοιογενές ύφος γραψίματος στο Ιδίωμα της αμερικανικής τζαζ παρουσιάζει αρκετή ιδιοτυπία. Ο 'Ηρακλής Θεοφανίδης, ο συνθέτης με τη μελαγχολική ιδιοσυγκρασία, που τα τραγούδια του παρουσιάζουν μελωδική έννοια, ο Κώστας Καπνίσσης με το γλυκό στομφώδες ύφος και ο Νίκου Γιακούλης, ο πανίστας - συνθέτης με τις απροσδόκητες μελωδικές κατευθύνσεις σ' ένα συγκρατημένο μουσικό κλίμα.

Η τελευταία δεκαετία έχει να παρουσιάσει ριζικές καινοτομίες και οι διάφοροι γνωστοί συνθέτες της εποχής επηρεάζονται από κάθε λογής ξένα και ελληνικά μουσικά ιδιώματα, σε μία αξιόλογη προσπάθεια να δώσουν δημιουργική σφραγίδα στις συνθέσεις τους. Ο τρομππετίστας Γιώργος Μουζάκης, που γράφει με πρωτοτυπία και αίσθημα αμερικανικούς και ελληνικούς ρυθμούς. Ο βιολονίστας Τάκης Μωράκης με την απλή μελωδική γλυκύτητα σε διάφορα λυρικά στυλ, του οποίου το τραγούδι «Τί είν' αυτό που το λένε αγάπη» γνώρισε επιτυχία στην αμερικανική ταινία «Το παιδί και το δελφίν». Τα κεράτα τραγούδια του Νίκου Γούντνερ, με τις έκφραστικά πληθωρικές μελωδίες, γεμάτα σπιντράδα και αντίθεση εικόνων, είναι επιτυχημένες μεταμορφώσεις του ελληνικού φολκλोरικού στυλ. Τέλος πρέπει να προσθέσουμε τον Μίμη Πλέσσα, που, επηρεασμένος από την τζαζ, γράφει με ευαισθησία σ' ένα έντεχνα κομψό ελληνικό ύφος, τον Ζ. 'Ιακωβίδη με τον ρυθμικό λυρικό χαρακτήρα της μελωδίας του, τον 'Αλ Σπάθη, τον συνθέτη με τους δυναμικούς και έκφραστικούς σκοπούς.

Πώς όμως το λαϊκό ανατολικό τραγούδι κατάφερε να μεταμορφώσει τον χαμηλό τόνο του «κλαυθρημού» και να αποκτήσει ένα έξοχο λυρικό και έκφραστικό χαρακτήρα; Μεταφύτεμένο στην Ελλάδα από την Μικρά Ασία, παρουσίασε στην αρχή πρωτότυπα μουσικά θέματα και για εικοσιπέντε τουλάχιστον χρόνια ήταν γνωστό ως «ρεμπέτικο». Ο Μάνος Χατζιδάκις ξεχώρισε με δημιουργικό μάτι τον πυρήνα που έχει αυτό το τραγούδι, αφαίρεσε τα κακόγουστα στοιχεία του και κατάφερε να το δώσει μουσική καλλιτεχνική υπόσταση. Ξεκινώντας από την άποψη ότι το λαϊκό τραγούδι είναι δυνατόν να γίνει σοβαρό μουσικό είδος, άρχισε από το 1950 να γράφει ποικίλες φωνητικές και οργανικές συνθέσεις για το θέατρο, το χορό, το ραδιόφωνο, το κινηματογράφο. Το τραγούδι «Γαρύφαλλο στ' αυτί», το 1957, υπήρξε η πρώτη μεγάλη επιτυχία που χαρακτήρισε τον Μ. Χατζιδάκι και ως συνθέτη ελαφρού μουσικής.

Γ. ΒΑΛΛΑΒΗΣ

ΤΟ ΤΑΙΡΙΑΣΤΟ ΖΕΥΓΑΡΙ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. ΩΡΑΙΟΤΑΤΗ Η ΝΥΦΗ ΜΕ ΤΟ ΚΟΜΨΟ ΝΥΦΙΚΟ ΤΗΣ ΑΠΟ ΟΡΓΑΝΤΖΑ ΚΕΝΤΗΜΕΝΗ ΜΕ ΑΝΘΑΚΙΑ ΜΙΓΚΕ

Η ΚΟΣΜΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Κοσμικό γεγονός στην Θεσσαλονίκη απέτελεσε ο γάμος της γοπτευτικής δίδοις Νανάς Μοσκόφ, κόρης του προέδρου της Σουηδίας, με τον κ. Χρ. Άκακ — ένας γάμος που σκόρπισε στην νεκρή σαιζόν του καλοκαιριού λίγη δροσιά, πολλή χάρη και αβέβαιη κομψότητα.

Μετά τον γάμο, που έγινε στον Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Γρηγορίου Παλαμά, επηκολούθησε μία επιμελημένη ώργανωμένη χορευτική δεξίωση στη Βίλλα Ρίτζ, όπου τα γνωστότερα ονόματα της Θεσσαλονίκης έδωσαν το τελευταίο κοσμικό ραντεβού τους πριν σκορπίσουν για τις θερινές διακοπές. Ανάμεσα στους πολυάριθμους καλεσμένους της δεξιώσεως ξεχώρισαν οι γενικοί πρόξενοι 'Αγγλίας και η κ. Φίς, Δυτικής Γερμανίας και η κ. 'Ερλεβάν, Γαλλίας και η κ. Μποντάν, 'Ηνωμένων Πολιτειών και η κ. Φόλσον, οι καθηγητές και οι κυρίες Παναγιωτοπούλου, Χρηστίδου, Καθασιάδου, οι διευθυντές των Τραπεζών 'Ελλάδος και 'Εθνικής, ο κ. και η κ. 'Αθ. Φλόκα, ο κ. και η κ. Παύλου Μελά κ.ά.

ΖΩΗΡΟΤΑΤΟΣ Ο ΧΟΡΟΣ ΠΟΥ ΕΠΗΚΟΛΟΥΘΗΣΕ

ΟΛΗ Η ΚΟΣΜΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΑΡΕΥΡΕΘΗ ΣΤΗ ΓΑΜΗΛΙΟ ΔΕΞΙΩΣΗ

ΠΟΥ ΕΔΩΘΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΤΩΝ ΝΕΟΝΥΜΩΝ ΣΤΗ ΒΙΛΛΑ ΡΙΤΣ

πού παρηκολούθησε.

Τῆς ἔκλεισα ἀπαλὰ τὸ τρυφερό της στόμα μὴ
τὴν πολέμη μου.
— Σοσσ. Πόθητή μου σύνευνος, οὐ γὰρ κόσμοι

νοίξα τον μοναδικό τομὸ ΕΛΛΑΣ που είχα. Κοιτά-
ξα στὴ λέξη θέατρο. Ἔργα τοῦ Εὐριπίδη τὰ προ-

Ἡ ἐκφρασις τοῦ ἐπιδατοῦ ἦταν πονημένη. Σκληρὰ
κοινωνικὲς συνθήκες τὸν ἄρπαξαν ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ

καμμία Κάρμεν. 'Αντ' αὐτῶν εἶδε μίαν κακορίζικη
γῆρά μὲ μαύρο τσιμπέρι πού κουβάλαγε ντομάτες.

του. Ο γέρος άρχισε νά μιλά. Άκούγα πράμα
τα συγκεχυμένα... πόν... ώϊμέ... δγιά του... Δέν έ

τίκρυσε την γυναίκα του και τα παιδιά του που
τούς είχε κάνει έξωση σάν κακοπληρωτές ραδιοφώ-

νου ο Λύκος, αλλά μετά την πρώτη εντύπωση, θές κ' έπειδή κούραστηκε ο γκαρίτζης ο 'Ηρακλής, έπεσε ο τόνος πάλι κι' άρχισε εκείνο τού... ήσαν... Μυκήνων... όγιά μου... όίμέ... «Μάς υποχρέωσες κ' έσύ», έπτε ένας άνθρωπος και «Σσος» έπτε ένας χωροφύλακας.

Τό έργο τραβούσε τό δρόμο του. 'Ο κόσμος τών δεκαριών χαιρόταν μονάχα τούς στρατιώτες πού μπαينوδυναίνανε χωρίς λόγο κι' και διότι πιθανόν να ήτο απαραίτητη ή παρουσία τους. Τά χρώματα τών στολών ήταν πολύ άραία. Και σέ ώρισμένα σημεία, πού είτε έπειδή οι επί σκηνής φώναζαν περισσότερο, είτε έπειδή ή πίσση της έπιδουριακής άτμόσφαιρας είχε μεταπτώσεις, τό αύτι μου έπιανε τά λόγια από ποιητικώτατη μετάφραση. Λυτήθηκα πού άκουσα μονάχα τά μιά.

Γιατί διαλέχτηκε, όμως, αύτό τό έργο γιά νά προσφερθή σά δώρο στους 11.270 θεατές πού έκαναν τόν κόπο κυριακάτικα νά διανύσουν 350 χιλιόμετρα και νά φύγουν οι μισοί άπογοητευμένοι, δέν μπόρεσα άκόμα νά τό καταλάβω. Και λέω οί μισοί, διότι οι άλλοι μισοί θάκουσαν και τί λέγανε και κατά κάποιο τρόπο θά ίκανοποιήθηκαν. Οι άλλοι άπλώς τό είδαν. Δέν τό άκουσαν. 'Αλλά και τά χειροκροτήματα πού άκούστηκαν δέν ήταν 11.270 ένθουσιασμένοι κ' έδειχναν πώς τό έργο δέν άρεσε.

Είμαι όμως περίεργος νά μάθω κάτι. 'Αν παρουσιάζα έγω ένα τέτιο έργο — χωρίς ν' αναφέρω δέδαια μέσα τά όνόματα 'Ηρακλής, Κρέων κ.λ.π., πριν άνακαλυφθή ότι τόγραφε ο Εύριπίδης, κ' έλεγα πώς τόγραφα έγω — θά μου τό άνέβαζε τό 'Εθνικό Θέατρο ή θά μου τό άπέριριπτε μέ την υποσημείωση πώς είναι λιγάκι επλοδαρό; 'Απλώς μιά σκέψη κώνω.

'Ηρακλής, άφού είπτε πολλά και διάφορα στή γυναίκα του και στους θεατές, χώθηκε στό άνάκτορο και σκότωσε τόν Λύκο τόν κακό. Στόν Λύκο τόν κακό, πολύ καλός ήταν ο κ. Γκίκας Μπινιάδης. 'Αλλά ό 'Ηρακλής δέν προλαβαίνει νά χαρή την εύτυχία και τό μεγαλείο του. Διότι στό κεραμίδια τών άνακτόρων έμφανίζεται μιά κοπέλα στά άσπρα ντυμένη και μάς λέγει πώς λέγεται 'Ιρις. Αυτή λέει πολλά και διάφορα επί της στέγης, φωτισμένη μέ προβολείς και σέ λίγο εξαφανίζεται. Και τότε άκούγεται μιά άλλη στήν άλλη άκρη τών κεραμιδιών χωρίς νά φωτίζεται, ντυμένη στά μαύρα (μόνο τό κεφάλι της φαίνεται και δυό χέρια πού κουνιόντουσαν) και μάς είπε χωρίς νά την ρωτήσουμε πώς τό όνομά της είναι Λύσσα.

Σέ λίγο θυγαίει μαινόμενος, όχι ό 'Ηρακλής, αλλά ένας άγγελιαφόρος, πού τόν έκανε ό Καζής, και λέει στους γέροντες, πού δουλεύα δέν έχουν σ' όλες τίς τραγωδίες και ζημεροβραδυάζονται έξω από τά άνάκτορα σά νάναι καφενές, πώς ό 'Ηρακλής τρελλάθηκε, λίσσαζε από τη Λύσσα και σκότωσε τη γυναίκα του κ' έσφαξε τά τρία του παιδιά.

Αυτός ό Καζής, ή τερατολόγος ήτανε ή γεννημένος κουτσομπόλης. Τό τί άπίθανα πράματα μάς έλεγε, δέν μπορώ νά σάς τά περιγράψω. Λύσσαζε εις τό λέγειν αύτό τό παιδί.

—Και μπαίνω, πού λέτε, και βλέπω... και κάνω και δείχνω... κι' όπως ήταν εκεί ή γυναίκα του... εκεί τά δυστυχ ή παιδιά του... και βουτάει τό μαχαίρι... και, και... και όλο τέτια.

Και δέ βρέθηκε ούτε ένας άνθρωπος από τούς ύποτιθεμένους σάφρονας γέρους του χορού τό πύ:

—Καλά βρέ παιδάκι μου, στόμα δέν είχες νά φωνάξεις, αλλά μάς φέρνεις πρό τετελεσμένους γεγονότος; Μέσα γινόνταν μακελλείο και κόπτομε κιμά παρουσίαι τού πελάτου, κι' άντι νά τρέξης νά φωνάξεις γισατό έκασες κι' άποστήθισες τί είπε ό 'Ηρακλής και τί άπάντησε ή γυναίκα του; Και καλά, σκότωσε τό πρώτο του παιδί, σκότωσε και τό δεύτερο, τό τρίτο δέν φωνάξε, δέν τσίριξε;

Νά γιατί σάς λέω πώς μου έμειναν άμφιβολίες. Πιθανόν ό Καζής νά έξηγούσε ότι τά έσφαξε άπάντα στό όνο και γι' αύτό δέν άκούστηκε φωνή. Πάντως τό μόνο πού κατάλαβα, ήταν πώς έξηγούσε τί συνέβη μέσα στά άνάκτορα. 'Αλλ' έν τοιαύτη περιπτώσει, άπορώ γιατί δέν πρόσθεσε και μερικούς φόνους άκόμα, ώστε τό έργο νά γίνη πιό ρεαλιστικό. 'Εδώ έπρόκειτο περί κοτζάμ 'Ηρακλέους κ' ένας 'Ηρακλής πού παλεύει μέ λιόντες και πνίγει τρικέφαλους σκύλους στού 'Αδη, όίμέ, τό σκληρότά παλάτι, δέν μπορεί νά κάνει 4 φόνους μονάχα σά νάναι κανένας λοχίας Ζουρνατζής, ή στιγμή μάλιστα πού διοβέτι ρόπαλο, μινική δύναμη Κερπόζηλου κ' επί πέντε λυσσασμένους. 'Εδώ άνθρωποι νηφάλιοι και πτυχαίνον καμιά φορά καλύτερα άποτελέσματα. 'Εδώ άκούμε κατεδικασθή από 17 φόνους και σηκώνουμε τους ώμους. Δέν έβρω μέ ποιόν άρτίσμο εγκλημάτων μπορεί σήμερα, σέ μάς πού όουμε νας θεατής, αλλά 4 φαίνονται, σέ μάς πού όουμε πάθει ένα είδος άνοσιας, άπλή άστυνομική παράβαση. 'Εδώ και τούς 300.000 νεκρούς της Χιροσίμα άκόμα τούς συνηθίσαμε.

Σάμπως τά σκότωσε κι' αύτά πού έλεγε ό Καζής; Τά τρία παιδιά πού μάς είπτε ότι τάσφαξε ό 'Ηρακλής, τό είδα νά παίζουν ώραιότατα μετά τό τέλος της παραστάσεως άπ' έξω. Καθάρεις άπάτες δηλαδή. 'Ισασε νά δώσουμε τά λεφτά μας, σάν τά πανηγύρια μέ τό άκέφαλο σώμα. Κρύφτε τά τουλάχιστον μαρφέ, νά μην τά βλέπουμε ώστε νά τό νομίζουμε πώς είναι πεθωμένα. 'Η τουλάχιστον δώστε τους έντολη νά λένε πώς προρίζονται γιά άλλη παράσταση κι' ότι θά σφαχτούν την Άλλη Κυριακή.

Στό τέλος συνέρχεται ό 'Ηρακλής από τη λύσσα κι' άποφασίζει ν' άφήση τη ζωή, και τότε παρουσιάζεται ό Θησέας, πού λέει νάρθη στήν 'Αθήνα γιά νά ξεχάση και τόν πείθει νά ύπομείνι τό πεπρωμένο.

Σωστά. Νάρθη έδώ ό 'Ηρακλής, πού τό μέλλον του θάνα έξησφαλισμένο και ν' άπολυσάξη μέ τη ζώση. Και πού έξείρε; Μπορεί νά γίνουν και τίποτα άνδρικά καλλιστεία και νά θή ήμιστερ 'Ελλάς και νά μάς δηλώση κι' αύτός πώς τά έχομπω του είναι ή κολύμβηση κ' ή Ιππασία και πώς χωρίς άλογο πού είναι άδύνατο νά κινηθή, διότι από μικρός θγαίνοντας γιά ψώνια καβάλλαγε έλογο και τράβαγε 'Ερμού, μπαίνοντας έπιππος στά μαγαζιά και φτάνοντας στόν χώρο τού Στρατηγείου τάφη-νε νά δοσκήση εις τās λειθεάδες της Κοπνικαρέας. 'Ετσι είναι. 'Αμα συνηθίση κανείς τό έλογο από μικρός, δύσκολως τό στερείται.

Κι' όσο γιά δουλεία, όρεξη νάχη και τού ύποσχόμεθα ύπερωρίες. 'Υπάρχει τό τέρας της Φοροδιαφυγής, ό Λιόντας της 'Ασιδοαυλής, τά μλθα και συλλήβδην τά φρούτα πού κατάντησαν χρυσά, ή κόπρος τών δοταστών. Καλοδεχούμενος θάνα με-τά ή άνευ ροπαλίου, νά τών δώσουμε τροχονόμο νά δάλη σέ τάξη τούς άφηνιάσαντες ήππους τού Διομήδη, τού 'Αρχιμήδη, τού 'Αριστείδη και παντός καθμμένου στό δολάν, διότι μήτε επράσινα κύματα μάς σώζουν πιά, μήτε κόκκινα. 'Ελα πεχλιδών 'Ηρακλή νά τρομάσουν οι μανδραίνιοι και νά χαθούν στά Τάρταρα της γής. 'Ελα άγόρι μου μέ τόν Κάπρο σου νά τόν άμολάς κυριακάτικα ν' άνοίγη δρόμο στόν ε' 'Αγώνιστο, διαλύοντας τούς άστυφύλακες, γιατί δέν είναι βιολι αύτό, νά παραλύη ό ρυθμός της 'Αθήνας γιά μιά κατάθεση στεφάνου. 'Ελα έδώ 'Ηρακλή και σου ύποσχόμεθα εύγνώμονες τόν στέφανον αύτόν νά στόν κοτσάρουμε στό κεφάλι, άν μάς άπαλλάξης από την άστυνομική Ζώνη της 'Απολύτης περιφρονήσεως πρós τόν κοινόν νού.

Αύτά πού λέτε είδα, χωρίς όμως ν' άκούσω στήν 'Επίδαυρο. Και μετά έτρεψα άνασταταμένους και βούτηξα τό αυτοκίνητό μου γιά την έπιστροφή. Κακά προαισθήματα πλημμύριζαν την ψυχή μου. Θέ-λεις νά έμφανισθή καμιά Λύσσα στά κεραμίδια και νά βρώ σφαγμένα τά παιδιά μου στο γυρισμό; 'Ας πατήσω γκάζί νά προλάβω καμιά συμφορά. Και πάτησα πού λέτε γκάζί κι' άρχισα νά προσπερνάω ένα ένα τ' αυτοκίνητα, μέσα σέ άποθέωση σκόνης.

Κι' άπάνω πού προσπερνούσα τό πέμπτο, πού μου φάνηκε πώς βραδυπορούσε, άκούω έναν μοίραρχο πού πετάχτηκε μπροστά μου, γιατί παραφύλαγε φαίνεται, νά φωνάξη και νά ώρσεται:

—Γιατί, γιατί προσπερνάς τ' άμάξια μαρέ; Δέν έξείρες πώς άπαγορεύεται; Χώσω στή σειρά σου... ρατά... σπαρδέ...

Και μου έλεγε κι' άλλα λόγια πικρά στά σκοτεινά, όσοιτο άπομακρύνθηκα και δέν άκούγα πιά τί έλεγε.

Μέχρι Ναύπλιο πήγα καρροτσάκι πίσω από ένα λεωφορείο. Δέν ύπήρχε λόγος νά διάξωμαι. 'Η Λύσσα άπέδειχθη ότι είχε έμφανισθή στή Στέγη της Χωροφυλακής 'Επίδαυρου.

ΝΟΣΤΙΜΟΝ ΗΜΑΡ

Σ τις 12 και μισή βρέθηκα στήν Κόρινθο. Μπήκα σ' ένα μαγαζί μέ φώτα και ήήτησα νά φάω. Οι άνθρωποι ήταν πονετικοί και μου φέρανε ένα πιάτο φαί, αλλά κρύο. Τούς ρώτησα γιατί τέτια μέρα δέν άνάβουν φωτιά — μιά και θάρουν κι' άλλοι από τό Θεατιβάλ λυσσασμένοι της πείνας της φαρμακερής παιδιά — κ' έλαβα την άπάντηση πώς και πέρουσι πού κρατήσαν τις φωτιές άναμμένες, λίγοι περάσανε. Τά ίδια μου είπαν και πέρουσι στό Ναύπλιο, σ' ένα ύποτιθέται κεντρικό μαγαζί. Και τό άποτέλεσμα θάναι, τού χρόνου, νά παίρνουν όλοι φαί μαζί τους πηγαίνοντας στήν 'Επίδαυρο γιά νά λαμβάνη μετά την παράσταση χώραν και τό Θεατιβάλ τού Τσιγγανισιού ή νά σκορπίζονται οι περισσότεροι στά ένδιάμεσα χωριοδάκια τού Κρανιδιού ή τών Μπρουντζίκων, όσοι άπεχθάνονται τό παγαμένο λίπος και νά προτιμούν πώς χωρικούς μαγαζάτορες πού από βλακεία φαίνεται κα-τορβάνουν νά έχουν φωτιά όλη τη νύχτα και νά σιγοφάνουν άρνία και κοκορέτσια και νάχουν κυριακάτικα και φρέσκο χωριάτικο ψωμί. Δυό άκάδες κόρδουνα, πού ν' άνάβονται κατά τις 12, μέ τη λήξη τού Θεατιβάλ, ώστε νά προσφέρωνται μερίδες ζεστές, είναι φαίνεται κάτι τό ασύλληπτο πού δέν μπορεί νά χωρέση τό μυαλό τού Ναυπλιέως ή Κορινθίου καταστηματοάρχου.

Τό Θεατιβάλ κάνει τό καθήκον του. Φέρνει επί 4 βδομάδες από 15.000 άνθρώπους κάθε Σάββατο-κυριακό. Ουδείς δέ άπ' αύτούς, μετά τη λήξη της παραστάσεως, διανοείται νά φάη στήν 'Αθήνα. Κι' άν δέν φάη στό Ναύπλιο, θά φάη στήν Κόρινθο. Και στήν Κόρινθο ύπάρχουν φανταράκια πού τρελ-λαίνουν γιά τόν μουσακά. 15.000 άνθρωποι πρós 20 δραχμές τό κεφάλι μάς κάνουν 300.000 δραχ. Αυτό τό ποσόν καταρθώνει ό Τουρισμός και τό φέρνει στόν Νομό 'Αργολιδοκορινθίας, κύριοι, στή πό-δια σας. Κανείς δέν ένδιαφέρεται νά τά μαζέψη; 'Όρες είναι μου φαίνεται ν' άνοίξω κανένα πα-στατζήκιο στήν Νταλμανάρα μέ Ισπανικά νούμε-ρα και νά τά μαζεύω έγώ.

'Όπως βλέπετε, έλυσα κι' αύτό τό πρόβλημα.

Χαρούμενος τώρα πού βρήκα έπιτυχείς λύσεις, προχωρώ γιά την 'Αθήνα. Προσπερνά χάριν γούστου δυό θηριάδη ιδιωτικά μέ πλούσια τά έλέε εις μέταλ-λα και προφυλακτήρες, αισθάνομαι νικητής γιά δυό χιλιόμετρα και νοιώθω άνετα στο δολάν. Βλέπω στή διαδρομή σταματημένα φορτηγά και ιδιωτικής χρή-σεως ν' αλλάζουν νυχτιάτικα λάστιχα και λέω γε-λώντας:

—Δέν είναι τίποτα. Λάστιχα είναι, τρυπάνε. 'Αλλάχτε τα.

Μέχρι τά Μέγαρα, γίνομαι πειραχτήρι. Μέχρι Μεγάλο Πεύκο, σαρκαστής. Γελούσα σαρδονίως μέ-σα στή μαύρη νύχτα. 'Εξω από τη «Χαλυδουργική», αισθάνθηκα πώς κάτι δέν πήγαινε καλά. Είπα νά σταματήσω, αλλά έπειδή ήταν σκοτεινά, άποφάσι-σα νά τό πάω μέχρι τά Διυλιστήρια, ώστε φέγ-γοντας ή φλόγα τού φωταερίου νά δώ τί συμβαί-νει. 'Εκανα όμως τρακόσια μέτρα και στάθηκε ά-δύνατο νά προχωρήσω. 'Αναγκάστηκα και κατέδω και ν' άνάψω σπίρτα.

Τίποτα τό σοδαρό. Λάστιχο μέ είχε πιάσει. Και τά λάστιχα τρυπάνε. Και όταν τρυπάνε, τ' αλ-λάξεις. Και γιά νά τ' αλλάξης γίνεσαι χάλια. Κι' όταν γίνεσαι χάλια λασπημάς και τά βάζεις μέ τις έταιρίες πού πάνε και φτιάχνουν τά πρατή-ριά τους όπου έχει φώς.

Τί έλεγα πριν; Πώς θ' άνοίξω κέντρο στήν Ντα-λαμανάρα; Λοιπόν, σκέφτηκα πώς θά κάνω κάτι κα-λύτερο. Θ' άνοίξω βουλκανισατέρ άπέναντι από τη «Χαλυδουργική». Θά δώλω και φωτεινή έπιγραφή ΜΕΤΑ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΠΙΣΚΕΦΟΝΤΕ ΜΑΣ, ΔΙΑ-ΝΥΚΤΕΡΕΥΟΜΕΝ. Τό κακό είναι πώς μόλις τ' άνοίξω έγώ, τότε είναι πού θά μέ κυκλώσουν 10 βουλκανισατέρ κατά τό Ρωμέϊκο σύστημα. Σάμπως τά ίδια δέν κάνανε μέ τά, σουβλάκια; 'Ενας προ-τάρχιος, και πλημμύρισε ή 'Αθήνα. Τά ίδια μήπως δέν κάνανε και μέ τά παγωτά χωνάκια; 'Αλλά Ρω-μιοί δέν είμαστε; Τί περιμένεις;

Μπάφισα μέ την άλλαγή της ρόδας. Αισθά-νηκα νά διωθώ. 'Ηθέλα νά πλύνω και τά χέρια μου. Πουθενά δέν φαίνονταν καφεείο. 'Αχ, νά είχα ένα παγωτό, εύχαριστίως θά τότρωγα. Θάπρεπε σέ μιά τόσο μεγάλη διαδρομή νά ύπήρχαν μερικά καταστή-ματα, ώστε νά βροσίζεται κανείς κ' ένα παγωτό.

Τό βουλκανισατέρ τό έβλεπα μέλλον παθητι-κό. Τό παγωτό χωνάκι τόβλεπα μέ προοπτική. 'Ας φτάσω μέ τό καλό στήν 'Αθήνα και βλέπουμε. Αύ-τά τά πράγματα δέν θέλουν άίσθηση.

'Εβάλα μπρός και συνέχισα. 'Ήταν μαγεία ή θάλασσα. 'Ανέπνευσα τό ζωογόνο ιδίοι. Μετά από τέτια διαδρομή και μετά την άπάθεια τσών θερ-μίδων, ό οργανισμός τού άνθρώπου εύχαριστίως βέ-χεται ένα σουβλάκι πικάντικο. 'Αλλά πού νά βρής σουβλάκι τέτια ώρα.

Πήρα τά κεφάλιά μου από τά παγωτά και δο-κίμασα νά τά ρίξω όλα στο πρότυπον «Σουβλακο-παλείων». 'Εβλεπα κι' όλας τό κατάρτημά μου γε-μάτο καπνούς και κίτσες, την γυναίκα μου νά μην προλαβαίνει νά σερίβρη, έγώ στόν πάγκο νά τακτο-ποιώ τά λεφτά χωριστά τά πενήνταρικά και χωρι-στά τά κατσατάρικα και τά δυό μου παιδιά μέ καθαρά ρουχαλάρια νά στέκονται στήν πόρτα και νά φωνάζουν: «Γιά περάστε κύριοι, πού διανυκτε-ρεύομεν... Γιά περάστε...».

Νά δουλέω 10 χρόνια έτσι, 10 φεστιβαλικές σαιζόν γεμάτες, και κλεινοντας τά μάτια μου κά-ποτε ν'άφήσω στους γιουσίς μου μιά άνθουσα έπι-χείρηση.

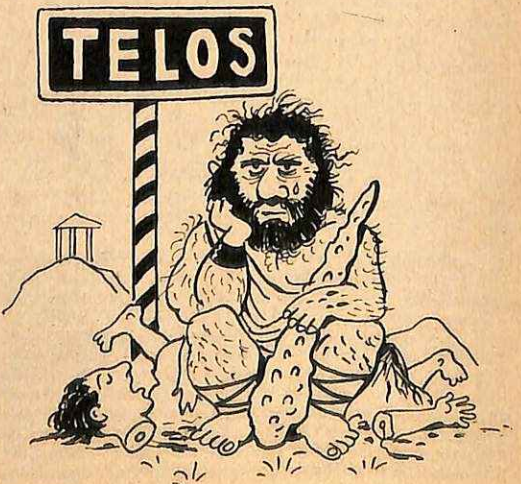
Σημερώματα, από κάποιο λόφο τού Σκαρραμαγκά, άντίκρισα τά χώματα της 'Αθήνας. 'Η καρδιά μου χτύπησε δυνατά. 'Αραγε θά μέ γνώριζαν όταν θά έφθανα στο σπίτι μου έπειτα από τσών καιρό; Σαρανταδυό έτών τους είχα έγκαταλείψει. Πώς νά γιναν τά παιδιά μου έπειτα από τόσο μακρύ χω-ρισμό;

'Εξω από τό σπίτι μου ένα παλληκάρι ώραιό-τατο μέ περίμενε, ως 20 έτών άπάνω — κάτω.

Τό έσφιξα τρυφερά στήν άγκαλιά μου.

—Παιδί μου, δέν μέ άναγνωρίζεις; Πώς μεγά-λωσες...

Και φίλησα τόν έκπληκτο γαλατά. ■■■

Μέ θεατές
περισσοτέρους
άπό πέρυσι
τερματίσθηκε
μ' έπιτυχία
τό Φεστιβάλ
'Επιδαύρου

«ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ» ΚΑΙ «ΔΥΣΚΟΛΟΣ»

Η κατακλείδα τού έφετεινού Φε-στιβάλ της 'Επιδαύρου προσήλκυσε ζωηρότατο τό ένδιαφέρον τού κοινού. Πλέον από 15 χιλιάδες θεαταί —δη-λαδή κυριολεκτικά ένα θέατρο άσφυ-κτικά γεμάτο— χάρηκαν την «Λυσι-στράτη», πού αύτή τη φορά παίχθη-κε μέ την 'Αννα Συνοδιού στόν έπώ-μουν ρόλο. 'Όλη ή παράσταση κύ-λησε κεφάτα, μέ πολύ μπρίο και ό χαρρός κινήθηκε μέ πολύ παλμό άπάν-ω στήν γνώριμη τόσο έπιτυχημένη μουσική τού Μάνου Χατζιδάκι.

Τό πολυάριθμο κοινό κατεχεροκρότησε τόν σκηνοθέτη 'Αλέξη Σολωμό, τόν δημοφιλή συνθέτη και την χορογράφο Τατιάνα Βαρούτη, καθώς και όλο τό έπιτελείο της έρμηνείας. 'Από αύτό ξεχώρισαν ή 'Ελένη Χαλκούση —πού ήταν πάλι έκτακτη—, ή 'Αννα Ραυ-τοπούλου, καθώς και ή 'Αθανασία Μουστακά. 'Επίσης ό Μιχάλης Κα-λογιάννης και ό Παντελής Ζερβός και μαζί τους ό 'Αρης Βλαχόπουλος, καθώς επίσης ή Πόπη Παπαδάκη και ό Θεόδωρος Σαρρής. Τό τελευταίο μάλιστα ζευγάρι, πού ένεφανίσθη στους ρόλους πού έπαιξαν άλλοτε ό Χριστόφορος Νέξερ και ή Καρέζη, τά κατάφερε πολύ καλά. Τέλος ή 'Αννα Συνοδιού, πού —όπως είπα-με— ύπεδύθη τό μέρος της κεντρικής ηρώιδος, είχε πολύ άραία εμφάνιση, έπαιξε μέ άνεση και παλμό και γε-νικά προσήλκυσε τόν θεατή. Δέν μπόρεσε όμως και νά τόν ένθουσιάσει γιάτί της έλειψε ή κομική απόχρωση, τό στοιχείο τού χιούμορ, ή ύπογράμ-μιση της διασκεδαστικής βάσεως και της διασκεδαστικής ύφης της κωμω-δίας. Αυτά όλα δέν ύπήρχαν. Μοι-ραία, λοιπόν, δέν καταρβάθηκε νά ολοκληρωθή άπόλυτα ό τύπος έπάνω στή σωστή του γραμμή και έμειναν μονάχα ή εμφάνιση και ή σκημική πείρα, πού άπομαίκρυναν από την ά-

ποτυχία, αλλά συγχρόνως δέν θεμε-λίωσαν και άπόλυτη έπιτυχία.

Ο 'Ο «Δύσκολος»

Μετά την «Λυσιστράτη» παίχθη-κε, κατά σκηνοθεσία και πάλι, Σο-λομού, ό «Δύσκολος» τού Μενάνδρου πού, καθώς είναι γνωστό, άνεκαλύ-φθη πριν από τρία χρόνια από τόν Βικτόρ Μαρτέν. 'Ο σοφός αύτός 'Ελβετός έλληνιστής έκλήθη τιμητι-κά από τόν Ε.Ο.Τ. και ήλθε και πα-ρακολούθησε μέ ιδιαίτερη συγκίνηση την παράσταση της 'Επιδαύρου. Τί την παράσταση φέρεται ότι ύπήρ-τα θέλετε όμως, φοβόμυαι ότι ύπήρ-τε ό μόνος πού δοκίμασε έντονα αύ-τό τό συναίσθημα... Γιατί μπορεί, δέβαια, ή κωμωδία αύτή τού Μενάν-δρου νά έχη την άξία της, αλλά, έν-τός της περιπτώσει, νομίζω ότι ή μέ-παση περιπτώσει θεμελίωση τού σω αύτής ούσιαστικής θεμελίωση της ρεαλιστικού πνευματικού και ένδια-παγωγής δέν προκαλεί και ένδια-φέρον γιά τόν σύγχρονο θεατή. 'Ο πληροφορημένος δέν ξεχνάει ότι άπ-αυτόν άρχισε ή σύγχρονη κωμωδία —ή άστική κωμωδία. Κατόπιν από τό κανάλι τού Πλάτωνα και τού Τερεν-τίου πήγε στίς φάρσες της Ιταλικής 'Αναγεννήσεως κι από εκεί διαγχεύ-θηκε σ' όλο τό ευρωπαϊκό θέατρο. 'Ο Μενάνδρος έφερε τά ήθη και τις σκηνές της σύγχρονης ζωής στή δρά-ση της κωμωδίας. Θεάσιμε σύγχρονα τών σημερινών θεατή είναι κάτι πού διαφέρουν από τόν σύγχρονο έν-δλεπεται μέ πολύ περιωρισμένο έν-διαφέρον. 'Ο,τι προσήλκυσε στήν 'Ε-πίδαυρο ήταν σίγουρα μόνον ό τρώ-πος μέ τόν όποίο παρουσίασε τόν «Δύσκολο» ό σκηνοθέτης. 'Ο Σολω-μός σκάρωσε όμολογουμένως μιά παράσταση μ' έντονο παλμό και μέ

πολλή κίνηση, πού αύτή και μόνο άπάλυνε την κάτοια άνια πού δοκί-μασε τό κοινό παρακολουθώντας τό άδιάφορο σήμερα κείμενο. Οι έρμη-νευταί έδωσαν, σημειωτέον, τόν κα-λύτερο έαυτό τους. 'Ιδιαίτερα ίκα-νοποιητικός ύπήρξε ό Γιώργος Γλη-νός και άρεσαν επίσης ό Νίκος Τζο-γιάς, ό Μαλλιαγρός, ό Μπούχλης, ή Μουστακά, ό Κανάκης, ό Βλαχο-πούλος, ό Κοκκάκης, ό Μαραγκα-κης και ό Παπαδάκης. Δέν κάνα δια-χωρισμούς γιάτί όλοι ήταν στή θέ-ση τους και προπάντων γιάτί ό Σο-λομός είχε κουδισίει λαμπρά τό συν-ολο. 'Ενδιαφέρουσα ήταν ή έργασία τού νέου καλλιτέχνην Βλάχου, ιδιαι-τερα ή σκηνογραφική. Γενικά μιά πα-ράσταση φροντισμένη και μέ παλμό, αλλά ένα κείμενο —τό επαναλαμβό-μενο— περιωρισμένου σκημικού ένδια-φέροντος γιά τόν σύγχρονο θεατή.

Η άθηναική κίνηση

Αύτά γιά τό Φεστιβάλ της 'Επι-δαύρου. 'Εν τώ μεταξύ, ή άθηναική θεατρική κίνηση παρουσιάζει άνσυ-χητικά συμπτώματα. Οι θεαταί πού προσέρχονται στίς παραστάσεις τών 13 θεάτρων, πού λειτουργούν αύτό τό καλοκαίρι στήν πρωτεύουσα, δέν είναι πολλοί. 'Ακούστε ένα παράδει-γμα: Την περασμένη Τετάρτη —και την Τετάρτη ύπάρχει και άργία άρι-σμένον καταστημάτων— όλα μαζί τά θέατρα μόλις συνεκέντρωσαν, ά-πόγευμα και βράδυ, 7.500 θεατές. 'Ενα μάλιστα είχε κίνηση 86 μόνον εισιτηρίων! Τί άραγε νά φταίη; Τό γεγονός ότι ύπάρχουν πολλοί θια-σοί; 'Η μήπως επηρεάζει και τό ότι έχουν έξαπλώθη έπικινδυνώσαν οι ύ-παίθριοι κινηματογράφοι και σέ κά-θε γειτονιά διαρκώς και ξεφυτρώνουν καινούργιες όδοές; Τό πρώτο δέν

φαίνεται νά παίζει και τόσο μεγάλο ρόλο. Γιατί και τόν χειμώνα είχαμε πάλι πολλά θεατρικά συγκροτήματα, αλλά τό περισσότερα εργάστηκαν πολύ καλά. Μάλιστα μερικά συγκέν-τρωσαν θεατές σέ άριθμούς πού πλη-σίωσαν ή ξεπεράσαν τις δυό έκατον-τάδες χιλιάδων. Τί λοιπόν συμβαί-νει; 'Όσοι παρακολουθούν τά πρά-γματα από κοντά είναι της γνώμης ότι δυό αίτια συντελούν κυρίως στήν κρίση πού παρουσιάζεται τόν τελευ-ταίο καιρό. Τό ένα είναι ό πληθω-ρισμός πού σημειώνεται στή δημι-ουργία νέων κινηματογράφων. 'Εχουν ξεφυτρώσει ένα σωρό καινούργιοι και είναι πολλές οι συνεισέψεις πού ά-πέκτησαν έσέτες πρόσθετες ύπαί-θριες όδοές, όπου, μέ θηνο είσιτη-ριο και χωρίς κόπο και έξοδα μετα-κινήσεως, οι 'Αθηναίοι παρακολου-θούν τις ταινίες της περασμένης χει-μερινής σαιζόν, όσοι δέ κατοικούν στήν περιοχή της όδοι Πατισίου βλέπουν και φίλμς πρώτης προβο-λής. Αυτό είναι τό ένα. 'Όσο γιά τό άλλο, φαίνεται πώς στίς αίτίες τού κακού δέν συμπεριλαμβάνεται ό πλη-θωρισμός τών θιάσων, γιάτί —όπως είπαμε— και τόν χειμώνα τά συγκρο-τήματα πού έπαιζαν στά άθηναικά θέατρα δέν ήταν λιγώτερα. Και ό-μως, ενώ δουλέψαν τότε, τώρα ή κί-νηση είναι περιορισμένη. Μόνο δυο-τρία έργα «κινούνται». Τά άλλα ή έχουν λίγο κόσμο ή τά στελεχά πού τά έρμηνεύουν παίζουν μπροστά σέ κενά σχεδόν καθίσματα. Στήν περι-πτώση όμως αύτή νομίζω ότι φταίει άποκλειστικά τά έργα μέ τά όποια οι θερινοί θιασοί έγκαίνιασαν τη σαι-ζόν. Τά περισσότερα δέν αξίζουν με-γάλα πράγματα και είναι μέτρια ή άσήμαντα. Μοιραίο, λοιπόν, και φυ-σικό νά μη προσελκύουν και νά μην έχουν τά θέατρα κόσμο. Τό έργο

Η ANNA ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ στο ρόλο της Λυσιστράτης.

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΛΗΝΟΣ στο μέρος του Δύσκολου.

Η Άγιον ολή χώρα των θαυμάτων

Μέσα στην άποπτικτική ατμόσφαιρα του καλοκαιριού νοιώθεις κανείς ακόμη πιο έντονα την γεμάτη φρεσκάδα μυρωδιά ενός ποτισμένου άνθρακτου. Θαρρείς πως βλέπεις τις δροσιστικές αγκαλιές που χορεύουν σε ένα ατελείωτο παχνίδισμα θωροφίας, χρώματος και φαντασίας. Αυτή ακριβώς ήταν η ατμόσφαιρα που ενέπνευσε τον Ζαν ντ' Αλμπρέ, τον περίφημο Παρισινό αρωματοποιό, να δημιουργήσει την λε-

πτότερη και την πιο ευγενική κολώνια της εποχής μας. Έχει την ανεκτίμητη σφραγίδα της πείρας του και είναι η μοναδική που ταιριάζει με το ελληνικό καλοκαίρι. Γιατί και ποιος δεν ξέρει πως τώρα με τη ζέση και την καμιά δεν χρησιμοποιεί βαριά αρώματα. Μια μυρωμένη όμως πνοή λουλουδιών μπορεί να ολοκληρώσει τέλεια την τουαλέτα της και να δώσει στην προσωπικότητά της μια γοητευτική αὐτοπεποίθηση. Το «Eau de Jean d'Albret» υπάρχει σε ατομικό, που είναι, χωρίς στο πλαστικό του μπουκαλάκι, ότι χρειάζεται για το ταξίδι σας των διακοπών στο δουνό ή στη θάλασσα.

Υπάρχουν ώριμα όνοματά που ηλεκτρίζουν τις γυναίκες στο άκουσμά τους. Θαρρείς κανείς πως έχουν μια μαγική επιρροή επάνω τους και κατορθώνουν ν' αγγίξουν καρδίες λεπτές, άρστες, άγνωστες μέχρι εκείνη τη στιγμή. Και μόνο το Παρίσι με τους μεγάλους ράπτες και κομμωτές του μπορεί να δώσει στον γυναικείο ψυχικό κόσμο την ξεχωριστή αυτή συγκίνηση. Ένας Ντίορ μπορεί να φέρει μια επανάσταση στο ντύσιμο... Άλλα υπάρχουν και πέντε μεγάλοι Γάλλοι κομμωτές, που κατόρθωσαν να συγκλονίσουν τις πιο όμορφες γυναίκες της εποχής μας. Ο Αντόνιο, ο Αλεξάντερ, ο Μωρίς Σατάμ, οι αδελφές Καριτά. Όνόματα που ξεκίνησαν από ένα σκοτεινό δρομάκι του Παρισιού για να ξεχυθούν σε πολύ-

χρωμους φωτεινους χειμαρρους στα άρχοντικά βουλεβάρτα της γαλλικής πρωτεύουσας. Και θα θυμάσθε πως πριν μερικά μίσης μπορέσαμε, χάρις στον περίφημο γαλλικό οίκο δαφών Γκαρνιέ, να χαρούμε τις ωραιότερες δημιουργίες του Αλεξάντερ, που έμεινε στην Αθήνα μερικές ημέρες ως προσκεκλημένος της Carnier. Τώρα ο μεγάλος αυτός γαλλικός οίκος δαφών και προϊόντων περιποίησης μαλιών μας επιφυλάσσει μια νέα έκπληξη: Την πρόσκληση του φημισμένου Γάλλου κομμωτή Σατάμ, που έφθασε στο αποκορύφωμα της επαγγελματικής του επιτυχίας όταν τον εκάλεσαν στα ανάκτορα του Μπάκιγχαμ να κενήσει την βασίλισσα Ελισάβετ της Αγγλίας. Πασιγνώστος για την ικανότητά του να μεταμορφώνει μια γυναίκα σε γοητευτική όπτασία, ο Μωρίς Σατάμ βρίσκει τον τύπο κάθε ομορφής μας και δημιουργεί ειδικά για κείνη ένα ξεχωριστό κτένισμα, που ολοκληρώνει την προσωπικότητά της. Και τον μεγάλο αυτόν Παρισινό κομμωτή, που συγκαταλέγεται ανάμεσα στους μαύρη της γαλλικής μόδας, θα χαρούν όλες οι Αθηναίες, στις 20 του μηνός, σ' ένα μεγάλο γκαλά, που θα δοθεί από τον οίκο Γκαρνιέ στο Αθλητικό Περιπτερό του Φαληρικού Ιπποδρόμου. Η Παριζιάνα μαννέκν' Ολίβια, που θα τον συνοδεύει, θα παρουσιάσει μαζί με τις γνωστότερες από τις Αθηναίες συνθέσεις της, τα πιο χαρακτηριστικά έφετεινά φορέματα των μεγάλων παρισινών οίκων: Μάγγκυ Ρουφ και Νίνα Ρίτσι. Τα μαννέκν θα κεντηθούν από τον Μωρίς Σατάμ, που θα κάνει και έπτα συνεχείς επιδείξεις, ειδικώς για τους Έλληνες κομμωτές, στην νέα γκαλερί που λανσάρει για το φθινόπωρο και τον χειμώνα του 1960-61. Θα είναι μια αληθινή παρέλαση παρισινής κομψότητας και γοητείας, που αξίζει ν' απολαύσετε μέσα στο καταπράσινο περιβάλλον του Αθλητικού Περιπτερού του Ιπποδρόμου.

Μέσα στις πολύ νεαρές κοπέλες το δέρμα δεν έχει ανάγκη από εξωτερική τροφή. Κι αυτό γιατί δεν είναι τόσο πολύ εκτεθειμένο στις κακές επιδράσεις των καιρικών συνθηκών, αλλά και γιατί ο οργανισμός, νέος και ξεκούραστος, έχει τη δύναμη να επανορθώνει μόνος του τις βλάβες. Στο πέρασμά, όμως, των χρόνων κουράζεται και κομμάτι γυναικεία δεν μπορεί να παραμείνει το δέρμα της χωρίς να έχει δυσάρεστα αποτελέσματα. Οφείλει, λοιπόν, συμπληρώσει τις συμβουλές τους τα καλλυντικά Φυλλίς, να τη φροντίζει και να τη βοηθάει με τα τροφονομικά εκείνα συστατικά που είναι απαραίτητα. Και τα συστατικά αυτά θα τα βοηθήσει στην λιπαρή κρέμα Creme Φυλλίς, που είναι μια υπέροχη τροφή του δέρματος. Είναι, βεβαίως καλύτερα να μείνει επάνω στην επιδερμίδα όλη

τη νύκτα για να εργασθεί αποτελεσματικά για την ομορφιά σας, ενώ έσείς θα κοιμάσθε άμερινα. Εάν, όμως, οι συνθήκες της ζωής σας δεν σας επιτρέπουν την νυκτερινή αυτή περιποίηση, δεν είναι σωστό να στερησέτε το δέρμα σας από τη φυσική αυτή τροφή. Πρέπει να βρείτε λίγο ώρα στο διάστημα της ημέρας, για να βάλετε την Creme Φυλλίς, που θα αναζωογονήσει την επιδερμίδα και θα την βρέψει.

Το γούστο είναι αναμφισβήτητο εκείνο που δίνει μια ξεχωριστή αίσθηση και γοητεία σε κάθε δημιουργία της γυναικείας αμφίεσεως. Και το κατ'εξοχή «Αμαζόν» της οδού Έρμου 48, είναι ίσως το μόνο που κατόρθωσε να ξεχωρίσει τόσο επιτυχημένα τις ωραιότερες επιτεύξεις της έφετεινής παρισινής και ιταλικής μόδας. Το Παρίσι, περισσότερο φημισμένο για φορέματα, μας δίνει τα χαρακτηριστικά του εκλεκτού καταστήματος, τις ωραιότερες εμπνεύσεις του για το πρωί, το απόγευμα και το βράδυ, ενώ η Ρώμη έχει τα πρωτεία στο ντύσιμο της πλάς.

Στο νησί που θα περάσετε τις διακοπές σας, τα βράδια μπορεί να νοιώσετε την ύγρη εκείνη ψύχρα που χαρακτηρίζει το ελληνικό καλοκαίρι. Ποιος, όμως, έχει κέφι για να ντυθεί πιο ζεστά και να

Μια από τις τελευταίες δημιουργίες της ιταλικής μόδας που παρουσιάζει στην Ελλάδα, η κ. Δέσποινα Καρατέλη - Σακαλάκ. Ζακετούλα κλειστή κοντομάνικη, που μπορεί να φορεθεί με τις θραβινές ψυχρίτες.

βγάλη το σορτσάκι ή το παντελόνι που φοράει και είναι αληθινή ξεκούραση έπειτα από το καθημερινό υποχρεωτικό ντύσιμο της πρωτεύουσας. Ναι, όμως, που επάνω

από το σορτσάκι ή το παντελόνι σας μπορείτε να φορέσετε μια χαριτωμένη ζακετούλα με κοντό μανίκι σ' ένα πρωτότυπο σχέδιο με φρενέτι, όπως αυτή που φοράει στη φωτογραφία μας η Νάντια Χωραφά. Είναι μια από τις πιο μοντέρνες δημιουργίες της ιταλικής μόδας, που παρουσίασε στην πατρίδα μας η κ. Δέσποινα Καρατέλη - Σακαλάκ, στο κατάστημα της «Τρικλάς» της οδού Έρμου 6 στην Αθήνα και της οδού Μητροπόλεως 51 στην Θεσσαλονίκη. Και μια έκπληξη!... Το καινούργιο κομμάτι μαγαζί της «Τρικλάς» στην οδό Πατησίων 141, που άνοιξε αυτές τις ημέρες για να εξυπηρετήσει τις πολυάριθμες φίλες του αθηναϊκού αυτού πλεκτομαγαζιού.

Συνεχίζοντας τις συμβουλές της για την άκμή, η εκλεκτή αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ, μου έφερε στο ντύσιμο της της οδού Αμερικής 15, ότι πρέπει να έχουμε τη δύναμη να αφήνουμε τα σπυράκια ή τα μπιμπικία να εξελίσσονται χωρίς να τα σπάμε. Οι κομπρέσες με ζεστό νερό θα τα καταπραύνουν και κάθε βράδυ πρέπει να τα αλείφουμε με μια ειδική λοσιόν ή κρέμα. Το πρωί, τελείως νηστικές, πρέπει να πίνουμε ένα ρόφημα άγριο, μολόγας και να διαγράφουμε από την καθημερινή τροφή μας την ζάχαρη.

Το δέρμα το καλοκαίρι έχει μεγαλύτερη ευαίσθησία έπειτα από τα πολλά μπάνια και την ηλιοθεραπεία. Γι' αυτό πρέπει να προσέχουμε πολύ και να μην το ερεθίζουμε με τριψήμια και ακατάλληλα σαπούνια. Το πιο κατάλληλο για την περίπτωση αυτή είναι αναμφισβήτητο το περίφημο ρόζ ή τουρκουάζ σαπούνι του εργοστασίου Χαρίλαος και Κανελλόπουλος «Αρωμα», που με την αθέρια μυρωδιά του και τα συστατικά που περιέχει, δίνει στην επιδερμίδα μια δροσιστική απαλότητα και φρεσκάδα, ακόμη κι έπειτα από μια πολύωρη ηλιοθεραπεία.

Τώρα που οι φράουλες είναι πια φθινές και βαρεθείκαμε να τις τρώμε σκέτες με ζάχαρη και με κονιάκ, μια καλή ιδέα είναι να τις κάνουμε ζελέ. Μ' ένα κουτάκι δη-

λαδή ζελέ Γιώτη φράουλα, που θα το αναλύσετε με ένα ποτήρι δραστικό προσθέτοντας άμεισως μετά ένα ποτήρι κρύο, μπορείτε να βάλετε πλυμένες και καθαρισμένες μισό κιλό φράουλες, ρίχνοντας όλο το μίγμα μέσα σε μια στρουγγυλή φόρμα. Όταν κρυώσει καλά μέσα στο ψυγείο, το σερβίρετε σε μια πιτσέλα ή ακόμη και σε μπόλ, γαρνιρισμένο με λίγη κρέμα σαντιγύ και φιλοκοπανισμένα άμυγδαλα.

Πάντοτε το πρόσωπο είναι εκείνο που μαρτυρεί τελευταίο. Κι αυτό γιατί φοβόμαστε συνήθως να το εκθέσουμε στις ήλιες ακτίνες, χωρίς να το προστατεύσουμε με γυαλιά, καπέλλο ή μαντήλι. Γιατί είναι αλήθεια πως ο ήλιος μπορεί, όχι μόνο να προκαλέσει πανάδες και στίγματα στην τρυφερή επιδερμίδα του προσώπου, αλλά ακόμη και μια πρόωγη ρυτίδωση. Γι' αυτό πάντοτε συγκριτικά το πρόσωπο από το σώμα διαφέρει. Άλλα τώρα πια δεν χρειάζεται να σας απασχολή αυτή η λεπτομέρεια. Γιατί το πρόσωπό σας μπορεί να έχει ολόκληρο το χρόνο την πολυπόθητη μπρούντινη απόχρωση, αν χρησιμοποιήτε και σείς καθημερινά το επαναστατικό καλλυντικό της Χάρις Χούμπαρντ «Άγιον, Skin Tan Cristal». Δύο λεπτά της ώρας κάθε πρωί είναι αρκετά για να κάνετε μια επάλειψη που θα προσδώσει στο δέρμα σας την ήλιοσκισμένη εκείνη απόχρωση που λαχταρούν οι γυναίκες όλου του κόσμου, ενώ παράλληλα θα το προστατέψει από την αφυδάτωση και την βλαβερή επίδραση του ήλιου, διατηρώντας το νεανικό, δροσερό και απαλό.

Εχετε πιτυρίδα, λιπαρά μαλλιά, ή λόγω της δουλειάς σας αναγκάζεστε να λούζεστε όλη την ώρα; Αν ανήκετε στους ανθρώπους που υπόθερουν από τις τρεις περιπτώσεις, μπορείτε να χαρήτε γιατί η νέα επιστημονική περιποίηση με «A' Seborrh» έχει

φέρει μια πραγματική επανάσταση στην ομορφιά των μαλλιών. Κατήργησε την λιπαρότητα, την πιτυρίδα, την ανάγκη του τακτικού λουσίματος. Με λίγη σκόνη του περιφημού αυτού γαλλικού σαμπουνιού σέκ κ' ένα δυνατό δούστισμα, έχετε σε λίγα λεπτά ολόκληρο μαλλιά και ανανεωμένο κτένισμα.

Η Άγιον

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

π.χ. της «Αστυνομικής Αύλας», παρά την τόσο δυναμική συνηγορία μιας Κυβέλης, δεν έκανε τίποτε και παραχωρεί τη θέση του σε άλλο. Η «Αντιγόνη» της κατοχής του Νότη Περγιάλη—πριν προφθάσουν καν να την κρίνουμε...— αντικαταστάθηκε από τον «Πατούχα», σκηνική μεταφορά του γνωστού έργου του Κονδυλάκη. Ο Κωστής Λειβαδάς, έξ άλλου, μετά το άτύχημα που έπαθε με το άσημαντο ισπανικό έργο, με το οποίο άρχισε στον Εθνικό Κήπο, προετοιμάζει τώρα έσπευσμένως την «Τύχη της Μαρούλας». Η Βέμπο πά-

λι και ο Εύθυμιος, αφού η «Καινούργια ζωή» του Μπόργκ άτύχησε εμπορικώς, κάνουν τώρα πρόβες σε μια καινούργια κωμωδία Τραϊφόρου - Φωτιάδη. Το θέατρο «Σμαρτζή» έπείσης ετοιμάζεται για αλλαγή προγράμματος, καθώς και ο θίασος του «Ακρόπολη». Αντίθετα, η Κατερίνα τα πήγε ως την ώρα καλά, και ο Κώστας Χατζηχρήστος, παρά το άκοιδο εισιτήριο που έχει το «Πάρκ», συγκριτικώς εργάζεται λαμπρά. Άλλα υπάρχει και μια πιο πειστική απόδειξη ότι η αιτία της κακοδιαμονίας των θεάτρων πρέπει ν' αναζητη-

θή κυρίως στα έργα τους. Τα «Δένδρα πεθαίνουν όρθια» του Κασόνα, αφού έκαναν τόσο λαμπρή σταδιοδρομία τον χειμώνα, και στο θερινό «Νέο Θέατρο» (Πατησίων, στήση «Αγγελοπούλου»), όπου τα συνεχίζουν ο Διαμαντόπουλος και η Αλκαίου, κινούνται ικανοποιητικά. Βέβαια, δεν χαλάνε κόσμο. Έν τούτοις έχουν τόσους θεατές, δόσους τα θέατρα πρόζας που σημειώνουν συγκριτικώς την καλύτερη κίνηση. Το συμπέρασμα άναπτήρα, κατόπιν τούτου, αυτόμα-
τως...

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Είναι αδιάσπεντη, έωαναστατική, για τη μόδα του 1960 η ωαρέλας των

ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΟΝ ΧΡΩΜΑΤΟΝ

ΤΗΣ Revlon

12 υαέροχα καινούργια χρώματα... Άωαζά! έντωωσιακά! έκωηκτικά!

Η Revlon λανσάρει μια επαναστατική καινοτομία στη μόδα των κραγιών. Γοητευτικές απαλές αποχρώσεις... Έντυπωσιακά βιολε... Έξωτικοί τόνοι του μανταρινιού-δλα τόσο έλκυστικά, που θέλεις ν' αποκτήσης τρία ή τέσσερα συγχρόνως. Είναι μια απεριόριστη παρέλασις χρωμάτων!

Και κάτι ωοδ σās ένδιαφέρει! «WHITE A LA CARTE»

Μεταβάλετε τους τόνους του κραγιονιού σας με το άπρω Revlon! Κάτω από οιοδήποτε χρώμα, φωτίζει, ενώ από πάνω προσδίδει καινούργιες άναυγειες.

(Συνέχεια από σελ. 50)
κοινού — απαραίτητη προϋπόθεση για την ολοκλήρω-
ση της θεατρικής λειτουργίας —, που ξέσπασε σε χει-
ροκροτήματα τη στιγμή που φεύγει ο Μενουκίας να
σκοτωθεί, εκούσιο θύμα για τη σωτηρία της πατρι-
δας. Έξέφρασε επίσης τον θαυμασμό του για την
όλη οργάνωση του θεάματος.

Σ' πάνω θαλασσινό κοντά στα τείχη του Κάστρου
της Ασίης, ψάρεμα αχινών και ούζο στις ταβέρ-
νες του Τολού, μ' ελληνική συντροφιά, στάθηκαν έμ-
πειρίες του Λουκίνο Βισκόντι και του Ζωρζ Μπώμ το
πρωινό της Κυριακής. Μά το άρραβωνασμένο ζευ-
γάρι είχε λιγότερη τύχη. Η Ρόμυ και ο Άλαιν κα-
τέθηκαν από τον «Αμφιτρώνα» στ' «Ανάπλι» να κο-
λυμπήσουν στις μπανιέρες. Γύρισαν, όμως, άπρακτοι:
σε λίγο και δυοτυχιμένοι. Η παρουσία τους είχε
μαζέψει τόσο κόσμο, ώστε η Ρόμυ, αλλεργική σε
κάτι τέτοια, τά παρατήρησε κ' έκνευρισε μέχρι δια-
κούων δήλωσε πως δεν μπορεί να κολυμπήσει σαν τι

πάκι του ζωολογικού κήπου. Ο Άλαιν ήταν έξω φρε-
νών και σώπαινε πεισιμαμένος. Η Ρόμυ επαναλάμβε-
νε πως υποφέρει από τη ζέση, πως το μόνο που θέ-
λει είναι η θάλασσα. Τελικά, φορώντας ένα άσπλο
λευκό κοστούμι, ξεκίνησαν καταμεσημέριο για... τις
Μυκήνες!

Εκεί, μπροστά στην «Πύλη των Λεόντων», τα
νεύρα και τα πεισιματικά ξεχάστηκαν. Έκστατικοί,
οι δύο νέοι, ζητούσαν, αγγίζοντας τις αιώνιες πέτρες,
την άψη των ανθρώπων που τις λάβωσαν πριν τρεις
χιλιάδες χρόνια. Είχε πάει, είπε η Ρόμυ, και στην Αί-
γυπτο και στις Ίνδies και στην Άνω Ανατολή, μα
τίποτε δεν της έκανε τόση εντύπωση, όσο ο «Τάφος
του Αγαμέμνονος». Άρχισε να ρωτά, με την αφέ-
λεια και την χαριτωμένη απληστία του θαμνωμένου
κοριτσιού, για όλα, για τους ήρωες που έζησαν έ-
κει, για τη ζωή τους. Παθιάστηκε κι ο Άλαιν κι
αντιμετώπιζε τα πράγματα πιο ένεργητικά. Με την
θαυμάσια φωτογραφική του μηχανή, σκαρφαλώνοντας
έδώ, πηδώντας εκεί, πήρε άστραψία και διαδοχικά

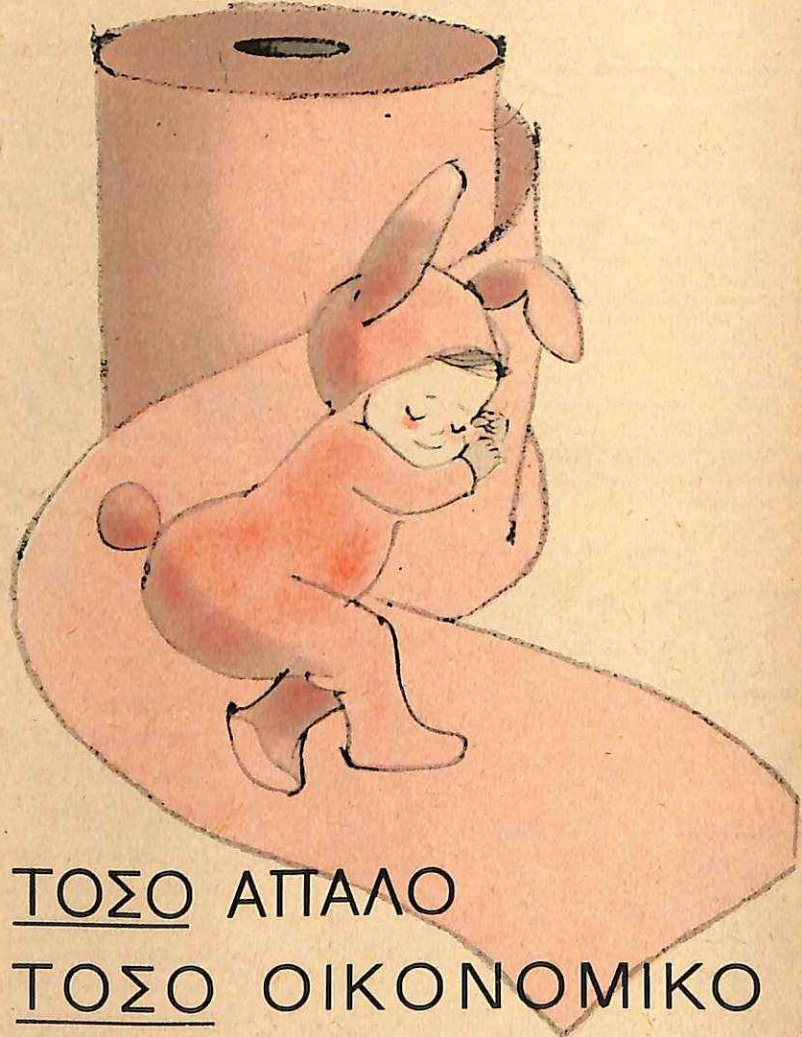
έναν άπιστευτο αριθμό φωτογραφιών του χώρου, των
μνημείων και, φυσικά, της Ρόμυ.

Ε όμορμητα φωτογραφίες σε μισή ώρα, κ' ένα α-
σπρο κοστούμακι μέσα στον άργολικό λίβα που έ-
λυωνε τις κυκλώπιες πέτρες των βασιλικών αυλού-
ρων. Η θηλυκή χάρη και το άσυναίσθητο νάζι, με
τη γλωσσίστα έξω, δίπλα στο αγαπημένο αγόρι. Η
ώρα των Μυκηνών. Μία ώρα δική τους: της Ρόμυ
και του Άλαιν.

Και η ώρα του πλοίου της επιστροφής από την
Επίδαυρο. Η ώρα του Λουκίνο Βισκόντι. Το ρίγος
από την παράσταση της «Εκάθης», που πέρασε σιγά
μέσα στη δροσιά της παγωμένης νύχτας. Γρί-γρί σ'
όλο το πλάτος του Σαρωνικού, κατάσπρα θαπορά-
κια, που προσπερνάμε, με τα φώτα και τις μακρινές
μουσικές τους, κι ο Βισκόντι στην κουπαστή να θυ-
μάται τον ήρωα του Σταντάλ, που ήρθε ένα τέτοιο
θράδυ και πέθανε στην Έλλάδα.

ΝΕΛΛΗ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

Waldorf

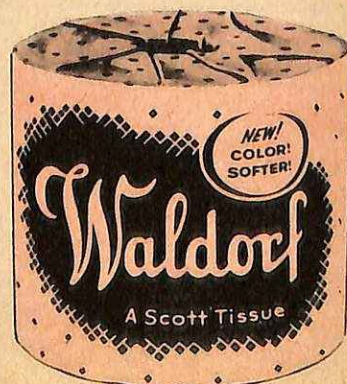
ΤΟΣΟ ΑΠΑΛΟ
ΤΟΣΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ

ΤΟ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΧΑΡΤΙ ΤΟΥΑΛΕΤΑΣ WALDORF
(Το γνωστό εν Έλλάδι "Βάλντορφ")

Ένα νέο είδος απαλότητας στα
χαρτιά τουαλέτας.

Χάρis εις την ειδικήν επεξεργασίαν
του, κατά την αποκλειστικήν μέθοδον
«Air-Puffed» της εταιρίας Scott, το
χαρτί τουαλέτας Waldorf είναι κα-
ταπληκτικά άπαλό, λεπτό και συν-
δυάζει τεραστίαν απορροφητικότητα
και άντοχήν.

Σε τέσσαρες άπαλούς χρωματι-
σμούς: κίτρινο, ρόζ, λευκό και θα-
λασσί.
Μεγάλη οικονομία.
650 κομμάτια σε κάθε ρόλον.

WALDORF, ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΓΕΓΓΕΝ

Περάστε ευχάριστες ώρες

Club
KATINA
τηλ. 99.804
Μαγευτικό Πειρίδιον

Θεατρικό
ΝΕΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΡΙΑ ΑΛΚΑΙΟΥ
ΑΔΕΣ ΚΑΘΩΝΑ
ΤΑ ΔΕΝΑΡΑ
ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΙΑ ΟΡΟΙΑ
"Η επιτυχία της χρονιάς!"
Ειδική προώθηση για 15 ημέρες
για ταμεία του θεατρικού ΝΕΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ
Πατινίων 91 τηλ. 815.336 και του και
Μεγάρου Σταυρού 91 τηλ. 527.447

ΑΘΗΝΑΙΑ
ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ
ΤΗΛΕΦ. 968.802
Αφιέρωμα
ΛΕΒ-ΚΑΝΑΚΑΚΗ

ROOF-GARDEN
KINGS PALACE HOTEL
• SKY-BAR
• GRILL-ROOM
• BELVEDERE
TEL. 623.230-39

Romantica
NIGHT CLUB
Ορχήστρα: LOUCAS-JIMMY
ΑΚΤΗ ΓΑΛΛΙΑΣ-1^η ΣΤΑΞΙΣ-ΤΗΛ. 04122

Βαρκίζα
ΧΕΧΕΡΙΜ
Τηλ. 046.340

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Αυτός εισπράττει κα-
θημερινώς λεπτά από
τις εφημερίδες και τα
περιοδικά.
- Ποδοσφαιρική όμας 'Ε-
θνικής κατηγορίας —
Μία των φυλών μας.
- Πηγάδι κοντά στο Με-
τσόδο και χύνεται στο
Ιόνιο.
- Ανεπτυγμένοι σε όλους
τους άθλους (γεν.) —
Μπορείτε να την ευχη-
θήτε στις 25 Νοεμβρί-
ου.
- Αρχαίος κορυφαίος μα-
θηματικός εκ Πατρών,
μαθητής του Έρατο-
σθένη, ενάρθρω.
- Το μικρό όνομα γνω-
στού Γάλλου ηθοποιού
και τραγουδιστού (συ-
ζύγου της Σιμόν Σινι-
ορέ) — Των ψυχπα-
θών είναι νοσηρός —
Το όνομα ενός γνωστού
από την Κρήτη πασά.
Με αυτό κτίζονται οι
μοντέρνες πολυκατοικίες, αντι-
στροφός (ξεν.) — Μία από τας
ανθρωπολογικές ομάδας της Β.
Ευρώπης (προφερ. μαζύ) — Με-
τοχή δοθητικού ρήματος.
- Ο υιός του θεού Οντιν εις την
σκανδιναβικήν μυθολογίαν — Ή
γενέτειρα του μεγάλου Ιταλού
ποιητού Λεοπάρντι (μια νότα και
ένα πλύνον σκεύος σχηματίζουν
την ζητούμενη λέξιν).
- Δημόδης ονομασία Ιστορικού πο-
ταμιού μας — Ολόκληρος, σχε-
δόν ή άρχη του «Σ'» της Οδυσ-
σείας άσχολεται μαζύ του.
- Ένας πινάς εξυπηρετών τους
πλοιοκτίτας — Αρχικά ύπουργεί-
ου.
- Πρωτεύς της Ν.Α. Μ. Ασίας,
ενάρθρω.
- Έμβλημα (κυριολ.) — Γνωστός
ποταμός της Σκωτίας.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Οι από σκίρωνος μέχρι μέση πνε-
οντες άνεμοι (δημοτ.).
- Τίποτε δεν δίνει κανείς τόσο εύ-
κολα όσον... την λέξιν αυτήν.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

- Κάτοικος μεγάλου νησιωτικού
κράτους — Σημαίνει «άνειρον»
...διά τους γερμανομαθείς.
- Ολίγοι είναι που ξέρουν να...
(ρήμα που αφορά την ηλικίαν) —
Δύο σύμφωνα που δίδουν αριθμη-
τικώς το έτος της δολοφονίας
του Κικέρωνος.
- Το έμβλημα της Ουγγαρίας κόμμα
(με τα δικά μας αρχικά) — Γυ-
ναικεία φωνή (ξεν.).
- «Όταν κοιμάται ό... μας ψωμί
δεν μας γυρεύει» (παροιμ.) —
Έχειρίδιον με δίκτυον λεπίδα
(γεν.).
- Χρόνος του έρωτώ (δημοτ.) —
Νότα — Χρονικόν διάστημα.
- Λίμνη της Αθηνών (αντι-
στροφ.) — Γνωστός μας λογο-
γράφος και ποιητής από την Κε-
φαλληνία (αίτ.).
- Γυνή... λατινιστί — Ξενικόν μέ-
τρον επίφανιάν — Ή γραφή του
δικασίας πενήτα.
- Ποσοτικόν επίρρημα — Ύδροχα-
ρές φυτών (γεν.).
- Με την διεκρίνισιν συγγενής λέ-
ξης (αίτ.).

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και
διασκεδαστικού αυτού ατομικού, αλλά
και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να έ-
πιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-
ξεων.

Άρχιστε λοιπόν από οποιαδήπο-
τε γραμμή θέλετε και προχωρήστε ά-
πό το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε
γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζον-
τίως, καθέτως ή διαγώνως, προσπα-
θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη
λέξι που μπορείτε να βρήτε.
Σημειώστε τώρα τη λέξι, που
βρήκατε και στήστε στα τετράγωνα
τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε.
Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξι
και συνεχίστε έως ότου δεν μπορέται
να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων
μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων
μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων
μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για καθ. λέξι των 5 γραμμάτων
μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων
μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων
μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων
μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων
μετρήσετε 15 βαθμούς.

Ε	Λ	Λ	Ω	Ν	Α
Τ	Μ	Α	Τ	Ο	Γ
Σ	Ε	Κ	Α	Ι	Ν
Α	Τ	Ρ	Μ	Τ	Α
Ν	Σ	Ε	Η	Σ	Π
Α	Ι	Σ	Θ	Α	Ι

Για κάθε λέξι των 10 γραμμάτων
μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' εξής, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε
πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα το σύνολο των
βαθμών που μπορείτε να πετύχετε.
Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν-
ται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν-
ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν-
ται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν-
ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολο-
γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 15 έως 21 'Ιουλίου 1960

ΚΡΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου
Πρέπει να γίνεται συμπαράστατης κάθε ώργανωμένης επαγγελματι-
κής προσπάθειας των ανθρώπων του φιλικού σας περιβάλλοντος.
Ευνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθμός 2.

ΤΑΥΡΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-21 Μαΐου
Το μυστήριο που καλύπτει τις κινήσεις των άλλων δεν πρέπει να
σας αποθαρρύνει, αλλά αντίθετως να σας όπλιξη με κουράγιο.
Ευνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθμός 4.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου - 21 'Ιουνίου
Μη θεωρίζετε νόμους όταν δεν έιστε σε θέση πρώτα έσείς ο ίδιος
να τους τηρήσετε κατά γράμμα. Φανήτε έπιεικής. Ευνοϊκή ημέρα:
Δευτέρα, αριθμός 5.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου
Μία έπείγουσα είδοποίηση θα έχη αποφασιστικό αντίκτυπο στο
πρόγραμμα που έχετε καταρτίσει για την εργασία σας. Ευνοϊκή
ημέρα: Πέμπτη, αριθμός 7.

ΛΕΩΝ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 Αύγουστου
Ο μηχανισμός της εργασίας που ακολουθείτε μεταβάλλεται ανά-
λογα με τις διαθέσεις και τις παραθέσεις των προϊσταμένων σας.
Ευνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθμός 12.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σ'ρίου
Οι διεκδικήσεις σας δεν έχουν την καθαρότητα της σκέψως που
θα έπρεπε να ύποκινή τις πράξεις σας στην περίπτωση αυτή.
Ευνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθμός 9.

ΖΥΓΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σ'μβρίου - 22 'Οκτωβ
Με τις πιέσεις και τους έκδιασμούς δεν είναι εύκολο να επιβάλη
κανείς τις άποψεις του σε μία όμαδα ανθρώπων. Ευνοϊκή ημέρα:
Σάββατο, αριθμός 11.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Ν'ρίου
Χρήματα που δεν τα περιμένετε θα μεταβάλουν την οικονομική
σας κατάσταση και τα σχέδιά σας θα πάρουν σάρκα και όστά.
Ευνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθμός 5.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ν'ρίου-22 Δ'ρίου
Η ύπερβολική σας αίσιοδοξία δεν σας αφήνει να αντικρύσετε την
πραγματικότητα σε κάθε της έκδήλωση. Λογικευθήτε. Ευνοϊκή
ημέρα: Πέμπτη, αριθμός 3.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δ'ρίου-19 'Ιαν
Μη ζητήσετε να άναμετρηθήτε με τους αντίπαλους σας τη στιγμή
που δεν έιστε έτοιμος για κάτι παρόμοιο. Ευνοϊκή ημέρα: Παρα-
σκευή, αριθμός 6.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ'ρίου
Έξαρτάτε κάθε σας σκέψη από τα κοιτοσημπολιά και τις συζητή-
σεις των άλλων, γύρω από άρισμένα προβλήματα. Σοβαρευθήτε.
Ευνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθμός 4.

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φ'ρίου-20 Μαρτίο
Μία λεπτομερής κατάταξη των ενεργειών σας θα σας βοηθήση να
δείτε καθαρώτερα τα λάθη που έχετε κάνει από παρελθόν. Ευνοϊκή
ημέρα: Δευτέρα, αριθμός 17.

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 6 σημεία. Μπορείτε
να τα δρήτε;
ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 63

Ναί!
Τα άρώματα
ταιριάζουν
μέ τὰ χρώματα...

Διαλέξτε μέ προσοχή
τό άρωμά σας.
Είναί ή έκφρασις τής
προσωπικότητός σας.

Λιατρίς

Τό διακριτικό, φινό
άρωμα αúτης τής λο-
σιόν συμπληρώνει τήν
ξανθήν όμορφιά, τά
γαλάζια μάτια, τό
μαργαριταρένιο δέρ-
μα...

... καί ή κολώνια
Μορτώ σέ όλους τούς
τύπους τής γυναικείας
όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΕΧΘΡΟΣ ΔΙΧΩΣ ΠΡΟΣΩΠΟ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΤΩΝ ΦΡΑΝΣΙΣ ΚΑΙ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΛΟΚΡΙΤΖ

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ

Ο Τζών Χαίηγουωρντ, νεαρός τραπεζικός υπάλληλος τής Νέας Υόρκης, άρραβωνιασμένος μέ τήν πλούσια κι' ώραία Μπάρμπαρα Φίλιπς, κόρη του διευθυντού τής Τραπεζής του, κατηγορείται όπι δολοφόνησε μιá νέα: τήν Νόρα Ήθανς. Ο Χαίηγουωρντ άρνείται και βεβαιώνει όπι ούτε καν τή γνώριζε. Όμως ή άστυνομία έχει άρκετά άνπουχτικές ένδειξεις: Βρέθηκε στο διαμέρισμα του θύματος ή φωτογραφία του Χαίηγουωρντ, άνακαλύφθηκαν έπιταγές του, μέ τις οποίες πλήρωνε τό νοίκι της, και υπάρχουν μάρτυρες που ισχυρίζονται όπι τήν έπισκεπτόταν.

4

Ο άνελκυστήρας σταμάτησε. Η πόρτα άνοιξε. Ο Τζών βγήκε και σταμάτησε διστακτικός. Βλέπω, είπε ό Γκραήντ, πώς παίζετε πολύ καλά τό ρόλο σας. Άγνοείτε τόν δροφο, άγνοείτε που είναι τό διαμέρισμα, έ; Είναι τό 513! Από δω, κύριε Χαίηγουωρντ. Ένας άστυνομικός μέ στολή στεκόταν φρουρός μπροστά στην πόρτα. Στο έσωτερικό του σατιού ύπήρχε πρώτα ένα μικρό δωμάτιο άπ' τό όποιο πήγαινε κανείς στο σαλόνι, άνεβαίνοντας δυό σκαλοπάτια. Η διακόσμηση ήταν κοινή, όμοια μ' αúτην που ό Τζών είχε δη άκατέως φορές σέ διαμερίσματα αúτου του είδους.

—Τό άναγνωρίζετε; ρώτησε ό Γκραήντ.
—Δέν έχω ξαναδεί ποτέ άλλοτε έδω, είπε ό Τζών.

Κατά γής, στη μέση σχεδόν του δωματίου, ήταν σχεδιασμένο μέ κιμωλία τό περίγραμμα ενός άνθροπίνου σώματος. Μόνο τό μπράτσο έλειπαν.

—Ναί, είπε ό Γκραήντ, έδω είναι που έπεσε... Οί άντρες των μαλλιών της ήταν λιγάκι βρεγμένες, ή σκούφια του μπάνιου δέν θά έφάρμοζε καλά... Τό παρατήρησατε αúτό, κύριε Χαίηγουωρντ; Τά μαλλιά της ήταν πιά σκούρα όταν ήταν ύγρα. Είπε τίποτα όταν κατάλαβε όπι θά τήν σκοτώνω-

τε, κύριε Χαίηγουωρντ; Μήπως θέλησε νά κινά-
ξη;

Ο Τζών κοίταξε τό σχέδιο μέ τήν κιμωλία... θυμήθηκε τό λεπτό σώμα πάνω στο τραπέζι του νεκροτομείου.

—Η μήπως δέν τό είχε καταλάβει; έξακο-
λούθησε ό Γκραήντ. Μπορεί νά νόμιζε πως θά τήν παίρνατε στην άγκαλιά σας, έ; Τι λέτε γι' αúτό;

Θά μπορούσε, αλήθεια, νά είχε γίνει έτσι: Μιά γυναίκα ρίχνεται στην άγκαλιά του έραστού της και δέν ενδιαφέρεται άν τό φόρεμά της έγι ξε-
κουμπωθή. Τποθέτει πως τά χέρια που άπλώνον-
ται προς τό μέρος της είναι τά χέρια ενός άν-
θρώπου που τήν αγαπά πάντα...

—Χάνετε τόν καιρό σας, Γκραήντ, είπε ό Τζών. Δέν είμαι έγώ που τήν σκότωσα!

—Νομιάσατε τό διαμέρισμα, είπε ό Γκραί-
ντ. Ήσαστε έδω χθές τ' άπόγευμα όταν δολο-
φονήθηκε. Δέν θέλατε νά γίνη έμπόδιο στο γάμο
σας μέ τήν κόρη του άφεντικού σας...

—Όχι, είπε ό Τζών μέ σταθερό ύφος.

—Πληρώσατε από δω, κύριε Χαίηγουωρντ, εί-
πε ό Γκραήντ.

Διέσχισε τό δωμάτιο, ενώ ό Τζών έκανε τό γύρο του σχεδίου μέ τήν κιμωλία και σταμάτησε κοντά σ' ένα τραπέζι. Πάνω στο τραπέζι αúτό ή-
πάρχε ένα βάζο, που περιείχε ναικίσους και μιá
φωτογραφία μέσα σέ πλαίσιο.

Ο Γκραήντ έδειξε τήν φωτογραφία αúτη —
ήταν μεγέθυνση ενός στιγμιότυπου του Τζών
Χαίηγουωρντ, μέ ένδυμασία τέννις και χαμογελα-
στού. Τά μάτια του ήταν μισκλειστα, σά νά τόν
ένωχλούσε ό ήλιος. Τό βάθος ήταν άόριστο και
συγκεκριμένο.

Οί άστυνομικοί δέν είπαν τίποτα. Περιορίστη-
καν νά τόν κοιτάζουν κι' ό Τζών, καταλαβαίνον-
τάς το, αισθάνθηκε μιá ζάλη. Ένοιωθε τά μάτια
του νά γίνονται άπλανή, τούς μύς του προσώπου
του νά σκληραίνουν.

—Όστε, λοιπόν, είπε τέλος ό Γκραήντ, νά
και μιá φωτογραφία σας, έ; Δέν φαντάζομαι νά
ισχυρισθήτε πως δέν είστε σείς;

Ο Τζών δέν ήταν βέβαιος γιά τή ζωή του, δέν
ήταν βέβαιος γιά τίποτα. Οί έρωτήσεις σφυροκο-
πούσαν τό μυαλό του. Κούνησε τό κεφάλι. Δέν
μπορούσε βέβαια νά ισχυρισθή πως δέν ήταν αú-
τός. (Ήλσαι πούδς είχε πάρει αúτη τή φωτογρα-
φία; Καί πού; Καί πότε;).

Έχετε καμμιá εξήγηση νά δώσετε; έπανε-
λαβε ό Γκραήντ. Δέν είδατε ποτέ αúτη τή γυναι-
κα, δέν ήρθατε σ' αúτό τό διαμέρισμα κι' όμως
είχε τήν φωτογραφία σας και τήν είχε δάλει μά-
λιστα στο τραπέζι της γιά νά τής...

Σώπασε. Ο Τζών έξακολουθούσε νά κουνά τό
κεφάλι. Μόλις κι' άκουγε τόν Γκραήντ — τόσο
τό μυαλό του ήταν γεμάτο από έρωτήματα κι' άμ-
φιβολίες. «Είσαι σίγουρος;», ρωτούσε ένα μέρος
του έγκεφάλου του. «Δέν ήρθες ποτέ έδω; Όταν
μυήθηκε, δέν άναγνώρισε τίποτα; Μήπως έπειδή
όλα τά διαμερίσματα του είδους αúτου μοιάζουν
άναμεταξύ τους; Μήπως ήρθες πρό καιρού και τό
έξεχασες;».

Μιά άμφιβολία είχε άρχισεί νά εισύή στο μυ-
αλό του, αλλά φανταστικού χαρακτήρος. Ήταν
αδύνατο — συλλογιζόταν — νάχη ζήσει άλλη
ζωή... Μήπως, όμως, κάποιο έλάτωμα τής μνή-
μης του τόν έκανε νά τήν ξεχνάει; Μήπως γνώ-
ρισε πράγματι αúτη τή γυναίκα και τήν σκότωσε;
Μήπως, έπειτα, ή συνείδησή του θέλησε νά σήση
τή φρικτή αúτη πράξη κι' όλο τό διάστημα τής
ζωής του που κατέληγε εκεί; Τό άνθρώπινο πνεύ-
μα είναι παράξενο, συλλογιζόταν ό Τζών. Τό είχε
άνακαλύψει αúτες τις τελευταίες ώρες. Ή τάξη
δέν έπαρκαται άναγκάως πάντα κι' ή λογική μπορεί
νά γίνη μιá άπλή πρόσωση, άφού... Όμως, ξαφνι-
κά, ξαναβρήκε τήν πραγματικότητα, λές κι' ό
φύδος, ό έφιάλης που κυριαρχούσε στο μυαλό
του δέν ήταν παρά μιá σατυνόδουσα...

—Ο δολοφόνος πρέπει νά έβαλε τήν φωτο-
γραφία έδω, είπε ό Τζών μέ ύπόκοψη φωνή, ζυ-
γίζοντας προσεκτικά τά λόγια του.

Ο Γκραήντ έσκασε στα γέλια.

Άπ' τό σαλόνι πήγαν στην κρεβατοκάμαρα
μέ τά δυό κρεβάτια. Τόν ρώτησαν άν τό ύπνοδο-
μάτιο αúτό του ήμυζε τίποτα. Τόν πήγαν έπειτα
στο λουτρό και τοίδειξαν μιá μεγάλη πετσέτα,
που σερνόταν κατά γής.

Η Νόρα Ήθανς είχε σκουπισθή μ' αúτη τήν
πετσέτα θγαίνοντας ζωηρά άπ' τήν μπανιέρα και
τήν είχε άφήσει μέσα στη διασύντη. Ο Γκραί-
ντ έσκυψε και τήν άγγισε μέ τήν άκρη των δα-
χτύλων του.

—Είναί ακόμα λιγάκι ύγρή, είπε.

Ο Τζών δέν άπάντησε.

Ο Γκραήντ άνοιξε ένα μικρό φαρμακείο κι'
έδειξε σ' ένα ράφι μιá ηλεκτρική ξυριστική μη-
χανή:

—Δική σας, έ;

—Όχι, άπάντησε ό Τζών.

Και γυρίζοντας προς τόν Σαπίρο:

—Δέν σας είπα πως δέν χρησιμοποιώ τέτια
μηχανή;

—Μάλιστα, είπε ό Σαπίρο, αúτό μου είπατε.

—Δέν είναι προφανές, άφού δέν ξέρω νά τήν
χρησιμοποιήσω;

—Φαινομενικά ναί, έκανε ό Σαπίρο.

Τόν πέρασαν σέ μιá μικρή κουζίνα που βρισκό-
ταν κοντά σ' ένα σαλόνι. Ένα άρκετά μεγάλο
τραπέζι βρισκόταν εκεί.

—Τρώγατε καμμιá φορά έδω; ρώτησε ό Γκραί-
ντ.

Ο Τζών κούνησε τό κεφάλι.

Τόν ξαναφέραν στην κρεβατοκάμαρα κι' ά-
νοιξαν ένα μεγάλο ντουλάπι, μέσα στο όποιο ή-
πάρχαν γυναικεία ρούχα.

—Αúτά που τής αγοράσατε, άσφαλώς, έκανε
ό Γκραήντ.

Ο Τζών δέν άπάντησε τίποτα.

Ο Γκραήντ έδειξε ένα μπουρνούζι που κρε-
μόταν σ' ένα κρεμαστήρι:

—Δικό σας;

Αúτη τή φορά ό Τζών άπάντησε:

—Όχι.

Ο Γκραήντ ήρωσε άπλώς τούς όμους. «Τί-
ποτα, σκέφθηκε ό Τζών, δέν άποδεικνύει πως εί-
ναι δικό μου!» Γι' αúτό τό είχαν άφήσει εκεί...

Τόν ώδήγησαν έξω άπ' τό διαμέρισμα και μπή-
καν στο άσανσέρ. Ο άνθρώπος του θυρωρείου δέν
ήταν πιά εκεί. Ίσως, σκέφτηκε ό Τζών, νά του
είχαν ζητήσει νά βρεθί εκεί σέ μιá ώριμένη στι-
γμή. Έπειτα τόν άφησαν νά γυρίσει στις άσχολί-
ες του.

Ξαναγύρισαν στο τμήμα κι' ό Τζών — ήλικί-
ας 32 έτών, λευκός — γράφτηκε στην κατηγο-
ρία: «Τποπος άνθρωποκτονίας». Του πήραν τά
δακτυλικά του άποτυπώματα, τόν πληροφόρησαν
πως, άν ήθελε, μπορούσε νά τηλεφωνήση, του έ-
δειξαν ένα θάλαμο. Ο Τζών έψαξε στις τσέπες
του, δέν βρήκε τηλεφωνικό κέρμα, μά ό Σαπίρο
του πρόσφερε ένα. Περνώντας στο θάλαμο, τδρι-
ξε στο άνοιγμα, σχημάτισε τόν αριθμό κι' έπειτα
κατέβασε τό άκουστικό. Τό κέρμα έπεσε στο κου-
τι και βγήκε από κάτω. Ο Τζών τό ξανάδωσε
στον Σαπίρο:

—Δέν άπαντούν, θά τηλεφωνήσω άργότερα,
είπε.

Τόν πήγαν στο κελλί και τόν έκλεισαν. Καθι-
σμένος στο στενό κρεβάτι του, προσάπηρε νά σκε-
φθί. Μά σέ λίγο άποκοιμήθηκε.

Όταν ξύπνησε, έπειτα από έναν πολύ ταρα-
γμένο ύπνο, είχε τήν έντύπωση πως είδε στ' όνει-
ρό του ένα σωρό πρόσωπα, που δέν μπορούσε νά
θυμηθί τά όνόματά τους.

Κάποιος τυχαίος θόρυβος τόν έβγαλε όριστικά
άπ' τόν ύπνο του. Κοίταξε τό ρολόι του κι' είδε
πως ήταν πέντε. Τόν είχαν άφήσει μόνο κάπου
έφτά ώρες. Γιά μιá στιγμή τόν έπιασε ένας φό-
βος μήπως τόν έέχασαν και τού ήρθε μιá τρελ-
λή έπιθυμία νά τρέξί προς τήν πόρτα και νά τήν
χτυπήση. Μά γρήγορα αúτό τό συναίσθημα πέρα-
σε. Άνακάθησε στο κρεβάτι του κι' άναψε ένα
ταιγάρο. Τό μυαλό του ήταν καθαρότερο από κά-
θε άλλη φορά κι' είχε ξαναβρή τήν έμπιστοσύνη
του στην όμαλή τάξη των πραγμάτων και τή λο-
γική.

Δέν έπρόκειτο — τώερε πιά καλά — γιά
σφάλμα, αλλά γιά μιá έσκεμμένη παγίδα, που
σσεφτόταν έναντίον του. Κάποιος είχε πνίξει μιá
γυναίκα κι' είχε σκεφθί νά τόν ένοχοποιήση μέ
όλα τά σατανικά μέσα...

Όταν κάτι είναι προμελετημένο, μπορεί κανείς
νά διακρίνι τό νήμα που ώδήγησε τή σκέψη του
δράστου, νά μαντέψι τή σκέψη που προκάλεσε
τήν πράξη. Έποε νά βρή αúτό τό νήμα, αúτη
τή σκέψη, γιατί ήταν φανερό πως οί άλλοι άρχι-
ζαν νά κωρύσσονται. Είχαν ένδεύξεις, μικρές και
μεγάλες, κι' αúτό τούς άρκούσε. Οί άνήσεις του
Τζών δέν έφταναν γιά νά τούς άνταρστή...

Ο Σαπίρο άνοιξε τήν πόρτα και ρώτησε τόν
Τζών άν πεινούσε. Έκείνος άπάντησε καταφατι-
κά κι' ό Σαπίρο παράγγειλε τηλεφωνικά ένα γεύ-
μα. Ήταν άνούσιο, αλλά ό Τζών τό καταβρόχθι-
σε και έήτησε και τσιγάρα. Όταν τελείωσε τό
φαγητό του, ό Σαπίρο του άνήγγειλε πως ήθελε
νά τόν δι' ό γενικό έπαθεωρήσης.

Ο Μίλλερ, μόνος πάνω άπ' τό γραφείο του, σ'
ένα μικρό δωμάτιο, φαινόταν πολύ μεγάλος. Κοι-
τούσε κάτι χαρτιά και τώεζε σέ τάξη. Έξακο-
λούθησε νά κάνει αúτό άρκετά άρα άφού ό Σαπί-
ρο έκλεισε τήν πόρτα και τούς άφησε μόνους. Έ-
πειτα σήκωσε τό μάτι του και είπε:

—Καθήστε, κύριε Χαίηγουωρντ.

Έβγαλε τά γυαλιά του και γύρισε προς τόν
Τζών:

—Λοιπόν, είπε, είχατε τόν καιρό νά σκεφθί-
τε; Νά καταλάβετε σέ ποιά θέση βρισκόσθε;

—Οί άνθρώποι σας μ' έκαναν νά τό καταλάβω
άπολύτως!

—Όραία! Έκανε ό Μίλλερ. Φαίνεται λογικός
άνθρώπος. Κι' άφού είστε λογικός, γιατί έπιμένε-
τε νά γαντζώνεστε στην άνόητη αúτη έκδοχή, που
δέν εστέκει καθόλου;

Τό είπε αúτό μέ ουδέτερη φωνή.

—Γιατί δέν υπάρχει άλλη, άπάντησε ό Τζών.

Ο Μίλλερ κοίταξε τόν Τζών πολλή ώρα. Έ-
πειτα του είπε πως δέν τόν καταλάβαινε.

Ναί!
Τα άρώματα
ταιριάζουν
μέ τὰ χρώματα...

Διαλέξτε μέ προσοχή
τό άρωμά σας.
Είναί ή έκφρασις τής
προσωπικότητός σας.

Μανόλια

ή λoσιόν γιά τό σταρέ-
νιο δέρμα. Τό άρωμά
της ταιριάζει στο κα-
στανά μαλλιά και τό
σκούρα μάτια σας...

... καί ή κολώνια
Μορτώ σέ όλους τούς
τύπους τής γυναικείας
όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Ναί!
Τα άρώματα
ταιριάζουν
μέ τά χρώματα...

Διαλέξτε μέ προσοχή
τό άρωμά σας.
Είναι ή έκφρασις τής
προσωπικότητός σας.

Λεϊλά

τό θερμό άρωμα αύ-
τής τής λοσιόν ται-
ριάζει στά μαύρα μαλ-
λιά, στή σκούρα έπι-
δερμίδα, στά βαθύ-
χρωμα μάτια σας

... καί ή κολώνια
Μυρτώ σέ όλους τούς
τύπους τής γυναικείας
όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΕΧΘΡΟΣ ΔΙΧΩΣ ΠΡΟΣΩΠΟ

—'Απλούστατα, έκανε ό Τζών, τά πράγματα
δέν συνέβησαν όπως νομίζετε. Δέν έχω ιδή ποτέ
τή γυναίκα αυτή ζωντανή!

—'Ίσως νά προσχώρησε πρὸς τό μέρος σας μ'
ένα μαχαίρι ή κανένα άλλο όπλο καί νά θελήσατε
νά τήν άποκρίσετε...

—'Όχι, έκανε ό Τζών.

—Μήπως νομίζετε ότι προσπαθώ νά σάς μπερ-
δέσω; ρώτησε ό Μίλλερ. Μήπως πιστεύετε ότι,
όταν μπλεχτή κανείς σέ μιá άσχημη δουλειά, ό-
πως έσείς, πρέπει διαρκώς ν' άρνείται; Μē τήν
έκδοχή σας δέν καταλήγεται πουνενά. Είμαστε σί-
γουροι πὸς συντηρούσατε τήν 'Ηθας καί θέλα-
τε νά παντρευτήτε τήν Άλλη κοπέλλα. Είμαστε σί-
γουροι πὸς πήγατε στό διαμέρισμά της χθές τ'
άπόγευμα. Γιατί λοιπόν δέν τό παραδέχεστε κ'
έσείς;

—'Αν είστε τόσο σίγουροι, όσο λέτε, είπε ό
Τζών, γιατί δέν άφήνετε τά πράγματα ν' άκο-
λουθήσουν τό δρόμο τους;

—Σάμπως ξέρω κ' έγώ; έκανε ό Μίλλερ νευ-
ριασμένος.

Πάτησε ένα κουμπί καί σχεδόν άμέσως έμφα-
νίστηκε ό Σατίρο.

—Πάρτε τον, τού είπε.

—'Ο Τζών σηκώθηκε:

—Μου είχαν επιτρέψει νά τηλεφωνήσω, έκα-
νε.

—'Ας τηλεφωνήσω, άν θέλη, είπε ό Μίλλερ
στόν Σατίρο, χωρίς νά κοιτάξη τόν Τζών.

«**Ο** Τζών Χαίηγουωντ (ήλικία: 32 ετών, έ-
πάγγελμα: Τραπεζίκός, κατοικία: 'Ανατολική 38η
'Οδός, πόλις: Νέα 'Τόρρη) παραπέμπεται εις δί-
κην, τήν Δευτέραν, 25 'Απριλίου, ως ύποπτος τού
φόνου της Νόρα 'Ηθας (ήλικία: 20 ετών, κατοι-
κία: 'Ανατολική 11η 'Οδός, πόλις: Νέα 'Τόρρη)».

—'Η διαδικασία τού βουλευματος ύπηρεσε σύντο-
μη, χωρίς ενδιαφέρον καί, γιά τόν Τζών Χαίηγου-
ωντ, άκατανόητη. Θά άπολυόταν επί έγγνησει, άν
κατέβαλλε 20.000 δολάρια.

—Μά τί θά πη 'ύποπτος φόνου'; ρώτησε ό
Τζών απ' τό τηλέφωνο, τόν συνήγορό του Ρί-
τσαρντ Στίλλ, τής εταιρίας Δάφτον, Μάρφν καί
Ουίλσον. Κατηγορούμαι γιά φόνο, ναι ή όχι;
—Είναμ σχεδόν τό ίδιο, άπάντησε ό Στίλλ. 'Ο
δικαστής κράτησε κάποια επιφύλαξη...

—Μά γιατί;

—Δέν έχω ιδέα... Καί σέ συμβουλεύω νά μη
ρωτήσης γιατί. 'Όταν είναι κανείς ύποπτος φόνου,
μπορεί ν' άπολυθή επί έγγνησει. 'Όταν κατηγο-
ρητά γιά φόνο, μένει στό φρέσκο...

—'Ο Ρίτσαρντ Στίλλ είχε τελειώσει τό Χάρβαρντ
καί θάταν 33 ετών. Είχε ύψος 1.70 μ. καί ζύγιζε
κάπου 70 κιλά. Τά καστανά μαλλιά του, κομμένα
πολύ κοντά, δέν είχαν χωρίστρα στή μέση. Τό
πρόσωπό του κ' ό τρόπος τόν ήταν εύχάριστο.
Ντυνόταν στού Μπαρζός. Δέν είχε γνωρίσει πο-
τέ κανένα πού νά κατηγορηθαι γιά φόνο, γιατί
δέν σήνχαζε μέ ανθρώπους αύτού τού φυράματος...

—'Η φωνή του, απ' τό τηλέφωνο, τάχε δείξει
αυτό καθαρά.

—Ξέρω, Ντίκ, τού είπε ό Τζών, ότι δέν είναι
αυτός ό τομεύς τής εργασίας σου. 'Αλλά ήσουν ό
μόνος συμπαθής πού μπόρεσα νά σκεφτώ.

—Βέβαια, Τζών, βέβαια, έκανε ό Στίλλ.

—Μπορείς ν' άσοληθής μέ τήν έγγνηση;

—'Ασφαλώς, είπε ό Ρίτσαρντ Στίλλ, θά μού
χρειαστεί κάπου μιá ώρα γι' αύτό... Μόνο πὸς...
μόνο πὸς θάπρεπε νά βρης κάποιον άλλο γιά τό
ποινικό μέρος. 'Εγώ, προσωπικά, δέν...

—Κατάλαβα, Ντίκ, δέν άνακατεύω σ' αύ-
τά, τόν δέχθηκε ό Τζών Χαίηγουωντ. 'Ασχολήσου
λοιπόν μόνο μέ τήν έγγνηση.

Θά πλησίαζε μεσημέρι. Συννοδευόμενος απ' τόν
Σατίρο, ό Τζών γύρισε στό τμήμα. Κατά τή δια-
δρομή αντιμετώπισαν τά εφλάζε των φωτορεπόρ-
τερς. Αιτή τή φορά δέν τόν έκλεισαν στό κελλί.
Τόν έβαλαν στήν αλθουσα όπου είχε ύποβληθή τήν
παραμονή στό ερωτηματολόγιο. Τούφεραν πάλι φα-
γητό καί τσιγάρα.

Κατά τίς δύο, ό Σατίρο μπήκε μέσα, συνοδευ-
όμενος απ' τόν Γκραήντν. Κρατούσε ένα σκούρο
φάκελο κ' άδειασε τό περιεχόμενό του στό τρα-
πέζι. 'Ηταν τά κλειδιά, τό πορτοφόλι, τό σημει-
ωματάριο καί τό στυλό τού Τζών.

—Μας όφειλετε τήν τροφή σας, είπε ό Σατί-
ρο. Γεύμα χθές, δείπνο χθές τό βράδυ, γεύμα σή-
μερα τό πρωί. Τρία πακέττα τσιγάρα. Τό βλον,
3.75 δολάρια...

—'Ο Τζών έβγαλε τέσσερα δολάρια απ' τό

πορτοφόλι του. 'Ο Γκραήντν τού έδωσε τά ρέστα.

—'Τπογράψτε έδώ γιά τήν παραλαβή, είπε ό
Γκραήντν.

—Καί τώρα, μπορείτε νά τού δίνετε, πρόσθεσε
ό Σατίρο. 'Αλλά θά ξαναδουήουμε, κύριε Χαίη-
γουωντ, δέν είν' έτσι, Νάτ;

—'Ο έπιθεωρητής Νάθαν Σατίρο κούνησε δυσόλ-
ωνα τό κεφάλι του.

Η άπριλιάτικη εκείνη μέρα ήταν ώραία καί
ζεστή καί τό φώς της θάμπωνε τά μάτια τού Τζών.
Πήρε ένα ταξί καί πήγε στό σπίτι του. 'Ο θυρω-
ρός τού είπε ένα άστονο «Καλημέρα» καί τόν κοι-
τάξε δύσπιστα. 'Ο Τζών έβαλε τό κλειδί στήν
κλειδαριά καί, χωρίς νά τόν άνοχλήσουν αυτή τή
φροιά, μπήκε στό μικρό του διαμέρισμα καί κλει-
δωσε τήν πόρτα. Είχαν ρίξει μερικά γράμματα
κάτω απ' τήν πόρτα. Τά πήρε καί τ' άκούμπησε
στό τραπέζι, χωρίς νά τ' άνοίξη. 'Όταν βρέθηκε
στήν κρεβατοκάμαρά του, έβγαλε μεθοδικά τά άν-
τικείμενα πού ύπάρχον στίς τσέπες του καί τά το-
ποθέτησε πάνω στόν κομμό. Μέσα στό γιλέκο του
βρήκε δυό κομμένα εισιτήρια θεάτρου. Τά τσα-
λάκωσε καί τά πέταξε στό καλάθι.

Μπήκε στό μπάνιο, έκανε ένα ντους καί ξυ-
ρίστηκε. 'Επειτα άλλαξε ρούχα. 'Ηταν άποφαι-
σμένος νά σκεφτή, νά προσπαθήσει νά ξεκαθαρίσει
τά πράγματα, νά βρη τί έπρεπε νά κάνει.

Κοιτάχτηκε μιá στιγμή στόν καθρέφτη καί
ξαφνικά σκέφτηκε πὸς έμοιαζε μέ όποιονδήποτε.
Τά χαρακτηριστικά του δέν είχαν τίποτα τό ιδιαί-
τερο, τό ξεχωριστό. 'Ηταν όπως όλοι οι τραπέζι-
κοί ύπάλληλοι ή όπως όλοι οι δικηγόροι... Συλλο-
γίστηκε τόν Ρίτσαρντ Στίλλ. Είχε τό άνάστημά
του καί περίπου τό βάρος του. Τά μαλλιά του ή-
ταν πύδ σκούρα, τό πηγούνι του πύδ στρουγγυλό.
Είχαν περίπου τήν ίδια ηλικία, ίσως ό Τζών ήταν
ένα χρόνο μεγαλύτερος. Μόνο πού ό Στίλλ δέν
έκανε τά μαλλιά του χωρίστρα...

Σκέφτηκε κ' άλλους φίλους — τόν "Αλ Κέρ-
τις, τόν Χένρυ Ρόμπερτς, πού είχε στήν τράπεζα
ένα γραφείο κοντά στό δικό του, τόν Φόρεστ Κά-
ριγκτον, τόν Ρας Νόρτον (έκείνος είχε φοιτήσει
στό Πρίνστον!), ακόμα καί τόν Πιτ Γούντσον...

—'Ο Τζών άπομακρύνθηκε απ' τόν καθρέφτη.
Δέν εύρισκε πὸς ήταν καί τόσο κακό νά είναι ό-
πως όλος ό κόσμος — μά ήταν ή πρώτη φορά πού
τό διαπίστωνε κ' άρχισε νά τό σκέπτεται, γιά ν'
άποφύγη τ' άλλα προβλήματα πού έπρεπε νά λύ-
ση; Πὸς θ' αντιδρούσε ή Τράπεζα; Τί θά σκε-
πτόταν ό πατέρας του, πού ζούσε άποτραβηγμένος
στή Φλόριντα, όταν θά μάθαινε τήν έκπληκτική
είδηση; Είχε περάσει ένα ούγκ - έντ μέ τούς Φό-
ουσετ στήν Τσατάκα — έπρεπε άραγε νά τούς έ-
ξηγήση τί είχε συμβή, νά τούς ζητήσει συγγνώμη;
Κ' έπειτα ύπηρεχε κ' ή Μπαρμπαρα — άλλ' αυτή
ήταν ή τελευταία πού θάθελε νά σκεφτή...

—'Αφού ντύθηκε, πήγε στό σαλόνι κ' άνοιξε τό
παράθυρο, γιά νά μπη μέσα ό άνοιξάντικος άέρας.
Κάποιος πού τού έμοιαζε... 'Από κει έ-
πρεπε νά ξεκινήσει! Κάποιος πού, όρθιος σ' ένα
φωτισμένο διάδρομο, μπορούσε, απ' τήν πλάτη, νά
θεωρηθι ής ό Τζών. Μέχρι νεωτέρας άποδείξε-
ως, ήταν προτιμότερο νά πιστέψη ότι ό χοντρος
γέρο - θυρωρός ήταν καλής πίστωσης κ' ότι ή μη-
χανογραφία είχε στηθι από ένα μόνο πρόσωπο...

Κάθισε μπροστά στό γραφείο του κ' έβαξε
μέσα σ' ένα συρτάρι νά βρη τίς άκυρωμένες έπι-
ταγές του. Γιά μιá στιγμή δέν τίς βόηκε κ' έ-
πειτα τίς άνακάληψε έντελώς στό βάθος, δηλαδή
όχι στή θέση τους.

—Μά φυσικά! σκέφτηκε ό Τζών. Δούλευαν κα-
λά! Τό συρτάρι είναι τακτοποιημένο, τό διαμέρι-
σμα έπίσης, έκ πρώτης ύψεως. Μόνο πού εκείνος
πού έβαξε, άφού έξήτησε τίς άκυρωμένες έπιτα-
γές, δέν θυμήθηκε πού άκριβώς τίς είχε βάλει.

Πήρε μερικές κ' έξήτησε τήν ύπογραφή του
όπως είχε έξετάσει τό πρόσωπό του. Κ' αισθάνθη-
κε τήν ίδια δυσκολία νά μείνη άντικειμενικός. 'Η-
ταν μιá ύπογραφή ενόανγνωστη, χωρίς τίποτα τό
ιδιαιτερο, τό πρωτότυπο...

—Δέν είμαι πρωτότυπος σέ τίποτα, συλλογι-
στηκε ό Τζών.

Κατάλαβε πὸς θάταν δύσκολο ν' άποδειχθι
πὸς οι άλλες έπιταγές — εκείνες πού είχαν έκδο-
θι γιά τήν 'Εταιρία 'Ακινήτων — ήταν πλαστές.
'Ακόμα κ' οι έπιτερογνώμονες θ' άδυσκολεύονταν...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Κομψό μά συγχρόνως στερεό τό

ORIS

ίκανοποιεί όλα τά γούστα γιατί
συνδυάζει τήν άπλότητα τήν πο-
λυτέλεια καί τήν άντοχη.

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΟΣ. 2. ΑΕΚ
—ΙΩΝΕΣ. 3. ΑΣΠΡΟΠΟΤΑΜΟΣ.
4. ΜΥΩΝ — ΚΑΤΙΝΑ. 5. Ο
«ΜΝΑΣΕΑΣ». 6. ΥΒ — ΝΟΥΣ —
ΑΛΛΗ. 7. ΜΠΕΤΟΝ — ΦΝ (ΦΙ-
ΝΟΙ) — ΩΝ. 8. ΤΥΡ — ΡΕΚΑ-
ΝΑΤΙ. 9. ΑΛΑΜΑΝΑ — ΙΡΟΣ.
10. ΝΗΟΓΝΩΜΩΝ — ΥΜ 11. Ο
«ΣΑΡΟΣ». 12. ΣΗΜΑ — ΣΑΝ-
ΝΩΝ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΤΡΑΜΟΥΝΤΑΝΕΣ. 2. ΣΥΜ-
ΒΟΥΛΗ. 3. ΙΑΠΩΝ — ΤΡΑΟΥΜ.
4. ΓΕΡΝΑΝΕ — ΜΓ (43 π.Χ.).
5. Κ. Κ. Ο. — ΣΟΠΡΑΝΟ. 6.
ΕΥΜΕΝΩΣ. 7. ΓΙΟΚΑΣ — ΚΑ-
ΜΑΣ. 8. ΡΩΤΑΣ — ΦΑ — ΩΡΑ.
9. ΤΑΝΑ — ΑΝΝΙΝΟΝ. 10. ΦΕ-
ΜΙΝΑ — ΑΡ — ΣΝ' (250). 11.
ΟΣΟΝ — ΛΩΤΟΥ. 12. ΣΑΦΗ-
ΝΙΣΜΟΝ.

—'Ο ειδικός συνεργάτης μας έπέ-

τυχε μέ τόν συνδυασμόν των λέξε-
ων: ΑΓΝΑ — ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΕΙΣ
— ΑΝΑΣΤΕΛΛΩ — ΘΑ'Ι·Σ, σύν-
ολον 48 βαθμών.

Καλύτερους, ίσως, συνδυασμούς
νά επιτύχουν άναγνώσται μας μέ
δοκιμάς λέξεων σάν: ΤΕΡΜΑΤΑ —
ΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ — ΜΑΚΡΗΣ —
ΘΕΡΜΑΙ — ΓΑΝΤΙΑ — ΑΠΙΑ-
ΣΤΑ — ΑΣΜΑΤΩΝ — ΜΕΤΣ —
ΑΓΝΟΙΑ — ΜΕΛΛΩΝ κ. λ. π.

1. Τό στόμα τής κοπέλλας μέ
τό μαγιό διαφέρει. 2. Τής ίδιας
τό μαγιό, στό πίσω κάτω μέρος,
πέφτει χαμηλότερα. 3. 'Ο άναπη-
ρας, στήν πετσέτα, έχει αλλάξει
θέση. 4. 'Η κοπέλλα στό δάθος,
πού βαδίζει, έχει τό δεξί της χέρι
χαμηλωμένο. 5. Τό άριστερό πόδη-
λο δέν έχει τακούνι. 6. 'Η άμπρέλ-
λα στό επάνω μέρος έχει μεγαλύ-
τερο άνοιγμα.

ΤΟ ΑΤΑΞΙΔΙΟΝ...

- * 'Ε, όχι, μά τίς Μούσες!, όπως θά έλεγε κ' ό Κοραής...
- * Καλοκαιράκι είναι, είλωτες είμαστε, είπαμε κ' έμείς νά πάρουμε
ένα πλεούμενο καί ν' άπομακρυνθούμε, κατά τρόπο κάπως δημοκρα-
τικώτερο, από τίς όζουστες άκτές τής φαληρικής παραλίας.
- * 'Ετι πλέον, νά πρωτοτυπήσουμε...
- * Νά πάμε σέ τόπους πρωτογνώριστους, ειδυλλιακούς, παρθένους.
- * Κάτι μάς είχαν πει γιά τήν 'Αγία Μαρίνα καί γιά τά δυό πανέ-
μορφα, πράγματι, καί λίαν συγυρισμένα έκείνα βασιράκια, τήν «Ε-
ριέττα» καί τόν «'Αγιο Νεκτάριο», ταχύπλοα, χαρούμενα, παστρικά.
- * Μά αύτό ήταν τό μόνο άληθινό απ' όσα μάς είπανε...
- * 'Η πανουργία τού έλληνικού τουριστικού τόπου συνίσταται άκρι-
βώς στό ότι δένεί ένα χώρο μ' ένα μύθο καί τόν καλλιεργεί μέ έμετι-
κή μονοτονία.
- * Κάποτε ήτανε τό 'Αγκίστρι, άλλοτε ή Ραμνούς, φέτος ή 'Αγία
Μαρίνα...
- * 'Αμολύθηκαν λοιπόν καί κατά κει τά στίφη τής άθηναϊκής Βαρβα-
ρίας, πού περιλαμβάνει, όπως καί στήν αρχαιότητα, τά 'Αρώματα, τήν
'Αζανίαν (ύπό μορφήν άλαζονείας) καί τά Ραπτά...
- * 'Αμολύθηκαν, ξεχύθηκαν, βρήκανε πρόσφορο λειβάδι νά δοσκήσουν:
τά δρωμομάγαζα, τά καρεκλοτράπεζα, τούς γκαζοντενεκεδες τής μου-
σικής πανδασίας καί τή στυγερή άπόλαυση, κάτω απ' τίς πατούσες
τους, τής γλιστερής εκείνης ύλης, πού είναι λίγο χώμα, καί λίγο άμ-
μος, καί λίγο καθαλίνα, καί λίγο μερμηγκι, καί λίγο τσουκνίδα, καί
λίγο άποτσιγάρο, καί λίγο... νά μην πούμε τί άλλο...
- * Φυσικά, τό έρώτημα παραμένει, γιατί οι σοφοί έμείς κινήσαμε, μιá
καί τά περί άθηναϊκού καλοκαιριού τά έχει έκφράσει τελεσίδικα ό πάν-
σοφος εκείνος Κυρηναικός 'Ηγησίας ό έπιλεγόμενος καί Πεισιθάνατος:

«Τήν εύδαιμονίαν δίως άδύνατον είναι. Τό μέν γάρ σώμα
πολλών άναπέμπησθαι παθημάτων, τήν δέ ψυχήν συμπαθεῖν
τό σώμα καί ταράττεσθαι τήν δέ τύχην πολλά τό κατ' έλ-
πίδα κωλύειν».

- * 'Αλλά, νά πάρ' ή εύχή, αύτό ακριβώς συμβαίνει κάθε καλοκαίρι.
"Όσο νωρίτερα άποφασίσση κανείς νά κάνει τήν μιá καί μόνη έξόρμη-
ση πέρα από τίς παρυφές τού Ζαθορίτη, τόσο τό παίρνει πιá άπόφαση
πὸς καί ταύτη τή χρονιά τά ίδια είναι καί χειρότερα. Δέν έχει πλοίων...
Δέν έχει όδόν... 'Υπάρχει μόνο ένα πλωτό μεγαλομανάβικο πού σέ ό-
δηγεί σέ μιá σαχάρα άσυστοσίας.
- * Τί νά εύχηθής πρίν φτάσης στήν 'Ιθάκη; Νά είναι μακρύνς ό δρό-
μος ή σύντομος;
- * "Όσο περισσότερο διαρκεί ή διαδρομή, τόσο τά όπίσθια τής μιάς
φαντασμαγορικής μαινάδος θά είναι άκουμπισμένα στόν ένα σου ώμο
καί τ' αυτιά σου θά ύφίστανται τίς συγχωριδές τριών άλλων μαινά-
δων, σέ άσφατικούς διαγωνισμούς μέ πέντε σαρδανάκαλους ώπλισμέ-
νους μέ πέντε ηλεκτρονικούς σατανάδες, πού τούς λένε «τρανζίστορ»...
- * Κι' άν πάλι φτάσης; Πάλι θάσαι μπροστά σου, μέσ' στά πόδια
σου, καί τά όπίσθια, καί οι συγχωριδές, καί οι σατανάδες.
- * Σαρδελλακούτσια θά βρης στό ένα βραχάκι, σάπιες παντόφλες στό
άλλο, κι άν βρης καί τά μάτια στό θυδύ. Ξ, τότε, όπωσδήποτε όχι
μά τάς Μούσας!...
- * 'Υπάρχουν στ' άλήθεια ανθρώπινα όντα, ά ν ο ρ ω π ο ι , πού δέον-
ται καί λούζονται σέ τούτα τά νερά;
- * Κ' έπειδή ή όπερέττα πρέπει νά είναι ώλοκληρωμένη, ύπάρχει κ'
ένας ταλαίπαρος ένωμοτάρχης, πού μοναδική του άποστολή είναι νά
έφαρμόζει μιá νέα άσυλληπτική άφελεία διάταξη: 'Απαγορεύεται νά
κάθωνται οι κυρίες στίς καρέκλες τού δρωμομάγαζου μέ μαγιό. Πρέ-
νει νά είναι, λέει, κοσμίως ένδεδυμένες...
- * 'Όλα τά υπόλοιπα: μώλοι, καφεγάτα, κουζίνες, ύπαίθρια άφροδε-
τήρια, δικαιούνται νά είναι ξεβράκωτα. Τό μαγιό μάς μάρανε
«εις άπόστασιν τριάκοντα μέτρων από τής γραμμής τού χειμερίου κύ-
ματος»...
- * Νά μη βασκαθούμε!

* Τί ώραία πού περιγράφει ό Ντούρκαμ τίς φυκικές καταστάσεις
πού οδηγούν στήν άυτόκτονία: «Παροργισμός, άπεία, συνδυασμός εξά-
ψευας καί άπαθείας, δραστηριότητες καί άνειροπόλο άπραγία».

- * Άυτόκτονον ένας-ένας οι γίγαλοι. Άυτόκτονον οι κοινωνίες.
- * 'Ιδιοί πάντα κ' ανάλλαχτοι, παιδίδεν άνάγνω, καί σурφωέ-
δεις κ' άνίκανοι νά ταξιδεύουμε όμαδικά, τό μπερδέψαμε καί
τούτο τό καλοκαίρι...
- * Καλό φθινόπωρο!

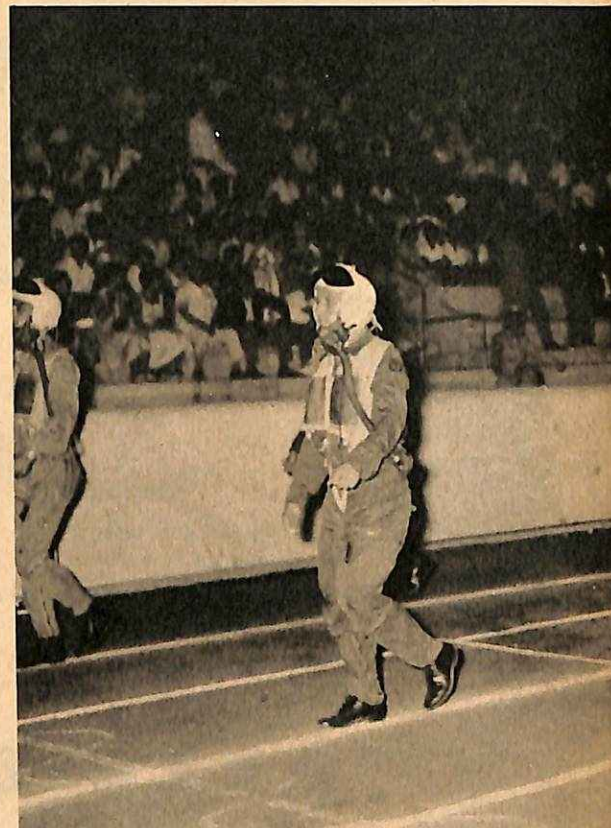
Index

Μιά πολύ μικρή, αλλά θαυμάσια Όλυμπιάδα,
οί διεθνείς αγώνες στίβου για τὸ πρωτάθλημα τοῦ Σ.Ι.Σ.Μ.

ΝΕΟΙ ΑΠΟ ΕΝΝΕΑ ΧΩΡΕΣ ΣΕ ΕΥΓΕΝΙΚΗΝ ΑΜΙΛΛΑ

ΚΑΘΕ ΣΩΜΑ, ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΘΛΗΤΑΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΚΩΝ ΑΘΛΗΜΑΤΩΝ, ΠΑΡΕΤΑΞΕ ΚΙ ΑΘΛΗΤΑΣ... ...ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ : Ο ΣΤΡΑΤΟΣ

←
ΝΕΕΣ τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων
μέ ἰωνικοὺς χιτῶνες καὶ κάνιστρα
ἄνοιξαν τὸ ὥραιο τελετουργικὸ πρό-
γραμμα ποῦ προηγήθηκε τῶν Διε-
θνῶν Ἀγῶνων τοῦ ΣΙΣΜ, στὸ Πανα-
θηναϊκὸ Στάδιο. Οἱ κανιφόρες πα-
ρετάχθησαν σὲ 2 στίχους κι ἀνάμε-
σά τους πέρασε ὁ λαμπαδηδρόμος.

(Φωτ. Μεγαλοκονόμου 3, Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ 3)

ΣΚΙΕΡ, Η ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ ΤΟΥΣ ΑΕΡΟΑΘΛΗΤΑΣ ΤΗΣ...

«ΑΚΡΟΤΙΜ», ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟ ΨΑΡΟΤΟΥΦΕΚΑΔΕΣ — ΣΥΝΟΛΙΚΑ 500 ΝΕΟΙ ΟΛΟ ΣΦΡΙΓΟΣ ΚΑΙ ΛΑΚΗ

Η ΑΦΙΞΗ ΤΟΥ ΛΑΜΠΑΔΗΔΡΟΜΟΥ — Η ΤΕΛΕΤΗ ΑΡΧΙΖΕΙ

Ἐξήντα χιλιάδες θεαταί, ποὺ παρη-
κολούθησαν τοὺς διήμερους ἀγῶνες στί-
βου γιὰ τὸ πρωτάθλημα τοῦ Σ.Ι.Σ.Μ.,
στὸ Πανοθηναϊκὸ Στάδιο, ἀνεγνώρι-
σαν — μὲ τὰ θερμά τους χειροκροτή-
ματα — γιὰ μιὰν ἀκόμη φορὰ στὴν
Α.Σ.Ε.Α.Ε.Δ. τὸ προβάδισμα στὴν
διοργάνωση μεγάλων διεθνῶν ἀθλητι-
κῶν ἀγῶνων καὶ τελετῶν. Ἦταν ἡ
τρίτη φορὰ, μέσα σὲ πέντε χρόνια,
ποὺ τὸ ζεστό ἐκεῖνο βράδυ τῆς Κυρι-
ακῆς 4 Ἰουλίου 1960, ἡ ἀθλητικὴ ἡ-
γεσία τῶν ἐνόπλων μας δυνάμεων
προσέφερε στοὺς ἐκπροσώπους ὀκτῶ
ξένων χωρῶν — Γαλλίας, Δυτ. Γερ-
μανίας, Βελγίου, Ὁλλανδίας, Αὐ-
στρίας, Τουρκίας, Λουξεμβούργου, Ἰ-
ράκ — μιὰν ἐντελῶς πειστικὴν εἰκό-
να γιὰ τὴν ζωτικότητα τῆς ἐλληνικῆς
φυλῆς, μὲ τὴν ἐπιβλητικὴν παρέλαση
500 ἀθλητῶν ὀλων τῶν σπόρ καὶ πα-

ράλληλα ἔδινε στοὺς Ἕλληνας θεα-
τὰς καὶ τοὺς ξένους ἀντιπροσώπους
τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκτιμήσουν πόσο μπο-
ρεῖ νὰ ἀξιοποιηθῇ, σὰν τὸ καλύτερο
φόντο γιὰ μεγάλες σύγχρονες διοργα-
νώσεις, τὸ ξεπερασμένο σήμερα, ἀπὸ
τεχνικοαθλητικῆς πλευρᾶς μαρμάρινο
Παναθηναϊκὸ Στάδιο, ὅταν ὑπάρχη
φαντασία, ἐμπνευση καὶ γούστο.

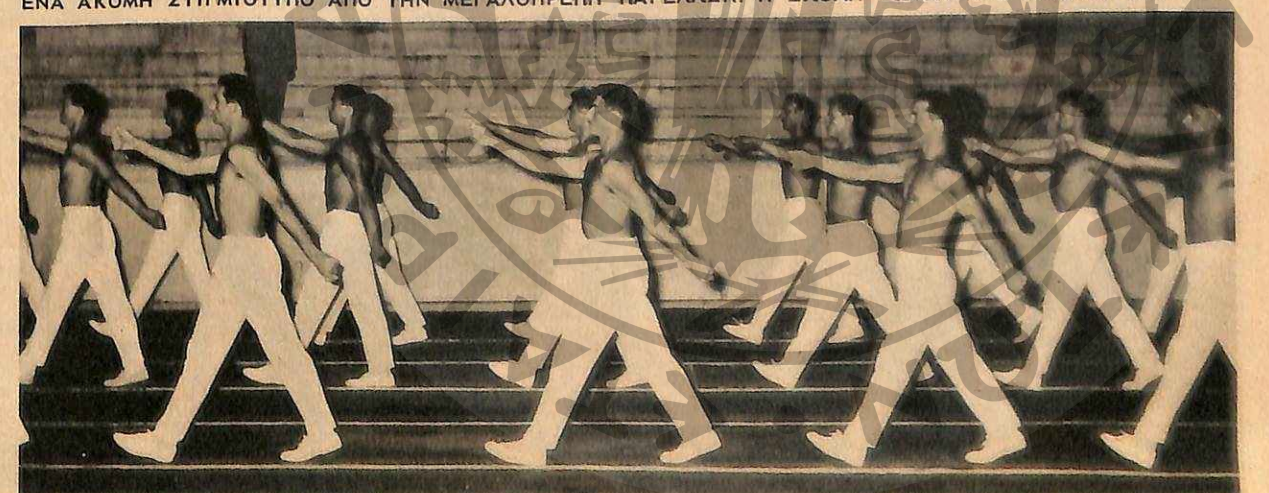
Μιά ἐμπνευσμένη, σὲ ἀπλὴ γραμμῇ,
σκηνοθεσία τοῦ τελετουργικοῦ μέρους
τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀγῶνων καὶ μιὰ ἀρ-
τια ὀργάνωση στὴν διεξαγωγὴ τῶν 20
ἀγωνισμάτων, συνετέλεσαν ὥστε τὸ
νέο διεθνὲς πρωτάθλημα στίβου τῶν ἐ-
νόπλων δυνάμεων νὰ γραφτῇ στὸ μη-
τρώο τοῦ Σ.Ι.Σ.Μ. σὰν λαμπρὴ ἐλ-
ληνικὴ ἐπίτευξη καὶ στὴν ἐλληνικὴ κί-
νηση τῆς τρεχούσης περιόδου, σὰν
μία ἀπὸ τίς δύο καλύτερες διεθνεῖς
διοργανώσεις — ἡ ἄλλη θὰ εἶναι, σὲ

βαθμὸ ἐνδιαφέροντος τουλάχιστον, ἡ
19η Βολκανιάς τοῦ προσεχοῦς Σε-
πτεμβρίου.

Ἐξ ἴσου ἐπιτυχῆς ἦταν καὶ ἡ ἐλ-
ληνικὴ συμμετοχὴ στοὺς ἀγῶνες. Οἱ
στρατευμένοι πρωταθληταί μας κέρ-
ρισαν ὀκτῶ πρώτες νίκες, ἐναντὶ ὀ-
κτῶ ἐπίσης τῶν Γάλλων, τριῶν τῶν
Γερμανῶν καὶ μιᾶς τῶν Αὐστριακῶν.
Παράλληλα ἡ προώθηση ἀρκετῶν ἄλ-
λων ἀθλητῶν μας μέσα στὶς ἐξάδες
τῶν τελικῶν, συνετέλεσε ὥστε ἡ Ἑλ-
λὰς νὰ κατακτήσῃ τὴν πρώτη θέση
τῆς ἀνεπίσημης γενικῆς βαθμολογίας
μὲ 138 βαθμοὺς, ἐναντὶ 130 τῆς Γαλ-
λίας καὶ 81 τῆς Δυτ. Γερμανίας.

Ἔτσι ἡ διεξαγωγὴ τοῦ νέου πρωτα-
θλήματος στίβου τοῦ Σ.Ι.Σ.Μ. στὴν
Ἀθήνα ἀπέτελεσε μιὰ κατάκτηση καὶ
μιὰ λαμπρὴ προβολὴ τοῦ ἀθλητισμοῦ
μας σὲ διεθνὴ κλίμακα. Δ.Π.

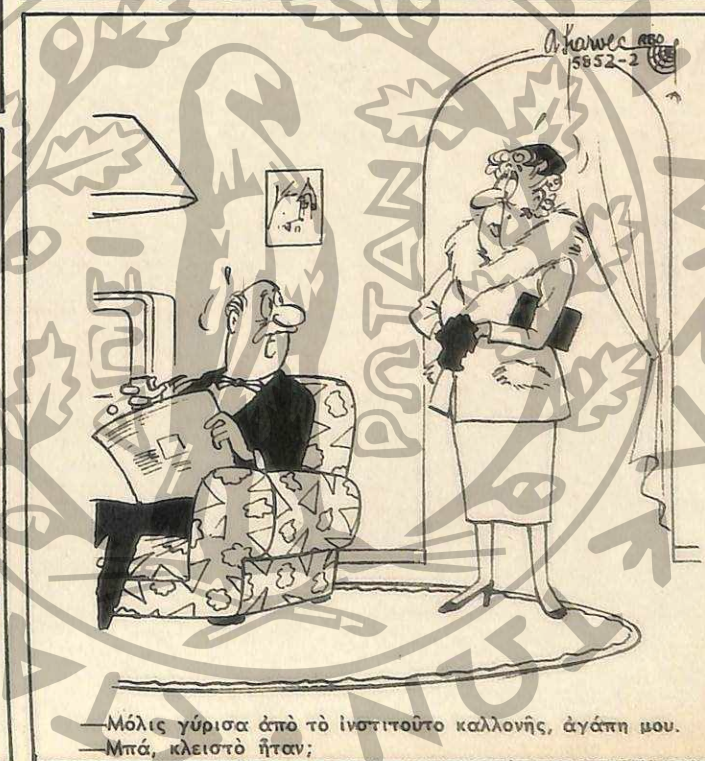
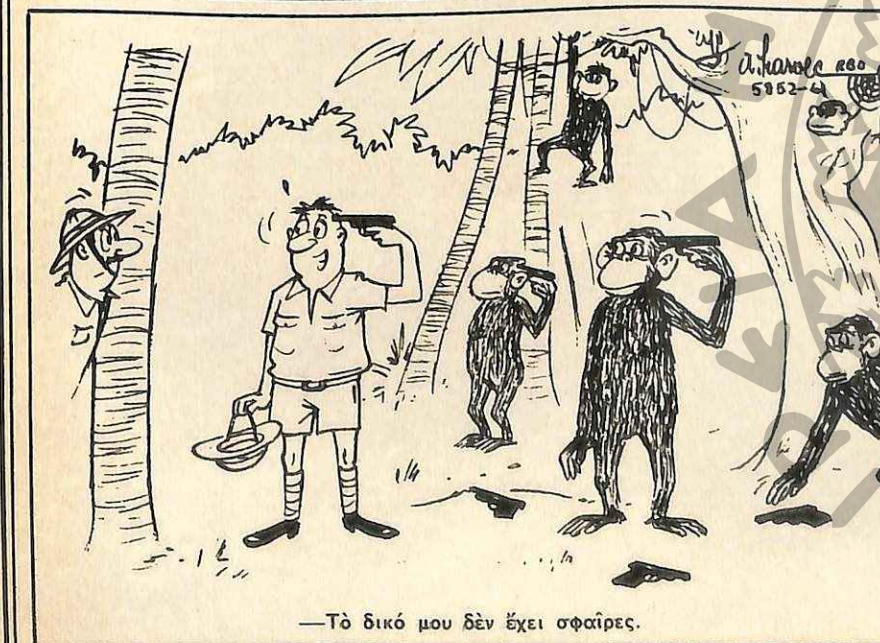
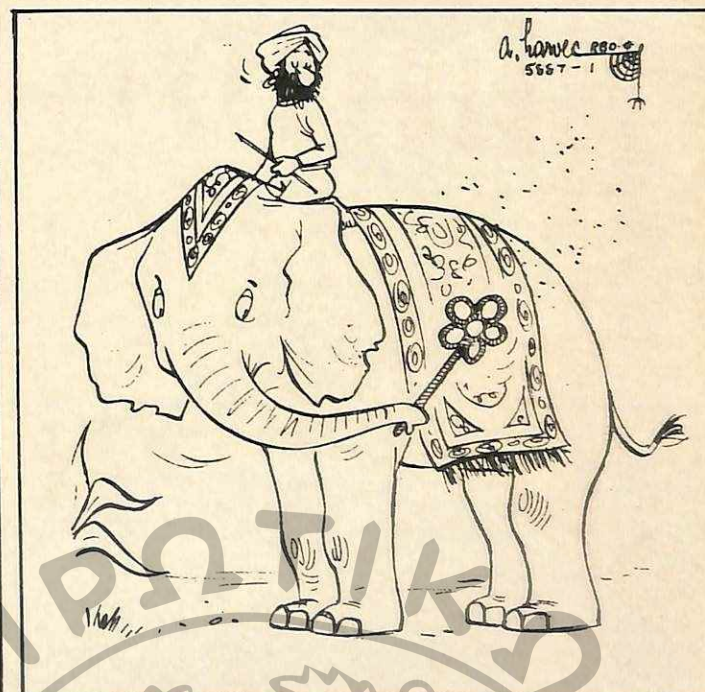
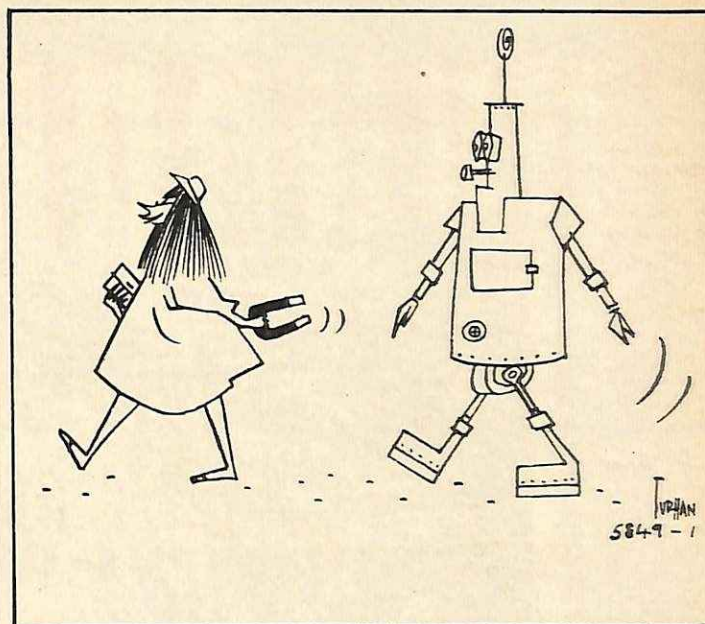
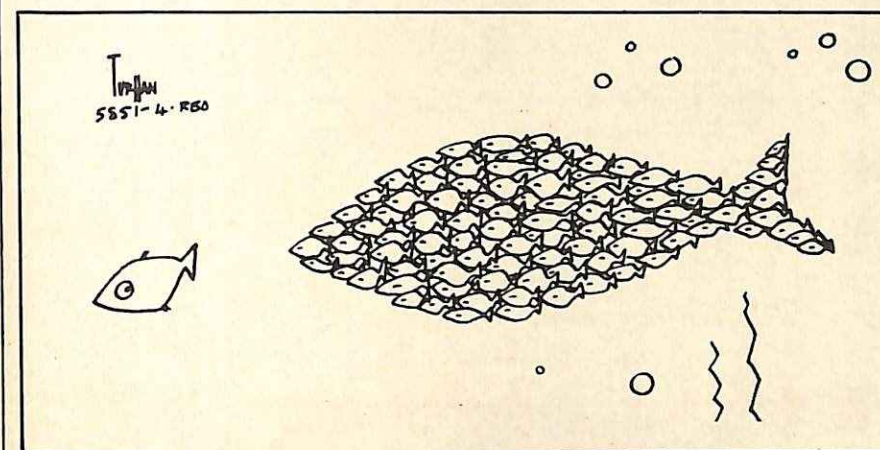
ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗ ΠΑΡΕΛΑΣΗ. Η ΣΧΟΛΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ο Κίρμπυ και ο βοηθός του γυρίζουν στην 'Αμερική. Έκεί, όμως, βρίσκονται άμεσως αντιμέτωποι με μια σπείρα του υπόκοσμου, που όχι μόνο μαστίζει την κοινωνία με τις παρανομίες της, αλλά — στην εξέλιξη της μάχης — ραδιουργεί και κατά του ανυποψίαστου Ντέσμοντ και βάζει σε κίνδυνο τη ζωή του, τούτη τη φορά απ' τόν δήμιο. Προκειμένου, λοιπόν, να επιτύχει την ανακάλυψη της συμμορίας, ο Κίρμπυ αποφασίζει να τοποθετήσει σε ένα κιβώτιο παλιοσίδερα και να διαδώσει ότι μέσα έχει όπλα, ενώ ο Ντέσμοντ αντικαθιστά τόν νυκτοφύλακα. Κατά την σύγκρουση που ακολουθεί τραυματίζονται τὰ περισσότερα μέλη της συμμορίας, αλλά ξεφεύγει ο αρχηγός τους Τζώννυ Γκάτ, ο οποίος σχεδιάζει να ένοχοποιήσει τόν Κίρμπυ για φόνο, που κάνει ο ίδιος. Τελικά θεωρείται ένοχος τού φόνου ο... Ντέσμοντ τόν όποιον προσπαθεί να άθωώσει ο Κίρμπυ...

Χιούμορ

Περίπτερο

Έσωτερικό περιπτέρου

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

ΓΛΥΦΑΔΑΣ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σάς προσφέρει:

ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΣΠΟΡ	ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,"
ΓΗΠΕΔΑ ΤΕΝΝΙΣ ΚΑΙ ΓΚΟΛΦ	SNACK BAR
ΕΚΠΑΛΗΣΕΙΣ	ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ

100 υπέρκομψα περίπτερα με ένα δωμάτιο δύο κλινών, ειδική σκεπαστή θερράντα, ζεστό και κρύο νερό, τηλέφωνο, θέρμανση, ιδιαίτερα άτομικά λουτρά, χώρο σταθμεύσεως αυτοκινήτων και πλήθος άλλων ανέσεων σ' ένα έλκυστικό σύνολο προσφέρονται για την πιο ευχάριστη διαμονή χειμώνα και καλοκαίρι.

Σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων
από την Αθήνα

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Ταβέρνα «ΑΣΤΕΡΙΑ»

Καμπίνες λουομένων

Ακτή "ΑΣΤΗΡ"